மலர்—க.

தேசபக்தாமிர்தம்



திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

[illegible]
[illegible]
[illegible]

மலர்—க.

வந்தேமாதரம்

தேசபக்தாமிர்தம்

"தேசபக்தன்" ஆசிரியர்

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

எழுதியது



பிரிட்டிஷ் இந்தியா அச்சுக்கூடம்
சென்னை
1919

விலை ரூபா ஒன்று



முன்னுரை.

"அன்றே யென்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை யெல்லாமுங்
குன்றே யனையாய்! என்னையாட் கொண்டபோதே கொண்டிலையோ
இன்றோ ரிடையூறு எனக்குண்டோ எண்டோள் முக்கண்ணெம்மானே!
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே."

—திருவாசகம்.

தெய்வபக்தி, இராஜபக்தி, தேசபக்தி என்னும் மூன்றனையும் வளர்க்கப் பிங்களஹு கார்த்திகைமீ 22உ (7-12-1917) தோன்றிய "தேசபக்தன்" ஆசிரிய பீடத்திருந்து யான் இதுகாறும் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளிற் சிலவற்றைத் திரட்டிப் புத்தகவடிவமாக்கி, அதைத் தமிழ்நாட்டில் உலவச் செய்யவேண்டுமென்று சில நண்பர்கள் என்னை நேரிற் கேட்டுக்கொண்டார்கள்; சிலர் எனக்குக் கடிதம் விடுத்தனர். நண்

பர்கள் விரும்பியவாறே "தேசபக்த"னில் யான் எழுதிவருஉம் கட்டுரைகளிற் சிலவற்றைத் திரட்டிப் பகுதி பகுதியாக வெளி யிடவேண்டு மென்ற எண்ணம் எனக்கும் உதய மாயிற்று.

"தேசபக்த"னில் யான் எழுதிவருஉங் கட்டுரைகள் அடங் கும் புத்தகத்துக்கு எப்பெயர் கொடுக்கலாம் என்று சிறிதுநேரம் சிந்தித்தேன். அச்சிறிது நேரத்திற்குள் "தேசபக்தாமிர்தம்" என்னும் பெயர் என்னுள்ளத்தில் பரிணமித்தது. அப்பெயரே இந்நூலுக்கு மகுடமாகச் சூட்டப்பட்டது.

"தேசபக்தன்" அரசியல் தினப்பதிப்புப் பத்திரிகையாக லான், அதில் எழுதப்படும் விடயங்கள் பல்வேறு எழுவாயைக் கொண்டிருப்பினும், அவை யாவும் அரசியற் பொருளென்னும் ஓர் இறுவாய்யைக் குறிக்கொண்டு நிற்றல் கவனிக்கற்பாலது. அரசியல் தினப்பதிப்புப் பத்திரிகையில் எழுதப்படுந் தலையங் கங்களும், பிற ஆசிரிய குறிப்புக்களும் ஒன்றோடொன்று இயபு பெறா. அரசியல் தினப்பதிப்புப் பத்திரிகைகளில் இன்றொரு விடயம் எழுதப்படும்; நாளை மற்றொரு விடயம் எழுதப்படும்; நாளை அன்றைக்கு வேறொரு விடயம் எழுதப்படும். ஒன்றே பன்முறையும் எழுதப்படுவதுண்டு. வேளைக்கேற்ற பொருள்கள் எழுதப்படுதலால், அவை யொன்றோடொன்று தொடர்புடை யனவாதல் அருமை. இதைக் குறிப்பிடவே ஒவ்வொரு கட்டுரை இறுதியிலும் அது வெளிவந்த தேதி பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டுரைகள் ஒன்றோடொன்று முறைப்பாட்டிற்கு இயைபு பெறா விடினும், ஒல்லும்வகை சிற்சில கருத்துக்களையொட்டி அவை களை ஒருவாறு முறைப்படுத்திக் கோவை செய்திருக்கிறேன். அம்முறைப்பாடு ஒழுங்குபட்ட இயைபுடையதன்று என்பதை ஈண்டுக் குறிப்பிடுகிறேன்.

பண்டைத் தமிழ்மக்கள் உரைநடையில் எனக்குப் பெரும் பற்றுண்டு. பிறமொழிக் கலப்பின்றித் தமிழ் பேசல்வேண்டும், எழுதல்வேண்டுமென்னும் ஆர்வமும் எனக்குண்டு. அப்பற்றும் அவ்வார்வமும் என்னளவில் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்பதை நோக்குழி வீட்டின்பத்தில் வெறுப்பும், தமிழ் நாட்டில் பல முறை பிறவிதாங்கித் தொண்டுபுரிவதில் விருப்பும் எனக்கு நிகழ்கின்றன. யான் தமிழ்மொழிமீது கொண்டுள்ள எண்ணம் முற்றுநாள் எந்நாளோ தெரியவில்லை. அதற்கு ஆண்டவன் அருளும், தமிழ்மக்கள் ஒற்றுமையும் வேண்டும்.

செவ்விய தமிழ் நடை, தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல்லோர்க்கு இதுபோழ்து பயன்படாதென்று கருதித் "தேசபக்த"னுக்கெனச் சிறப்பாக ஒருவகை உரை நடையைக் கொண்டுள்ளேன். இதுகாலைத் தமிழ்நாட்டு வழக்கிலுள்ள பிறமொழிக் குறியீடுகளையும், இக்கால வழக்குச்சொற்களையும், ஆன்றோராட்சி பெறாத சில முறைகளையும் பண்டைத் தமிழ்மக்கள் கோலிய வரம்பிற்குப் பெரிதும் முரணாதவாறு ஆண்டுவருகின்றேன்.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கென ஒரு மாதப்பத்திரிகையும், சமயத்துக்கென ஒரு மாதப் பத்திரிகையும் நடாத்தவேண்டுமென்னும் பேரவா நாடோறும் என் பிடரைப் பிடித்து உந்திக் கொண்டேயிருக்கிறது. பொருட் செல்வப்பேறு பெறாத யான் என்செய்யவல்லேன் !

"தேசபக்தாமிர்த"த்தை வாசிக்கும் அன்பர்களுக்கு, 'நான்' 'யான்' என்னுந் தன்மை ஒருமைச்சொற்களுக்குப் பதிலாக நாம்' 'யாம்' என்னும் தன்மைப் பன்மைச் சொற்களைப் பத்திரிகாசிரியர்கள் ஆளும் வழக்குடைமையை நினைவூட்டுகிறேன்.

தினப்பதிப்புப் பத்திரிகையில் விடயங்கள் எழுதப்படும் வேகத்தையும், பிழை திருத்தப்படும் வேகத்தையும் உணர்ந்

தோர் என்மீது எவ்வகைக் குற்றத்தையுஞ் சுமத்த ஒருப்படார்.

"தேசபக்தாமிர்தம்" ஒவ்வொரு தெய்வபக்தர்களிடத்தும், இராஜ பக்தர்களிடத்தும், தேச பக்தர்களிடத்தும் பொலிய வேண்டுமென்பது எனது கோரிக்கை. கட்டுரை (Composition) ப் பரீட்சைக்குச் செல்லும் மாணுக்கர்களுக்குத் "தேசபக்தாமிர்தம்" பெருந்துணைக் கருவியாயிருக்கும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. "தேசபக்தாமிர்தம்" பெரிதும் மாணுக்கர் பொருட்டாகவே வெளியிடப்பட்டது.

இப்பகுதி, சமயப்பெருமை, தமிழ்மொழி மாண்பு, ஒழுக்கம், பரோபகாரம், தாழ்ந்தவகுப்பார் முன்னேற்றம், பெண்மக்கள் உரிமை, தொழிலாளர் இயக்கம் முதலிய விடயங்கள் கொண்டிருக்கிறது.

இராயப்பேட்டை,
1—5—1919.

திரு. வி. க.

அட்டவணை

சமயம்

கல்வி

தேசபக்தாமிர்தம்.

தெய்வபக்தி.

தெய்வமென்பது ஒருவரால் சிருஷ்டிக்கப்படாதது; என்றும் உள்ளது; என்றும் மாறாதது; உலகுயிர்களிற் கலந்துங் கலவாமலிருப்பது. அதனைச் சிலர் சிவமென்றும், சிலர் விஷ்ணுவென்றும், சிலர் புத்தரென்றும், சிலர் ஜிஹோவா என்றும், சிலர் அல்லா என்றுங் கூறுவர். அப்பொருளை வேறுபல நாமங்களால் வழிபடுவோரும் உளர். இங்ஙனம் உலகத்து மக்கள் கடவுளுக்குப் பலவேறு நாமங்களும் பலவேறு வடிவங்களுங் கற்பித்து அவரை வழிபடினும், அவரொருவரே உயிர்களின் அறிவாற்றலுக்குத் தக்கவாறு அவரவர் கருதும் நாமரூபியாகி வழிபாட்டையேற்றருள்கின்றனரென்பது அறிவுநூற் கொள்கை.

“வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
யாது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகாள்!
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதேவ னலால் தேவர்மற் றில்லையே.”—தேவாரம்.

“அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரி சீசன் அருள்பெற லாமே.”—திருமந்திரம்.

இத்திருவாக்குகளால் எல்லாச் சமயத்தவர்களும் வழிபடும் கடவுள் ஒருவரே யென்பது நன்கு புலனுகிறது. இவ்வொரு கடவுளை அடைந்தின்புற, ஆன்மாக்கள் கடைப்பிடித்தொழுகும் மார்க்கங்கள்பல. அம்மார்க்கங்களே உலகத்தில் பலவகைச் சமயங்களாக நிலைத்து வழங்கி வருகின்றன. அவ்வொரு கடவுள் அன்பாக விளங்குகின்றனர் என்பதையெல்லாச் சமயத்தவருங்கொள்வர். அன்பே கடவுள் என்னுங்கொள்கையை மறுப்பாரில்லை. அன்பே இறைவன் என்பதை,

"மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைந்தின்
வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின் றென்னு ளெழுபரஞ் சோதி யுள்ளவா
காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபுரத் தரசே திருப்பெருந்
துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த இன்பமே
யென்னுடை யன்பே"

என வரூஉம் மாணிக்கவாசகர் திருவாக்கானும்,

"அன்புஞ் சிவமும் இரண்டென்ப ரறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே"

என் வரூஉந் திருமூலர் திருவாக்கானும் உணர்க.

இனி அன்பு மயமாக உள்ள கடவுளை அடைவதற்குப் பல நெறிகளிருப்பினும், அவைகளுள் அன்பு நெறியே சிறந்ததென்பது அறிவுடையோர் கொள்கை. இது,

"பத்திவலையிற் படுவோன் காண்க"

எனவும்,

"முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறுவண்ணஞ்
சித்தமலங் கழிவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே"

எனவும்,

"என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன்போல் மேனி பொரிய வறுப்பினும்
அன்போ டுருகி அகங்குழை வார்க்கன்றி
என்பொன் மணியை யெய்த வொண்ணாதே"

எனவும் வரூஉம் ஆன்றோர் அருள்வாக்குகளால் வலியுறுத்தப்படுதல் காண்க.

தெய்வம் ஒன்று உண்டு என்னுங் கொள்கையையும், அஃதன்புமயமாக இருப்பதென்னும் உணர்ச்சியையும், அதனை அடைவதற்குரிய நெறி அன்புநெறி என்பதையும் உலகத்தார்க்கு முதல்முதல் அறிவுறுத்தியது நமது இந்திய நாடேயாகும். இந்த நாட்டில் தெய்வ பக்தியிற் சிறந்து இன்பவாழ்வில் திளைத்திருப்போர் தொகை அளவிறந்து நிற்கும். ஒவ்வோ ரில்லமும் கைலாயமாகவும், வைகுந்தமாகவும், பரலோகமாகவும் விளங்கியிருந்ததென்பது உயர்வு நவிற்சி யாகாது. சமீப காலத்திலும் வடக்கே ஸ்ரீமத் - இராமகிருஷ்ணரும், தெற்கே ஸ்ரீமத் - இராமலிங்க சுவாமிகளும் அன்புவழி நின்று இன்பவாழ்வு பெற்றிருக்கின்றார்கள், பக்தி வடிவமே பரதகண்டமெனலாகும்.

இத்தகைய பரதகண்டத்தினும் பக்திநெறி அருகுங்காலந் தோன்றியிருக்கின்றது. இந்திய நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உயிராயிருப்பது தெய்வபக்தி. தெய்வ பக்தியை அருகவிடாது காத்துக்கொள்வது நம்பெருங் கடமையாம். (7—12—1917)

இராஜ பக்தி.

இந்தியா தேசம் தெய்வபக்தியில் தலைசிறந்து விளங்குவது போல இராஜபக்தியிலுந் தலை சிறந்து விளங்குவது. அரசனைக் காணுந் தெய்வமாகக்கருதுவது இந்தியர்வழக்கம். மன்னன் ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தியின் அம்சம் என்று இந்நாட்டு நூல்கள் கூறுகிற்கின்றன.

"திருவுடை மன்னரைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே என்னும்" எனவைணவ வேதமும், "வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆன் இனம் - வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக" எனச் சைவவேதமும் முழங்குவதைக் காண்க.

பண்டைக் காலத்தில் ஒரு கூட்டத்தார் அரசன் நீண்ட காலம் உலகத்தில் வாழும் பொருட்டுத் தங்கள் தலைகளைத் தாங்களே வெட்டிக் கொள்ளும் வழக்கத்தை யுடையரா யிருந்தனர். அவர்கள் ஆண்டிற் கொருமுறை காளி கோயிலை யடைந்து அரசன் நலத்தைக் கோரிப் பலவகைப் பூசை புரிவார்கள். அதுகாலை, அவருள் ஒரு சிலர் தங்கரத்தில் அரிவாள் தாங்கிக் காளியின் திருமுன்னின்று "எமது வேந்தன் நீண்டகாலம் உலகத்தில் வாழ்ந்து குடிகளுக்கு நன்மை செய்ய எமது வாழ்நாளைக் குறைத்துக் கொள்கிறோம்" என்று கூறித் தங்கள் கழுத்தைத் தாங்களே அறுத்துக் காளிக்குப் பலியாவர். இவர், தம்வாழ்நாளைக் குறைத்துக் கொள்வதனால், அவ்வாழ்நாள் அரசன் வாழ்நாளோடு கலந்து அவனை நீண்ட நாள் வாழச்செய்யும் என்னுங் கருத்துக் கொண்டிருந்தனர் போலும். இவர் செயல் சிலருக்கு

அநாகரிகம் போலத் தோன்றும். ஈண்டு நாம் அவர் தம் உட்கருத்தையே கவனித்தல்வேண்டும். அரசனுக்காகத் தம்முயிரையும் போக்கிக்கொள்ளும் இராஜ பக்தர்கள் வாழ்ந்த திருநாடு நம் இந்திய நாடு. அப்பெரியோர் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் இந்தியர்கள் என்பது கவனிக்கத் தக்கது.

இப்பொழுது நமது இந்திய நாட்டை ஆள்கின்றவர் ஆங்கிலேயர். அவர் மற்றவர்கட்கு நன்மை செய்வதிலும், தேசத்தில் சமாதானத்தை நிலைநிறுத்துவதிலுந் திறமை வாய்ந்தவர். அவர் தம் ஆட்சி எவ்வெவ்விடங்களில் நிலவுகின்றதோ அவ்வவ்விடங்களில் ஒற்றுமை, சகோதரத்வம், சுதந்தரம், சத்தியம் ஆகிய இவைகள் நிலைபெற்று விளங்கும். பிரிட்டிஷ் கூட்டத்தார் நாட்டுக்கு நன்மை செய்பவராகலான், கடவுள் திருவருள் அவரைவிடுத்து நீங்குவதில்லை. கடவுளின் திருவுள்ளம், பிரிட்டிஷார் மூலமாகத் தேசங்களுக்கு நலஞ் செய்ய வேண்டுமென்பது போலும். நமது பிரிட்டிஷார் உலகத்தில் பலபாகங்களை ஆண்டு வருகின்றனர். இதனைப் பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்தில் சூரியவொளி குன்றுவதில்லை என்னும் முதுமொழி வலியுறுத்தும்.

கருணையும் நீதியுங் கலந்தோங்குமாறு பிரிட்டிஷ் ஆட்சியைச் செங்கோல் தாங்கிப் புரிந்துவருபவர் மன்னர் மன்னராகிய ஐந்தாம் ஜார்ஜ் என்பவர். அப்பெருமான் இந்தியாவிற்கு இருமுறை விஜயஞ்செய்து அன்பினாலும் அருளினாலும் நம்மை யாட்கொண்டனர். அவரது திருவுருவம் ஒவ்வோர் இந்தியருள்ளத்திலுங் கோயில் கொண்டிருக்கிறது. இந்தியர் லௌகிக காரியங்களிலும் வைதிக காரியங்களிலும் சக்கரவர்த்தியைப்

பூசித்து வருகின்றனர். இராஜபத்தி சிறக்கச் சிறக்க நாட்டிற்கு நன்மையும், நாகரிகமும் பெருகும். முன்னர்ச் சமயசம்பந்தமான பிரசங்கஞ் செய்வோர் கடவுள் வாழ்த்துக்கூறிப் பிரசங்கத்தைத் தொடங்குவது வழக்கம். இப்பொழுது சில உபந்நியாசகர்கள் கடவுள் வாழ்த்துக்குப்பின் அரசவாழ்த்துக் கூறித் தம் உபந்நியாசத்தைத் தொடங்குகின்றனர். எல்லா வழியிலும் நாளுக்குநாள் இந்தியாவில் இராஜபக்தி பெருகாநிற்கின்றது. இராஜபக்தி யில்லாதவர்கள் தேசபக்தியில்லாதவர்களென்பது எமது கொள்கை.

ஆங்கில ஆட்சி நீடூழி வாழ்க.

(7—12—1918.)

தேசபக்தன்.

தெய்வ பக்திக்கும் இராஜ பக்திக்கும் அடிப்படையா யிருப்பது தேசபக்தி. தேசபக்தியாவது, தேசத்திலுள்ள உயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்துவது. உயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்துவது கடவுளிடத்து அன்பு செலுத்துவதாகும். அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும் பிரகாசமாயுள்ள ஆண்டவன் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள இடம் இரண்டு. ஒன்று படமாடுங்கோயில்; மற்றொன்று நடமாடுங்கோயில். படமாடுங் கோயிலாவது ஓரே யிடத்திலிருந்துகொண்டு நிழலைப் பரப்புவது; (தாவரம்) நடமாடுங் கோயிலாவது அங்குமிங்கும் நடமாடும் உயிர்க்கூட்டம். இவ்விரு கோயில்களுள் நடமாடுங் கோயிலே மேன்மையுடையது. இவ்வுண்மை,

படமாடக் கோயில் பகவற் கொன்றீயின்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க் கொன்றீயின்
படமாடக் கோயில் பகவற் கங்காமே

என வருஉந் திருமூலர் திருவாக்கால் வலியுறுத்தப்படுதல் காண்க.

நடமாடுங் கோயில்களாகிய உயிர்களிடத்து அன்புருவாகிய கடவுள் என்றும் நீங்காதுறைகின்றமையான், நூல்கள் இறைவனுக்குரிய எட்டு மூர்த்தங்களுள் சிறந்தது ஆத்ம மூர்த்தமெனக் கோஷிக்கின்றன. ஆகலான் ஆன்மாக்களுக்குச் செய்யப்படும் வழிபாடுகளெல்லாம் இறைவனையே சேர்வனவாம். உயிர்களை வழிபடலுங் கடவுளை வழி படலுமொன்றே. இதுபற்றியே,

"எவ்வுயிரு நீங்கா துறையும் இறைசிவன் என்று
எவ்வுயிர்க்கும் அன்பா யிரு."

என்று ஆன்றோருங் கூறிப்போந்தனர்.

இனி எல்லாம் வல்ல இறைவனருளால் தேசத்தை ஆள்கின்றவர் மன்னர் பெருமானுர். அவர் காணுந் தெய்வமென்பதை இராஜபக்தியிற்குறித்துக் காட்டியுள்ளோம். கடவுள் ஆணை உயிர்கள் தோறும் பொலிகின்றவாறு மன்னர் ஆணையும் அவரால் ஆளப்படும் உயிர்கள்தோறும் பொலிந்து விளங்குகிறது. அரசர் பெருமான் ஓரிடத்திலிருப்பினும் அவர்தஞ் சக்தி உலகெங்கும் பரவி நிற்கிறது. அரசசக்தியில்லா நாடு பாழ் நாடாகும். அங்கே கொள்ளையும் கொலையும் ஆட்சி புரியும். மன்னனொருவனைக் கொண்ட நாடு சஞ்சலமின்றிச் சமாதானத்தில் நிலைத்து இன்பநுகரும். தேச வாழ்வு அரசபத்தியிற்கலந்து நிற்பதொன்றும். சுருங்கச்

சொல்லில் அரசாட்சியின்றி உலகம் நன்கு நடைபெறாது. இதனால் தேசத்தினிடஞ்செலுத்தும் பக்தி மன்னரிடத்துஞ் செலுத்தும் பக்தியாகும்.

தேசபக்தி, கடவுள் பக்தியினின்றாதல் இராஜபக்தியினின்றாதல் வேறு பிரிந்து நிற்ப தொன்றன்று. இக்காரணம் பற்றியே இப்பத்திரிகைக்குக் "தேசபக்தன்" என்னும் பெயரைச் சூட்டியிருக்கின்றோம். இத் "தேசபக்தன்" ஈசுர பக்தியையும் இராஜபக்தியையும் பெரிதும் உடையவன்; அவை யிரண்டையும் உலகத்தாருக்கு நன்கு அறிவுறுத்துபவன்; உடல் வாழ்க்கைக்கு வேண்டப்படும் லௌகிக விடயங்களையும், உயிர் வாழ்க்கைக்கு வேண்டப்படும் வைதிக விடயங்களையும் அணிகலனாகத் தரிப்பவன்; சாதிபேதம் சமயச் சண்டை முதலியவற்றைச் சாந்த முறையால் கண்டித்துச் சகோதரத் தன்மையை வளர்ப்பவன்.

இந்தியா தேசத்திலுள்ள பல ராஜதானிகளும் பொதுநலத்திற் பெரும்பாலும் ஒற்றுமையாக உழைத்து வருகின்றன. நமது சென்னை ராஜதானியில் அத்தகைய ஒற்றுமையில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன? பெரும்பாலோர் சுய நலத்தைக் கருதி வாழ்வதும், உயர்ந்த வகுப்பார் தாழ்ந்த வகுப்பாரை யிழிவு படுத்துவதும், அதனால் தாழ்ந்த வகுப்பார் உயர்ந்த வகுப்பார்மீது சீற்றங்கொண்டு அவர்தஞ் செல்வாக்கையறவே யொழிக்க வேண்டுமென முயல்வதும் பிறவுமாம். பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு என்பவை அறவே யொழிதல் வேண்டும். கல்வியால் உயர்வு தாழ்வு ஏற்படல் வேண்டும் பரோபகாரத்தால் உயர்வு தாழ்வு பரவல் வேண்டும், "இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர்" என்னுங்

கொள்கை செய்கையில் வரல்வேண்டும். இன்னோன்ன கொள்கைகளைத் தமிழ் மக்களிடையில் பரப்பி, இறைவன் படைப்புக் குட்பட்ட மனிதர்களெல்லாருஞ் சகோதரர்கள் என்னும் உணர்ச்சியை யெழுப்பி ஒற்றுமையை வளர்ப்பதே "தேசபக்த" னின் முக்கிய நோக்கமாகும். சகோதரத்தன்மையை விரும்பும் எல்லோரும் "தேசபக்த"னை ஆதரிப்பாராக. (7—12—1917.)

"தேசபக்த சமாஜம்."

உலகத்திலேயுள்ள எல்லாச் சமயங்களும் பக்தியைப் பற்றியே பேசுகின்றன. பக்தியை வெறுக்குஞ் சமயம் உலகத்தில் இல்லை என்றே கூறலாம். எல்லாவித சித்திகளையும் பக்தியினால் அடையலாம். ஒருவன் தான் கொண்ட நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவேண்டுமாயின், அவனிடத்தில் பக்தி நிரம்பியிருத்தல்வேண்டும். பக்தியில்லாத பிராணிகள் உலகத்தில் இல்லை. மரஞ், செடி, கொடி முதலிய ஓரறிவுயிர்களுக்கும் பக்தியுண்டு. பக்தி என்பது ஒவ்வொருவரிடத்தில் ஒவ்வொரு வகையாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும். பக்தி யென்பது பொருளில் ஒன்றாயிருப்பினும் மனிதர்கள் அநுபவ நிலையில் பல வேறு பொருள்போல் தோன்றும். உணர்வு என்பது எங்கெங்கே உண்டோ அங்கங்கெல்லாம் பக்தி நிகழ்ச்சியுண்டு.

பக்தியை உலகத்தவர் பல திறமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். நாம் அதை மூன்றுவிதமாகப் பிரித்துப்

"பக்தன்" முதலிதழில் எழுதியிருக்கின்றோம். அவை தெய்வபக்தி, இராஜபக்தி, தேசபக்தி என்பன. முன்னிரண்டிற்கும் அடிப்படையாக இருப்பது பின்னதேயாகும். தேசபக்தி யில்லாதவனிடத்தில் தெய்வபக்தியாதல், இராஜபக்தியாதல் இராது. மனிதர்கள் தெய்வபக்தி இராஜபக்தி உடையவர்களாக வேண்டுமாயின், முதலில் அவர்கள் தேசபக்தி யுடையவர்களாதல்வேண்டும். தேசபக்தியை வெறுத்துத் தெய்வபக்தியை மாத்திரம் கைக்கொள்கிறவன் போலித் தெய்வபக்தனேயாவன். தேகாத்ம வாதிகளே தேசபக்தியைக் குறைகூறுவார்கள். தேசபக்தியுள்ளவனே ஆத்ம ஞானியாவன். ஆனது பற்றித் தேசபக்தியை வளர்க்க வேண்டுவதே மக்கள் கடமையாகும்.

நமது பாரததேவியின் மாட்டுப் பக்தி செய்யப் பல சங்கங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன, அவைகளிற் சில ஊக்கமாக வேலை செய்கின்றன; பல உறங்கிக் கொண்டு கிடக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் காங்கரஸ் சார்பாக ஒவ்வொரு சங்கமிருக்கிறது. நமது சென்னை மாகாணத்திலும் காங்கரஸ் சார்பாக மாகாணக் காங்கரஸ் கூட்டம், மஹாஜனசபை முதலிய சங்கங்களிருக்கின்றன. அவைகளிற் பெரும்பாலும் வக்கீல்களே சேர்ந்து ஒருவகைத் தேசபக்தியை வளர்த்து வருகின்றார்கள். இவர்கள் செயல் பாரதமாதாவின் பந்தத்தை ஒழிப்பதாகாது. இச்சங்கங்களில் சேர்ந்தவருள் பெரும்பாலோர் தேசபக்தி யின்னதென்றே அறியாதவர். இவர்கள் உண்மைத் தேசபக்தர்களைக் குறை கூறிக்கொண்டேயிருப்பார்கள். இவர்களால் தேசத்துக்குப் பெருநலம் விளையாதென்பது திண்ணம்.

சுமார் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அன்னி பெசண்ட் அம்மையார் தேசபக்தியை வளர்க்கும் பொருட்டுப் பெருங்கிளர்ச்சி செய்ததன் பயனாகப் பல விடங்களில் சுய ஆட்சிச் சங்கங்கள் ஏற்பட்டன. அவை களிற் பெரும்பாலன தொடக்கத்தில் மன எழுச்சி கொண்டு உண்மைத் தேச பக்தியை வளர்த்துவந்தன. பாரதநாடு முழுவதும் தேசபக்தியே நிரம்பி யிருந்தது. சென்ற ஆண்டு தொட்டுச் சுய ஆட்சிச் சங்கங்களிற் பல உறங்கிவிட்டன. சுயஆட்சிச் சங்கங்களின் உறக்கத்தைப்பற்றிப் பல நண்பர்கள் பலமுறை "பக்த" னில் எழுதியதை நேயர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். இப்பொழுதுள்ள சுய ஆட்சிச் சங்கங்களாலும் தேச பக்தி வளர்வது அருமையென்றே கூறலாம். நமது நாட்டில் ஊர்கள்தோறும், தெருக்கள்தோறும், வீடுகள் தோறும் தேசபக்தி வளர்க்கவேண்டிய வழிகளைத் தேட வேண்டும்.

பாரதநாட்டில் பிறக்கும் மக்களுக்குப் பக்தியின் வாயிலாகவே உணர்ச்சி பிறப்பது வழக்கம். இவ்வுண்மை உணர்ந்த நம் முன்னோர்கள் ஈசுர பக்தியை வளர்க்கப் பல வழிகளைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அவை ஆலயசேவை, திருவிழாக்கள், வேதபாராயணம், பஜனை, பலவகை வேடங்கள், மடங்கள் அமைப்பு முதலியன வாகும். பாரதநாட்டிற் பிறந்த மக்களைத் தேசபக்தர் களாகச் செய்விக்க வேண்டுமாயின், நம்முன்னோர் தெய்வபக்தி வளர்ச்சிக்குக் கைக்கொண்ட முறைகள் போன்றனவற்றையே நாமும் (தேசபக்தி வளர்ச்சிக்குக்) கைக்கொள்ளவேண்டும். இந்த யோசனையை, வாசா கைங்கர்யத்தால் போலித் தேசபக்தியை வளர்த்து வரும்

சில பெரியோர் மறுப்பர் என்பது நிச்சயம். அவரை, இந்திய தேசமக்களின் தன்மையை யுணராதவரென நாம் ஒதுக்குவோம். தற்கால நாகரிக வழியாகத் தேச பக்தியை வளர்க்கவேண்டுமெனக் கூறுவோர் முயற்சியால் கிராமவாசிகளுக்கு எவ்வகைப் பயனும் விளையா தென்பது திண்ணம். இவர்கள்பேச்சு, பட்டணங்களிலுள்ள சில உத்தியோகஸ்தர் களுக்கும், மாணுக்கர் களுக்குமே பயன்படுவதாகும். ஒரு கோயிலில் ஓர் உற்சவம் நடைபெற்றால் அதைக்காண எவ்வளவு ஜனங்கள் திரள்திரளாகச் செல்கின்றார்கள். திருவண்ணாமலையில் கார்த்திகை உற்சவத்திற்கும், சிதம்பரத்தில் திருவாதிரை உற்சவத்திற்கும், ஸ்ரீரங்கத்தில் ஏகாதசி உற்சவத்திற்கும் கூடும் கூட்டத்துக்கு அளவு உண்டோ? கோடிக் கணக்கான ஜனங்களன்றோ கூடுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் யாது? நம் முன்னோர்களின் அறிவு நுட்பமேயாகும். பல கோடி ஜனங்கள் ஓரே காலத்தில் ஓரிடத்தில் சேர்வதற்கு நம் முன்னோர்கள் குறிப்பிட்ட வழிகளும் ஏற்பாடுகளும் போற்றத்தக்கனவே. நம் முன்னோர்கள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்ச் செய்த ஏற்பாடுகள் இன்னும் நின்று பயன் தந்து கொண்டே யிருக்கின்றன. அவர்கள் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி நடப்பதே நமது கடமை.

இப்பொழுது தமிழ் நாட்டளவில் தேசபக்தியை வளர்க்கு முறைகளை எல்லைப் படுத்துவோம். பண்டைக் காலத்தில் தெய்வபக்தியை வளர்த்தவர் பெரும்பாலும் முனிவரரேயாவர். அவர்கள் லௌகிக காரியங்களில் பெரிதும் தலையிடுவதேயில்லை; வைதிக காரியங்களிலேயே தங்கள் காலத்தைக் கழித்து வந்தார்கள். அவர்களை

இல்லறத்தார்கள் போஷித்து வந்தார்கள். அது போல இப்பொழுது தேசபக்தியை வளர்க்க ஒரு கூட்டத்தார் புறப்பட வேண்டும். அக்கூட்டத்தாருக்கு எவ்வகைப் பற்றும் இருத்தல் கூடாது. அவர்கள் தேசபக்தியை வளர்க்கும் ஒரு பற்றிலேயே பற்றுடையவர்களா யிருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் ஒன்று கூடித் தேசபக்தியை வளர்க்கவேண்டிய முறைகளை ஒழுங்கு படுத்திக்கொள்ளல்வேண்டும். அவர்களை ஊரவரே போஷிக்கவேண்டும்.

முதல் முதல் இக்கூட்டம் தலை நகராகிய சென்னையில் சேர வேண்டும். அக்கூட்டம் "தேசபக்த சமாஜம்" என்னும் பெயரால் அழைக்கப் பட வேண்டும். அச்சமாஜம் ஜன நெருக்கமில்லாத ஓரிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படல் வேண்டும். ஆங்கே பாரததேவி திருவுருவம் பிரதிஷ்டை செய்யப்படவேண்டும்; தேசபக்தி யூட்டக்கூடிய உற்சவங்கள், பிரசங்கங்கள், பஜனைகள் முதலியன நடை பெறல்வேண்டும். ஜனங்களுக்குத் தேசபக்தியில் ஆவேசம் உண்டாக்கக்கூடிய மற்றும் பல செயல்களையுஞ் செய்தல்வேண்டும். அச்சமாஜத்தில் சேர்வோர் கூட்டங் கூட்டமாகக் கிராமங்கட்குச்சென்று வந்தேமாதர முழக்கத்தோடு தேசபக்தி ஊட்டக்கூடிய பாடல்களை இன்னிசைக் கருவிகளுடன் பாடிக்கொண்டு உபந்நியாசங்கள் செய்யவேண்டும். இவ்வழியொன்றே தமிழ் நாட்டில் தேசபக்தியை வளர்க்கத் தக்கதாகும். "தேசபக்த சமாஜம்" ஏற்படின் அதிற் சேர்ந்து வேலை செய்ய எண்ணிறந்தோர் சித்தமாக இருக்கின்றனர். அவரைப்போஷிக்க முன்வருவோர் யாவர்? போஷிப்போர் ஏற்படின் தேச ஊழியஞ்செய்ய எண்ணிறந்தோர் ஏற்படுவர். நமது தமிழ் நாட்டில் செல்வர்க

ளில்லையோ? மிராசுதாரர்களில்லையோ? ஜமீன்தாரர்களில்லையோ? பலரிருக்கின்றனர். அவரது செல்வம் கூத்துக்கும், குடிக்கும், பிறகளியாடல்களுக்கும் செலவாகிறது. சென்னையில் ஜனத் தலைவர்களென்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு மோடார் வண்டியில் ஏறித்திரிவோர் பலர் இருக்கின்றனர். அவர்களிடத்தில் ஏராளமான பொருட் செல்வ மிருக்கிறது. அவர்களாயினும் முன் வந்து நாம் குறிப்பிடும் வழி நின்று தேசபக்தியை வளர்க்க முன் வருதலாகாதோ? அவர்கள் ஒரு நாளும் வாரார் என்பது நிச்சயம்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு போன்ற உண்மைத் தேசபக்தர்கள் ஏழைகள் உதவியைக் கொண்டே "தேசபக்த சமாஜ" த்தை ஏற்படுத்த முயலல் வேண்டும்.

இன்று இத்தலையங்கத்தை வாசிப்போர் "தேசபக்த சமாஜ" த்தின் அவசியத்தை நோக்கி ஒல்லும் வகை முயற்சி செய்வாரென நம்புகிறோம்.

ஒரு நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார் மனம் வைத்தால் நாளைக்கே "தேசபக்த சமாஜம்" தோன்றிவிடும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

இன்று காலை பாரத தேவியின் திருவடியைச் சிந்தித்துக்கொண்டே எழுதிய இத்தலையங்கத்தால் தமிழ்நாட்டில் ஒருவகை உணர்ச்சி பிறக்குமென நம்புகிறோம்.

"தேசபக்தனை" வளர்க்க முன்வந்த யாம் "தேசபக்த சமாஜ" த்துக்கும் கடமைப்பட்டு அடித்தொண்டு செய்ய முன்னிற்கின்றோம்.

வந்தேமாதரம்.

(11—10—1918)

இந்தியாவும் சமயமும்.

உலகத்திலே உள்ள தேசங்கள் பலவற்றுள்ளும் இந்தியா சமய உணர்ச்சியில் பேர் பெற்றது. சமய ஞானத்தை உலகத்துக்கு வழங்கியது இந்தியாவே. இந்தியர்கள் காலைமுதல் மாலைவரை செய்யும் கிரியைகள் யாவும் கடவுள் நினைவை ஊட்டுவனவாகவே யிருக்கின்றன. ஒவ்வோரிந்தியனும் படுக்கையினின்றும் எழுந்த வுடனே கடவுளைத் தியானஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் நியதியிருக்கிறது. நீராடும் போதும், உண்ணும் போதும், உறங்கும் போதும் இறைவன் நினைவே உண்டாகுமாறு மகாமந்திரங்களை உச்சரிக்க வேண்டுமென நூல்கள் கூறுகின்றன. அன்பு மயமாகவுள்ள ஓர் அரும் பொருளை இடையீடின்றி ஒருவன் நினைத்து வருவானாயின், அவன் உள்ளமும் அன்பு மயமாகும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. எவன் உள்ளத்தில் (மனத்தமுதாகிய) அன்பு உதயமாகிறதோ, அவன் மற்றவரை அன்பாகக் காண்கின்றான்; அவரிடத்தில் அன்பாகப் பேசுகின்றான். அவனிடத்தில் பொறாமை கோபம் கடுஞ்சொல் முதலிய தீக்குணங்கள் தலைக்காட்டா. மனிதனிடத்துள்ள பொறாமை முதலிய துர்க்குணங்கள் கெட்ட விடமே மோட்சலோகமாகும். அது சாயுச்சிய மெனவும், கைலாயமெனவும், வைகுந்த மெனவும், பரலோகமெனவும், நிருவாண நிலையெனவும் வழங்கப்பெறும். இவையாவும் ஒரு பொருளைக் குறிப்பனவே. இவை மனிதனுக்கு வேறாக உள்ளன என்று நினைப்பது அறியாமை. மனி

தனது பூரண அன்பு நிலையே பேரின்பமென்பது அனுபவ ஞானிகளின் கொள்கை.

இத்தகைய அன்புநிலைக்கு வழியாகவுள்ள கிரியைகள் இந்தியாவில் அருகிவிட்டன. கிரியைகளின் உண்மைப்பொருள் இறந்துபட்டமையான், இக்காலத்துச் சில அறிவாளிகளுக்கு அவை அறிவுடைச் செயல்களாகத் தோன்றுவதில்லை. சமய ஒழுக்கம், என்று இந்தியாவில் குன்றத் தொடங்கியதோ, அன்று தொட்டு இந்தியா வறுமைக்கும் பிணிக்கும் இரையாகிக் கொண்டிருக்கிறது. வெளிவேஷமே சமய ஒழுக்கம் என்று நினைப்பது அறியாமை. கொலை, கள், களவு, காமம், பொய் என்னும் ஐந்து பாவங்களைச் செய்யாதிருத்தல் சமய ஒழுக்கத்துக்கு அடிகோலுவதாகும்.

சமய ஒழுக்கத்துக்கு அடிப்படையாகவுள்ள ஐந்து பாவகங்கள் இப்பொழுது பொது தருமங்களாக அனுஷ்டிக்கப் படுகின்றன. அசோகர் ஆட்சியில் மிருக வேட்டையாடுதல் கூடாதென்ற ஒருசட்டமிருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. ஒவ்வொரு ஜீவப்பிராணியும் தானாகவே சாகுமட்டும் ஒருவரும் அதற்குத் தீங்கிழைக்க மாட்டார். இப்பொழுது மனிதர்கள் நிமித்தம் கொல்லப்படும் ஆடுகளுக்கும் மாடுகளுக்கும் அளவுமுண்டோ ? புத்தர் பிறந்த பாரதநாடு கொலைக்கு நிலைக்களமாயிருக்கின்றதே ! என்ன கொடுமை !! பண்டைக் காலத்தில் சில தொழிலாளிகளே கள்ளருந்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது கற்றறிவாள பெண்போரும் கள்ளினுங் கொடிய பானங்களை அருந்தி அறிவிழந்து வருவதை விரித்துரைக்க வேண்டுமோ ? மிதமாகக் குடித்தல் உடலுக்குச் சுகமென்னுந் தீக்கோள் யாண்

டும்பரவி வருகின்றது. குடியில்லா விருந்துகச்சேரிக்கு இப்பொழுது பெருமையில்லை. வங்காளம் முதலிய தேசங்களில் வறுமையாலோ வேறு எக்காரணத்தாலோ ஜனங்கள் அடிக்கடி பிறருடைமையைக் கவர்கின்றார்கள். அரசாங்கத் தண்டனைக்குப் பயந்து பலர் களவாடாமல் இருக்கின்றனர். பிறர் உடைமையைக் களவாடல் பாவம் என்னுங் கொள்கை மாண்டுவிட்டது. காமக் கொடுமையை விரித்துரைக்க வேண்டுவது அநாவசியம். போலீஸ் கோர்ட்டு வழக்குகள் இதற்குச்சான்று கூறும். "பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம் பிற—செய்யாமை செய்யாமை நன்று" என்று திருவள்ளுவர் பொய்யாமையின் பெருமையை ஓதியிருக்கின்றார். பொய் பேசாதிருத்தல் என்னும் ஒரு தருமத்தை ஒருவன் கடைப்பிடித் தொழுகுவானாயின், அவனை எப்பாவங்களும் அணுகா. பொய்யே பாவங்களுக்குத் தாய் தந்தை போன்றது. இப்பொழுது பொய்பேசப்பட்டம் பெற்று உலவுவோர் எத்தனையோ பேரிருக்கின்றனர். திருவள்ளுவர் குறளைச்சட்டமாகவும், எல்லாம் வல்ல இறைவனை நீதிபதியாகவும் கொண்டு வழிபட்டுவந்த காலம் மீண்டும்வருமோ?

நூலறிவால் மனிதன் பாவங்களைச் செய்யாமலிருக்கமாட்டான். இப்பொழுது புலாலுண்போர் கொல்லாமையைப் பற்றிப் பேசுகின்றார்; எழுதுகின்றார்; எத்தனையோ குடியர்கள் கள்ளுண்ணாமையைப் பற்றிப் பிரசங்கஞ் செய்கின்றார்கள். கள்ளன், களவு பெரும் பாவம் என்று பிறருக்குப் போதிக்கின்றான். விபசாரி கற்பைப்பற்றி மேடையிலேறி உபந்நியாசஞ் செய்கின்றாள். பொய்பேசிப் பணம்பறிக்கும் பட்டதாரிகள்

பொய்யாமையைப்பற்றி விரிவுரை கூறுகின்றார்கள். இதனால் நூலறிவு மனிதன் ஒழுக்கத்திற்குத் துணை செய்யா தென்பது நிச்சயம். செய்கையுங் கூட்டுறவுமே ஒழுக்கத்துக்கு உயிர் போன்றவை.

இப்பொழுதுள்ள பாடசாலைகளால் மாணாக்கர்களுக்குச் சமய ஒழுக்க உணர்ச்சி யுண்டாகாதென்பது திண்ணம். நாட்டுக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தி, அவைகளில் மாணாக்கர்களுக்குச் சமய ஒழுக்கத்தைப் போதித்தல் வேண்டும். அப்பொழுது இந்தியாவில் பழய சமய ஒழுக்கம் மீண்டும் உயிர்பெறும். இப்பொழுது சமய ஒழுக்கத்தை ஆபாசக்குப்பைகள் மூடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியாவின் உயிர் சமயத்தில் அடங்கியிருக்கிறது. சமய ஒழுக்க வளர்ச்சிக்காக முயல வேண்டுவது ஒவ்வோர் இந்தியர் கடமை. இதைப் பற்றி மற்றுமொரு முறை எழுதுவோம்.

(5—3—1918.)

இந்தியர் சமயம்.

உலகத்திலுள்ள தேசங்கள் பலவற்றுள்ளும் சமய ஞானத்தில் சிறந்து விளங்குவது இந்தியாவே. முதல் முதல் சமய ஞானத்தைப் பெற்றதும், அதை உலகத்துக்கு வழங்கியதும் இத்தேசமே. மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உலகமெல்லாம் அறியாமையில் அமிழ்ந்து கிடந்தபோது, இந்தியா அறிவுப் பொருளை ஆராய்ந்து, அதன் உண்மை கண்டிருக்கிறது. ஒரு பேர் அறிவே யாண்டும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிறது

என்னும் உண்மையை விளக்குவது வேதாந்தம். உபநிடதம் என்பதும் அதுவே. எல்லாச் சமயங்களுக்குந் தாயகமாக இருப்பது வேதாந்தம் ஒன்றே. உலகத்தில் எம்மூலையில் ஒரு கொள்கை புதிதாகத் தோன்றினாலும், அஃது உபநிடதத்தில் சொல்லப்பட்டதாகவேயிருக்கும். உபநிடத உண்மையே இந்தியர் சமயம் என்பது.

இச்சமயம், இந்நாளில், இன்னவரால் உண்டாக்கப்பட்டது என்று கூறப்போதிய கருவியில்லை. சரித்திர காலத்துக்கு முன்னரே இக்கொள்கை இந்தியாவில் நிலவியதாகத் தெரியவருகிறது. எல்லாச் சமயங்களினும் இந்தியர் சமயம் மிகத் தொன்மையது.

இந்தியர் கொள்கையைப் பற்றிப் பலர் பலவாறு கூறுப. உண்மை விளங்கப் பெற்றவர்க்கு இந்தியர் சமயம் தஞ்சமயமாகத் தோன்றும். கொரானையும் உபநிடதத்தையும் வாசித்த ஒரு மகமதியனுக்கு வேற்றுமை புணர்ச்சி தோன்றாது. விவலிய வேதத்தையும், உபநிடதத்தையும் ஆராய்ந்த கிறிஸ்தவனொருவனுக்கு ஒற்றுமை உணர்ச்சியே புலனாகும். உபநிடதம் என்பது ஒரு சமயக் கொள்கையைத் தழுவுவதன்று. ஆன்மா அறியவேண்டிய உண்மை எதுவோ, அதையே உபநிடதங் கூறுகிறது. அவ்வுண்மையையே புத்தர் ஒரு காலத்தில் விளங்கச் செய்தனர். அவரைப் பின்பற்றினோர் பௌத்தரெனவும், அவரது சமயத்தைப் பௌத்த சமய மெனவும் பின்வந்தோர் வழங்கலாயினர். கிறிஸ்து நாதரும் தாங்கண்ட ஓர் உண்மையை உலகத்துக்கு அறிவுறுத்தினார். அவ்வுண்மை கிறிஸ்து சமயம் எனப் பின்னர்ப் பெயர்பெற்றது. மகம்மது கண்ட உண்மை மகம்மது சமயம் என அழைக்கப்பட்டது.

உண்மை என்றும், யாண்டும் ஒன்றே. அதை எவரெவர் கண்டனரோ அவரவர் பெயரால் அது பெயர் பெற்று விட்டது. அக் குருமார்கள் கண்ட உண்மையையே ஒவ்வொருவருங் காணவேண்டியவர். இவ்வுண்மை வடிவாக உள்ளதே உபநிடதம். இத்தகைய உபநிடதக் கொள்கையை எவர் சமயக் கொள்கையாகக் கூறுவது? அஃது ஒவ்வோர் ஆன்மாவின் முடிந்த கொள்கையாக விருக்கிறது. ஆத்ம விளக்கம் பெற்ற ஒவ்வொருவர் கொள்கையும் உபநிடதக் கொள்கையேயாம். இக் கொள்கை முதல் முதல் இந்தியாவில் பிறந்தமையால், இதனை இந்தியர் கொள்கை யெனவும், இந்தியர் சமயம் எனவும் அறிஞர் வழங்கி வருகின்றனர்.

இச் சமரசக் கொள்கை வசிட்டர், வியாசர், கண்ணபிரான், புத்தர் முதலியோரால் இந்நாட்டிலேயே விளக்கமாக விரித்தோதப்பட்டது. இவர் தங் கூற்றுக்களும் உபநிடதப் பொருளாகவே கொள்ளப்பட்டு வந்தன. உபநிடத உண்மை விளங்கப்பெறப் பல கிரியா முறைகள் ஏற்பட்டன. அவை நித்யானுஷ்டானம், ஆலய சேவை முதலியன. இவையாவும் மன ஒற்றுமைக்கும், இடையறாது இறைவனைத் தியானிப்பதற்குஞ் சோபானமா யிருப்பவை. இவ் வனுஷ்டானமுறைகளை விரித்தோதப் பன்னூல்கள் எழுந்தன. உபநிடத உண்மையைக் கைப்பற்றிப் பேரின்ப நெறியடைந்த பலர் சரித்திரங்களும் எழுதப்பட்டன. சங்கரர் முதலியோர் வியாச சூத்திரம், பகவத்கீதை முதலிய நன்னூல்களுக்குப் பேருரை கண்டனர். இவர் பாஷியக்காரர் எனப்படுவர். இவர் காலத்துக் கேற்றவாறு முதனூலைத் தழுவித் தங்கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். மூலநூல்

ஒன்றாயிருப்பினும் இவர் தங்கருத்து மாறுபட்டிருப்ப தற்குக் காரணமுண்டு. அது சரித்திர கால ஆராய்ச்சியுடையோருக்கு நன்கு புலனாகும். ஜனங்களில் பெரும்பாலோர் முதனூல்மீது கருத்தைச் செலுத்தாது, உரைகள்மீது கருத்தைப் பதியவைத்து மாறுபடலாயினர். சமரசக் கொள்கை யொன்றே, பல கொள்கைபோலத் தோன்றலாயிற்று. தத்தங் கொள்கையை நிறுத்த அவரவர் பல நூல்களைவெளியிட்டனர். அவையாவும் ஜீவபோதத்தால் எழுதப்பட்டவை. அவைகளை வாசிப்போரும் உபநிடதக் கொள்கையாகிய சமரசக் கொள்கையைத் தழுவாது ஜீவபோதக் கொள்கையைத் தழுவுவாராயினர். சமயாபிமானம் பலரையும் பற்றிக்கொண்டது. சொற்சண்டை, பொருட் சண்டை இலக்கிய இலக்கணச் சண்டை நாடு முழுவதும் பரவலாயின.

சைவ வைஷ்ணவச் சண்டை தோன்றலாயிற்று. சைவத்தில் பல பேதங்களும், வைஷ்ணவத்தில் பல பேதங்களும் உண்டாயின. இம்மதவாதிகள் ஒருவரோடொருவர் மல்யுத்தஞ் செய்வதை, காட்டில் மிருகத்தோடு மிருகம் முட்டிச் சண்டை செய்வதோடு ஒப்பிடலாம். அன்புவடிவாக வுள்ள ஆண்டவனை அறிய மிருக உணர்ச்சி கொண்டு ஒருவரோடொருவர் மோதிக்கொள்வதோ? உயிர்களிடத்திலுள்ள கடவுளை யறிய உயிர்களைப் புண்படப் பேசுவது பொருத்தமோ? இச்சண்டைகளால் சமய உண்மைகள் மைக்குள் மறைந்த மணிபோலாயின. புதிதாக இந்நாட்டில் போந்தவர்க்கு இந்நாட்டுச் சமயம் அநாகரிகச் சமயம்போல் தோன்றிற்று. ஒவ்வொருகால் ஞானிகள் இறைவனருளால் பல இடங்களில் அவதரித்து உபநிடதக் கொள்கையைப் பரப்பி

வந்தார்கள். வந்தும் மதவாதிகள் சண்டை ஒழிந்தபாடில்லை. நமது தமிழ்நாட்டில் நால்வரும் பன்னிருவரும் தோன்றி உபநிடத உண்மைகள் மலியுமாறு தமிழ்வேதத்தை அருளிச் செய்திருக்கின்றனர். தமிழ்வேதப் பாசுரங்களைப் பொருள் தெரியாமல் ஓதினாலும் உள்ளங் குழைந்து குழைந்து உருகுமே. அத்தகைய என்புருக்கும் பாசுரங்களாலும் மதவாதிகளுக்கு நல்லறிவு உண்டாகவில்லை. அன்பு நெறிக்கும் ஞானோதயத்திற்கும் சோபானமாக உள்ள ஆலயங்கள் கள்ளர் குகைகளாக மாறின. மடங்கள் விலைமாதர்கள் உறைவிடமாயின. ஞானக்குறிகளாகிய சமயச் சின்னங்கள் குடியர்கள் ஆபரணங்களாயின.

இப்பொழுதுள்ள பாடசாலைகளில் சமய உண்மைகள் போதிக்கப் படுவதில்லை. உபநிடதக் கொள்கையின்னதென்றறியா மாணாக்கர்கள் சமய நூல்களையும், சமய பக்தர்களையும், ஆலயங்களையும், சின்னங்களையும் பழித்துக் கூறுகின்றார்கள். நித்தியாநுஷ்டானம் செத்தே போய்விட்டது. நித்தியானுஷ்டானத்தை உபதேசிக்குங் குருவிற்கே அதன் உண்மை தெரியாதெனில், அதனைக் கேட்கும் சீடனுக்கு அதன் உண்மை விளங்குமோ? அவன் அதை அனுஷ்டிக்க ஒருப்படுவனோ?

சில அறிவாளிகள் மூலையிலிருந்து கொண்டு "மேல்நாட்டுத் தத்துவ சாஸ்திரிகளாகிய கான்ட், ஸ்பைனோஜா, ஸ்பென்சர், ஷில்லர் முதலியோர் கொள்கைகள் நம் வேதாந்தத்தில் இருக்கின்றன. பல்லாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னர் நம்மவர் கண்ட உண்மை இப்பொழுது தான் மேல் நாட்டாருக்குப் புலனாகிறது"

என்று புகழ்ந்து புகழ்ந்து கூறித் தங்களுக்குள்ளே மகிழ்ச்சி யடைகின்றார்கள். இதனால் என்ன பயன்?

போலிப் பாதிரிகள் ஹிந்துமத உண்மைகளை நன்கு ஆராயாது கோயில்களையும், போலி வேடதாரிகளையும் கண்டு "ஹிந்து மதம் அஞ்ஞானமதம்" என்று பிரசங்கஞ் செய்கிறார்கள்; புத்தகம் எழுதுகிறார்கள். அப்புத்தகங்கள் உலகமெங்கும் பரவுகின்றன. இந்தியாவின் உண்மை நிலையை உலகம் பெரும்பாலும் அறியாமற் போகிறது. இவ்விடத்தில் சுவாமி விவேகாநந்தரை நினையாமற் செல்ல மனமெழவில்லை. இந்த மகான் துறவொழுக்கம் பூண்டு நமது உபநிடதக் கொள்கையை உலகமுழுவதும் பரப்பினர். இந்தியாவில் நாத்திகம் பழுக்கின்ற காலத்தில் இப்பெரியார் உதயமாயினர்; இந்தியாவின் ஞானவொளியை மேல்நாட்டில் வீசச் செய்தனர். சுவாமிகள் மேல்நாடு சென்று ஆங்கிலத்தில் நாவலராயினமை கண்ட நம்மவர் அவரைப் போற்றினர்; புகழ்ந்தார்; கொண்டாடினர். அவர் ஆங்கிலம் பயிலாமலும், மேல்நாடு செல்லாமலும் வடமொழி யொன்றே பயின்றிருப்பாராயின், நம்மவர் அவரைப் போற்றியிருப்பரோ? ஒருநாளும் போற்றியிரார். ஆங்கில மொழியை வேதமொழியாகக் கொண்ட நம்மவர்களே இந்தியாவைக் கெடுத்தார்கள். நம்மவர்கள் இப்பொழுது அன்னிபெசண்ட், அருண்டேல் முதலியோர்களால் நல்லறிவு பெற்று வருகிறார்கள். "நாட்டுக்கல்வி நமக்கு வேண்டும், நாட்டுக்கல்வி நமக்கு வேண்டும்" என்று எத்தனையோ பண்டிதர்கள் தொண்டை நோகக் கூச்சலிட்டார்கள். நம்மவர்கள் அதைக் கவனித்தார்களா? ஆங்கிலங் கற்று அனுஷ்

டானத்தை விடுத்து, அருளை மறந்து, அன்னையை வயி றெரியச் செய்தவர்கள் யார்? மேல்நாட்டார் வழக்க ஒழுக்கங்களை அனுஷ்டிக்குமாறு தூண்டினவர் யார்? குற்றம் நம்முடையதே.

இந்தியாவில் சிறப்பாகச் சென்னை மாகாணத்தில் ஆங்கிலங் கற்றவருள் பெரும்பாலோர் வாயால் ஆத்திக ராகவும் செய்கையால் நாத்திகராகவு மிருக்கின்றனர். தேகாத்மவாத புத்தி இந்தியாவிலுந் தலை காட்டியது கலியுகக் கொடுமைபோலும்.

முற்றத்துறந்த முனிவர் பெருமானாகிய கிறிஸ்து வைப் பின்பற்றுவோர் மூவாசையில் அழுந்திக் கிடக் கின்றனர்; 'பூரண இரக்கமே மோட்சானந்தம்' என்று போதித்த பௌத்தர் பிரானை வழிபடுவோர் நாடோறும் ஆட்டையும் மாட்டையுங் கொலை செய்கின்றனர். இங் ஙனஞ் சமய உண்மைகளெல்லாம் அழிந்தன. சமய உண்மைகளுக்கு உறைவிடமாக உள்ள இந்தியாவில் பிறந்த நாம் செய்யவேண்டியது என்னை? நாம், இந்தியர் சமரச உணர்ச்சியுடையவர் என்னும் உபநிடதக் கொள் கையைப் பரப்ப முயலல் வேண்டும். இக்கொள்கையை நிறுத்தப் பல சமய சமாஜங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவைகளில் அறிவாளிகள் சேர்ந்து உழைத்தல் வேண் டும். அவைகளில் ஆங்கில மயமாகவுள்ள நாத்திகர் களையும், தமிழே பயின்று பொறுமையே வடிவாகவுள்ள நிரீச்சுரவாதிகளையும் சேர்த்தல் ஆகாது. இந்தியர் மதமே உலக மதம் என்பதை நம்மவர் மறத்தலாகாது. இன்று விரிவஞ்சி விடுக்கின்றோம்.

(13—3—1918)

மோட்சானந்தமும் சுய ஆட்சியும்.

உலகத்திலே வாழும் உயிர்கள் யாவும் இன்பத்தையே நாடுகின்றன. இன்பத்தை வெறுக்கின்றவன் பித்தனேயாவன். அவ்வின்பம் அறிவிற்கும் அநுபவத்திற்குந் தக்கவாறு பலதிறமாகத் தோன்றும். ஓரின்பமே அவரவர் உழைப்பிற்குத் தக்கவாறு பயனளித்து வருகிறது. காம குரோத லோப முதலிய தீக்குணங்கள் கெட்ட விடத்தில் ஒருவகை இன்பந்தோன்றும். அவ்வின்பமே பேரின்பம். அவ்வின்ப நுகர்வோர்க்கு உலகத்திலே உள்ள எல்லாப் பொருளும் இன்ப வடிவாகவே புலனாகும். அவருக்குப் பகைவரில்லை. அவரைப் புலி, கரடி, சிங்கம் முதலிய விலங்குகளும் நேசிக்கும். அவர் கடவுளாகின்றார். கடவுள் என்பது பூரண இன்பமே. "ஈறிலாப்பதங்கள் யாவையுங் கடந்த இன்பமே என்னுடை அன்பே" என்று மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய் திருக்கின்றனர். மனிதப்பிறவி தாங்கிய ஒவ்வோருயிரும் அப்பேரின்பத்தை நுகரவே முயலல்வேண்டும். அம்முயற்சி செய்யாது பாழுக் குழைப்பது அறிவீனமாகும்.

இந்தியருள் பெரும்பாலோர் மோட்ச இன்பத்தையே விரும்புகின்றவர்; உலக வின்பத்தைப் பொருட்படுத்தாதவர். பண்டைக்காலத்தில் அன்னூர் உலகஇன்பத்தை எவ்வகை முட்டுமின்றி நுகர்ந்து வந்ததாகத் தெரியவருகிறது. அதனால் அவர் வீட்டின்பத்தை நுக

ரவே முயன்று வந்தனர். இதுகாலை உலக இன்பத்தையே பூரணமாக நுகருநிலையில் இந்தியரில்லை என்பதை அறியாதாருளரோ? உலகத்திலே இன்ப வாழ்க்கையில் திளைத்து நில்லாதவர் பேரின்ப வாழ்க்கையில் திளைத்து நில்லார் என்பது எமதுகொள்கை.

மனித வாழ்வு என்பது உடலும் உயிரும் ஒன்று கூடி நடைபெறுவதொன்றும். உயிரின்பத்துக்குக்கருவி உடலின்பமே யாகும். உடலின்பங் குறையின், உயிரின்பமுஞ் சோர்வடையும் என்பது அனுபவஞானம். உயிரின்பமாகிய பேரின்பத்தை நுகர விரும்புவோர், உடலின்பத்துக்கு எவ்வகை இடையூறும் நேராவண்ணம் காத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

"உடம்பா ரழியி லுயிரா ரழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே."

என்றார் திருமூலரும்

உடலிற்கு இன்பந் தேடவேண்டுவது நம்பெருங் கடமை. உடலின்பத்துக்கே இதுகாலை நாம் வருந்துகிறோம். நாம் உயிரின்ப விசாரணை எங்ஙனஞ் செய்வோம்? இந்தியாவில் இதுகாலை உயிரின்ப ஆராய்ச்சி அருகி நிற்றலை உணராதாரில்லை. காலை முதல் மாலை வரை வயிற்றுக்குழைக்கின்றோம். அப்படி உழைத்தும் வயிறார உணவு கிடைப்பதில்லை. நமது நாட்டில் வயிறார உணவு கொள்வோர் ஒருசிலரே. உடலின்பத்துக்குத் தடையாகவுள்ள கட்டுகளினின்றும் வெளிவர முயற்சி செய்யவேண்டுவது நம்பெருங் கடமையன்றோ? இக்

காரணம்பற்றியே நாம் சுதந்தரத்தை விரும்புகின்றோம்; சுய ஆட்சி கேட்கின்றோம்.

உயிரின்பமாகிய மோட்சானந்தம் உடலின்பமாகிய சுதந்தரத்தில் நிலைத்து நிற்கிறது. சுதந்தர இன்பம் பெண்ணின்பத்தினுஞ் சிறந்தது என்று அப்பர் கூறியிருக்கின்றார். நமது நாட்டில் சுதந்தரமென்பது சிறிதுமில்லை. நினைத்ததைப் பேசுதலாகாது; எழுதுதலாகாது. நியாயமாக எழுதுவதும் அநியாயமாகத் தோன்றுகிறது; நமது கருத்து வெவ்வேறாகத் திரிக்கப்படுகிறது. அச்சுச்சட்டம் நம் சுதந்தரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு நிற்கிறது. செந்தமிழில் எழுதுவோரை அது பெரிதும் வருத்துகிறது. சுதந்தரமே வடிவாகவுள்ள இங்கிலாந்தால் நாம் ஆளப்பட்டும் சுதந்தரத்தை நாம் அனுபவிக்கின்றோமில்லை.

மோட்சானந்தத்தைக் குறித்து ஞானராய்ச்சிசெய்யும் வேதாந்திகளும் சுய ஆட்சி முயற்சியில் தலைப்பட்டுழைத்தல் வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள ஆட்சி முறையில் நம்மவர் சுதந்தர இன்பத்தை நுகர்தல் இயலாது. அச்சமும் நடுக்கமுமே நம்மைச் சூழ்ந்து நிற்கின்றன. நாம் நமது விருப்பப்படி நம்நாட்டுக் கல்வியைப் பயிறல் வேண்டும். வேதவேதாந்த உண்மைகளை நம்மாணவர்கள் ஆராய்ந்து இந்தியாவிற்குரிய சகோதரத்துவத்தை உணரல்வேண்டும். அவர்களுக்குப் பிறநாட்டு அநாகரிகங்களில் வெறுப்பு உண்டாதல் வேண்டும்.

“தேசபக்தன்” சுதந்தரத்தை விரும்புகின்றான்; சுய ஆட்சி கேட்கின்றான்; இந்தியாவிற்கும் இங்கிலாந்திற்குஞ் சகோதரத்துவத்தை உண்டு பண்ணுகின்றான். சிறுகுழந்தையாகிய “தேசபக்தன்” நாடோறும் சகோ

தரிகளுக்குஞ் சகோதரர்களுக்கும் தன் பொலிந்த முகத்தைக் காட்டிக்கொண்டு வருகிறான். "பக்தன்" பாரதமாதாவின் அடித்தொண்டன். அவன் பாரத நாட்டிற்றோன்றிய ஒவ்வொருவருக்கும் உரியவன். பாரத புதல்வர்களே! "தேசபக்தன்" மீது கண்ணோட்டஞ் செலுத்துங்கள். (7—3—1918.)

மனித முயற்சியோ? தெய்வ முயற்சியோ?

"உலகம் பலவிதம்" என்பது பழமொழி. உலகத்தை முன்னிலைப்படுத்தியே எவ்வகை ஆராய்ச்சியுஞ் செய்யல்வேண்டும். ஆராய்ச்சிக்குக் கருவியாக நிற்பது உலகமே. உலகத்தைக் கொண்டே கடவுள் உண்மையையும் நிறுவல்வேண்டும். அத்தகை உலகத்திலே மனிதர்கள் அறிவிலும் ஆராய்ச்சியிலும் பல திறப்பட்டு வாழ்கின்றார்கள். ஒருவர் கூறுவதை மற்றொருவர் கூறுவதில்லை. ஒருவர் வழியே மற்றவர் செல்ல அஞ்சுகின்றனர். எல்லோரும் ஒருமுறை பற்றி ஒழுகுவாராயின் உலகத்தில் பாவமென்பதே இல்லாமற் போய்விடும்.

உலக அமைப்பையும், விசித்திரத்தையும் கூற எவராலும் இயலாது. உலகத்திலே தோன்றுவனவற்றுள் மிகச் சிறியதாகக் கருதப்படுவது புல். அப்புல்லை இயற்கையின் நுண்மை உணர்ந்த ஒருவன் உற்றுநோக்கி ஆராய்வானாயின், அவன் உள்ளத்தில் ஒருவகை இன்பந் தோன்றும். பிற படைப்புக்களின் பெருமையைப் பேச

வேண்டுவதில்லை. மலை நிற்பதும், ஆறு பாய்வதும் மழை பொழிவதும், மனிதர் வாழ்வதும் என்ன விசித்திரம்! மனிதன் இயற்கைக்குத் துணையாக நிற்கின்றான். இயற்கை மனிதனுக்குத் துணையாக நிற்கின்றது.

இத்தகைய உலகம் எவர் முயற்சியால் நடைபெறுகின்றது? சிலர் மனித முயற்சியால் என்பர்; சிலர் தெய்வ முயற்சியால் என்பர். இவ்விருவகைப் போர் நீண்டகாலமாக நடைபெற்று வருகிறது. மனித முயற்சியால் உலகம் நடைபெறுகிறது என்று கூறுவோர் சுயநல முடையராய் உலகத்தில் வாழ்வர். மனிதன் பிறர்க்குரியன் என்ற உணர்ச்சியே அவருக்கு நிகழ்வதில்லை. அன்னார் என்றும் பிறரை வதைத்துத் துன்புறுத்தி வாழ்தலையே விரும்புவர். தெய்வ முயற்சியால் உலகம் நடைபெறுகிறது என்று கூறுவோர் பரநலத்தையே நாடிக்கொண்டிருப்பர்; மற்றவர்க்காகவே 'நாம் படைக்கப்பட்டோம்' என்ற உணர்ச்சி அவர் உள்ளத்தை விடுத்து அகல்வதேயில்லை. அன்னார் என்றும் பிறரை வருத்தாது பிறர்பொருட்டுத் தம்மை வருத்தி உலகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பர்.

உலகத்தின் எப்பாகத்திலும் மனித முயற்சியால் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன என்று கூறுவோரும், தெய்வமுயற்சியே எல்லாவற்றிற்குங் காரணம் என்று கூறுவோரும் இருக்கின்றனர். முன்னவரை நாத்திகரெனவும், பின்னவரை ஆத்திகரெனவும் கூறுவது வழக்கம். உலகம் நாத்திகமயமாய் மாறுங்காலத்து எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருளால் அவதார மூர்த்திகள் தோன்றுவார்கள். சில இடங்களில் அவர்கள் தங்கள் ஞானோபதேசத்தால் நாத்திக உணர்ச்சியை அகற்றுவார்

கள் ; சிலவிடங்களில் யுத்த வாயிலாகவும் அவ்வுணர்ச்சி யைப்போக்குவார்கள். சுப்பிரமணியர், நரசிங்கர், ஸ்ரீராமர், கிருஷ்ணர், புத்தர், கிறிஸ்து, மகமது, சங்கரர் முதலிய அவதாரமூர்த்திகளைப்பற்றிநேயர்கள் அறிவார்கள். இவர் களைப்பற்றி விரித்துரைக்க வேண்டுவது அநாவசியம்.

இறுதியாக நமது நாட்டில் நடந்த மகாயுத்தம் குருக்ஷேத்திர யுத்தம். அதில் கிருஷ்ணமூர்த்தி யுத்தத் தோடு ஞானோபதேசமுஞ் செய்திருக்கின்றார். யுத்தத் தால் நாத்திக உணர்ச்சி மாண்டது. ஞானோபதேசத் தால் ஆத்திக உணர்ச்சி செழித்தது. அவருக்குப் பின் னர்த்தோன்றிய புத்தர் உபதேசத்தால் சகோதரத்வம் நிலைத்து விட்டது. அன்று தொட்டு இந்தியாவில் " எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்நிதிய தாகும் இலங்குமுயிர் உடலனைத்தும் ஈசன் கோயில்'' என்ற ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமே வேரூன்றிவிட்டது. உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யா ஒரு பேர் அறத்தையே கடைப்பிடித்தொழு கினர் இந்தியர் என்பது மிகையாகாது. இது நிற்க.

இம்மண்ணுலகு இருகூறாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக் கிறது. ஒன்று மேல்நாடு என்பது; மற்றொன்று கீழ் நாடு என்பது. நாம் அனைவரும் கீழ்நாட்டவரேயாவோம், உயிர் வதைக்கு நிலைக்களமாக உள்ள ஜெர்மனி, பிரான்சு, இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகளில் வாழ்வோர் மேல் நாட் டவர் எனப்படுவர். (மேல் நாடு மேற்கேயுள்ள நாடு; கீழ் நாடு கிழக்கே உள்ள நாடு.)

கீழ் நாட்டு வாசிகளாகிய நம்மவர் மேல் நாட்டவர் கூட்டுறவு பெற்றமையால் தம் அறவொழுக்கத்தை விடுக்கலாயினர். மேல் நாட்டுக் கல்வியால் நாத்திக உணர்ச்சி நம்மவருள்ளத்தில் பதிந்து விட்டது. இந்தி

யருள் பலர் இந்தியாவை மேல் நாடாக்கவும் முயற்சி செய்கின்றனர்; மேல் நாட்டு வழக்க ஒழுக்கங்களைப் பரப்பப் பல சங்கங்களையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். கிருஷ்ணன் பிறந்த இந்தியா கெட்டுவிட்டது; புத்தர் பிறந்த இந்தியா போய்விட்டது. இந்தியருள் இது காலைக் கற்றவரென வெளிவருவோர் "எல்லாவற்றிற்குங் காரணம் மனித முயற்சியே" என்றநாத்திகக் கொள்கையுடையராய் வாழ்கின்றனர்; தெய்வ முயற்சி என்பதை அறவே மறந்தனர். மேல் நாட்டுக் கல்வித் தீட்டுப் படாத விடங்களில் இன்னும் கிருஷ்ணன் இந்தியாவும் புத்தர் இந்தியாவும் ஜீவிக்கின்றன.

நாத்திகம் தலையெடுக்குங் காலத்தில் கடவுள் அருளால் அவதார மூர்த்திகள் தோன்றுவது சம்பிரதாய வழக்கம். இப்பொழுது கல்கி அவதார மூர்த்திதோன்றியிருக்கிறார் என்று ஹிந்துக்கள் கூறுகின்றார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்து வரப்போகின்றார் என்று கூறுகின்றார்கள். ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் அவதார மூர்த்தி தோன்றுவதில் நம்பிக்கை உடையராயிருக்கின்றனர். அவ்வவதார மூர்த்தியின் தோற்றத்துக்கு அறிகுறியாகவே மேல்நாட்டில் மகாயுத்தம் நடைபெறுகிறதென்பது ஆத்திகர் நம்பிக்கை. தெய்வ நிச்சயமில்லாதாரே மேல்நாட்டு யுத்தம் மனித முயற்சியால் தோன்றிற்று என்று கூறுவர். மக்கள் பிறவிக்குரிய சுதந்தரத்தை நிலை நிறுத்தவும்; சகோதரத் தன்மையை வளர்க்கவுமே மேல்நாட்டில் யுத்தம் நடைபெறுகிறது. அவ்யுத்தம் வளரவளர மனிதர்களுக்கு நல்லறிவு பிறக்கும். ஒருவரை ஒருவர் துன்புறுத்தலாகாது என்ற உணர்ச்சியுண்டாகும். இவ்வுணர்ச்சியால் எல்லாநாடுஞ் சுதந்தரம் பெற்றுவிடும்

என்பது நிச்சயம். நமது அரசர் பெருமான் தம் பொருட்டாகப்போரில் தலையிடாது பொதுவாக உலக சுதந்தரத்திற்கும் சிறப்பாக இந்தியாவின் சுதந்தரத் திற்குமே தலையிட்டனரென்பது ஆத்திகர் கொள்கை. நாத்திகர் எங்ஙனம் நினைப்பினும் நினைக்க.

இந்தியாவின் சுதந்தரத்திற்கெனத் தோன்றிய மகா யுத்தத்திற்கு இந்தியரனைவரும் பலவகை உதவிகள் செய்யல்வேண்டும். தெய்வமுயற்சியால் இம்மகா யுத்தம் தோன்றிற்று என்ற எண்ணம் ஒவ்வோர் இந்தியருள்ளத்திலும் பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்து நிற்க வேண்டும்.

சுதந்தர வடிவாகவுள்ள தெய்வமே! எல்லாம் உன் முயற்சி என்பதே எமது கொள்கை. உன் முயற்சியால் மேல்நாட்டில் யுத்தம் நடைபெறுகிறது என்றே நாங்கள் நம்புகிறோம். உன் அருளால் தோன்றப்போகும் அவதார மூர்த்தியை நாங்கள் எதிர்கொள்ளும்போது உலகத்தில் சமாதானம், சகோதரத்துவம், சுதந்தரம் என்பன நிலைத்து நிற்க அருள் செய்வாயாக.உன்னை மறந்ததால் நாங்கள் அடைந்த கஷ்டம் போதும். எங்கள் மன்னர் மன்னராகிய ஐந்தாம் ஜார்ஜுக்கு வெற்றி ஓங்கச்செய்து எங்கள் பந்தத்தை அவர் வாயிலாக ஒழிக்கக் கருணை புரிவாயாக. நாங்கள் விரும்புவது சுதந்தரம்; வெறுப்பது அடிமைத்தனம். சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!! "அவனன்றி ஓரணுவுமசையாது"

(16—8—1918).

உலகநிலை.

"உலகம் பலவிதம்" என்பது பழமொழி. ஓரிடத்தில் இன்ப நிகழ்ச்சியும் மற்றோரிடத்தில் துன்ப நிகழ்ச்சியும் நேர்வதுண்டு. உலகம் இன்ப துன்பத் துக்த நிலைக்களமாகவிருப்பது. சிலர் உலகத்தை இன்ப மயமாகக் கருதி அதிலேயே நிலைத்து வாழ விரும்புகின்றனர். சிலர் உலகத்தைத் துன்பவடிவாகக் கருதி உலகவாழ்வை வெறுத்துக் கொண்டேயிருக்கின்றனர்.

உலகம் எல்லா வழியிலும் மாறுபட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறது. அஃது என்றும் ஒருதன்மையாக நிலைத்திருப்பதில்லை. அது கண்ட நம் பெரியோர்கள் இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை, செல்வ நிலையாமை, என்ற நிலையாமைகளைப் பற்றிப் பல நூல்கள் எழுதியிருக்கின்றார்கள். நிலையாமையை என்றும் நினைத்துக்கொண்டிருப்பவனுக்கு விரைவில் ஞானம் பிறந்துவிடும். உலகம் நிலைபேறுயிருப்பதென் றெண்ணுவோர்க்கு ஞானஉணர்ச்சிதோன்றுவது அருமை. இக்கூட்டத்தவர் பிறரை வருத்தத் துணிவுகொள்வர்; பிறர் துன்பத்தைக் கவனிக்கவேமாட்டார்; பிறரை வருத்தித் தாம் வாழவே முயல்வர். இத்தகையாளரை நம் முன்னோர்கள் இராட்சதர்கள் என்று அழைத்தார்கள். இந்த இராட்சதக் கூட்டம் எங்கு பரவுகிறதோ அங்கே எல்லாப் பாவங்களும் நிரம்பியிருக்கும். பாவத்தை வளர்க்கும் இராட்சதக் கூட்டத்தைத் தொலைத்து உலகத்தில் தருமத்தை

நிறுத்தச் சில அவதார மூர்த்திகள் தோன்றுவது வழக்கம்.

சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாரகன் இம்மூவர்களும் உலகவாழ்வை நிலையாகக் கொண்டு உயிர்களை வருத்தினார்கள். இவர்களை யொழித்து அற நெறியை வளர்க்க ஆறுமுகக்கடவுள் தோன்றினார். இரணியன் செல்வச் செருக்கையும் இறுமாப்பையும் வருணிக்கவும் வேண்டுமோ? அவை நரசிங்கத்தின் முன் எவ்வாறாயின? இராவணன் அடாத செயலை அடக்கி முனிவர்களை ஆட்கொள்ள ஸ்ரீராமபிரான்தோன்றினார். திரியோதனாதியர் தீச்செயல்களை அழிக்கக் கண்ணபிரான் அவதரித்தார். மற்றும் பல இடங்களில் உண்டான இராட்சதகுணங்களை ஒழிக்கப் புத்தர், கிறிஸ்து, மகமது முதலியயோர்கள் தோன்றினார்கள். இவர்கள் உபதேசத்தால் உலகத்தில் அறநெறி தலைப்பட்ட தென்று கூறலாம். இப்பெரியோர்கள் அனைவரும் அவதரித்த இடம் கீழ்நாடேயாகும். இதுகாறும் மேல்நாட்டில் ஒரு பெரியோராவது (அவதார மூர்த்தி) தோன்றி யிருக்கின்றனரோ? இல்லை; இல்லை; இல்லை. கிறிஸ்து பெருமான் உபதேசமாத்திரம் மேல் நாட்டுக்குச் சென்றது. அவ்வுபதேச மொழிகளின் வழியாக மேல் நாட்டவர் ஒழுகியிருப்பாராயின் அவரிடத்தில் தெய்வ குணங்கள் நிலைத்து விளங்கும். மேல் நாட்டவர் கிறிஸ்துநாதர் மொழிகளைத் தங்கள் ஒழுக்க வழக்கங் கட்கேற்றவாறு திருத்திக் கொண்டமையால், அவைகளால் அவர்கள் பயன் பெறவில்லை. உண்மைக் கிறிஸ்து சமயம் மேல் நாட்டில் பரவியிருக்குமாயின், இந்த மகாயுத்தம் தோன்றி யிராது. இச்சண்டைக்

குக் காரணமா யிருப்பவை அழுக்காறு, அவா, வெகுளி முதலிய தீக்குணங்களாகும். இக்குணங் களை யுடையோர் எவராயினும் அவர் இராட்சதரே யாவர். இந்த மகாயுத்தம் உலகத்துள்ள கொடுமை களைப் போக்கத் தோன்றியது என்று நமது பிரிட் டிஷார் கூறுவது பொருத்தமே.

இப்பொழுது இராட்சத குணங்களுக்குப் பல தேசங்கள் ஊற்றாயிருக்கின்றன. அவைகளுள் தலையா யது ஜெர்மெனி. அவ்விடத்தினின்றுந் தீமைகள் பரவு கின்றன. நமது பிரிட்டிஷாரும் ஜெர்மனியின் கொடு மையைப் போக்கி உலகத்தில் தருமத்தை நிறுத்தப் போர் புரிகின்றனர்.

இந்த மகாயுத்தத்தால் உலகம் எந்நிலையை யடைந் திருக்கிற தென்பதைக் கூற வேண்டுவதில்லை. உலகம் வறுமைக்கும், கொள்ளைக்கும், பிணிக்கும் இரையாகிக் கொண்டு வருகிறது. உலகமெங்கணும் துக்கமே நிரம் பியிருக்கிறது. துக்கமில்லாத வீடில்லை என்று கூற லாம். அன்பே வடிவாக உள்ள எம்பெருமான் யுத் தவாயிலாக உலகத்துக்கு நிலையாமையைக் காட்டிவரும் அளவோடு நில்லாமல் "இன்புளுயன்சா" என்னுங் கொடிய சுரத்தால் உலகத்தை நல்வழிப் படுத்தத் திருவுள்ளங் கொண்டுள்ளார். "இன்புளுயன்சா" என் னுஞ் சுரம் ஓரிடத்தில் இல்லை; ஈரிடத்திலில்லை. அஃது உலக முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. இன்புளுயன்சா வால் பீடிக்கப்படாத தேசமில்லை. ஓரே காலத்தில் உலக முழுவதும் பரவி நிற்கும் ஒரு நோயும் உண்டோ! அஃது இறைவனால் அனுப்பப்பட்ட நோயாகவே யிருத்தல்வேண்டும். அந்நோயால் நேரிடும் மரணத்

தொகை அளவிடற் பாலதன்று. காலை தந்தை இறக்கின்றான்; பிற்பகல் தாய் இறக்கின்றாள். மாலை பிள்ளைசாகிறது. இன்று நாயகி மரிக்கின்றாள்; நாளைநாயகன் மரிக்கின்றான்;செல்வனும் போகின்றான்; வறியனும் போகின்றான். இன்புளுயன்சாவால் மரணமடைவோர் பெரிதும் இளைஞராகவேயிருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது.

அருள் மூர்த்தியாக இருக்கின்ற கடவுள் இத்தகைய கொடிய யுத்தத்தை ஏன் தோன்றச் செய்தார்? இத்தகைய நோயை ஏன் உலகத்திற்கு அனுப்பினார்? என்று சிலர் வினவக்கூடும். கடவுள் செயலை ஆராய்வோர் பெருகப் பெருக யுத்தவேகமும், நோயின் கொடுமையும் பெருகும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. எமது உள்ளங் கோயில்கொண்ட எம் ஆண்டவன் யுத்த வாயிலாகவும், நோயின் வாயிலாகவும் உலகத்துக்கு நிலையாமையை அறிவுறுத்தி இராட்சத குணங்களைப் போக்கித் தெய்வ குணங்களைப் பெருக்கத் திருவுளம் பற்றியிருக்கின்றான். இந்தயுத்தத்தையும் இன்புளுயன்சாவையும் எம்மையாட்கொள்ளும் தெய்வத்தின் பெருங்கருணைப் பெருக்கென்றே கொள்வோம்.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் தேசத்திற் கேற்றவாறு வேதங்களை அருளிச்செய்திருக்கின்றான். அவ்வேத நெறி பற்றிவந்தபல அடியார்கள் பல ஞான நூல்களை அருளிச் செய்திருக்கின்றார்கள். உலகத்தில் இராட்சத குணம் பெருகப்பெருக ஞானநூல் ஆராய்ச்சி குன்றிவிட்டது. "இன்றுளேன் நாளையில்லேன்" என்ற உரையை வழுத்துவோருண்டோ? "வாழ்வாவது மாயம் மண்ணாவதுதிண்ணம்"—இம்மொழியைப் போற்றுவோர் யார்? "இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக் கிருப்பரென் றெண்

ணவோ திடமில்லையே'' என்ற திருவாக்கை நோக்குவோர் எவர்? "நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை யென்னும் பெருமையுடைத் திவ்வுலகு" (நெருநல்-நேற்று)—இவ் வள்ளுவர் வாக்கைக் கொள்ளுவோருளரோ? ஆ! உலகம் நாஸ்திகமயமாயிருக்கிறது! ஞான நூல்களை ஆராய் வோர் குன்றுதலை நோக்கி ஆண்டவன் யுத்தத்தையும் இன்புளுயன்சாவையும் உலகத்துக்கு அனுப்பியிருக் கின்றான். இவைகளைக் கண்டாவது உலகம் நல்வழிப் படுகின்றதோ? இல்லையே!

அருளாட்சி புரியும் ஆண்டவன் இப்பொழுது செய்துவரும் செயல்கள் யாவும் உலகத்தை நல்வழிப் படுத்துவனவாம். யுத்தக் கொடுமையையும் நோயின் பரவலையும் நோக்கி மனிதர்கள் உலக நிலையை யுணர்ந்து நல்வழிப்பட முயற்சி செய்வார்கள். மனிதர்கள் பாவத் திற்குப் பயந்து நல்வழிப்பட முயற்சி செய்யுங் காலத் தில் ஒரு பெரிய மகான் தோன்றப்போகின்றார். இந் நம்பிக்கை உலகத்துள்ள பழைய சமயவாதிகட்கெல் லாம் உண்டு. ஹிந்துக்கள் கல்கி அவதாரத்தை எதிர் நோக்குகின்றார்கள். புத்தர்கள் ஒரு புத்தாவதாரத்தை எதிர்பார்க்கின்றார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவின் இரண்டாவது வருகையைக் குறிக்கொண்டு நிற்கின்றார் கள். மகமதியர் ஹஜரத் மஹதி, ஈசாநபி என்ற இருவர் தோன்றப்போகின்றனர் என்ற நம்பிக்கை கொண்டிருக் கின்றனர். இச்சமயத்தவர் கூற்று ஒன்றோடொன்று பொருந்தி நிற்றலால் ஒரு பெரிய மகான் தோன்றப் போவது உண்மை. அவர் தோற்றத்தின் அறிகுறிகள் யுத்தம், நோய் முதலியன என்னலாம். அவர் வருகையில் உறுதி கொண்டு பாவத்துக்கஞ்சி என்றும் இறைவனைப்

போற்றிய வண்ணமாயிருக்கவேண்டும். தெய்வ வழி பாடு எல்லாச் சமயங்களிலும் அருகிவிட்டதென்று கூறுவதுமிகையாகாது. இப்பொழுது எல்லாரும் தெய்வ வழிபாட்டிலேயே சிந்தையைப் பதியவைக்க வேண்டும். தெய்வவழிபாட்டால் எல்லா நலனையும் பெறலாம். தெய்வம் திருவுளம் பற்றுமேல் கொடுமை நிறைந்த தேசங்களும்சமுத்திரத்தில் முழுகிப் போய்விடும். கடல்நாடான கதையையும், நாடு கடலான கதையையும் நாம் கேட்டிருக்கின்றோம். சில நாடுகளைக் கடல் கொள்ளப்போவது நிச்சயம். சில கடல்கள் நாடுகளாகப் போவதும் நிச்சயம். தெய்வ வழிபாட்டால் எல்லாச் சித்திகளையும் பெறலாம். நவநாதசித்தர்கள் எங்கும் போகவில்லை. அவர்கள் அடிக்கடி உலகத்தை விஜயஞ் செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தீமை செய்வோரையும் அவரது தேசத்தையும் கணித்துக்கொண்டு போகின்றார்கள். அவர்களை நம்புங்கள்.

அன்புவடிவாக உள்ள கடவுளை; அருள்நிறைந்த ஆண்டவனை; அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் ஒளிர்கின்ற எம்பெருமானை; நீதி பிறழாத நித்தியனை இது காலை வழிபடவேண்டியவர் யாவர்? இப்பொழுது கற்றவர் கல்வியால் பிணமாகின்றனர். செல்வர் செல்வத்தால் பிணமாகின்றனர்; உயர்தொழில் புரிவோர் அச்செருக்கால் பிணமாகின்றனர். இந்நாத்திகப் பிணங்கள் அதருமத்தையே பெருக்கும். இவை தெய்வ வழிபாடு செய்யா. இப்பொழுது தெய்வ வழிபாடு செய்ய வேண்டியவர் யாவர்? ஏழைத் தொழிலாளரேயாவர். (தொழிலாளர் இன்னார் என்பதைப்பற்றி (15-10-18) "பக்த"னில் எழுதியிருக்கின்றோம்.) பொதுவாக

உலக முழுவதுஞ் சிறப்பாக இந்தியாவிலுந் தொழிலாளரே அடிக்கடி வருத்தத்துக்குள்ளாகின்றனர். இவ்வாண்டில் தொழிலாளர்களுக்கு நேர்ந்துள்ள கஷ்டங்களைக் குறிக்கவும் வேண்டுமோ? தொழிலாளர் தம் அறியாமையாலோ அல்லது அதிகாரிகள் செயலாலோ, கஷ்ட நிலையை அடைகின்றார்கள். ஆமதாபாத்தில் தொழிலாளர்க்கு வருத்தம் நேர்ந்தது. மதுரையிலுந் தொழிலாளர் துன்புற நேர்ந்தது. இப்பொழுது சென்னையில் நேர்ந்திருக்கிறது. தொழிலாளர் பால் குற்றமோ, அதிகாரிகள் பால் குற்றமோ என்ற ஆராய்ச்சி வேண்டுவதில்லை. எவர் பிழைபடினும் படுக. தொழிலாளர் கஷ்டப்படுவது உண்மை. சென்னையில் நேற்று இரண்டு மில்கள் மூடப்பட்டன.

உலகத்துக்குக் கஷ்டம் நேரிடும்போது அக்கஷ்டம் தொழிலாளரையே பெரிதும் பாதிக்கிறது. ஆனது பற்றித் தொழிலாளரே தெய்வ வழிபாட்டில் தலைசிறந்து விளங்க வேண்டியவராயிருக்கின்றனர்!

தொழிலாளர்களே! உங்கள் நிலையை நினைக்க நினைக்க மனம் உருகுகிறது. கஷ்டத்தை யேற்றுக் கொள்ளச் சித்தமாயிருங்கள்; அதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தே நடங்கள்; ஒற்றுமையைக் கைவிடாதேயுங்கள்; கடவுளை மறவாதேயுங்கள்; பிரகலாதன் கஷ்டத்தை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்; சீதையின் வருத்தத்தைக் கருதுங்கள்; பாண்டவர் வனவாசத்தை மறவாதேயுங்கள்; தெய்வ வழிபாட்டைச் செய்து கொண்டேயிருங்கள்; உங்கள் எண்ணம் நிறைவேறும்.

(29—10—18.)

வேண்டுவது எது?

ஆத்மசக்தியா? தேகசக்தியா?

மனிதனிடத்துள்ள சக்தியை இரு கூறுகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று தேக சக்தி; மற்றொன்று ஆத்ம சக்தி. உலகத்திலுள்ள பெரும்பாலோர் தேகசக்தியைக் கொண்டு வாழ்கின்றனர். ஆத்ம சக்தியைக்கொண்டு வாழ்வோர் ஒரு சிலரே.

நமது இந்தியாவிலும் ஒருகாலத்தில் தேக சக்தியைக்கொண்டு பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டன. அதனால் நாட்டில் அமைதியின்மை அடிக்கடி நேர்ந்தது. பொறாமை என்னும் இராட்சதப்பேய் எங்குந் திரியலாயிற்று. வலியார் எளியாரை அடக்கி ஆளத்தொடங்கினர். மனிதர்கள் அனைவரும் இருகால் விலங்குகளாக மாறிவிட்டனர். சகோதரத்தன்மை அறவே அழிந்துபோய் விட்டது. மாயவித்தைகள் விசித்திர விசித்திரமாகத் தோன்றின. ஆகாய விமானங்களும், ஆகாயத் தேர்களுங் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. சமுத்திரத்தில் ஒளித்துக்கொண்டு யுத்தம் புரிதல், ஆகாயத்தில் மறைந்துகொண்டு போர்புரிதல் முதலிய அநாகரிகச் செயல்கள் தலைவிரித்தாடின. ஒரு பாணத்தால் கோடிக் கணக்கான பேர்களை அழிக்கும் இராட்சதர்கள் பலர் இருந்தனர். பலவகை முயற்சியால் தேகத்தை வச்சிர மய மாக்கிக்கொண்டு பிறர்க்குத் தீங்கிழைத்த இராட்சதர் எண்ணிறந்தவர் இருந்தனர். பார்வையளவில்

பிறருடைய வாயையுங் கையையுங் கட்டும் வல்லமை சாலிகள் எத்தனையோபேர் இருந்தனர். இவரனைவரும் தேகாத்ம வாத புத்திகொண்டு செய்த கொடுஞ்செயல் களால் நற்பயன் விளையவில்லை. அடிக்கடி கலகங் களும், குழப்பங்களும், யுத்தங்களுமே நடந்துகொண்டு வந்தன. தீயொழுக்கமே எங்கணும் பரவலாயிற்று.

இங்ஙனம் எங்கணுந் தேக சக்தியின் துணை கொண்டு சகோதரத்துவத்துக்கு இடர்விளைத்துவருங் கொடியவர்களை அடக்கவும் அழிக்கவும் இறைவன் திருவருளால் பல அவதார மூர்த்திகள் தோன்றினார் கள். அவர்கள் தோன்றியபின்னர், பாரத நாடெங்கும் தேகாத்ம வாதபுத்தி ஒழிந்து, ஆத்மசக்தி எங்கணுஞ் செழித் தோங்கியது. பெரும்பாலோர் ஆன்ம விசா ரணை செய்து வந்தனர். மாயவித்தைகளெல்லாம் பறந்தன. சண்டைகள் ஒழிந்தன. சகோதரத்தன்மை வளர்ந்து வந்தது. பாரதநாட்டினர் பிறரை வஞ்சித்துத் தேசங்களைப் பிடித்தல் என்ற அதருமத்தை அறவே மறந்தனர்; உலக கட்டுக்காகத் தமக்குள்ளாகவே அர சாட்சி ஏற்படுத்திக்கொண்டு குடிமக்களைப் பாதுகாத்து வந்தனர்; இயற்கைவழி ஒழுகுதலையே தம் வாழ்க்கை யாகக் கொண்டிருந்தனர். செயற்கை அவரால் வெறுக் கப்பட்டே வந்தது. பாரதநாட்டில் ஆத்மசக்தியுடை யோர் பலராயினர்.

இத்தகைய நாகரிகம் நிரம்பியிருந்த இந்திய நாடு இப்பொழுது அநாகரிகத்துக்கு இரையாகிறது. என்று மேல்நாட்டார் தீட்டு நமது தேசத்தில் பட்டதோ அன்றுதொட்டு நமது தேசம் பாழ்பட்டு வருகிறது. மேல்நாட்டு மனிதர்களை யாம் வெறுக்கவில்லை. மேல்

நாட்டு நாகரிகத்தையே நாம் வெறுக்கின்றோம். மேல் நாட்டாருந் தற்கால நாகரிகத்தை வெறுத்துவிடுவாராயின், அவரிடத்தும் சகோதரத்தன்மை முதலிய தரும குணங்கள் உதயமாகிவிடும்.

நமது நாட்டில் பழைய காலத்திலிருந்த இராட்சதகுணங்களெல்லாம் இப்பொழுது மேல் நாட்டில் திருவிளையாடல் புரிந்துகொண் டிருக்கின்றன. ஜர்மானியர்கள் யுத்தத்தில் செய்த கொடுமைகள் நம் கூற்றுக்குச் சான்றுபகலும். மனிதர்களை அழிக்க ஆயுதங்கள் செய்யும் அநாகரிகச்செயலைப்பார்க்கிலுங் கொடியசெயல் வேறென்றுண்டோ? மனிதர்களைக் கொல்ல விஷப்புகையும் இந்த யுத்தத்தில் விடப்பட்டதல்லவா? இச்செயல் செய்வோரை மனிதரென்று எங்ஙனங்கூறுவது?

மனிதர்களைக்கொன்று ஊர்களைப்பிடித்து ஆங்குள்ள குடிகளை வருத்தித் தாம் சுகமேவாழ எண்ணும் மிலேச்சர்களால் எழுதப் பெற்ற நூல்களை வாசித்தன்றோ நம்மவர்களும் தேகாத்மவாத புத்தியுடையவர்களாகி ஆத்மசக்தியை யிழந்து வருந்துகிறார்கள். "இப்பொழுது நம்மையாள்வது தற்கால நாகரிகம்; அதை ஒழிக்க முயலல்வேண்டும்" என்று மகாத்மா காந்தி கூறுகிறார். தற்கால நாகரிகம் பேயாக நமது தேசத்தைப் பிடித்தாட்டுகிறது; விஷமாக நமது தேசத்தை எரிக்கிறது; பூதமாக நமது தேசத்தை விழுங்குகிறது. தற்கால நாகரிகத்தை வெட்டிச் சாய்க்கவேணடுவது நமது கடமை.

அதற்கு வழியாது? அதற்கு எந்தச் சக்தியைக் கையாளவேண்டும்? என்பதைத் தீர்மானஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். சிலர் தேகசக்தியைக் கையாள

வேண்டுமென்றும், சிலர் ஆத்ம சக்தியைக் கையாள வேண்டுமென்றும் சொல்கின்றனர். தேகசக்தியைக் கையாள்வோருக்குப் பணம் வேண்டும்; ஆயுதம் வேண்டும்; சேனைவேண்டும். இவைகளால் உலகத்துக்குத் தீமையே விளையும்; சகோதரத்தன்மை பரவாது. தேகசக்தி பாவச்செயல்களைச் செய்யவுந்தூண்டும். தேகசக்தியால் செய்யுஞ் செயல்களுக்கு ஈசுரனுந் துணைசெய்ய மாட்டான். ஆனதுபற்றி அச்சக்தியை வளர்ப்பது இடரை விளைப்பதாகும்.

ஆத்ம சக்தியால் பொருளின்றி, ஆயுதமின்றி, சேனையின்றி உலகத்தை நல்வழிப் படுத்தலாம். ஆத்ம சக்தியை வளர்ப்பதற்கு வழி, ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதாகும். "அஹிம்சா" (கொல்லாமை) என்னும் ஓரறத்தை அனுஷ்டிப்போருக்கு ஆத்மசக்தி விரைவில் விளங்கப்பெறும். தேச நலத்தை நாடியுழைப்போரனைவரும் ஆங்காங்கே ஆத்மசக்தியை வளர்க்கக்கூடிய சங்கங்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். ஆத்மசக்தி கைவரப்பெற்ற மகாத்மா காந்தி நமக்குக் குருமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருக்கின்றார். அவரால் "சத்யாக்கிரகா" என்னும் ஓர் ஆச்சிரமம் காணப்பட்டிருக்கிறது. அதில் பொறுமையைப் பெறவேண்டிய முறைகள் போதிக்கப்படுகின்றன. அதை முன் மாதிரியாகக் கொண்ட பல உண்மை நிலையங்கள் காணப்படல் வேண்டும்.

தேசபக்தியுடைய பிரமசாரிகள் மகாத்மா காந்தியவர்களைக் குருமூர்த்தியாக மனதில் பாவித்துக்கொண்டு, அவரது உபதேச வழிநின்று, ஆத்ம சக்தியை வளர்க்க முற்படுவார்களாக.

தற்கால நாகரிகத்தால் விளைந்துள்ள தீமையை ஒழிக்கவல்லது ஆத்மசக்தியொன்றே.

(7—1—1919).

நாகரிகம்.

நாகரிகத்தைப்பற்றிப் பேசாதநாடில்லை. உலகத்திலுள்ள எல்லா மனிதர்களும் நாகரிகத்தில் முதிர்ச்சி பெறவே முயற்சி செய்கின்றார்கள். நாகரிகம் என்ற சொல்லுக்குப் பலர் பலவாறு பொருள் கூறுகின்றனர். ஒரு நாட்டவர் நாகரிகத்தை, மற்றொரு நாட்டவர் பழித்துக் கூறுகின்றனர். கீழ் நாட்டு நாகரிகத்தை மேல் நாடு வெறுக்கின்றது. மேல் நாட்டு நாகரிகத்தைக் கீழ் நாடு வெறுக்கின்றது. எந்நாட்டு நாகரிகத்தைக் கொள்வது, எந்நாட்டு நாகரிகத்தைத் தள்ளுவது, என்று அறிஞர் பலர் யோசனை செய்கின்றனர். நாகரிகத்தின் செம்பொருள் யாண்டும் ஒரு வகையாகக் கூறப்படவில்லை. இயற்கையின் செயல்கள் பலபடக் கிடத்தல்போல நாகரிகத்தின் செயல்களும் பலபடக் கிடக்கின்றன.

மனிதன் முதல் முதல் மிருக குணத்தையும் செயலையும் உடையவனாக விருந்தான்; தன் கண்முன்னே தோன்றுவனவற்றையே பொருளாகக் கொண்டான். தொடக்கத்தில் மனிதன் தன்னைப்போலப் பிறரை நேசித்ததில்லை. ஒருவனை யொருவன் அடக்கியாள முயன்றனன். காடுகளில் மிருகங்கள் வாழ்வதுபோல, நாடுகளில் மனிதர்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். பின்னர் நாளேற நாளேற மனிதன் தன்

னெதிரில் சில பொருள்கள் தோன்றுவதையும், அவை கள் அழிவதையுங்கண்டான். அக்காட்சியால் அவனுக்கு ஆராய்ச்சி பிறந்தது. அவ்வாராய்ச்சியால் அறிவு விளங்கிற்று. அறிவு விளக்கத்தால் ஆன்ம உணர்ச்சி தோன்றிற்று. ஆன்ம உணர்ச்சியால் அன்பு நிகழ்ச்சி யுண்டாயிற்று. அன்பு நிகழ்ச்சியால் அருள் உதயமாயிற்று. அருள் என்பது பிறரிடத்துக்காட்டும் இரக்கமேயாகும். இறுதியில், மனிதன் பிற வுயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்தலே தன்கடமை என்பதை நன்கு உணர்ந்துகொண்டான். மனிதன் அறிவாராய்ச்சியால் பெற்ற உண்மையாவது "தன் உயிர்போல் மன்னுயிரை நேசிக்கவேண்டும்" என்பதே. தன்னைப்போலப் பிறரை நேசித்து வாழுஞ் சகோதரத் தன்மையை நாகரிகம் என்று கூறலாம். அச்செயலுடையாரே நாகரிகமுடையார். அத்தகையோர் வாழும் நாடே நாகரிகநாடு.

இத்தகைய நாகரிக உணர்ச்சியை ஆண்டவன் தன் அடியவர்கள் வாயிலாகவும், வேத உரைகளாலும் உலகத்தில் நிலவச்செய்ததோடு, மகாயுத்தங்கள் வாயிலாகவும் நிலவச்செய்து வந்திருக்கின்றனன். மகா யுத்தங்களால் நாகரிக எழுச்சியும் அநாகரிக வீழ்ச்சியும் உண்டாதல் இயல்பு. மனிதர்களிடத்துள்ள மிருக சுபாவத்தை அழிக்கவே இறைவன் அடிக்கடி மகா யுத்தங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றனன்.

நமது பாரத நாட்டில் பயங்கரமான சண்டைகள் பல நடந்திருக்கின்றன. சூர பன்மன் யுத்தம், இராவணன் யுத்தம், குருக்ஷேத்திர யுத்தம்—இவைகளின் கொடுமையை கூறவும் வேண்டுமோ? பாரத நாட்டில் குரு க்ஷேத்திர யுத்தத்திற்குப் பின்னர்ப் பெரும்

போர்கள் நடக்கவில்லை. பாரத யுத்தத்திற்குப் பின்னர் மனிதர்களுக்கு வேண்டிய அறிவு எதுவோ, அவ்வறிவு விளக்க முற்று விட்டது. பாரத நாட்டு வாசிகள் மண்ணிற்காகவும், பொன்னிற்காகவும் சண்டை செய்தல் அநாகரிகம் என்ற நாகரிக உணர்ச்சி பெற்றார்கள். சகோதரத் தன்மை யாண்டும் பரவலாயிற்று. பாரத காலந்தொட்டு நம்மவர்கள் பூத பௌதிக ஆராய்ச்சியை விடுத்து, ஆத்ம விசாரணை செய்தே காலங்கழித்து வருகின்றார்கள். இராட்சதர்கள் அன்ம போதங்கொண்டு பூத பௌதிகங்களின் துணையால் கண்ட இயந்திரங்கள் ஆகாய விமானங்கள், மாயக்கருவிகள் முதலியவைகள் எல்லாம் மீண்டுந் தலைகாட்ட வொண்ணாதவாறு நம் பெரியோர்கள் அவைகளை அழித்துவிட்டார்கள். அவைகள் அழிக்கப்படாமல் விடப்பட்டிருக்குமாயின், நமது நாட்டில் சகோதரத் தன்மையைப் போதிக்கும் நீதி நூல்களும் ஞான நூல்களும் தோன்றியிரா. "அகழ் வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை" "இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண நன்னயஞ் செய்துவிடல்" என்ற திருவாக்குகளை நேயர்கள் உற்று நோக்குவார்களாக. பொறுமையும், பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமையுமே நாகரிகத்தை வளர்க்கும் நறுங்குணங்களாகும். பாரத நாட்டிலுள்ளவர்கள் பெரும்போர் புரிந்து, இறுதியில் தம்மைப்போல் பிறரை நேசிப்பதே மனித தருமம் என்ற உண்மைகண்டு அதனையே நாகரிகமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

ஐரோப்பா கண்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். அக்கண்டத்தில் சகோதரத் தன்மையை வளர்க்கக்கூடிய

நாகரிகம் இன்னும் தோன்றவில்லை. அந்நாட்டு நாகரிகம் லௌகிக வாழ்க்கைக்குரியது; ஆன்மஞானத்தை அழிப்பது. மேல்நாட்டவர்கள் செல்வப் பொருளையே பொருளாகக் கொண்டு அதைப் பெறவேண்டிய வழிகளைத் தேடிக்கொண்டிருப்பவர்கள். அதனால் அவர்களிடத்தில் சகோதர தருமம் பரவுவது அருமையாகவிருக்கிறது. ஒரு சாதியாரை ஒரு சாதியார் நம்பவே மாட்டார். ஒருவரை ஒருவர் வெட்டிச் சாய்த்துப் பொருள் பறிப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருப்பர். தன் உள்ளத்தில் எப்பொரு ளிருக்கிறதோ அப்பொருளே பிறன் உள்ளத்திலும் உண்டு என்ற ஞானம் ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் என்று உதயமாகுமோ?

ஐரோப்பாக் கண்டத்திலும் சகோதர தருமமென்னும் நாகரிகத்தை நிலவச் செய்யவே ஆண்டவன் இந்த மகாயுத்தத்தை நடப்பித்தனன். மிருக சுபாவத்துக்கு உறைவிடமாயிருந்த ஜர்மெனி ஒடுங்கிவிட்டது. பிரஸிடெண்ட்டு வில்சனுக்கு உயர்ந்த வேதாந்த ஞானம் பிறந்திருக்கிறது. ஐரோப்பாவின் நாகரிகம் சமாதானக் கூட்டத்தின் முடிவைப் பொறுத்து நிற்கிறது. அம்முடிவைக் கொண்டு ஐரோப்பாவில் உண்மை நாகரிகம் பரவும் பரவாது என்பதைக் கூறிவிடலாம்.

சண்டை செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு எந்நாட்டாரும் எக்கருவிகளையுஞ் செய்யலாகாது. சண்டைக்குரிய கருவிகள் எவரிடத்தும் மிகுதிப்பட்டிருத்தலாகாது. ஒரு சாதியாரை ஒரு சாதியார் தம் விருப்பப்படி ஆளுதலாகாது. இவைபோன்ற பல நிபந்தனைகள் சமாதானக் கூட்டத்தில் ஏற்படல்வேண்டும்.

மனிதன் தனக்கு வேண்டுவனவற்றைத் தானே செய்துகொள்ளல் வேண்டும். அவைகளை இயந்திர உதவியால் செய்துகொள்ளலாகாது. இயந்திர சக்தியின் துணையை நாடுகின்ற தேசத்தில் சகோதரத் தன்மை பரவல் அருமை. அங்கே உண்மை நாகரிகமும் பரவாது.

டால்ஸ்டாய், காந்தி இவர்களைப்போல மனிதர்கள் வாழ்க்கையை நடாத்தவேண்டும். அவ்வாழ்க்கையே நாகரிக வாழ்க்கை.

நாகரிகம் இன்னதென்றுணர்ந்த இந்தியாவிலும் மேல்நாட்டு அநாகரிகம் தலைகாட்டி நிற்கிறது. அஃதென்று ஒழியுமோ தெரியவில்லை. நம்மவர்களிற் சிலர் மேல்நாட்டவர் வழக்க ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டொழுகுதலே நாகரிகம் என்று நினைக்கின்றனர். அக்கண்மணிகள் மேல்நாடு சென்று அந்நாட்டு ஆண்பெண் வாழ்க்கைகளை நேரிற் காணுமாயின், அப்பொழுது தமது அறியாமை விளங்கப்பெறும்.

நமது நாட்டு நாகரிகமே நாகரிகம். நமது நாகரிகமே உலகெங்கும் பரவவேண்டும். நாம் மேல் நாட்டார்க்குப் பலவழியிலும் முயற்சிசெய்து நாகரிகம் இன்னதென்பதைப் போதிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். இனி மேல்நாடு எல்லா வழியிலுங் கீழ்நாட்டைப் பின்பற்றி நடக்குமென்று நம்புகின்றோம்.

கீழ்நாட்டு நாகரிகம் எவருக்கும் எவ்வாற்றானும் தீங்கு செய்யாதது என்பதை மேல் நாட்டவர்க்கு அறிவுறுத்துகிறோம். (13—12—1918.)

அந்தணர் இல்லையோ?

தந்நலங் கருதாது பிறர் நலங் கருதி உலகத்தில் வாழ்வோர் அந்தணர் எனப்படுவர். "அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்" என்று திருவள்ளுவரும் கூறியிருக்கின்றார். இவர் பிராமணர், பார்ப்பனர், வேதியர் முதலிய நாமங்களாலும் அழைக்கப் படுவர். இக்கூட்டத்தார் பண்டைக் காலத்தில் பெருகியிருந்தனர். இவர் ஒரு வகுப்பினரல்லர். எவரெவரிடத்தில் அந்தண்மை உண்டாகிறதோ அவரவர் அந்தணராவர். விசுவாமித்திரர் முதலியோர் தவஞ்செய்து அந்தணராயினர். தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்தவரும் முயற்சியால் அந்தணராகலாம். ஜீவகாருண்யப் பெருக்குள்ளோர் அனைவரும் அந்தணரேயாவர்.

இவ்வந்தணர்கள் கூட்டங் கூட்டமாகப் பண்டைக் காலத்தில் காடுகளிலும் மலைகளிலும் வாழ்ந்துகொண்டு வந்தார்கள். அவர்களுக்கு அரசர்களும், மற்றவர்களும் உதவிபுரிவது வழக்கம். இவர்கள் உதவியைப் பெற்றுக் கொண்டு அந்தணர்கள் வாளாகாலங் கழிக்கவில்லை; உலக க்ஷேமத்துக்குரிய வழிகளைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஜபதப யாகங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் எண்ணுவதும், பேசுவதும், செய்வதும் உலக நன்மைக்குரியனவாகவேயிருக்கும். அவர்கள் நாடுகள்தோறும் நிரம்பியிருந்தார்கள். ஊரில் பஞ்சம் நேர்ந்தால் இவ்வந்தணர்களிடத்தில் அரசன் உள்ளிட்ட எல்லாரும் சென்று முறை

யிடுவர். அவர்கள் தங்கள் தவவல்லமையால் உலகத்துக்கு வேண்டுவ செய்வார்கள்.

அந்தணர்கள் வேறுபற்றின்றி இறைவன் பற்றையே தங்கட்குரிய பற்றாகக்கொண்டிருந்தமையால், அவர்கள் உள்ளம் இறைவன் உறையுங் கோயிலாக இருந்தது. அவ்வுள்ள எழுச்சியால் அவர் பேசிய யாவும் வேதமொழிகளாகவும், வேதாந்த மொழிகளாகவும் நிலவலாயின. தூயவர்கள் வாக்கினின்றும் எழும் ஒலிகள் யாவும் மந்திரங்களேயாகும். அவைகளால் பயன் விளைவதுமுண்டு.

பின்வந்தவர்கள் அந்தணர் மொழிகளை வேத மொழிகளாகவும், மந்திர மொழிகளாகவுங் கொண்டு பல நற்காரியங்களைச் செய்துவந்தார்கள். நாளேற நாளேற வேதமொழிகளை ஓதுவோர் அரியராயினர். அவைகளை ஒதுவோரிடத்திலும் தீய ஒழுக்கங்கள் குடிகொள்ளலாயின. அவர்களால் ஓதப்பெறும் வேதமொழிகளால் பயன் விளையவில்லை.

பொய்யர்களும், வஞ்சகர்களும் வேதம் ஓதி உலகத்துக்குத் தீமை செய்து வருவதையும், ஜீவப்பிராணிகளை ஹிம்சிப்போர் பலர் பரதகண்டத்தில் குடியேறியதையும் அந்தணர்கள் கண்டுங் கேட்டும் உலகத்தினின்றும் மறைந்து விட்டார்கள். பலர் ஹிமாசலத்தைத் தமக்குரிய இடமாக்கிக்கொண்டனர். பலர் மனிதசஞ்சாரமில்லாத பலவேறிடங்களைத் தேடிச் சென்றனர். இக்கூட்டத்தார் நாட்டை விட்டு அகன்ற நாள் தொட்டு இந்தியாவில் ஐம்பெரும்பாவங்கள் பெருகலாயின. தற்கால நாகரிகம் என்னும் ஆலாலம் எங்கும் பரவலாயிற்று. இந்தியர்கள் ஒழுக்கத்தைக்

கைவிட்டார்கள்; உறுதி நிலையை மறந்தார்கள். வேதம் ஓதிய வாய்களெல்லாம் பொய்மை ஓத வாரம்பித்தன. மாமிசம் தின்னுதவர்கள் மாமிசம் தின்னத் தொடங்கினார்கள். இந்தியா குடிக்கும் கொலைக்கும் நிலைக்களமாகி விட்டது. ஜபதப யாகங்கள் இருந்தவிடந் தெரியாமல் பறந்துபோய் விட்டன. சுருங்கக் கூறின், ஆத்மஞானங்குன்றித் தேகாத்ம வாதபுத்தி பெருகிற்று என்னலாம். தேகாத்ம வாதபுத்தியுடையோர் எல்லாப் பாவங்களையுஞ் செய்ய ஒருப்படுவர். அப்பாவங்களால் தேசத்தில் பிணி, வறுமை, பஞ்சம் முதலியன குடிகொள்ளும். அவைகளால் ஜனங்களுக்குப் பலவகை கஷ்டங்கள் நேர்ந்துகொண்டே யிருக்கும்.

இப்பொழுது இந்தியாவில் எல்லாப் பாவங்களும், எல்லா நோய்களும் நிரம்பியிருக்கின்றன. உணவுப் பொருளுக்கே இந்தியா வருந்தும் நிலையை அடைந்திருக்கிறது. அரசாங்கத்தாரோ இன்னும் பஞ்சம் உண்டாகவில்லை என்று எண்ணிக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இப்படியே இந்தியா வருந்தி வருமாயின், விரைவில் அதன் வாழ்க்கை இழுக்கடைந்து, அழிந்து விடுமென்பது திண்ணம், இனி நாம் செய்ய வேண்டுவதென்ன? நமது ஆத்ம ஞானத்தை வளர்க்க வேண்டிய வழிகளைத் தேடவேண்டும். வேதங்கள் இருக்கின்றன. உபநிடதங்கள் இருக்கின்றன. மந்திரங்கள் இருக்கின்றன. அவை என்றும் மாறவே மாட்டா. ஆனால் அவைகளை ஓதுவோர் அரியராயினர். அதனுல் அவைகளின் பயன் சுருங்கிவிட்டது. மேல் நாட்டு நாகரிகம் பரவாத-இங்கிலீஷ் பாஷை மணம் வீசாத-கிராமங்கள் இன்னுஞ் சில இருக்கின்றன. அக்

கிராமங்களில் வாழ்வோரைப் பழைய இந்தியராகக் கொள்ளலாம். அவர்களிடத்தில் வஞ்சனை, பொறாமை, லோபம் முதலிய துர்க்குணங்களில்லை. அவர்களிற் பலர் அந்தணராகவும் இருக்கக்கூடும். அவர்கள் அனை வரும் ஒன்று சேர்ந்து யாகங்கள் செய்யவேண்டும். யாகங்களால் பல நன்மைகள் விளைந்திருக்கின்றன. அந் தணரென்போர் ஆயுதங்களால் இராட்சத குணமுடை யோரை வெல்லவில்லை; மந்திர மொழிகளாலேயே அவரை வென்றிருக்கின்றனர். மந்திர மொழிகளுக் குள்ள வல்லமை எத்தகைய பீரங்கிகளுக்கு மிராது என்பது எமது நம்பிக்கை.

பண்டைக்காலத்தில் சூரன், இராவணன் முத லிய ஒரு சில இராட்சதரிருந்தனர். இப்பொழுதோ வீடுகள்தோறும் இராட்சதர்கள் இருக்கின்றார்கள். இராட்சதர் என்போர் யாவர்? என்றும், பிறர்க்குத் தீங் கிழைப்பவர்; பிறரை அடக்கியாள வேண்டுமென்று நினைப்பவர்; காமகுரோத முதலிய தீக்குணங்கள் நிரம்பப் பெற்றவர். இன்னார் இராட்சதர் எனப்படுவர். இவரல் லாத பிறரே அந்தணர் என்போர். இராட்சத குணம் உலகத்தில் ஓங்கி வளருங்காலத்தில், அந்தணர்கள், அவை களை யாகஞ் செய்தல் முதலிய அறச் செயல்களால் ஒழிப்பது வழக்கம். இப்பொழுது உலகம் இராட் சத மயமாக இருக்கிறது. இக் காலத்தில்தான் இந் தியர் வேதம்; வேதாந்தம்; மந்திரம் முதலியன பயன் படவேண்டும்.

மேல் நாட்டு நாகரிகப் படுகுழியில் வீழாத அந் தணர்களே! பழைய இந்தியாவை விரும்பும் அறவோர் களே! உலகத்தில் அதருமம் பெருகி யிருக்கிறது. இந்

தியா பஞ்சத்தால் வாடுகிறது. இப்பொழுது நீங்கள் வாளா கிடப்பது தருமமோ? வெளிவாருங்கள்; இமாசலத்திலுள்ள மகரிஷிகளைக் கூவி யழையுங்கள்; யாகஞ் செய்யுங்கள்; தருமத்தை நிலை நிறுத்துங்கள்.

பாரததேவி! "தேசபக்தன்" கூச்சலை நீ கேட்பதில்லையோ? உன் வயிற்றில் இப்பொழுது அந்தணர்கள் பிறப்பதில்லையோ?

மஹரிஷிகளே! நவநாத சித்தர்களே! எங்கிருக்கின்றீர்கள்? உலகத்தில் இராட்சதகுணம் பெருகுகிறதே. நீங்கள் கருணைசெலுத்த வேண்டிய காலமிதுவே.

(8—11—1918.

சமயச் சபைகள்.

சமயம் என்பது கடவுளை அடைவதற்குரிய தூய வழியாகும். மனிதன் உலகத்தில் தூயனாய் வாழ வேண்டுமாயின், அவன் சமய நெறி கடைப்பிடித்தொழுகல்வேண்டும். மனிதனைத் தூய்மைப்படுத்துவது சமயமே. சமயப் பற்றில்லாத ஒருவன் சகல பாவங்களையுஞ் செய்யத் துணிவன். அவனைக் கண்டால் நாம் அஞ்சவேண்டும் என்று மாணிக்கவாசகர் திருவாய் மலர்ந்திருக்கின்றனர். உலகத்தில் பெரும்பாலோர் சமயச் சார்புடையோராகவே யிருக்கின்றனர். இப்பொழுது சமயச் சார்பில்லா நாடு இல்லையென்று கூறலாம்.

சமய உணர்ச்சியைப் பரப்புவதற்கு உறுகருவி சபை என்னலாம். உலகத்திலே உள்ள எல்லாச் சமயங்களும் சபைகளின் மூலமாகத் தங்கள் கொள்கையைப்

பரப்பி வருகின்றன. அன்பு நிகழ்ச்சிக்கு மனிதர் கூட்டுறவு இன்றியமையாததென்பது அறிவுடையோர் அநுபவத்திற் கண்ட உண்மை. எனவே சமய உணர்ச்சியைச் சபைகளின் மூலமாக வளர்க்க முயல்வது அறிவுடையோர் கடமையாகும்.

ஈண்டுச் சமயம் என்பது எச்சமயமாயினுமாக. உலகத்துள்ள எல்லாச் சமயங்களும் அன்பு வடிவாக உள்ள ஒரு பொருளையே போற்றுகின்றன. பல சமய நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்த ஒருவன், சமரச ஞானத்தையே பெறுவன் என்று அநுபவஞானிகள் கூறியிருக்கின்றார்கள். "ஒன்றது பேரூர் வழியாறு அதற்குள" என்றும், "வேறுபடு சமயமெலாம் புகுந்து பார்க்கின் விளங்கு பரம்பொருளே நின் விளையாட்டல்லால் மாறுபடுங்கருத்தில்லை" என்றும் பெரியோர்கள் அருளிச் செய்திருக்கின்றார்கள். சமயங்களின் முடிந்த கொள்கை ஒன்றேயாயினும், அவைகள் இறைவனை வழிபடு முறையில் நாட்டிற்கேற்றவாறு மாறுபட்டு நிற்கின்றன. உலகத்திலே உள்ள தொன்மைச் சமயங்கள் நான்கு. அவை கிறிஸ்து சமயம், மகமதிய சமயம், பௌத்த சமயம், ஹிந்து சமயம் என்பன.

கிறிஸ்து சமயத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். கிறிஸ்து பெருமான் பன்னிரண்டு சீடருடன் தம் வாணாளைக் கழித்தார்; தமது சுவிசேடத்தை உலகத்திற் சபைகளின் மூலமாகப் பரப்புமாறு சீடர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். அப்பெரியார் இன்னருள் துணைகொண்டு அச்சீடர்கள் பலவேறு தேசங்களுக்குச் சென்று, தங்கள் குருமொழியை ஜனங்களுக்கு உபதேசித்தார்கள். அவர்கள் உபதேசத்தைக் கேட்ட பலரும் ஆங்காங்கே சபை

களை ஏற்படுத்தி அவைகளின் வாயிலாகச் சுவிசேடத்தைப் பரப்பத் தொடங்கினர். கிறிஸ்தவர்கள், சபைகளின் வாயிலாகச் சமய உண்மைகளை அறிவுறுத்தி வருவது உலகறிந்த தொன்றே. அவர்கள் முயற்சியை அறியாதாரில்லை. உலகெங்குங் கிறிஸ்துவ சங்கங்களிருக்கின்றன. கிறிஸ்துவ சங்கமில்லாத் தேசமில்லையென்று கூறுவது மிகையாகாது. வெஸ்லியின் மிஷன், எஸ். பி. ஜி. மிஷன், சர்ச்மிஷன் முதலியன கிறிஸ்துவ சமயச் சபைகளே யாகும். இவைகளின் வாயிலாகக் கிறிஸ்தவர்கள் உலகத்தைப் பல வழியிலுஞ் சீர்திருத்தி வருகிறார்கள். கிறிஸ்துவ சங்கங்கள் கலாசாலை வைத்தியசாலை முதலிய அறச்சாலைகளை அமைத்து ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்துவருகின்றன. இந்தியாவிலுள்ள கலாசாலைகளிற் பல கிறிஸ்துவ சமயச் சங்கங்களால் நடத்தப்படுவனவாம்.

மகமதுவும் தம்மானுக்கர்களுக்குக் கூட்டுறவால் சகோதரத் தன்மை உண்டாவதை விளங்க உரைத்திருக்கின்றனர். கூட்டம் என்பது சபையேயாகும். மகமதிய மதத்தில் சகோதரத் தன்மை பெரிதும் பாராட்டப்படுகிறது. மகமதுவும் தங்கொள்கையைப் பரப்புமாறு தம் கூட்டாத்தாருக்குப் பணிதந்துள்ளார். அவர்களும் அங்ஙனே சபைகள் வாயிலாகத் தங்கள் கொள்கையைப் பரப்பி வருகின்றார்கள்.

பௌத்தசமயமென்பது பகவான் புத்தரால் காணப்பட்டது. இது பிறந்தவிடம் இந்தியாவாகும். பகவான் புத்தர் தாங்கண்ட உண்மையை உலக முழுவதும் பரப்ப வேண்டுமென எண்ணங் கொண்டு எண்ணிறந்த சீடர்களை நாலு திசைகட்கும் அனுப்பினர். அவர்கள் தாங்

கள் சென்ற விடங்கள் தோறும் பௌத்த சங்கங்களை ஏற்படுத்தித் தருமத்தை வளர்த்தார்கள். பௌத்தர்கள் சங்கங்களுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்வது வழக்கம் சங்கம் தெய்வமுள்ள இடமென்பது அன்னார் கொள்கை. தரும வளர்ச்சிக்குச்சங்க அமைப்பு அடிப்படையென்பது பௌத்தர் கொள்கை. "புத்தாஞ்சரணங்கச்சாமி; சங்காஞ்சரணங்கச்சாமி; தர்மாஞ்சரணங்கச்சாமி" என்று பகவானைப் புத்தர்கள் அருச்சிப்பார்கள். அதன் பொருள் வருமாறு:—புத்தருக்கு வணக்கம்; அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சங்கத்துக்கு வணக்கம்; அச்சங்கத்தால் வளர்க்கப்படுந் தருமத்துக்கு வணக்கம் என்பது. இம்மும்மொழிகளையும் பௌத்தர்கள் மும்மணி யென்று கூறுவார்கள். இம்மும் மணிகளையும் உற்று நோக்கி உண்மை உணர்வோர்க்குப் பௌத்தர் பிரான் கொள்கையின் மாண்பு இனிது விளங்கும். இம் மும்மணிகள் பிறந்த நாடு இந்தியநாடு. இப்பொழுது பௌத்த சங்கங்கள் எங்கே? பௌத்ததருமங்கள் எங்கே? கருணையே வடிவாக உள்ள பௌத்தர் பிரான் பிறந்த நாட்டில் அதருமந் தலைதூக்கியாடுகிறதே; அநாகரிகம் பரவுகிறதே; சகோதாரத்தன்மை சாகிறதே; ஜீவகாருண்யஞ் சிதைகின்றதே. அறக் கடவுளே! உன் திரு நாட்டத்தை நீ பிறந்த நாட்டின்மீது சிறிது செலுத்துவாயாக. இதனால் பௌத்த சமயிகள் சங்கங்களுக்கு மேன்மை கொடுத்திருப்பது போலப் பிற எவருங்கொடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இனி ஹிந்து சமயத்தைப் பற்றிப்பேசுவோம். இச்சமயத்தின் தொன்மை காலங்கடந்து நிற்கிறது. எக்காலத்தில் எவரால் இச்சமயம் உண்டாக்கப் பட்டது என்பது சரித்திரக்காரர்களுக்கே தெரியவில்லை. இச்

சமயம் பிற்காலத்தில் சைவம் வைஷ்ணவம் என இரு கூறுகப் பிரிந்துவிட்டது. இச்சமயங்களும் சபைகளின் இன்றியமையாமையைத் தெரிவிக்கின்றன. மஹரிஷிகள் எல்லாருங் கூட்டங் கூட்டமாகக்கூடியே வேதாந்த விசாரணை செய்து வந்தனர். ஹிந்து சமயம் மனிதர்கள் கூட்டுறவை அடிக்கடி நினைப்பூட்டுமாறு பலவகைக் கிரியைகளை அங்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றது. பஜனைக் கூட்டமில்லாத ஹிந்து தெருக்களில்லை என்பது உயர்வு நவிற்சியாகாது.

தமிழ் நாட்டின் சமயச் சபைகளைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவோம். தமிழ் நாட்டில் பலசைவ வைஷ்ணவ சபைகள் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டிற் றோன்றிய பெரியோர்களும் தங்கள் கொள்கையை யாண்டும் பரப்புமாறு தமிழ் நாட்டாருக்கு அறிவுறுத்தி யிருக்கின்றார்கள்; "நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்றும், "சேர வாருஞ் செகத்தீரே" என்றும் அருளிச் செய்திருத்தலை நேயர்கள் கவனித்தல் வேண்டும். "வாயாரத் தன்னடியே பாடுந்தொண்டர் இனத்தகத்தான்" "இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும் வைத்து" என்று நங் குருமூர்த்திகள் திருவாய் மலர்ந்துள்ள அரும் பெரும் வாக்குகளை ஆராய்ந்து உண்மை தேறல் வேண்டும். இத்திரு வாக்குகளால் சமயச் சபைகளின் அவசியம் நம் முன்னோர்களுக்கு உடன்பாடென்பதைத் தமிழுலகம் அறிவதாக.

தமிழ் நாட்டில் எண்ணிறந்த சைவசபைகள் இருக்கின்றன; வைஷ்ணவ சபைகள் இருக்கின்றன. முன்னதிற்கு ஒரு சமாஜமும், பின்னதற்கு ஒரு சமாஜமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவை வருடத்திற்கு ஒரு

முறை ஓரிடத்திற் கூடிக் கலந்து விடுகின்றன. அவைகளின் முயற்சியால் எத்துணைக் கல்லூரிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன? எத்துணை வைத்தியசாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன? வீர சைவ சித்தாந்த சைவ சண்டை ஒழிந்ததோ? வடகலை தென்கலைச் சண்டை ஓய்ந்ததோ? பேசுவது உயர்ந்த வேதாந்தம்! சித்தாந்தம்! செய்வதோ? * * * உண்மை கூறப் "பக்தன்" நடுங்குகின்றான்.

தென்னாட்டுச் சமயச் சபைகளுக்கு வருடோற்சவம் நடத்துவதில் உள்ள ஊக்கம், எங்நாட்டுச் சபைகளுக்கு மிராது என்பது சத்தியம். வருடோற்சவம் நடந்த இரவே சபை மூல காரணத்தில் ஒடுங்கிப்போய் விடும். உண்மையை விரித்துக்கூறின் "பக்தன்" பக்தர்களால் பழிக்கப் படுவான். தமிழ் நாட்டில் சமயச் சபைகளைச் சீர்திருத்தஞ் செய்து அவைகளின் வாயிலாக நாட்டிற்கு நன்மைசெய்விக்கப் பலர் வெளிவரல் வேண்டும். சபைகளை நடத்து முறைகள் சமயப் பற்றுடையவர்க்குப் போதிக்கப்படல் வேண்டும். வருடோற்சவ காலத்தில் உபந்நியாசம் மாத்திரம் செய்யப் படுவதால் பயன்விளையாது. சீர்திருத்தங்களுக்கு வேண்டிய முறைகளைத் தீர்மான வாயிலாக வெளியிடப் பழகல்வேண்டும். வருடோற்சவத்தில் பணத்தைச் சிக்கனமாகச்செலவழிக்க முயலல்வேண்டும். ஒவ்வொரு சமயச் சபையும் ஒவ்வொரு பாடசாலையை நடாத்த முற்படல் வேண்டும். சமய ஆராய்ச்சி தமிழ்நாட்டில் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. சமய ஆராய்ச்சி குறையக் குறையத் தரும உணர்ச்சியுங் குறைந்துபோகும். தமிழ் நாட்டில் சமயச்சபைகளை நடத்துவோர் உலகநிலை கால

நிலையை உணர்ந்து அவைகளுக் கேற்றவாறு சபைகளை நடத்துவாராக.

(18—5—1918.)

ஹிந்து தேவாலயங்கள்.

பண்டைக் காலத்தில் ஹிந்து அரசர்கள் பல தரும காரியங்கள் செய்திருக்கின்றார்கள். சுருங்கக் கூறின், முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் வளர்த்துவந் தார்கள் என்று கூறலாம். அவ்வரசர்கள் பெரிதுந் தங்கள் தவலையைத் தேவாலயங்கள் கட்டுவதில் செலுத்தி வந்ததாகத் தெரியவருகிறது. இந்தியாவிலே எண்ணிறந்த தேவாலயங்கள் இருந்தன. அவைகளிற் பல அழிந்தன. எஞ்சியுள்ள சிலவும் வெளி நாட்டாருக் குப் பலவாகத் தோன்றும். இமயம்முதல் கன்னியா குமரி வரை யாத்திரை செய்த ஒருவன் உள்ளத்தில் பெரிதும் ஆலயத்தோற்றமே பதியும். "தெய்வ நினைப்பை ஊட்டக்கூடிய கட்டிடங்கள் பல இந்தியா வில் உண்டு" என்று சீன தேச யாத்திரை வாசிகள் கூறி யிருக்கின்றார்கள். "கோயிலில்லா ஊரில் குடி யிருக்க வேண்டாம்" என்பது ஹிந்துக்கள் உபதேசம்.

ஹிந்து தேவாலயங்களைச் சிற்பத்தொழில் நிரம் பிய ஒருகூடம் என்னலாம். ஒரு சிற்பசாஸ்திரி ஹிந்து தேவாலயத் துள்ளே நுழைந்து பிராகாரத்தைச் சுற்றி வருவானாயின், அவன் உள்ளமும் சிற்பத்தின் இயல்பும் ஒன்று பட்டுவிடும். அவன் அவ்வாலயத்தை விடுத்து வெளிவர ஒருப்படான். பழைய இந்தியாவின் பெரு

மையை ஆலயங்கள் நன்கு விளக்கிக்கொண்டிருக் கின்றன. பழைய நாகரிகத்தைத் தெரிவிக்கும் புத்தகங்களாகத் தேவாலயங்களைக் கொள்ளலாம். மேல்நாட்டினின்றும் வரும் சிற்பசாஸ்திரிகள் ஹிந்து தேவாலயங்களைக் கண்டு இன்புறுகின்றார்கள்; சிற்பத்தொழிலை உற்று நோக்கி உற்று நோக்கி மகிழ்வெய்துகிறார்கள். சிற்பங்கள் கட்புலனுக்கு இன்பங்கொடுப்பவை.

ஹிந்து தேவாலயங்களில் இன்னிசைக் கருவிகள் வாசிக்கப்படுவதை அறியாதாரில்லை. இப்பொழுதும் சில நாத்திகர்கள் ஹிந்து தேவாலயத்துக்கு மிக விருப்பத்தோடு செல்கிறார்கள். அவர்களைக் கண்டு "நீங்கள் எற்றுக்கு ஆலயஞ்செல்கிறீர்கள்" என்று வினவினால், அவர்கள் "நாங்கள் சங்கீதங் கேட்கச் செல்கிறோம்" என்று சொல்கிறார்கள். பேர்பெற்ற ஒருவன் இன்னிசைக் கருவிகளை வாசிக்குங்கால், அவ்விசை நுட்பந் தெரிந்தவர்கள் அவ்விசையோடு கலந்து ஒன்று படுகிறார்கள். அவ்வின்பம் அவர்கள் இல்லஞ் சேர்ந்த காலத்தும் அவர்களை விட்டு அகல்வதில்லை. அஃது அவர் தம்உள்ளத்தில் ஊர்ந்து கொண்டே நிற்கும். ஹிந்து வாத்தியங்கள் சாத்துவிக உணர்ச்சியை விளைப்பவை என்று மேல் நாட்டாரே கூறுகின்றனர். இசைக் கருவிகள் செவிப்புலனுக்கு இன்ப மூட்டுவன.

ஹிந்து தேவாலயங்களிலுள்ள அபிஷேகத் திரவியங்கள் மூக்கிற்கு இன்ப மூட்டும். ஆகமங்களில் கூறியுள்ள அபிடேகப் பொருள்களுள் பலவற்றை இப்பொழுது உபயோகிப்பதில்லை யாதலால், இவ்வின்பத்தைப் பலர் பல விடங்களில் நுகரா தொழிகின்றனர்.

வாயால் இறைவன் நாமத்தை உச்சரித்தலில் சிலருக்கு இன்ப நிகழ்வது வழக்கம். வேறு சிலருக்கு ஆலயத்துள்ள உணவுப்பொருளால் ஆனந்தம் விளைவதுமுண்டு. அடியார்களை ஆலிங்கனஞ் செய்வதனாலும், கைத்தொண்டு செய்வதனாலும், மணி ஒலியும், தீபாராதனை ஒளியும் முறையே செவிப்புலனிலும், கட்புலனிலும் ஊடுருவிப் பாயுங்காலத்து உண்டாகும் விதிர் விதிர்ப்பு, மயிர்சிலிர்த்தல் முதலிய நிகழ்ச்சிகளாலும் மெய்க்கும் இன்பம் உண்டாகிறது. எனவே ஐம்புலனுக்கும் இன்பம் ஊட்டக்கூடிய பொருள் வடிவாகத் தேவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனஎன்பதைஉணரல்வேண்டும்.

ஐம்புலன் வழியாகச் செல்லும் இன்பத்தாரை, இன்ப உணர்ச்சியின்றிக்கிடக்கும் உள்ளத்தை நனைத்து, இன்ப அன்பால் குளிரச்செய்கிறது. இதுவே ஆத்ம இன்பம் என்பது. இவ்வாத்ம இன்பத்தை விளைக்கவே ஒவ்வொரு புலனுக்கும் இன்பம் ஊட்டக்கூடிய பொருள் வடிவாக ஆலயங்கள் நிருமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உள்ளத்தெழும் இன்ப அன்பு வடிவாக இருப்பவன் கடவுள். இவ்வின்ப அன்பைப்பெற ஹிந்துக்கள் ஆலயஞ் செல்கின்றார்கள். இதுவே பண்டைமக்கள் கொள்கை. இவ்வான்ம இன்பத்தை நுகர்வோருக்கும் எல்லா உயிரும் இறைவன் வடிவாகத் தோன்றும். அவர் பிறவுயிருக்குத் தீமை செய்யாதிருத்தலையே பேரறமாகக் கொள்வர். இவ்வுண்மைகளை உணர்த்துவன வேதம், ஆகமம், புராணம் முதலியன. இவைகளைப் பயிற்சி செய்வதெற்கென ஒரு தனி மண்டப முண்டு. அம்மண்டபத்தை வேதாகம பாடசாலை என்று கூறலாம்.

இத்தகை அன்பு நெறி வளர்ச்சிக்கு ஆலயம் பெருங் கருவியா யிருத்தலான், அதற்கு நம்முன்னோர்கள் ஏராளமான பொருள் உதவி வந்தார்கள்; ஆலயங்களுக்குப் பொருளுதவுவது புண்ணியம் என்று புராணங்களில் எழுதி வைத்தார்கள்; ஆலய தருமங்கள் வழாது நடைபெற ஆங்காங்கே மடங்களையும் ஏற்பாடு செய்தார்கள். அம்மடங்களில் உயிர்களுக்கு வேண்டிய எவ்வகை உதவிகளும் செய்யப்பட்டு வந்தன.

இதுவே ஹிந்து தேவாலாயங்களின் பண்டை நிலையாகும். அவைகளின் தற்கால நிலையைப் பின்னர் எழுதுவோம்.

(28—6—1918.)

ஹிந்து தேவாலயங்கள்.

ஹிந்து தேவாலயங்களின் பழைய நிலைமையை நேற்றுள ழுதினோம். இன்று அவைகளின் தற்கால நிலைமையைக்குறித்து எழுதுகிறோம். கட்புலனுக்கு இன்பம் பயக்கக்கூடிய சிற்ப அமைப்புகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன? அவைகளின் அருமைகளை உற்று நோக்குவோர் எத்தனைபேர்? ஆலயத்தில் சிற்பநுட்பங்கள் உண்டு என்ற எண்ணம் எத்தனைபேருக்குத் தோன்றுகிறது? என்பனவற்றை ஒவ்வொரு ஹிந்துவும் யோசிக்கவேண்டும். ஆலயங்களிலுள்ள சிற்ப அமைப்புக்களை உற்று நோக்கி யின்புறுவோர் மிக அரிய ராயினர். கோயில் ஊழியர்கள் தூண்களிலுள்ள அழகிய சிறிய பிம்பங்களின் அங்கநுட்பங்கள் கண்ணுக்குப் புலனாகா

வண்ணம் அவைகள்மீது சுண்ணம் பூசி விடுகிறார்கள்; பிரசாதந் தின்ற பிறகு அவைகள் மீது கையைத் துடைக்கின்றார்கள். சிற்ப சாஸ்திரிகளுக்கு இன்ப மூட்டக்கூடிய பல உருவங்கள், சிலரது மூடச் செய்யலால் மறைந்து, பிண்டம் போல் தோன்றுகின்றன.

ஆலயங்களிலுள்ள சிற்பங்கள் நின்று பயன்தராத குற்றத்துக்கு உட்பட்டுக் கிடக்கின்றன. அவைகளினால் விளையும் இன்பத்தை ஹிந்துக்களிற் பலர் நுகரா தொழிகின்றனர்.

பண்டைக் காலத்திருந்தவர்கள் சிற்ப அமைப்புக்களால் கட்புலனுக்குரிய இன்பத்தை நுகர்ந்து வந்தார்கள். தற்காலத்துள்ளவர்கள் அவ்வின்பத்தை வேறொன்றின்வாயிலாக நுகர்ந்து வருகிறார்கள். அஃது யாது? அது தான் வேசைமார்களின் போலி நடனமாகும். முன்னாளில் ஆண்மக்களைப் போலப் பெண்மக்களும் இறைபணி செய்து வந்தார்கள். இறைபணி செய்யும் ஆண் மகன் தேவடியான் என்றும், தாசன் என்றும் அழைக்கப்படுவான்; பெண் மகள் தேவடியாள், தாசி என்றழைக்கப்படுவாள். அப்பெண் மகள் அகத்துறவு பூண்டு ஆண்டவனையே வழிபட்டுவருவாள். அவள் ஓட்டையும் பொன்னையும் ஒன்றாகப்பார்ப்பாள்; பட்டையும் பருத்தியையும் ஒன்றாகப் பாவிப்பாள்; ஒழுக்கத்தை உயிரினும் ஓம்புவாள். இத்தகையோர் தேவடியார் என்றும் தாசியர் என்றும் அக்காலத் திருந்தவர்களால் அழைக்கப்பட்டு வந்தனர். இடைக் காலத்தில் ஆலய அதிகாரிகள் தீயொழுக்க முடையாரை ஆலயப்பணிக்கு அமர்த்திக் கொண்டார்கள். இதனால் உத்தம குணமுடையார் ஆலயத்தொண்டு

செய்யக் கூசி நாணிவாளா இருந்து விட்டனர். நாளேற நாளேற ஆலய அதிகாரிகள் பேருதவியால் தீயொழுக்க முடைய போலித் தேவடியார்களுக்கு உரிமை யேற்பட்டு விட்டது. அவரது தீச்செயலால் ஆலயங்களின் கொள்கை அறிவுடையவரால் எள்ளி நகையாடப் படுவதாயிற்று.

செவிக்கின்பமூட்டும் சங்கீத ஞானமும் இக்காலத்தில் குறைவுபட்டு வருகிறது. புலன் ஒன்றக் கூடியவாறு இசைக்கருவிகளை வாசிப்போர் இதுகாலை ஒரு சிலரே யிருக்கின்றனர். இப்பொழுது பல தேவாலயங்களில் ராஜதகுணத்தை எழுப்பக்கூடிய மேல்நாட்டு வாத்தியங்கள் வாசிக்கப்படுகின்றன. ராஜதகுணத்தால் மனிதன் புலன் ஒன்றப்பெற்று, ஆத்ம இன்பத்தைப் பெறுவனோ? ஒருபோதும் பெறமாட்டான்.

பிற புலன்களுக்கு இன்பந்தரக்கூடிய பொருள்களும் நிலைகுலைந்திருப்பதை விரிக்கிற் பெருகும். அவைகளில் பெரும்பாலன அனுபவத்தி லிருக்கின்றமையால், அவைகளை நேயர்கள் ஊகித்துக்கொள்ளலாகும்.

ஐம்புலவாயிலாக ஆத்மவின்பத்தை உண்டாக்கி, அதன் மூலமாகச் சகோதரத்வத்தை வளர்ப்பது ஆலயமென்பதை நேற்றுச் சுருங்கக் கூறினோம். அவ்வைம்புலன்களுக்கு இன்பந் தரக்கூடிய நெறிகள் இப்பொழுது பிறழ்ந்துவிட்டமையால், ஆத்ம இன்பமும், சகோதரத்வமும் குன்றிப்போய் விட்டன. ஆத்ம இன்ப உணர்ச்சியில்லாதவனிடத்துச் சகோதரத் தன்மை யிராதென்பது சாஸ்திரக் கொள்கை.

ஆத்ம இன்பத்தை அறிவிப்பதற்குக் கருவியாயுள்ள வேதாகமங்களைப் பயிற்சி செய்வதற்கென திரு

மிக்கப்பட்ட மண்டபங்கள் மாடுகள் கட்டுதற்கும், ஆடு கள் படுப்பதற்கும், பிறவற்றிற்கும் உபயோகப் படுகின் றன. ஆலயங்களில் பல மண்டபங்கள் பாழாக் கிடக்கின் றன. பிரசங்க மண்டபம் என்றொரு மண்டபமுண்டு. அதில் கற்றவர்கள், ஆலய தரிசனத்துக்கு வரும் அடி யார்களுக்கு ஒழுக்கம், நீதி, அன்பு, தத்துவம் இவைக ளைப்பற்றிப் பிரசங்கஞ் செய்வார்கள். இப்பொழுது அம்மண்டபம் எவ்வேலைக்கு உபயோகப்படுகிறது? அது பிரசங்கத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட மண்டபமென் பது கோயில் தரும கர்த்தர்களுக்கே தெரியாது. கோயில் களைப் பாதுகாக்க ஏற்பட்ட மடங்கள் இதுகாலை எவ்வா றிருக்கின்றன? அதை விரித்துரைக்க வேண்டுவது அநாவசியம்.

ஆலயங்களின் தற்கால நிலை இக்கால நாகரிகம் உணர்ந்தோர்க்கு மிக ஆபாசமாகத் தோன்றும் என் பதிற் சந்தேகமில்லை. அறிவுடையோர் எள்ளி நகை யாடக்கூடிய பல சிறுமைச்செயல்கள் ஆலயங்களில் நடைபெறுகின்றன.

அன்புவடிவாக உள்ள ஆண்டவனைப் பூசிக்கும் பிராமணன் இதுகாலை எத்தகையனாக இருக்கின்றான்? கல்லாயினும் ஒருகால் கனியும். அவன் பாழ்மனம் ஒருகாலுங் கனிவதில்லை. நீண்ட தூரத்தி லிருந்துவரும் எத்தனையோபேர் பணக்குறைவால் இறைவனைக் காணாது செல்கின்றனர். அவர்கள் எவ்வளவு வருந்தி வருந்திக் கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்பினும் பார்ப்பான் கதவைத் திறந்து கடவுளைக் காட்டுவதில்லை. ஆலயங்களைச் சங் கச்சாவடிகளாக்கி விட்டார்கள் மாபாவிகள். ஆலய ஊழியருள் பெரும்பாலோர் கள்ளராகவே யிருக்கின்

றனர். இத்தியர் உறையும் இடத்தில் ஈசன் சகளீகரித்திருப்பனோ? "கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானை" என்றும், "கள்ளமுள்ளவருக் கருள்வானலன்" என்றும் "பொக்க மிக்கவர் பூவு நீருங் கண்டு-நக்கு நிற்பன் அவர் தமை நாணியே," என்றும் "வஞ்சனையால் அஞ்செழுத்து வழுத்துவார்க்குச் சேயானை" என்றும் பெரியோர்கள் கூறியிருத்தலை நேயர்கள் கவனிப்பார்களாக.

ஆலயக்கொள்கைகள் மாறி விட்டமையால் ஆலயத்துக்குச் செல்வோர் தொகை அருகிவிட்டது. ஆலயங்களிலுள்ள களியாடல்களைக் காணவே பெரும் பாலோர் செல்கின்றனர். சிலர் காமிய கருமத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளச் செல்கின்றனர். ஆண்டவனைத் தொழச் செல்வோர் ஒரு சிலரே. சுருங்கச் சொல்லின் அன்பு நெறி வளர்ச்சிக்கு ஏற்பட்ட ஆலயங்கள், அதன் வீழ்ச்சிக் கருவிகளாக மாறிவிட்டன என்னலாம். இங்கிலையிலேயே ஆலயங்கள் விடப்பட்டிருக்குமாயின், அவைகள் கதி என்னும் என்பதை விரித்துரைக்கவும் மனம் நடுங்குகிறது.

நம்முன்னோர்கள் ஆத்ம இன்பவளர்ச்சியை நாடி எண்ணிறந்த பொருளைச் செலவழித்துக் கட்டிய ஆலயங்கள் பாழ்படுவதைக் கண்ணுற்றும் வாளா காலங்கழிக்கும் அறிஞர்கள், செய்ந்நன்றி கொன்ற பாவத்துக்கு ஆளாவார்கள் என்பதில் சந்தேகமுண்டோ? நாட்டைச் சீர்திருத்தஞ் செய்வது கற்றவர் கடனோ? கல்லாதவர் கடனோ? நேயர்களே! யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஆலயங்களிற் செய்யப்பட வேண்டிய சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி மற்று மொருநாள் எழுத உத்தேசித்திருக்கின்றோம்.

முன்னவனுர் கோயில் பூசைகள் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றும்
கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினி
என்னருள் நந்தி எடுத்துரைத் தானே.

பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்தனை அர்ச்சித்தால்
போர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்
பார்கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமு மென்றே
சீர்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத் தானே—திருமூலர்.

(29—6—1918)

ஹிந்து தேவாலயங்கள்.

கடந்த வெள்ளிக்கிழமையும் (28-6-18) சனிக்கிழமையும் (29-6-18) முறையே ஹிந்து தேவாலயங்களின் முற்கால நிலையைப்பற்றியும், அவைகளின் தற்கால நிலையைப் பற்றியும் எழுதினேம். ஹிந்து தேவாலயங்களில் செய்யப்பட வேண்டிய சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி இன்று எழுதுகிறோம்.

பண்டைக்காலத்தில் ஆலய பரிபாலனம் பெரிதும் அரசர்களால் நடத்தப்பட்டு வந்தது. ஆலயங்களின் செழுமையைக் கவனிப்பதில் அரசர்கள் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தார்கள். அரசர்கள் முயற்சியால் ஆலய காரியங்கள் செவ்வனே நடைபெற்று வந்தன; நம்மையாளும் பிரிட்டிஷார் தொடக்கத்தில் ஆலய காரியங்களில் தலையிட்டிருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. இப்பொழுது ஆலய பரிபாலனம் அரசாங்கத்தார் வசத்தில் இல்லை என்பதைப் பலர் அறிவர். அஃது அரசாங்கத்தார் பார்வையில் வருமட்டும் நாமே

அதைப் பரிபாலனஞ் செய்யல்வேண்டும். அரசாங்கத்தார் உதவியின்றி ஆலயங்களைச் சீர்திருத்தஞ் செய்தல் மிக அருமை. அவர்தம் உதவியைப் பெற முயற்சி செய்யவேண்டுவது நம் முதற் பெருங் கடமை.

எவ்வகை முயற்சியும் ஒருவர் இருவர் உழைப்பால் சித்திபெறுமென்பது திண்ணம். பலர் கூடிய ஒரு சங்கம், தான் எண்ணிய கோரிக்கையை நிறைவேற்றும். மேல்நாட்டார் சங்கங்களின் வாயிலாகவே காரிய சித்திபெறுகின்றனர். சங்கங்களால் விளையும் நன்மைகளை நம்மவரிற் பலர் இன்னும் உணரவில்லை. சங்க அமைப்புக்கு முக்கியமாக வேண்டுவது ஒற்றுமை. ஒற்றுமைக்குள்ள ஆற்றல் பிறிதொன்றிற்கு மில்லை.

தேவாலயங்களைச் சீர்திருத்தஞ் செய்ய வேண்டுமெனச் சில அறிஞர் சிற்சில இடங்களில் முயற்சி செய்கின்றனர். இம் முயற்சி சங்கங்களின் வாயிலாக நடத்தப் பயிற்சிசெய்ய வேண்டும்.

ஹிந்துசமயத்தை இருகூறாகப்பிரிக்கலாம். ஒன்று சைவம்; மற்றொன்று வைஷ்ணவம். இவ்விரு சமயங்களுக்கும் இருசமாஜங்களிருக்கின்றன. இவைகள் இரண்டும் தேவாலய சீர்திருத்தஞ் செய்ய இன்னும் முயலவில்லை; வருடத்துக் கொருமுறை ஓரிடத்தில் கூடிக் கலைந்துவிடுகின்றன. ஹிந்துக்களுக்கு ஆலய வழிபாடு மிக அவசியம் என்பது பலருக்குந் தெரியும். ஆலய வழிபாடு ஆனந்தப் பெருக்கிற்கு ஊற்றாகும். இவ்விரு சமாஜங்களும் வருடத்துக் கொருமுறை கூடிப் பல அரிய உபந்நியாசங்கள் செய்வதனாலும், மாதாந்த சஞ்சிகைகளை வெளியிடுவதனாலும் பெரும் பயன் விளையாதென்பது சத்தியம். இனி இவ்விரு சமாஜ

மும் ஆலயங்களைச் சீர்திருத்தும் முறையில் சிறிது ஊக்கங் கொண்டு உழைக்குமென நம்புகிறோம்.

இப்பொழுது பெரும்பாலும் ஆலயங்களைப்பற்றிய வழக்குகள் நியாயஸ்தலத்துக்குச் செல்கின்றன. வழக்குக்குக் காரணம் அசத்தியமும் அயோக்கியத் தன்மையுமேயாகும். இவ்விரண்டும் இடைக்காலத்தில் ஆலய பரிபாலனஞ் செய்வோரிடத்துக் குடி கொண்டு விட்டன. பண்டைக்காலத்தில் சத்திய வழி நின்று ஒழுகுவோரே பெரிதும் ஆலயதருமங்களைப் பாதுகாத்து வந்தனர். இப்பொழுது ஆலயப்பொருளை அபகரித்து வாழ வேண்டுமென்னும் எண்ணம் உடைய பலர் ஆலயதரும கர்த்தராக வருகின்றனர். அன்னார் ஆலயத்தை வியாபாரக்கடையாக மாற்றி விடுகின்றனர். வியாபாரக் கடை அசத்தியத்திற்கு நிலைக்களம் என்பது சிறு குழந்தைகளுக்குந் தெரியும். ஆலய நிருவாகம் ஊரவர்களால் தெரிந்தெடுக்கும் ஒரு கூட்டத்தாரால் நடைபெறல் வேண்டும். அக்கூட்டம் சமயப் பற்றுடையதாயிருக்க வேண்டுமென்பது ஈண்டுக் கவனிக்கத் தக்கது.

ஒவ்வோர் ஆலயச் சார்பாக ஒவ்வொரு பாடசாலையிருத்தல்வேண்டும். அதில் வேதாகமங்கள் போதிக்கப் படல்வேண்டும். ஆங்கேவேதாகமங்களைப் பயின்று பரீட்சையில்தேறிய அறிஞரைக்கோயில் அர்ச்சகராக அமர்த்தல்வேண்டும். அப்பாடசாலையில் ஆலய ஊழியர் எல்லாருக்குஞ் சமயக்கல்விபோதித்தல்வேண்டும். ஆலய ஊழியர் அனைவருஞ் சமயஞான முடையவராக இருத்தல் வேண்டும். பிரசங்கமண்டபம் பிரசங்கத்துக்கே பயன் படல் வேண்டும். அது பிறிதொன்றிற்கும் பயன்படலா

காது. அம்மண்டபத்தில் தக்கவர்களைக் கொண்டு புண்ணிய நாட்களில் பிரசங்கங்கள் செய்விக்கவேண்டும்.

இப்பொழுது தற்கால நாகரிகம் பரவியுள்ள இடங்களில் உற்சவங்கள் ஆகமக் கொள்கைக்கு மாறாக நடைபெறுகின்றன. அவ்வாபாசங்களை விரித்தெழுத "பக்த" னுக்கு விருப்பமில்லை. தூர்த்த அலங்காரங்களும், பாணங்களும், விளக்குகளும், பிறவும் மனிதன் அறிவைப் பிரவிர்த்தி மார்க்கத்தில் இழுத்துக்கொண்டு செல்கின்றன. அவைகள் கீழ்மக்களைக் களிப்புறச் செய்யுமன்றி, மேன்மக்களை இன்புறச் செய்யா. இன்னும், சில நகர்ப்புறங்களில் ஆகமக் கொள்கைப்படி உற்சவங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. அவை மனிதன் புலன்களுக்கும் உள்ளத்திற்கும் இன்ப அன்பை உதிக்கச் செய்கின்றன.

ஆலயங்களில் சுங்கம் வாங்கும் வழக்கத்தை அறவே ஒழித்தல்வேண்டும், சுங்கம் வாங்குவோன் கடவுளைப் பூசிப்பவனா யிருப்பினும், அவன் உள்ளத்தைக் கடவுள் வெறுத்தே நிற்பர். சுங்கங்கட்டப் பணமின்றி வருத்தத்தோடு திரும்பும் ஏழையினுள்ளத்தையே கடவுள் விரும்புவர். அர்ச்சகனும் மற்ற ஊழியரும் சமய ஞானமுடைய அன்பர்களா யிருப்பின், அவர்கள் பொருளாசையால் ஏழைகளை வருத்த மாட்டார்கள். அர்ச்சகர்கள், பொருளுடையாரை ஒருவகையாகவும், பொருளில்லாதாரை ஒருவகையாகவும் நடத்தும் கொடிய வழக்கத்தை ஒழித்தல் வேண்டும்.

சில தேவாலயங்களில் ஓதுவார்கள் என்னும் ஒரு கூட்டத்தார் இருக்கின்றனர். பூசாகாலங்களில் தமிழ் வேதம் ஓதுவது இன்னவர் கடமை. இக்கூட்டத்தவரும்

இதுகாலைப் பொருளாசையால் பழய வழக்க ஒழுக்கங் களுக்கு மாறாக நடந்துவருகின்றனர்; பழய பண்களை (மறந்தோ மறவாமலோ) கூத்தாடிகள் இராகங்களாக மாற்றிக் கீழ்மக்களைக் களிப்பித்துப் பொருளீட்டும் முறையை அநுஷ்டித்து வருகின்றனர். பலர் பாக்களின் பொருளுணராது பிழைபட அவைகளை ஓதுகின்றனர். ஆலயத்திற்கென ஏற்படும் பாடசாலையில் ஓதுவார் களும் கல்வி பயின்று தேறல் வேண்டும்.

தாசிகளென நடிக்கும் வேசைமார்கள் ஆலயங் களில் உரிமைபெற்ற வரலாற்றைச் சென்ற சனிக்கிழமை சுருங்கக்கூறினேம். இவ் வேசைமார்கள் செயலால் விளைவது நன்மையோ? தீமையோ? இதைப் பகுத் தறிதல்வேண்டும். வேசைமார்களால் ஆலயங்களில் தீமையே விளைகிறது என்ற உணர்ச்சி ஏறக்குறைய எல்லா அறிஞரிடத்துந் தோன்றியிருக்கிறது. தோன் றியும் பயன் விளைந்ததோ? இல்லையே. வேசைமார் களும் மனிதப்பிறவி தாங்கினவர்கள். அவர்களும் மனிதப்பிறவியினாலாய பயனை அடையவேண்டியவர் கள். அவர்கள் அறிவின்மையால் தீயொழுக்கத்தின் வாயிலாக ஊதியம்பெற்று வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களை அவ்வழியிலேயே நடத்திக்கொண்டு செல் வதோ அறிவுடையோர் கடமை? அவர்கட்குத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்து, அவர்களை ஆலயத்தினின்றும் விலக்கி, அவர்களையும், அவர்களைத் தரிசிக்க வருவோ ரையும் தூய்மைப்படுத்த முயலல்வேண்டும்.

ஆலயத்தினுள்ளே சில வகுப்பார் நுழைதலாகா தென்னும் ஒரு நியதியைத் தென்னாட்டார் அநுஷ் டித்து வருகின்றனர். இவ்வழக்கத்தை ஒழிக்கவும்

முயற்சி செயல்வேண்டும். ஒழுக்கத்தில் உயர்ந்தோர் அனைவரும் உயர் வகுப்பாரே யாவர். சில வகுப்பினரை ஆலயத்துக்குள் விடாமலிருப்பதனல், ஹிந்து மதம் க்ஷீணதசையடைந்து வருகிறது என்பது எமது அபிப்பிராயம். 'எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்நிதி' என்னும் உணர்ச்சிகொண்டு, எல்லாச் சாதியாரையும் எல்லாச் சமயத்தாரையும் ஆலயத்துக்குள் விட விதி பிறப்பித்தல் வேண்டும்.

ஆலய காரியங்களுக்குச் செலவழிந்த பொருள் போக, மிகுதியாக உள்ள பொருளைத் தேச முன்னேற்றத்துக்குரிய வழிகளிற் செலவழிக்க ஏற்பாடு செய்யல் வேண்டும்.

விரிவஞ்சி விடுக்கின்றோம். (1—7—1918.)

மடாதிபதிகள்.

மடங்களுக்குத் தலைவர்களா யிருப்பவர்கள் மடாதிபதிகள் எனப்படுவார்கள். அவர்கள் பண்டார சந்நிதிகளென்றும், தம்பிரான்களென்றும், ஆச்சாரிய சுவாமிகளென்றும் அழைக்கப்படுவார்கள். பௌத்தர் காலத்திலேயே பல மடங்கள் இருந்ததாகச் சரித்திரங் கூறுகிறது. அசோகர் அளவில்லா மடங்களைக் கட்டினர். தமிழ் நாட்டில் சோழ பாண்டியரால் அமைக்கப்பட்ட மடங்கள் எண்ணில. மடங்களில் தலைவரா யமர்ந்தோர் கல்வி யறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்தவராய், அகத்துற வுடையோராய் இருந்தனர்; தம்முயிரைப் போல மன்னுயிரைப்போற்றிய அருளாளராயிருந்தனர்.

ஓரேழைக்காகத் தம்மரிய உயிரைக்கொடுத்த மடாதிபதியும் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்ததாகப் பெரியோர் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கின்றோம். மடாதிபதிகள் கடவுளுக்கு ஒப்பாகப்போற்றப்பட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் உள்ளத்தில் அன்பு வடிவான ஆண்டவன் அருள் பொலிந்து விளங்கும். அவர்கள் யோகிகளுக்குரிய உணவுகொண்டு போகத்தை யொழித்திருப்பார்கள். தம்பிரான்கள், மடத்துக்கு வருவோரை ஆதரிக்குமாறு, ஏராளமான பொருளை ஊரவர்களும் மன்னர்களும் மடங்களுக்கு உதவி வந்தார்கள். மடாதிபதிகள் அப்பொருளை மற்றவர்க்கே பெரிதும்பயன் படுத்துவார்கள். யாத்திரைவாசிகள் மடங்களைத் தங்கள் சொந்தவீடுகள் போல் கருதி அவைகளில் தங்குவார்கள். சீடர்களெல்லாரும் ஞான நூல் ஆராய்ச்சிசெய்வர். மடங்களில் கல்வி இலவசமாகப் போதிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுதுள்ள பல புத்தகங்கள் மடத்தவர்களாலும், மடத்தவருதவி பெற்றவர்களாலும் எழுதப்பட்டவை. சுருங்கச் சொல்லில் மடாதிபதிகள் தங்களை நாடி வருவோர் உடலை வளர்க்க உணவும், அறிவை வளர்க்கக் கல்வியும் உதவி வந்தார்கள் என்னலாம். பண்டாரசந்நிதிகள், அரசரும் தங்களை வழிபடும் பெருமையுடையவர்களா யிருந்தார்கள். சுமார் எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளாக மடாதிபதிகள் நிலை சூலைந்து கொண்டே வருகிறது.

ஜனங்கள் ஆங்கிலம் பயில்வதிலும் உத்தியோகஞ் செய்வதிலும் ஊக்க முடையவர்களானார்கள்; தீட்சைபெற்று ஞான நூலாராய்ச்சி செய்வதை அறவே ஒழித்தார்கள். தங்களை நாடிவரும் அறிவுடையோர்கள் வேறு துறை பற்றி யொழு

குதலால், மடாதிபதிகளும் வேறு துறைகளில் இறங்கத் தலைப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஞானத்துறை விடுத்து ஊனத்துறை யடைந்தார்கள்; யோகத்தை வெறுத்துப் போகத்தை விரும்பினார்கள். ஞானு ராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்த சீடர்கள், வேறு ஆராய்ச்சி செய்து, பண்டார சந்நிதிகளுக்குத் துணை போகின்றார்கள். யாத்திரை வாசிகள் மடங்களில் தங்க அஞ்சுகின்றார்கள். பல மடங்களில் கொலை பொது தருமமாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆச்சாரிய சுவாமிகள் போகத்துக்கு வேண்டிய சிற்றின்பக் காரி யங்களை யொழுங்கு படுத்துவதில் சீடர்கள் ஊக்கமும் உண்மையும் உறுதியுங் காட்டி வருகின்றார்கள். சில மடாதிபதிகள் புலால் உண்பதாகவுங் கேள்விப் படுகி ரோம். அவர்தம் அறச்சாலைகள் மறச்சாலைகளாக மாறி விட்டன. அரசர்களும் ஊரவர்களும் பொதுதருமத் துக்கு உதவிய அரும் பொருள் பொது மகளிருக்குப் பயன்படுகிறது. மடாதிபதிகள் ஆங்கிலோ இந்தியர் களை வரவழைத்து விருந்து செய்விக்கின்றார்கள். அந்தோ! நம்முன்னோர் பணம் புலாலுக்கும் பிராந்திக் கும் செலவாகின்றது!! மடங்கள், உத்தியோகஸ்தர் களுக்குச் சொந்த சாலையாக உபயோகப் படுகின்றன. மடாதிபதிகளைச் சிறு குழந்தைகளும் பொருள்படுத்து வதாகத் தெரியவில்லை. இப்பொழுது மடாதிபதிகள் "மடங்கள் பொது ஜனங்களுக்கு உரியவை அல்ல; முன்னோர் அளித்த பொருளைக் குறித்துப் பொது ஜனங்களுக்குக் கேட்க உரிமையில்லை. எங்கள் விருப் பப்படி பொருளை நாங்கள் செலவழிக்கலாம்" என்று கூறுவதாகவுங் கேள்விப்படுகிறோம். சத்தியமே நிலவி

யிருந்த அக்காலத்தில் உறுதிச் சீட்டு முதலிய ஏற்பாடு களின்றிப் பொதுக் காரியங்கள் நடத்தப்பட்டிருக்க லாம். அசத்தியமும் அயோக்கியத்தன்மையும் பெரு கப் பெருக நீதிஸ்தலங்கள் பெருகும் என்பதை விளங்க வுரைக்க வேண்டுவது அநாவசியம். நாணமின்றி மடாதிபதிகள் நியாய சபையேறி வழக்கிடுகின்றார்கள். "ஒழுக்கம்" அவர்களைக் காணக் கூசுகிறது; "சாத் விகம்" அவர்களைக் கண்டு நடுங்குகிறது. அரக்கர் குணமெல்லாம் மடாதிபதிகளிடத்தில் பதிந்து கிடக் கின்றன. தீய ஒழுக்கத்திற்கு உறை விடமாகவுள்ள இப்போலிச் சுவாமிகள் புற ஒழுக்கத்தைப் பொன்னே போல் போற்றி, ஊரையேமாற்ற நடிப்பதை அறி வுடையோர் உணர்ந்திருக் கின்றனர்.

பண்டாரச் சந்நிதிகள் சிற்றின் பத்துறையில் எளி யராயினுமாக. அதைக் கலியுகக் கொடுமையென ஒதுக்குகின்றோம். ஜனங்களுக்காக உழைக்க அவர் கள் வெளிவர வேண்டுமென்பது எமது வேண்டு கோள். அறிவிற் சிறந்த சில மடாதிபதிகள் தற்கால நாகரிக உணர்ச்சி பெற்று உலகத்திற்கு வேண்டிய சில காரியங்கள் செய்கிறார்கள். அவர்கள் திருவடிகளுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கின்றோம். சமயவளர்ச்சிக்காக மடாதி பதிகள் எவ்வளவோ வேலை செய்யலாம். அவர்கள் பல சங்கங்களைக் காணலாம்; பல நூல்களை யெழுதி வெளி யிடலாம்; பல விடங்களுக்குச் சென்று உபந்யாச மாரி பொழியலாம்; ஆலயங்களைச் சீர்திருத்தஞ் செய்ய் லாம். இன்னோரன்ன அறச் செயல்கள் பல செய்ய மடாதிபதிகள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி யோசித்து உல கத்தோ டொத்து உழைப்பாராக. (28—1—1918.)

வேதாந்திகள் என் செய்கிறார்கள்?

பாரத மாதாவின் பொன்மேனியைக் கருமேனியாக்க வல்ல இருட்டு மசோதா சட்டமாகிவிட்டது. அதிகாரவர்க்கத்தார், உலக நிலையையும், இந்தியாவின் நிலையையும் ஆய்ந்தோய்ந்து பார்க்க அவகாசமின்றி மிக விரைவாகக் கொடிய சட்டத்தை நிறைவேற்றி விட்டனர். இந்தியாவிலுள்ள எல்லாக் கட்சியினரும் அச்சட்டத்தை வெறுக்கின்றனர்; மறுக்கின்றனர்; ஆனால் அச்சட்டத்தை ஒழிக்க வேண்டிய முறைப் பாடுகளில் சிறிது மாறுபடுகின்றனர். எல்லாக் கட்சியினரும் ஒரு முகமாக மசோதாவை மறுத்தும், அம் மறுப்புரைகளை ஒரு பொருட்படுத்தாது, அதிகாரவர்க்கத்தவர் தங் கருத்து வழி நின்று காரியத்தை முடித்துக்கொண்டனர். ரௌலட் சட்டம் இந்தியாவின் சுதந்தரத்தை வேரோடு களைவது என்பதை யாவரும் அறிந்திருக்கின்றனர்; அறிந்தும் அதைக் களைய முந்துகின்றாரில்லை. காரணம் அச்சமும் பிறவுமேயாம்.

அச்சமும் பிறவும் அறிஞர்க்கு உண்டாதல் அருமை. ஈண்டு அறிஞர் எனப்படுவோர் மேல் நாட்டுக் கல்வி பயின்று மனித தருமத்தை மறந்திருப்பவரல்லர்; தேகம் பொருள் அன்று என்ற உறுதி நிலை கைவரப் பெற்றவரேயாவர். அறிஞரை வேதாந்தி என்றுங் கூறலாம். வேதாந்தி யாவார் அறிவின் முடிவுநிலை கண்டவர்.

வேதாந்தம் பிறந்த இடம் இந்தியா என்பதை உலகம் அறியும். வேதாந்தம் என்பது எல்லாச் சமய முடிபாக இருப்பது. அது, சைவர் வைணவர் புத்தர் மகமதியர் கிறிஸ்தவர் முதலியோருக்கும் உரியது. இச் சமயத் தலைவர்கள் யாவரும் வேதாந்த நிலையைக் கண்டவரேயாவர். அவ்வேதாந்த நிலையைக் கண்டவருள் பெரும்பாலோர் இந்தியர் என்பது கவனிக்கற்பாலது. பண்டைக்காலத்தில் அறச்சாலைகளிலும், தவச்சாலைகளிலும், மடங்களிலும், வனங்களிலும் முனிவர்களும், ரிஷிகளும், குருமார்களும், சந்நியாசிகளும் வேதாந்தங் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டை கூடியிருப்பார்கள். அவர்களைப் புலியும் பாம்பும் ஒன்றுஞ் செய்யா. அவர்கள் ஆத்மசக்தி, நாட்டில் வாழும் அரசர்களையும், குடிமக்களையுங் காத்துவந்தது. பழைய காலத்தில் இந்தியாவை ஆண்டது, ஆத்மசக்தி என்று கூறுவது மிகையாகாது. நம் பெரியோர்கள் ஆத்மசக்தி கைவரப்பெற்ற வேதாந்திகளாக இருந்தபடியால், அரசர்களுக்கும், அரக்கர்களுக்கும், அமரர்களுக்கும் அஞ்சாது, உலகத்தில் தருமத்தை வளர்த்துவந்தார்கள்.

தேகத்தைப் பொருளாக மதித்து, "நான் தேகம்" என்ற எண்ணமுடையோரை அச்சம் அலைத்துக் கொண்டேயிருக்கும். அன்னார் பூனைக்கும் எலிக்கும் அஞ்சுவர். "நான் தேகமல்ல" என்னும் வேதாந்த நிலையைப்பெற்ற நம் முன்னோர்கள் அநுஷ்டித்த முறைகளும் அனுபவங்களும் பின்னர் உபநிடதங்களாகவும், ஞான வாசிட்டம், கீதை, பிரம சூத்திரம், ஆகமங்கள் முதலிய நூல்களாகவும் வகுக்கப்பட்டன. பின்வந்தார் இந்நூல்களை வாசித்து அவைகளின்

போதனை வழி நின்று தம்மைபுணர்ந்து தலைவர்களானார்கள்.

ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டாக இந்தியருள் சிலர் வேதாந்தத்தை மறந்து, தேகாத்ம வாதத்தை எளிதில் பெறுவிக்கக்கூடிய நூல்களைப்பயின்று, பாரத நாட்டின் நாகரிகத்தைக் குலைத்தனர். மேல் நாட்டு நாகரிகம் பரவப் பரவ நம்மவர்கள் வேதாந்த ஆராய்ச்சியை விடுத்தார்கள். வேதாந்த ஆராய்ச்சியில் தலைப்பட்ட பெரியோர்களும், நூலாராய்ச்சியளவாக நின்று, அனுஷ்டான முறையை மறந்தார்கள். இதனால் செய்கை வேதாந்தஞ் செத்து, வாய் வேதாந்தம் பரவலாயிற்று. அச்சுக்கூடங்கள் மலியும் இந்நாளில் வேதாந்த நூல்களை வாசிப்போர் தொகையில் பெருகி வருவதை மறுப்போரில்லை. அனுஷ்டான வேதாந்திகள் அருகிவிட்டதைக் குறித்து யாம் வருந்துகிறோம்.

வேதாந்த ஞானம், நூல் அளவாக நின்றமையால், இந்தியாவில் ஆத்மசக்தி குன்றிப்போய் விட்டது. வேதாந்தி என்று வெளிவருவோர் அச்சத்தாலும் பயத்தாலும் விழுங்கப்பட்டுத் தேகாத்ம வாதிகளாகி விடுகிறார்கள்; பணக்காரர்களை ஏமாற்றிப் பணம் பறிக்கும் கள்ளர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள். வேதாந்த தீட்சை பெற்றுச் சந்நியாசிகள் என்று வெளிவருவோர்களின் நிலை மிகப்பரிதாபமாக இருக்கிறது. அவர்கள் உள்ளத்தில் பிறரைப்பற்றிய எண்ணம் புகுவதில்லை. அவர்கள் தங்கள் வயிறு வளர்க்கவேண்டிய வழிகளை யோசிப்பதில் காலத்தைக் கழித்து விடுகின்றார்கள். தஞ் சுகத்தைக் கருதுவோர்க்கு ஆத்மஞான சக்தி தோன்றுதல் அருமையன்றோ?

உலகத்தை ஆத்மசக்தியால் ஆளவேண்டிய வேதாந்திகள் நிலை இங்ஙனமாகவே, உலகாயுதக்கொள்கையுடையோர் அதிகாரமும் செல்வாக்கும் ஊற்றெடுத்து ஓடலாயின. வயிறுவளர்க்கும் வேதாந்திகள் உலகாயுதர்களைக்காணின் நடுக்குறுகின்றார்கள் பாவம்! உலகம் தேஹாத்ம வாதிகள் வழியாக ஆடிக்கொண்டிருக்கிறது!! வாய் வேதாந்தம் பேசிக் காலத்தைக் கழிக்குஞ் சந்நியாசிகளை யாம் குறைகூறப் புகவில்லை. அவர்கள் நிலையிழந்து நிற்கின்றார்களே என்ற இரக்கங்கொண்டு இவ்வாறு எழுதப் புகுந்தோம்.

சில வேதாந்திகள் உலகத்தைப்பற்று, பற்று என்று கூறிப் பணம் பறிக்கின்றார்கள். தேகத்தைப் பொருளாக்கொண்டு, அதை வளர்த்து வருவோனே "உலகத்தைப் பற்று, பற்று" என்று கூறி ஒதுங்குவன். உண்மையாக உள்ளப்பற்றை அறுத்த ஒருவன், தான் தாங்கிய பிறவி மற்றவர் பொருட்டு என்ற உணர்ச்சி பெற்று, நிஷ்காமிய கருமயோகியாகி, உலகத்துக்கு உழைப்பதையே தனக்குரிய தொண்டாகக் கொள்வான். பிறர்க்குழைத்தலைப் பற்றாகக் கொள்வோன், தன்பற்றை யறுக்காதவன் என்பதை நேயர்கள் நன்கு உணரல்வேண்டும். பற்றை யறுத்த பெரியோர் மோட்ச இன்பத்தையும் விரும்பாது, உலகத்துக்கு உழைக்க முந்துவர். அத்தகை அருளாளர் உடலை மாயா உடல் என்று கருதுவது அறியாமை. அப்புனிதர் உடலைக் கைலாயம், வைகுந்தம், பரலோகம், மோட்சலோகம் என்றுங் கூறலாம்.

இப்பொழுது வேதாந்திகளென வெளி வருவோருள் பலர் "இராஜாங்க காரியத்தில் தலையிடக்கூடாது" என்று சொல்கின்றனர். இராஜாங்க காரியம் இன்ன

தென்று அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை என்றே கூறுவோம். இராஜாங்க முறை ஒழுங்காக இருப்பின் குடிமக்களுக்குத் துன்பமிராது. அது முறைதவறி நடப்பின், குடிமக்களுக்குத் துன்பமிரும். குடிமக்கள் துன்பத்தைக்கண்டு, மனஞ் சகியாத ஜீவகாருண்யமுடை யோர், இராஜாங்க முறையைச் சீர்திருத்த முயல்வது வழக்கம். அன்னார் தேகத்தைப் பொருளாக் கொள் ளாத வேதாந்திகளாக இருப்பர். அரசதருமம் வழுவுங் காலத்து அதை நெறிப்படுத்த வேண்டுவது வேதாந்த ஞானங் கைவரப்பெற்ற சந்நியாசிகள் கடமை. இல்லா விடின் உலகத்துள்ள எல்லா உயிரும் வருந்த நேரும். குடிமக்கள் துன்பத்தைக் கண்டு, அதை ஒழிக்க முய லாத வேதாந்தி பெரும்பாவத்துக்கு உள்ளாவன்.

வேதாந்திகள் எவருக்கும் அஞ்ச வேண்டுவ தில்லை. அவரை அலைக்க (துன்புறுத்த) எவராலும் இயலாது. அவர்கள் பிர்ம சொரூபமாக விருப்பவர்கள். பிர்ம சொரூபம் எத்தகைப் பீரங்கிப்படையாலும் அழிவு பெறாது. "நானே கடவுள்" என்று வாயால் பேசித் தேகத்தையும் பொன்னையும் மண்ணையும் பொரு ளாக் கொண்டு வாழ்வோர் சுய நலத்தை முன்னிட்டு 'இராஜாங்க காரியத்தில் தலையிடக்கூடாது' என்று கூறிக் கொண்டு ஊரைக் கெடுத்து வருகின்றனர். பொது ஜனங்கள் சோற்றையும் பொருளையும் தின்று வாழ்ந்து வருவோர், அவர்களுக்குத் துன்பம் நேர்ந்த காலத்து, அத்துன்பத்தை யொழிக்க ஏன் முன்வரலாகாது?

"நான் கடவுள்" "கடவுள் நான்" "நான் அது வானேன்" "அது நான் ஆனேன்" என்று பேசி வார்த்தையில் சண்டைசெய்யும் வேதாந்திகளும் சித்

தாந்திகளும் ஏன் சிறைபுகலாகாது? அவர்கள் வீட்டையும் சிறையையும் வேறாகக் கருதலாமோ? "சிறைவாசம் துன்பம்" "வீட்டுவாசம் இன்பம்" என்று கூறுவோன் 'அகம்பிர்மாஸ்மி' என்னும் மகாவாக்கியத்தைப் பேசலாமோ?

முப்பத்து முக்கோடி ஜனங்களையும் பாதிக்கப் பெருங் கார் இருள், மலைபோல் உருண்டு வருகிறது. முப்பத்து முக்கோடி ஜனங்களின் பந்தத்தைப் போக்க முயலாது, திண்ணை வேதாந்தம் பேசும் வேதாந்த சந்நியாசியை என்னென்று கூறுவது? வட இந்தியாவிலுள்ள சந்நியாசிகளிற் பெரும்பாலோர் ரௌலட் சட்டத்தை ஒழிக்க முன்வந்திருக்கின்றனர். மகாத்மா முன்ஷிராம் ரௌலட் சட்டத்தை நீறுபடுத்த நிஷ்டை கூடியுள்ள சந்நியாசிகளையும் கூப்பிடுகிறார். அவரல்லரோ வேதாந்த சந்நியாசி?

தமிழ்நாட்டில் வேதாந்த சித்தாந்த சந்நியாசிகள் பல்லாயிரம்பேர் இருக்கின்றார்கள். இவர்களுக்கு மனைவி மக்கள் இல்லை. இவர்கள் சிறைபுகுந்தால் வருந்துவோரில்லை. இவர்கள் திண்ணையிலிருந்துகொண்டு வேதாந்தம் பேசிச் சோறு தின்று உறங்கிக் கிடப்பதுபோல் பொது ஜனங்கள் பொருட்டு உழைத்துச் சிறைபுகுந்து ஆண்டு உண்டு உறங்கிக் கிடக்கலாம். தமிழ்நாட்டுச் சந்நியாசிகள் இதைச் சிறிது ஊன்றிக் கவனிப்பார்களாக.

அரசியல் முறைகளில், ஆங்கிலங் கற்றவர்கள் மாத்திரந் தலையிட்டு உழைத்து வந்தமையால் அச்சுச் சட்டம் முதலிய அநாகரிகச் சட்டங்கள் தோன்றின. இப்பொழுது ரௌலட் சட்டம் புறப்பட் டிருக்கிறது. இச்சட்டத்தை ஒழிக்கப் பொதுவாகஎல்லாரும், சிறப்

பாக வேதாந்த சித்தாந்த சந்நியாசிகளும் புறப்படல் வேண்டும். ரௌலட் சட்டத்தை எதிர்க்கச் சாதாரண அரசியல் ஞானி புறப்படவில்லை. மகாத்மாகாந்தி புறப் பட் டிருக்கிறார். முப்பத்து முக்கோடி ஜனங்களுக்கு உண்டாகப் போகுந் துன்பத்தை ஒழிக்கக் காந்தியடிக ளார் ஆத்மசக்தி தாங்கி வெளிவந்திருக்கிறார். காந்தி யடிகளார் ஆயுதந் தாங்கிப் பிறவுயிர்க்குத் தீங்கிழைக் குங் கொள்கையை வெறுக்கின்றவர்; ஆத்ம சக்தியால் அடக்குமுறைகளை அடக்குபவர். அவருக்குத் துணை புரிய ஆயுதந் தாங்கித் திரியும் சேனாவீரர் வேண்டாம்; துஷ்டர்கள் வேண்டாம்; பிறவுயிரை வருத்துபவர் வேண் டாம். பின்னை யாவர் வேண்டும்? அடிகளார்க்கு ஆத்ம ஞானங் கைவரப் பெற்றோர் வேண்டும்; எக்காரணம் பற்றியும் பிறவுயிர்க்குத் தீங்கு செய்யாப் பொறுமையா ளர் வேண்டும்; சிறையைச் சிறையாகக் கருதாத சீலர் கள் வேண்டும்; குடும்பமில்லாச் சந்நியாசிகள் வேண்டும். இத்தகையாளர் நந்தமிழ் நாட்டில் இல்லையோ? ஆயிரக் கணக்காகக் கிடக்கின்றார்கள். இப்பொழுது சந்நியாசி கள் வெளிக்கிளம்பி வேலை செய்யாமல் வாளா கிடந்து விடுவார்களாயின், அவர்களை ஆதரிப்போரும், அவர்க ளுக்குச் சோறிட்டு நீர்வார்ப்போரும் இல்லாதொழிவர். நமது நாட்டில் வேதாந்தம் நிலவாதொழியும். இப் பொழுது புறப்பட்டுள்ள சட்டம் ஒரு சிலரை மாத்தி ரம் பாதிக்கும் என்று நினைப்பது அறியாமை. அது நாளேற நாளேறச் சமய ஞானிகளையும் சமய நூல்களை யும் பாதிக்கும் என்று இப்பொழுதே யாம் தீர்க்க தரி சனங் கூறுகிறோம். ரௌலட் சட்டம் என்னவோ அரசியல் காரியம் என்று வாளாகிடத்தல் வேண்டாம்.

அச்சட்டஞ் சாதாரணமாக இருப்பதொன்றாயின், மகாத்மா காந்தி அதை ஒழிக்கப் புறப்பட்டிருக்கமாட்டார். அச்சட்டம் நம் சுதந்தரத்தை வேரோடு அறுப்பதென்பதை நன்குணர்ந்து மகாத்மா புறப்பட்டிருக்கிறார். இதை இந்தியர் அனைவரும் கவனிப்பாராக.

வேதாந்த சித்தாந்த சந்நியாசிகளே! உங்கள் முன்னோர்கள் வழியை நாடுங்கள். அவர்கள் அரசாட்சி முறையில் கவலை செலுத்தி உலகத்தைக் காத்து வந்ததைச் சிந்தியுங்கள். உங்கள் நிலை இடைக்காலத்தில் குலைந்துவிட்டது. நீங்கள் எழுச்சி கொள்ளவேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது: உங்கள் ஆத்மசக்தியைக் காட்டவேண்டிய காலம் நெருங்கிவிட்டது. நீங்கள் செல்லுமிடங்கள் தோறும், பேசும் சபைகள் தோறும் சத்தியாக்கிரகத்தைப் பற்றிப் பேசுங்கள். வேதாந்த நூல் ஆராய்ச்சி யுடையோரன்றே விரைவில் சத்தியாக்கிரக உண்மையை உணர்ந்து காந்தியடிகளுக்குத் துணைசெய்ய முந்துதல் வேண்டும்? வாய் வேதாந்தம் வேண்டாம்; "அகம்பிர்மாஸ்மி" என்னும் மகா வாக்கியத்தின் பொருளுணர்ந்த நீங்கள் யாருக்கு அஞ்சவேண்டும்? எதற்குப் பயப்படவேண்டும்? உங்களைக் கட்டுப்படுத்துஞ் சட்டம் உலகத்தில் இல்லை என்பதை நீங்கள் உணருங்கள். வேதாந்த சித்தாந்த சபைகள் எல்லாவற்றையும் இனிச் சத்தியாக்கிரக ஆசிரமமாகமாற்றுங்கள். இந்தியாவின் பொறுப்பு உங்களிடத்திலிருக்கிறது. முப்பத்து முக்கோடி ஜனங்கள் உங்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பயிர்கள்வாடுகின்றன. அவைகளை ஆத்மசக்தி என்னும் மழை பொழிந்து வளருங்கள்.

காட்டிலுள்ள சந்நியாசிகளே! வீட்டிலுள்ள சந்நியாசிகளே! நிஷ்டை கூடியுள்ள சந்நியாசிகளே! தவத்திலுள்ள சந்நியாசிகளே! சமாதியிலுள்ள சந்நியாசிகளே! எழுந்து வாருங்கள். காந்தியடிகளுக்குத் துணைபுரியுங்கள்.

சூட்சும தேகந்தாங்கி உலவிவருஞ் சித்தர்களே! உங்கள் உதவி இப்பொழுது இந்தியாவிற்கு வேண்டும்:

சத்தியசொருபனே! சத்தியாக்கிரகமென்பது உன் வடிவம். வேண்டுவ செய்வாயாக. (20—3—19.)

இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள்.

இந்தியாவிலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள் எனப்படுவார்கள். இவர்களிற் பெரும்பாலோர் தேசாபிமானமின்றி வாளா காலங்கழித்து வந்தனர். இப்பொழுது ஒரு சிலர் தேசாபிமான மேற்கொண்டு ஜனத்தலைவர்களோடு கலந்து உழைத்து வருகின்றனர். அன்பே வடிவமாக உள்ள கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றியொழுகல் போற்றத் தக்கதே. ஆனல் கிறிஸ்து பெருமான் பெயரை முன்னிறுத்தி நமது இந்தியாவைப் பாழாக்கச் சில ஐரோப்பியப் பாதிரிமார்கள் கங்கணங் கட்டிக்கொண் டிருக்கின்றார்கள். கிறிஸ்து யார்? ஐரோப்பியப் பாதிரிகள்யார்? கிறிஸ்து நம்மூரவர்; துறவொழுக்கம் பூண்டவர்; நாளைக்கென்று ஒரு பொருளைத் தேடாதவர். ஐரோப்பியர்களிற் பெரும்பாலோர் உலகாயுதக் கொள்கை யுடையவர்; பொருளாசையிற் பேர் பெற்

றவர். மூவாசையில் முயங்கும் இவர்களுக்கும் முற்றத் துறந்த முனிவராகிய கிறிஸ்து பெருமானுக்கும் என்ன தொடர்பு உண்டு? அவர்களிற் பெரும்பாலோர், கிறிஸ்து பெயரைச் சொல்லி இந்தியர்களைத் தம் வயப்படுத்தி, தம்வழக்க ஒழுக்கங்களை அவர்கட்குப் போதித்து, அவர்களைத் தேசபக்தி யில்லாதவர்களாகச் செய்யப் பாதிரிவேஷம் தாங்கிவருகின்றனர். கிறிஸ்துவ சகோதர சகோதரிகளிற் பெரும்பாலோர் மேல்நாட்டு ஆடைகளை வாங்கித் தரிக்க விரும்புகின்றனர்; இந்திய வழக்க ஒழுக்கங்களை வெறுக்கின்றனர். சிலர் இந்த நாட்டிற் றோன்றாதவர்போல நடிக்கின்றனர். அன்னோர் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பாதிரிகள் மயக்கிற் சிக்கிப் பாரத மர்தாவை மறந்தனர். இந்தியாவில் தோன்றியவர்கள் கிறிஸ்துவர்களாயினும் ஆகுக; மகமதியர்களாயினு மாகுக; ஹிந்துக்க ளாயினுமாகுக; பௌத்தர்களாயினும் ஆகுக. அவர்கள் இந்தியர்கள் என்பதை மறத்தலாகாது. இந்தியக்கிறிஸ்துவ சகோதரர்களும் ஹிந்துக்களும் இந்தியராகவே மேல்நாட்டவர்களால் பாவிக்கப் படுகின்றார்கள். தென்னாப்பிரிகாவில் இந்தியக் கிறிஸ்தவர்களுஞ் சிறுமைப்படுத்தப் பட்டார்கள். இந்தியக்கிறிஸ்துவ சகோதரர்கள், கிறிஸ்து பெருமானை வழிபடுவதைத் தடுப்பாரில்லை. கிறிஸ்து பெருமானை வழிபடுவதால் இந்தியாவை மறந்து விடவேண்டுமோ? 1916ஹு சென்னையிற் கூடிய எல்லா இந்தியக் கிறிஸ்துவக் கான்பரன்ஸுக்குத் தலைமைவகித்த மிஸ்டர் தாஸ், 'இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள் இந்தியாவின் முன்னோர் செயல்களை அடிக்கடி பயிற்சி செயல் வேண்டு' மென்னுங் கருத்துப்படப் பேசினர். ஸ்ரீ டி. குழந்தை,

ஸ்ரீ சக்கர செட்டி முதலிய இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள், தேச முன்னேற்றத்துக்காக உழைத்து வருகின்றார்கள். வங்காளத்தில் தேசகாரியத்தில் இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள் ஹிந்துக்களோடு கலந்து வேலை செய்கின்றார்கள். இந்திய மாதாவின் உண்மைப் புதல்வருள் ஒருவராய்ப் பேரும் புகழும் நிறத்திய W. C. பானர்ஜி கிறிஸ்து நாதர் திருவடியைப் போற்றினவரே. அவர் ஒரு முறைக்கு இருமுறை காங்கரஸ் தலைமை வகித்துத் தேசபக்தராய் விளங்கி யிருந்ததை யறியாதார் யார்? அவரைப் போன்றார் பலர் வங்காளத்தில் உளர். சென்னைமாகாணத்தில்; பாதிரிமார்கள் இந்தியக் கிறிஸ்தவர்களை ஹிந்துக்களோடு பழகவிடாமையால், பலருக்குத் தேசாபிமானம் உண்டாவதில்லை. இப்பொழுது சென்னை மாகாணத்திலுள்ள இந்தியக் கிறிஸ்தவர்களிடையிலுந் தேசாபிமானம் பரவிவருகிறது. சென்னைமாகாணத்துள்ள இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்றுகூடித் தங்கட்கென ஒரு சங்கம் தனியாக ஏற்படுத்திக்கொள்ளல்வேண்டும்; ஐரோப்பியப் பாதிரிகள் சங்கத்தொடர்பை அறவே ஒழித்துவிடல் வேண்டும்; கிறிஸ்துபெருமான் திருவடி துணைகொண்டு இந்தியா விரைவில் சுய ஆட்சிபெற நாடோறும் ஜெபஞ் செய்யல்வேண்டும்; இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள் ஐரோப்பியப் பாதிரிகள் கூட்டுறவு பெற்றுள்ளமட்டும் தேச முன்னேற்ற முறாதென்பது திண்ணம். இந்தியா முன்னேற வேண்டுமென்னும் எண்ணங்கொண்டு இந்நாட்டுக்கு வந்த ஐரோப்பியப் பாதிரிமாரும் உளர். அவர் இத் தேசத்திற்குச் செய்துள்ளநன்றியை யென்றும் மறவோம். (22—1—1918.)

இந்தியாவில் கல்விமுறை.

கல்வி யென்பது அறிவை வளர்ப்பது; அறியாமையைத் தேய்ப்பது. கல்வி பலதிறப்படும். அதனை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று வைதிகக் கல்வி; மற்றொன்று லௌகிகக் கல்வி. இவை யிரண்டும் ஒன்றற்கொன்று இன்றியமையாதன. இந்தியாவில் பண்டைக்காலத்து மக்கள் இவ்விருவகைக் கல்வியையும் முறையாகப் பயின்று வந்தார்கள்.

இப்பொழுது இந்தியாவின் கல்விமுறை முற்றும் மாறுபட்டிருக்கிறது. அறிவு விளக்கத்துக்குக் கல்வி பயில்வோர் அரியராயினர். இந்தியருள் பெரும்பாலோர் ஊழியத்தின் பொருட்டே கல்வி கற்கின்றனர். ஊழியத்தின் பொருட்டுப் பயிலுங் கல்வி இன்பந்தரக் கூடியதன்று. இந்தியக்கல்வி உத்தியோகக் கல்வியாக மாறியதற்குக் காரணர் அரசாங்கத்தாரே. அவர், சர்வ கலாசாலைப் பட்டம் பெற்றவர்க்கு உத்தியோகங் கொடுக்கப்படும் என்னும் நியதி வைத்திருக்கின்றனர். ஜனங்கள் வேலை செய்து ஊதியம் பெற்று வயிறு வளர்க்கச் சர்வ கலாசாலை முறைப்படி சாத்திரங்களைப்பயின்று பரீட்சையில் தேற முயல்கின்றார்கள். பீ. ஏ. பட்டம் பெற்றவருள் பலர், கல்லூரி விடுத்து உத்தியோகத்துறையில் இறங்கிய பின்னர்ப் புத்தகத்தைக் கனவிலுங் கருதாது வாளா காலங்கழித்துத் தாங்கற்றவற்றையும் மறக்கின்றனர். நில நூல், விலங்கு நூல், அகநூல் முதலிய நூல்களை இரவும் பகலும் வருந்திப் பயின்று, பரீட்சை

யில் தேறி, அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அமர்ந்து, தம் மருங் கல்வியைக் கூட்டல் கழித்தலுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்வோர் எத்தனைபேர்? கணிதத்தில் பட்டம் பெற்றவருள் எத்தனை பேர் கணித சாஸ்திரியாக இருக்கின்றனர்? எத்தனை பேர் தங் கல்விக்கு முற்றும் மாறான துறைகளில் இறங்கி உழன்று வருகின்றனர்? என்று கணக்கிடின் உண்மை விளங்காமற்போகாது.

இங்கிலாந்தில் இத்தகைய முறை அனுஷ்டிக்கப் படுவதில்லை; அரசாங்க உத்தியோகத்துக்கும் சர்வகலா சாலைக் கல்விக்கும் பெரிதுந் தொடர்பில்லை. ஆங்கே அரசாங்க உத்தியோகத்திற்கெனத் தனிப் பரீட்சை உண்டு. அப்பரீட்சையும் உத்தியோக முறைக்கு ஏற்ற வாறிருக்கிறது. இங்கிலாந்திலுள்ள கல்வி முறைக்கும் இந்தியாவிலுள்ள கல்வி முறைக்கும் வேற்றுமையுண்டு. இங்கிலாந்திலுள்ளோரது கல்வி பெரிதும் மற்றவர்க்குப் பயன் படுகிறது. ஆங்கே கற்றவர் பெரும்பாலும் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அமர்வதில்லை. உதாரணமாக லார்ட் மார்லி ஆக்ஸ்பர்ட் கல்லூரியில் பயின்ற பின்னர்ப் பத்திரிகாசிரியராக இருந்து, நாட்டிற் குழைத்துப் பார்லிமெண்டில் மணிபோல் இலங்கி இந்தியமந்திரி பதவியையும் பெற்றிருந்தார். அறிவிற் சிறந்த கிளாட்ஸ்டண் வியாபாரத் துறையிலிருந்து உழைப்பினுல் முதன்மந்திரியாயினுர்.

இந்தியாவில் உத்தியோகத்தை விரும்பாதவர்வேறு தொழின்முறைகளை நாடுகின்றனர். அன்னுர் கல்வி பயில்வதில் விருப்பஞ் செலுத்துவதில்லை. நாட்டுப் புறத்தாரும் தம்புதல்வர் பி. ஏ. பரீட்சையில்தேறி அரசாங்க உத்தியோகத்தி லமர்வதைப் பெருமையாகக்

கொண்டிருக்கின்றனர். 'பிள்ளை பரீட்சையில் தேறி, அரசாங்கவேலையில் அமர்வான்' என்ற எண்ணங்கொண்டு, ஒரு தொழிலாளி தன் பணத்தைப் பிள்ளையின் பாடசாலைக் கல்விக்காகச் செலவழித்துக்கொண்டு வருகின்றான். பிள்ளை மெட்றிகுலேஷன் வகுப்பிலேயே பெருமூச்சுவிட்டுப் பலமுறை முயன்றும் அப்பரீட்சையில் தேறாதுவருந்தி வருந்திப் பாடசாலையை வெறுத்துவிடுகின்றான். வயது 19 அல்லது 20 ஆகிவிடுகிறது. இப்பிள்ளையாண்டான் என்செய்வான்? அவனைத் தந்தையும் வெறுக்கின்றான்; தாயும் வெறுக்கின்றாள்; பெண்ணைக்கொடுக்க அவாவிக்கொண்டிருந்த மாமனும் வெறுக்கின்றான். தந்தைசெய்துவருந் தொழிலுஞ் சிறுவனுக்குத் தெரியாது. அவன் சிறிதுகற்றவனாகையால் தந்தையார் தொழிலை இழிவாகவும் நினைக்கின்றான். அவன் வாழ்நாள் துன்பமாக முடிகிறது. இன்ப நுகர்ச்சி அவனுக்கில்லாமல் போகிறது. இத்தகையோர் நம்நாட்டில் எண்ணிறந்தோர் இருக்கின்றனர். அரசாங்க உத்தியோகத்திற்காகவே "நாம் படைக்கப்பட்டோம்" என்ற எண்ணமுடையார் இங்கிலாந்தில் அரியர். இந்தியா அரசாங்க உத்தியோகமென்னும் அரவால் தீண்டப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வுண்மை கண்ட சர் டி. முத்துச்சுவாமி ஐயர் அவர்கள், ஒருமுறை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் மாணாக்கர்களைப் பார்த்துப் பேசியபோது, "அரசாங்க உத்தியோகத்தை நாடுவதைப் பார்க்கிலும் வேறு துறைகளை நாடுவதே நலம்" என்று கூறி யிருக்கின்றார். அக்காலத்திலேயே ஐயர் அவர்கட்கு அத்தகைய உணர்ச்சி பிறந்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. அரசாங்க உத்தியோகமே சாயுச்சிய பதவியென்ற

உணர்ச்சி அறவே யொழிதல் வேண்டும். அவ்வுணர்ச்சி இந்தியாவில் பரவாதிருப்பதற்கு அரசாங்கத்தாருங் கல்விமுறைகளை ஏற்றவாறு ஒழுங்குபடுத்தல் வேண்டும். நாம் அறிவு வளர்ச்சிக்காகக் கல்வி கற்று, நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு வேண்டிய தொழின் முறைகளை அபிவிருத்தி செய்வதில் கண்ணுங்கருத்துமாயிருத்தல் வேண்டும்.

கல்வி முறையிலும் இங்கிலாந்து இந்தியாவைச் சிறுமைப் படுத்தி வருவது இரங்கத் தக்கது. இந்தியாவில் ஒருவன் ஹைகோர்ட் வக்கிலாக, பீ. ஏ. பரீட்சையில் தேறிய பின்னர், பீ. எல் பரீட்சையில் தேறல்வேண்டும். இந்தியாவில் மெட்றிகுலேஷன் வகுப்பைக் கடப்பதற்கே வருந்திய ஒருவன், இங்கிலாந்து சென்று பாரிஸ்டர் பரீட்சையில் தேறி மீண்டும் இந்தியாசேர்ந்ததும் அவன், இரவும் பகலும் பெருமுயற்சி செய்து பி. ஏ., பி. எல்., பரீட்சைகளில்தேறிய ஒருவனைப் பார்க்கிலும் போற்றப்படுகின்றான். இஃதென்ன விநோதம்? இந்தியாவினின்றும் இங்கிலாந்திற்குச் சென்று வருவோர் சீவன்முக்தர் ஆகின்றார் போலும்! அரசாங்கத்தார் இங்கிலாந்தின் கல்விமுறையைப்போல இந்தியாவின் கல்வி முறையையுஞ் சீர்பெறச் செய்வாரென நம்புகிறோம்.

இந்தியரும் (சிறப்பாகத் தமிழகத்தாரும்) கல்வி, அரசாங்க உத்தியோகத்துக்காகப் பயன்படுவது என்ற பித்தை ஒழிப்பாராக; எத்திறத்தொழின் முறைக்கும் கல்வி யின்றியமையாதது என்ற பண்டைக்கால உணர்ச்சியை மீண்டும் பெற முயல்வாராக. மணிமேகலை என்னுஞ் சீரிய நூலை அருளிச்செய்த புலவர் பெருமானாகிய

சாத்தனார் தானிய வியாபாரியாவர். அதுபற்றியே அன்னார் "கூலவாணிகன் சாத்தன்" என்று புகழப்பட்டிருத்தல் காண்க.

["கூலம் எண் வகைத்து. அவை நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகி. பதினெண்வகைத் தென்பர் கூத்த நூலார்"—அடியார்க்கு நல்லார். "பதினெண் கூலமும் உழவர்க்கு மிகுக"—மதிவாணனார்.] (31—1—1819)

நாட்டுக் கல்வியும் நமது கடமையும்.

நாட்டுக் கல்வியைப்பற்றி முன்னர் ஒரு முறை எழுதியிருக்கின்றோம். நாட்டுக் கல்வி வாரம் நெருங்கியுள்ளமையால், மீண்டும் நேயர்களுக்கு ஞாபக மூட்ட வேண்டி இன்று நாட்டுக் கல்வியைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவோம்.

நாட்டுக்குரிய கல்வி நாட்டுக் கல்வியெனப்படும். கல்வியெனக் கூறாது நாட்டுக் கல்வி என்று ஏன் கூறல் வேண்டும்? என்று சிலர் வினவுகின்றனர். நம் நாட்டில் இதுகாலை வேறு நாட்டுக்கல்வி பரவிவருவதால், நமது கல்வியை நாட்டுக் கல்வியெனச் சொல்கின்றோம். வேறு நாட்டுக் கல்வி பரவாதிருக்குமாயின், நாம் நாட்டுக் கல்வியெனக் கழறாது கல்வியென்றே கழறுவோம். அப்பொழுது கல்வி யென்பது இந்நாட்டுக் கல்வியென்னும் பொருளைப் பயக்கும். இந்நாட்டி லுள்ளவர்

கள் இந்நாட்டிற்கேற்ற கல்வியையன்றோ பயிலல் வேண்டும்? நாட்டுக்கல்வி யென்பது ஒவ்வோர் இந்தியர் பிறப்பிற்கு முரியது. திலகர் பெருமான் "சுய ஆட்சி எனது பிறப்புரிமை; அஃதெனக்கு வேண்டும்" என்று கூறுவதுபோல, ஸ்ரீமான் அருண்டேல் துரை மகனாரும் "நாட்டுக்கல்வி யெனது பிறப்புரிமை; அஃதெனக்கு வேண்டும்" என்று புகல்கின்றார். சுய ஆட்சி பிறப்புரிமை என்ற உண்மை, நாட்டுக் கல்வியிற் சிறந்த புலமை யுடையாருக்கே இனிது புலனாகும்.

இப்பொழுது நம்முடைய தலைவர்கள் சுய ஆட்சி பெற முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். அச்சுயஆட்சி பெறுவதற்குள் நாம் நமது நாட்டிற்குரிய கல்வித் துறைகளை முறைப்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். சுய ஆட்சி முயற்சியினும் பதின்மடங்கு அதிகமாக நாட்டுக் கல்வி முயற்சி எழல் வேண்டும். இவ்வுண்மை உணர்ந்த அன்னிபெசண்ட் அம்மையார் சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சியைத் தொடங்கி, அதனை யொட்டியே நாட்டுக்கல்வி முயற்சியிலுந் தலைப்பட்டிருத்தலைக் கவனிக்க. நாட்டுக் கல்விவரின் இந்தியாவின் பண்டைக் கல்வித்துறைகள் யாவும் மீண்டும் உயிர்பெறும். மேனாட்டுக்கல்வி பரவிய நாள் தொட்டு, நம் நாட்டு நூற்கல்வி, தொழிற் கல்வி, வியாபாரக் கல்வி, விவசாயக் கல்வி, சமயக் கல்வி முதலிய எல்லாக் கல்விகளும் அழிந்தன. பிறநாட்டுக் கல்வியால் நமது நாட்டில் அடிமைத்தொழில் நிலைத்து நிற்கிறது. சுதந்தரம் வேரற்றுப் போய்விட்டது. சுதந்தரமில்லாத நாடு சுடுகாடேயாகும். எல்லா நாட்டவரைப் போலச் சுதந்தரம் பெற்று வாழவேண்டுமானால், தேசபக்தி யூட்டக்கூடிய நமது நாட்டுக் கல்வியை வளர்க்க

முயலல்வேண்டும். தேசபக்திக்கு இடையூறு செய்யுங் கல்வி தேச நலத்தைக் கெடுப்பதாகும். தேசபக்தி யாண்டு இல்லையோ ஆண்டுத் தெய்வபக்தியும் இல்லை யென்று கூறலாம். நமது நாடு தெய்வபக்தியில் பேர் பெற்றது. இப்பொழுது மாணுக்கர்கள் தெய்வ உண்மையிலேயே அவநம்பிக்கை கொள்கிறார்கள். தெய்வபக்தியை விரும்புவோர் நாட்டுக்கல்வியை நாடல்வேண்டும்.

சகோதரர்களே! மாவலிபுரத்துச் சிற்பத்தொழிலை உற்று நோக்குங்கள். தஞ்சைக் கோபுரத்தைத் தயை செய்து பாருங்கள். ஸ்ரீரங்கத்தைச் சிறிது நோக்குங்கள். சிற்பத் தொழிற்கல்விக்கு நிலைக்களமாகிய பிற ஆலயங்களைக் கவனியுங்கள். இந்தச் சிற்பத் தொழில்களைச் செய்தவர் யாவர்? அமெரிக்கரோ? ஆங்கிலேயரோ? ஆஸ்திரியரோ? அத்தொழிற்களைச் செய்தவர் நம்மவரன்றோ? அவர் இப்பொழுது யாண்டுள்ளார்? அவர் தம் பரம்பரை யில்லையோ? பாம்பரை யிருக்கின்றது. அப்பரம்பரையிற்பிறந்த பலர் தந்தொழிலைமறந்து வேறுதொழில் முறைகளிற் சென்றிருக்கின்றனர். நம் முன்னோர்கள் கண்ட அரிய தொழில்களை அழிக்கவோ நாம் பிறந்தோம்? பிறநாட்டார் அவரவர் முன்னோர் கண்ட சிறு சிறு வித்தைகளை வளர்த்துக்கொண்டு வருகின்றனர். நம் தொழில்கள்தான் தேயவேண்டும் போலும்; சாகவேண்டும் போலும். அந்தோ! அந்தோ!!

நம் முன்னோர்கள் வானத்தை உற்று நோக்கி உலக நிலையைக் கூறுவார்கள்; மணியைக் கணிப்பார்கள். அங்ஙனங் கணிப்போர் இப்பொழுது எத்தனைபேர் பட்டணங்களில் இருக்கின்றனர்? நாட்டுப் புறங்களில் சிலர் இருக்கின்றனர்.

இவ்வித்தைகளின் அழிவால் மனச் சோர்வு யாருக்கு உண்டாகும்? நமக்குண்டாகுமோ? மற்றவர்க் குண்டாகுமோ? யோசித்துப் பாருங்கள்: நம் முன்னோர்கள் கல்வித்துறைகள் மீண்டும் உயிர்பெற்று உலவுங்காலத்தை இறைவன் நமக்கு வழங்கியிருக்கின்றான். நமது நாட்டின் நலத்தைப் பாதுகாக்கத் தோன்றிய அன்னைபெசண்ட், கல்வி முயற்சியில் மனவெழுச்சி கொண்டு உழைக்கின்றார். நாட்டுக் கல்விக்கென்றே அருண்டேல் துரைமகனார் இரவும் பகலும் வேலை செய்து வருகிறார். நாட்டுக்கல்வி நாடெங்கும் பரவல் வேண்டும். நம்பெண்மணிகள் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தில் வெறுப்புக்கொள்ளல் வேண்டும். இப்பொழுது அவர்களால் விரும்பப்படும் மிருக சுதந்தரம் தங்கள் வாழ்க்கைக்குக் கேடுவிளைப்பது என்பதை அவர்கள் உணரல் வேண்டும். நமக்குரிய அன்பு சுதந்தரத்தை மீண்டும் நம்பெண்ணரசிகள் பெறல்வேண்டும். தற்காலக் கல்வி முறையால் ஆடவர்கள் மாத்திரம்கெட்டு வருகின்றார்களில்லை. மகளிர்களும் ஒழுக்கத்தை நெகிழவிடுகின்றார்கள். ஒருநாட்டின் ஆக்கமும் அழிவும் பெண்மக்களிடத்தே அடங்கியிருக்கின்றன. அவர்கள்பால் மிருகசுதந்தரமென்னும் அநாகரிகம் பரவாதவாறு காத்துக்கொள்ள வேண்டுவது ஒவ்வோர் இந்தியர்கடமை.

நாட்டுக்கல்வி வாரம் அடுத்த வாரமாகும். அவ்வாரத்தில் நாம் செய்யும் முயற்சியால் பின் வருவோர்கள் நலம் பெறல் வேண்டும்; பாரத மாதாவின் துன்பம் ஒழியல் வேண்டும். மற்ற நாட்டவரைப்போல நம்மைச் செய்விக்கும் வாரம் அவ்வாரமே. அவ்வாரம் புனிதவாரம். அவ்வாரமுழுவதும் பாரத தேவியை

இடைவிடாது வழிபடல் வேண்டும். ஒவ்வோர் இந்தியனும் தன்னால் கூடிய உதவிபுரிதல்வேண்டும்.

சகோதரிகளே! உங்கள் தாயாகிய பாரத தேவி அந்நியர் உடையைத் தரிக்கின்றாள்; அந்நியர் அணியைப் பூண்கின்றாள். அதனால் மற்ற மாதர்களைப்போலச் சபையேற நாணுகின்றாள். அவள் நாணத்தைப் போக்க வேண்டுவது யாவர் கடமை? உங்கள் கடமையல்லவா? அவள் நாணத்தை யொழிக்க உங்கள் ஆடையை வழங்குங்கள்; அணிகலனை உதவுங்கள். பாரத புத்திரர்கள் உங்கள் வீட்டேறி வருவார்கள். அப்பொழுது "இல்லை" என்ற சொல்லை மறந்தும் வழங்காதேயுங்கள்; இந்தியாவிற்குரிய ஈகையில் தலை சிறந்து விளங்குங்கள்.

(2—4—1918.)

பாரததேவி! உன் கல்வி யெங்கே?

கல்வி யென்பது அறியாமையை யொழித்து அறிவைப் பண்படுத்துவது. அது மனிதன் உணர்வையும் இயற்கையின் நுண்மையையும் ஒன்றுபடுத்தி இன்பமூட்டுவது. அவ்வின்ப நுகர்ச்சி இல்லாதவன் விலங்கெனப்படுவன்.

அக்கல்வி ஒவ்வொரு நாட்டின் இயற்கை வளனுக்குத் தக்கவாறு போதிக்கப்பட வேண்டுமென்பது அறிவுடையோர் கொள்கை. இந்தியாதேசம் எல்லாத்துறைகளினுஞ் சீர்குலைந்திருப்பது போல, கல்வித் துறையி

னுஞ் சீர்குலைந்து நிற்கிறது. பண்டைக்காலத்தில் ஏறக் குறைய எல்லாருங் கற்றவராகவே இருந்தனர். நூற் கல்வி, தொழிற்கல்வி, வியாபாரக்கல்வி, விவசாயக் கல்வி, ஒழுக்கக்கல்வி, சமயக்கல்வி முதலிய கல்வித் துறைகள் யாவும் யாண்டும் நிலவியிருந்தன. "பழைய காலத்தில் கல்வி குறைவு என்று சிலர் கூறுகின்றனரே. இஃதென்னை?" என்று சிலர் ஐயுறுகின்றனர். கல்வி யென்பது நூற்புலமை மாத்திரம் அன்று. ஒருவன் நூற்புலமையின்றியே தச்சனோடு பழகித் தச்சுவேலை கற்றுக்கொள்கிறான்; ஒருவன் சிற்ப சாஸ்திரியோடு உறவுகொண்டு சிற்பவித்தை பயில்கின்றான். பயிர்த்தொழில் செய்வோனிடம் பழகிப் பயிர்த் தொழில் பயிறல் ஆகாதோ? வியாபாரியினிடம் அமர்ந்து வியாபாரக் கல்வி பயிற்சிசெய்யக் கூடாதோ? இங்ஙனம்-புத்தகமெடுத்து எழுத்துக்களாலாகிய சொற்களை நெட்டுருச்செய்யாமல் - இயற்கை வடிவாக உள்ள கல்வியைப் பயின்று அறிவைப் பண்படுத்திக் கொள்ளலாகும்.

முன்னாளில் நமது நாட்டில் தொழிற் கல்வியை ஒட்டியே வகுப்புப்பெயர்கள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. தச்சுவேலை செய்கிறவன் தச்சன் எனவும், தட்டுவேலை செய்கிறவன் தட்டான் எனவும் வழங்கப்படுதல் காண்க. பிற்காலத்தில் தொழிலைப் பற்றிய பெயர்கள் பிறப்பைப் பற்றிய பெயர்களாக மாறிவிட்டன. இதனால் சாதிபேதங்கள் உண்டாயின.

நம் முன்னோர்கள் கல்வியின் அருமையை உணர்ந்தவர்கள் என்பதற்குச் சான்று கூறத் திருவள்ளுவர் குறள் முதலிய நூல்களே சாலும். புலவர்கள் செயற்கை

நரகத் தழுந்தாமல் இயற்கை இன்பத்தில் திளைத்து நின்றார்கள்.

இந்தியாவில் பட்டினாலும் மயிரினாலும் பருத்தியினாலும் வஸ்திரங்களும் கம்பளங்களும் நெய்யப்பட்டன. நமது நாட்டின் சிற்பத்தொழில் பெருமையை இப்பொழுதுள்ள கோயில்கள் விளங்கச் செய்யும். கோயில்களிலுள்ள சிற்பத்தொழில்களை உற்று நோக்கி இந்தியாவின் நாகரிகத்தை அளவிடலாகும். வியாபாரக் கல்வி எங்கணும் பெருகியிருந்தது. இதற்கு முக்கியமாக வேண்டுவது கணிதம். இப்பொழுதும் ஆங்கிலம் பயிலாத கடைக்காரர் கணிதத்துக்கு முன்னர், ஆங்கிலம் பயின்றோர் கணிதம் தலையெடாது. சிறுகுழி பெருகுழி என்னுங் கணித முறையால் நம்மவர்கள் நிலவளவு பயின்று வந்தார்கள். நாட்டுக்கோட்டை நகர வணிகப் பிரபுக்களால் பழைய கணிதமுறைகளே இன்னுங் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. நம்மவர்கள் பஞ்சாங்கத்தை விரைவில் கணித்து விடுகிறார்கள். அவ்வளவு விரைவாகத் தற்காலத்திய வான சாஸ்திரிகள் பஞ்சாங்கங் கணிக்க இயலாமல் வருந்துகிறார்கள்.

சமயக் கல்வி இந்தியாவில் நிலவியிருந்தது போல வேறெங்கும் நிலவியிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்தியர் உறக்கத்தினின்றுங் கண்விழிக்குநேரந்தொட்டு இரவு உறக்கத்திற்குப் போகுமட்டும் கடவுளைத் தியானிக்கும் வழியே தமது லௌகிக வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர். அவர் காலைக்கடன் செய்யும்போதும் கடவுளைத் தியானஞ் செய்வர்; உண்ணும்போதும் ஆண்டவனை நினைத்து உண்ணுவர். தொழிலாளிகள் தங்கள் தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு முன்னர்த் தங்கள் தங்கள் இஷ்ட

தேவதைகளைப் போற்றுவார்கள். கடிதம் எழுதுவோர் "உ ஓம் ஸ்ரீ" முதலிய கடவுள் நினைப்பூட்டுங் குறிகளைப் பொறித்த பின்னரே தங் கருத்தை எழுதுவர். சுருங்கச் சொல்லின் வைதிகங் கலவாத லௌகிக காரியமேயில்லை எனலாம். இதனால் இந்தியரது நித்திய வாழ்க்கை பரிசுத்தமாக இருந்தது என்பது நன்கு புலனாகும். மனிதன் தன் நித்தியவாழ்க்கையைப் பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்வது மோட்சத்துக்கு வழிதேடுவதாகும். பண்டைக் காலத்தில் ஒழுக்கக் கல்வி யெங்கணும் பரவி அனுஷ்டானத்தி லிருந்த தென்பதற்கு "ஒழுக்கம் உயர்குலத்தி னன்று" "ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்" என்னுந் திருவாக்குகள் சான்றுகூறும்.

பண்டைக் காலத்தில் பெண்மக்களுங் கல்வியுடையவர்களா யிருந்தார்கள். பெண்மக்கள் இளமையிலேயே கீரை வகைகளின் குணங்களையும் மிளகு முதலிய பொருள்களின் குணங்களையும் உணர்ந்து வந்தார்கள்; சிறு சிறு கைத்தொழில்களையும் பயின்று வந்தார்கள்; நூற் புலமையுடையவரும் பலர் இருந்தனர். அரசனாகிய நாயகனுக்கு மந்திரிபோல் பெண்ணரசி துணைபுரிந்து வந்தாள்.

பிள்ளைகள் "தந்தை தாய் பணித்தல் செய்யும் தவமலால் தவம் வேறில்லை" என்னும் உறுதி மொழியைக் கடைப்பிடித் தொழுகிவந்தார்கள்:

இத்துணைக் கல்வி நிலவியிருந்த இந்நாடு வளஞ் சுருங்கி வறிய நிலை யடைந்ததற்குக் காரணமென்னை? இதற்கு என்ன விடையிறுப்பது? அறிவுடைய ஒவ்வொருவரும் ஒரு பதில் அளிப்பர். அது வேறு நாட்டுக் கல்விமுறை இந்நாட்டில் நிலவிப் பரவியது என்பது.

இப்பொழுதுள்ள சர்வ கலாசாலைக் கல்வி முறையால் பெரிதும் பயன்விளைவதில்லை. மாணுக்கர்கள் குறிப்பிட்ட சில புத்தகங்களை நெட்டுருப் பண்ணிப் பரீட்சையில் தேறி உத்தியோகத்தி லமர்ந்த பின்னர்ப் புத்தகப் பெயரையும் மறந்து விடுகின்றார்கள். இயற்கை வடிவாக இருந்த கல்வி அறிவு, உத்தியோக வடிவாக - அடிமை வடிவாக-மாறிவிட்டது. படித்தவர் அடிமைத்தொழிலில் பெருங்காதல் கொள்கின்றனர். தொழிற்கல்வி தொலைந்தது. வியாபாரக் கல்வி மாண்டது. சமயக்கல்வி செத்தேபோயிற்று. நாஸ்திகம் தலைசுழற்றியாடுகிறது. தற்காலப் பெண்கல்வி முறையால் அருமைச் சகோதரிகள் அடைந்தபயனை வருணிக்க வேண்டுமோ? வருணிக்க எமது எழுதுகோலும் நாணுகிறது. இந்தியா அறவே மாறிவிட்டது என்று கூறுவது மிகையாகாது.

கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்த பாரததேவி, அவைகளையிழந்து, உருமாறியிருக்கும் இக்காலத்தில், அவள்வயிற்றில் தோன்றிய புதல்வர்களாகிய நாம், செய்யவேண்டிய கடமைகள்யா? கடமைகள் பலஉள. அவையிற்றுள் சிறந்தது பாரதநாட்டிற்குரிய கல்வி முறையை உயிர்ப்பிப்பதே யாகும். இவ்வுண்மை உணர்ந்த சர் ரபீந்திரநாத் தாகூர் முதலியோர் நாட்டிற்குரிய கல்வியைப்பரப்ப ஊக்கங்கொண் டிருக்கின்றனர். நாட்டுக்கல்விக்கென ஒருவாரம் அர்ப்பணஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாரம் சரித்திரத்தில் உறுதிபெற வேண்டிய தொன்று. இந்தியாவில் இடைக்காலந் தோன்றிய அஞ்ஞானத்தை ஒழிக்கவேண்டிய வாரம் அதுவே. அவ்வாரத்தில் செய்யவேண்டிய கடமைகளை ஸ்ரீமான் அருண்டேல் துரைமகனர் "பக்தன்" வாரீ

லாகத் தெரிவித்துவருவதை நேயர்கள் அறிவார்கள். அவ்வாறமுழுவதும் தாய்நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்காக உடல்பொருளாவி மூன்றையும் அர்ப்பணஞ்செய்து இந்தியர்களாக விளங்குமாறு சகோதரிகளையும் சகோதரர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

(19—3—1918.)

பாஷை வளர்வதெப்படி ?

மனிதர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய பொதுக்குணங்கள் பல. அவைகளுள் ஒன்று அபிமானமென்பது. அபிமானம் பல திறப்படும். அதனை அறிஞர் முத்திறமாகப் பிரித்திருக்கின்றனர். அவை தேசாபிமானம், பாஷாபிமானம், சமயாபிமானம் என்பன. அநுபவ ஞானங் கைவரப் பெற்றார்க்கு எவ்வபிமானமும் இல்லை என்பது ஈண்டுக் கவனிக்கத் தக்கது.

இம்முத்திற அபிமானங்களுள் ஒவ்வொருவர் ஒவ்வோர் அபிமானமுடையவரா யிருப்பர். எவனிடத்துப் பாஷாபிமானம் உரம் பெற்று நிற்கிறதோ, அவனிடத்து ஏனைய ஈரபிமானமும் நிலைபெற்று விளங்கும். பாஷை வளர்ச்சியே தேசவளர்ச்சிக்கும் சமய வளர்ச்சிக்கும் மூலமாயிருப்பது. ஆங்கிலபாஷை இங்கிலாந்துக்கு உரியது. அஃது அந்நாட்டிலன்றி, ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டுள்ள இந்தியா முதலிய தேசங்களிலும், ஜப்பான், அமெரிக்கா முதலிய பிறதேசங்களிலும் பரவியிருக்கிறது. அம்மொழி எங்கெங்கே பரவி நிற்கின்றதோ, அங்கங்கே ஆங்கிலேயர் வழக்க ஒழுக்கங்களும்

கிலவி வருகின்றன. பொதுவாக இந்தியர்கள் சிறப்பா கத் தமிழ்நாட்டு மேதாவிகள் உபந்நியசிக்கும் போது மேல்நாட்டுக் கவிவாணர் உரைகளை மேற்கோளாக எடுத் துக் காட்டுகின்றார்கள். அவர்கள் உள்ளம் ஆங்கில மயமாக மாறியிருக்கிறது. நடை உடை பாவனையும் அங்ஙனே மாறுகின்றன. ஆங்கிலேயர் முறைப்படி உணவு கொள்ள எத்தனையோ பேர் முயல்கின்றனர். எத் தனைபேர் முயன்று பயன்பெற்று இன்ப நுகர்கின்றனர்! மனைவியையும் ஆங்கில மயமாக அழகு செய்து கண்டு களிப்போர் எத்தனைபேர்! சுதேசியம் பேசிக் கொண்டே ஆங்கில முறையான உடை தரிப்போர் எத் தனைபேர்! இவைகட்குக் காரணம் யாது? ஆங்கில மொழிப் பயிற்சியால் அவர் தம் உட்கரணங்கள் யாவும் அம்மொழியில் தோய்ந்து விடுவதேயாம். இத ஞல் மனிதன் வழக்க ஒழுக்கங்களை மாற்றும் ஆற் றல் மொழிகளுக்கு உண்டு என்பது உள்ளங்கை நெல் லிக் கனிபோல நன்கு விளங்கும். இவ்வுண்மை தெளிந்தே மகாத்மா காந்தி சுதேச பாஷாபிவிருத்திக் காக முயன்று வருகின்றார்.

நாம் தமிழகத்தாராகலின், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியைப்பற்றிச் சிறிது யோசித்தல் வேண்டும். தமிழ் மொழியின் தொன்மையும், அதன் மாண்பும் முன்னர் இருமுறை எழுதப்பட்டுள்ளன. தமிழில் உயரிய நூல்கள் பல இருக்கின்றன அவையாவும் இற்றைக்குச் சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் யாக்கப்பட்டவை. அந்நூல்களில் இயற்கை வனப்பும், பிறசுவைகளும் மலிந்து கிடக்கின்றன. பிற் காலத்தில் அத்தகைய நூல்கள் ஒருவராலும் எழுதப்

படவில்லை. வரவரத் தமிழ்வளம் அருகலாயிற்று. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நாகரிகமுற்ற அறிஞர்களால் பேசப்பெற்றுப் பண்பட்ட ஒரு மொழியின் வளங்குன்றியதற்குக் காரணம் என்ன? அம்மொழியின் மாட்டுப் பலர்க்குப் பற்றின்மையே யாகும். நேற்றுத் தோன்றி இன்னும் பண்படாத கலப்புமொழியாகிய ஆங்கிலம் செழித்தோங்குவதற்குக் காரணம் யாது? அம்மொழியாளர் அதன்மாட் டார்வங்கொண் டுள்ளமையேயாகும். இந்தியாவிலும் அன்னோர் தம்மொழியை நியாயஸ்தலத்திலும், சட்டசபையிலும், பிறவிடங்களிலும் கட்டாயமாகப் பேசவேண்டு மென்னும் நியதி ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றனர்; சர்வகலாசாலையில் இவ்விப் பட்டம் பெற்றோரே இவ்விவ் வேலைக்கு அருகர் என்னும் விதியையும் பிறப்பித்திருக்கின்றனர். வயிற்றின் கொடுமைக்காக ஜனங்கள் எம்மொழி பயில விருப்பங் கொள்வார்கள்? அவர்கள் ஆங்கில மொழியைப் பயில வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தேச வழக்க ஒழுக்கங்களும் தேசாபிமானமும் அற்றுப் போகின்றன.

பண்டைத் தமிழர் வழக்க ஒழுக்கங்கள் நிலவ வேண்டுமாயின், முதலாவது தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு உழைத்தல்வேண்டும். ஒருவர் இருவர் சேர்ந்து சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி உழைத்து வருதலால் சிறிதும் பயன் விளையாது. அரசகாரிய முழுவதுந் தமிழிலேயே நடைபெறல்வேண்டும். அப்பொழுது தமிழ் ஆக்கமுறும்.

சென்னை மாகாணத்தில் தமிழ் பேசுவோருமிருக்கின்றனர்; தெலுங்கு பேசுவோரு மிருக்கின்றனர்;

கன்னடம் முதலிய பாஷைகள் பேசுவோரு மிருக்கின்றனர். பல மொழிவழங்கும் இம்மாகாணத்தில் எம்மொழியை அரசியல் மொழியாகக் கொள்வது என்ற வினு பிறக்கலாம். பாஷாபிமானம் என்பது எவருக்கும் உண்டு. எவர்மனதையும் புண்படுத்தாது நடந்து கொள்ள வேண்டுவது அரசாங்கத்தார் கடமை. இஃதொரு சிக்கானவிஷயம். இதற்கென் செய்வது? பாஷைக்கேற்றவாறு மாகாணத்தைப் பிரிப்பதே நலம் என்று சில அறிவுடையோர் கருதுகின்றனர்.

தெலுங்கு நாட்டவர் இக்காரியத்தில் மிகச் சுறு சுறுப்பாய் வேலைசெய்து வருகின்றனர். அவர் தம் உழைப்பின் பயன் இந்தியச் சட்டசபையையும் எட்டிப் பார்த்துவிட்டது. ஹானரபில் மிஸ்டர் சர்மா பாஷைக் கேற்றவாறு மாகாணங்களைப் பிரிக்கவேண்டுமென ஒரு தீர்மானங் கொண்டுவந்தனர். அதனை ஓரங்கத்தவரே ஆமோதித்தனர்; மற்றவர் மறுத்தனர்; மறுத்தவருட் சிலர் "பாஷைக்கேற்றவாறு மாகாணங்களைப் பிரிக்க இது காலமன்று" என்று கூறியிருக்கின்றனர். இவர் தங் கூற்றுக்கொள்ளற் பாலதே. வேறு சிலர் வழிதுறையில்லாமல் மிஸ்டர் சர்மா தீர்மானத்தை மறுத்தனர்.

மிஸ்டர் சர்மா தீர்மானம் இப்பொழுது தடுக்கப் பட்டதை யாமும் அங்கீகரிக்கின்றோம். ஆனல் அஃதொரு காலத்தில் நிறைவேற வேண்டுமென்பது எமது கொள்கை. ஜனங்கள் விருப்பப்படி ஜனத்தலைவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய காலம் நம்மாகாணத்திலும் நெருங்கி யிருக்கிறது.

தமிழ்ச் சகோதரர்களே! தெலுங்கரைப் போலப் பாஷாபிவிருத்திக்காக நீங்களும் முயற்சி செய்யுங்கள்.

தமிழ் மொழியிலேயே அரசியல் முறைகள் நடைபெற வேண்டிய வழிகளைத்தேடுங்கள். பாஷாபிமான முள்ளவர்களையே சட்டசபை அங்கத்தவர்களாகத் தெரிந்தெடுங்கள். தமிழ்த் தாயின் நலத்தை நாடோறுங் கோரி இறைவனை வழிபடுங்கள். (9—2—1918.)

நாட்டுக் கல்வி நிதி யாருக்குப் பயன்படவேண்டும்?

நமது நாட்டில் அடிக்கடி பல காரியங்களை முன்னிட்டு நிதிகள் சேர்க்கப்படுகின்றன. சின்னாள் கழிந்த பின்னர் எக்காரணத்தை யொட்டி நிதிகள் சேர்க்கப்பட்டனவோ, அக்காரணத்துக்கு அவை பயன்படுவதில்லை. பொது ஜனங்களும் அவைகளைக் கவனிப்பதில்லை. நாளேற நாளேறப் பொது நலத்திற்கெனச் சேர்க்கப்பட்ட நிதிகள் ஒருவர் இருவருக்கே பயன்படுகின்றன.

இப்பொழுது நாட்டுக் கல்விக்கெனப் பெருநிதி சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நிதி சேர்க்கப்பட்ட காலத்தில் ஜனங்கள் காட்டிய ஊக்கத்துக்கு அளவேயில்லை. காரணம் என்னை? நமது நாட்டிற்குரிய கல்வி வளர்ச்சியின் மாட்டு ஜனங்கள் கொண்டுள்ள ஆர்வமேயாகும். வருடந்தோறும் இந்நிதி சேர்க்கப் படுமென நம்புகிறோம்; நாட்டுக் கல்வி நிதிப் பாதுகாப்புக்கென ஏற்பட்டுள்ள கூட்டம் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைத் தழுவிக் காரியங்களை நடத்தல்வேண்டும். ஒருவர் இருவர் யோசனைப்படி நிதி செலவழிக்கப்படலாகாது.

இப்பொழுது நாட்டுக்கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்தி அதில் அரசியல் ஞான நூல், வியாபார நூல் முதலி யன போதிக்கப்பட முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அரசியல் ஞான நூல் முதலியவற்றைப் பயில ஆங்கிலப் பட்டதாரிகளே சேர்வார்கள். அவர்களே நாட்டுக் கல் லூரியால் பயன் பெறுவார்கள். அவர்கள், அரசாங்கச் சார்பாக உள்ள கல்லூரிகளில் பயில்வதற்குப் பதிலாக நாட்டுக் கல்லூரியில் பயின்று அறிவு பெறுகிறார்கள். இதனால் நாட்டுக்கு விளையும் நன்மை யாது?

நாட்டுக்கு நன்மைசெய்ய முன் வருவோர் முதல் முதல் தாழ்ந்த வகுப்பாரைக் கவனித்தல் வேண்டும். தாழ்ந்த வகுப்பாரைக் கவனியாது தொடங்கப்படுங் காரியங்கள் பயன் பெறமாட்டா என்பது நிச்சயம். ஜனத்தலைவர்கள் தாழ்ந்த வகுப்பாரைக் கவனியாது, காங்கிரஸில் பேசுவதைப் பெருமையாகக் கருதிய அறி யாமை யன்றோ சுய ஆட்சிப் பேற்றிற்குப் பெருந் தடையாக நிற்கிறது? தேசத்தின் நன்மை தீமை தாழ்ந்த வகுப்பாரிடத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன. தாழ்ந்த வகுப் பார் செல்வராயிருந்தால், அவர் வாழுந்தேசமுஞ் செல் வத்தேசமெனப்படும். அவர் வறியராயிருப்பின், அவ ரது நாடும் வறிய நாடெனப்படும். அரசாங்கச் சார் பாக உள்ள கல்லூரி தாழ்ந்த வகுப்பாருக்குப் பெரி தும் பயன்படுவதில்லை. அவ்வழியாக நாட்டுக்கல்லூரி ஏற்படுத்தப்படுமேல் விளையும் பயன் யாது? ஒன்று மில்லை.

எமது கருத்தில் உதயமாகுஞ் சிலமுறைகளை ஈண் டுக் குறிப்பிடுகின்றோம். அவைகளை நாட்டுக்கல்லூரி நிதிக்கூட்டத்தாரும், பொதுஜனங்களும் கவனித்தல்

வேண்டும். நமதுநாட்டில் பெரிதுங் கல்வியறிவில்லாத வர் தாழ்ந்த வகுப்பாரும் பெண்பாலருமாவர்.

தாழ்ந்தவகுப்பார் இளமையிலேயே வயிறுவளர்க்கச் சிறுவேலைகளுக்குச் சென்றுவிடுகின்றனர்; அச் சிறு வேலை செய்தே காலங்கழித்து விடுகின்றனர். அவருள் பெரும்பாலோர் கல்வி அறிவின்மையால் இயற்கை இன்பத்தையும் பிறலௌகிக தருமங்களையும் உணர்ந்து அனுபவியாமலே மாண்டுபோகின்றனர். சிலர் பஞ்சமா பாதகங்களுக்குத் தலைவராகின்றனர். அன்னார் மனிதப் பிறவிக்குரிய பயனை அடையாமல் போகின்றனர் என்று சுருங்க உரைக்கலாம். இவ்வகுப்பாருக்கு உழைக்கவேண்டுவ தன்றோ கற்றறிவாளர் கடமை? தாழ்ந்த வகுப்பார் பலர் வேலை நேரம்போக, மிகுதிவேளையில் சமய நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்யவும், நீதிநூல்களைப் பயிலவும் அவாவுகின்றனர். அவ்வவாவைத் தணிப்பதற்குக் கல்லூரியுண்டோ? ஆசிரியர் உளரோ? இல்லையே. கல்வியிற் காதல் கொள்ளும் ஏழை வகுப்பினர் என் செய்வார் பாவம்! நாட்டுக்கல்விநிதி இவருக்கன்றோ பயன்படல் வேண்டும்? தாழ்ந்த வகுப்பாருக் கென நாட்டுப் பாடசாலைகள் பல ஸ்தாபிக்கப் படல்வேண்டும். அவைகளில் காலைவேளையில் சிறுவர்களும், மாலைவேளையில் பெரியவர்களும் சேர்ந்து படித்து வருவார்கள் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

இரண்டாவது, பெண்பாலரைப் பற்றியதாகும். நமது நாட்டில் பெண்பாலர் பலர் தாழ்ந்த வகுப்பாரைப் போலவே கல்வி அறிவு ஒழுக்கமின்றி வாளா காலங் கழித்து வருகின்றனர். சிலர் பாதிரிமார்கள் பாடசாலையிலும், அரசாங்கத்தார் கலாசாலையிலும் பயின்று வருகின்றனர்.

அப்பாடசாலைகளிற் பயின்று உயர்தரப் பட்டம் பெற்றுள்ள பெண்மக்களிற் பெரும்பாலோர், தம்மை ஆண்மக்களாகக் கருதி விடுகின்றனர். அச்சம், நாணம் மடம், பயிர்ப்பு அவர்களிடத்தில் அருகிப் போகின்றன. நாயகனை அன்னார் ஒரு பொருளாக மதிப்பதில்லை. பிள்ளையை மாத்திரம் பெறுவார்கள். அவைகளை வளர்க்கவேண்டியவர் நாயகன்மாரே. தற்கால நாகரிகமுணர்ந்த மகளிர்களை மணம்புரிந்த ஆடவர்கள் கதியிவ்வாறாக முடிந்திருக்கிறது! ஆகலால், பெண்மக்களை மேல்நாட்டு முறைபற்றிப் போதிக்கப்படும் பாடசாலைகளுக்கே அனுப்பலாகாது என்று பல அறிஞர் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர். வேறு எப்பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பெண்மக்கள் அனுப்பப்படல் வேண்டும்? தகுந்த பள்ளிக்கூடமின்றி நம்மவர்கள் தவிக்கின்றார்கள்.

இதுகாலை நாட்டுக் கல்விக் கிளர்ச்சி எங்கும்பரவி நிற்கிறது. அதற்கென நிதியுஞ் சேர்ந்துவிட்டது. தலைவர்கள் நம்நாட்டிற் குரியவாறு பெண்கல்வியைப் பரப்ப நாட்டுக்கல்விநிதியைப் பயன்படுத்துவார்களென நம்புகிறோம். நம்நாட்டு வழக்க ஒழுக்கங்கள் ஆண்மக்களிடத்து அருகினும், பெண்மக்க ளிடத்தாதல் அருகாதிருக்குமாறு காத்துக்கொள்ள வேண்டுவது தேசபக்தர்கள் கடமை.

நாட்டுக்கல்வி நிதி பெரிதும் தாழ்ந்தவகுப்பாருக்கும், பெண்பாலாருக்கும் பயன்படவேண்டு மென்பது எமது கொள்கை. (22—5—1918)

தாய் மொழி.

சுதேச பாஷையையும், சுதேசக் கல்வியையும் வளர்க்க வேண்டுமென்னும் எண்ணம் பலருள்ளத்தில் தோன்றி யிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. மஹாத்மா காந்தி சுதேச பாஷாபி விருத்தியே தேசாபி விருத்தி யெனக் கூறுகின்றனர். வட இந்தியாவில் பெரும்பாலோர் பாஷாபிமானிகளா யிருக்கின்றனர். திலக மகாரிஷி செல்லுமிடங்க டோறும் மஹாராஷ்டிர பாஷையிலேயே பேசுகின்றார். சர். ரபீந்திரநாத் தாகூர் வங்காள பாஷையை வளர்த்து வருவதை அறியாதார் யார்? தென்னாட்டில் பாஷாபிமானங் குன்றி யிருப்பது விசனிக்கத்தக்கது. தமிழ்த்தாயே பெரிதுஞ் சீர்குலைந்திருக்கின்றாள். தமிழ்த்தாயோ தொன்மையும், சிறப்பும்வாய்ந்தவள். தமிழ் நாட்டிற் கல்வியென்றால் ஆங்கிலக்கல்வி என்று பொருள் கூறுவோர் பலரிருக்கின்றனர்; கற்றோரெனில் ஆங்கிலங்கற்றோர் எனக்கொள்கின்றனர். தமிழ் வல்லாரைப் போற்றுவார் அரியராயினர். மேடைகளில் தமிழிற் பேசுவதை அகௌரவமாகக் கொண்டிருக்கின்றார் பலர். "எமக்குத் தமிழ் பேச இயலாது" என்று கூறுவதைப் பெருமிதமாகக் கொண்டுள்ளார் சிலர்.

ஆங்கில ஆட்சியின் சார்பாக ஏற்பட்ட சர்வ கலா சாலைகள் தொடக்கத்தில் சுதேச பாஷாபி விருத்தியில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தன. வரவர அவை சுதேச பாஷையை அலட்சியஞ்செய்து வரலாயின. சென்னைச் சர்வ கலாசாலையில் பல ஆண்டுகளாகத் தமிழ் கட்

டாயபாடமாக இருந்தது. எம். ஏ. வரை மாணாக்கர் தமிழ் பயின்று வந்தனர். எலிமெண்டரி வகுப்பில் ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், வெற்றி வேற்கை, மூதுரை, நல்வழி, சிற்றிலக்கணம் இவை போதிக்கப்பட்டு வந்தன. லோயர் செகண்டரி வகுப்புக்களுக்கு இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது, நன்னெறி, நீதிநெறி விளக்கம், அறநெறிச்சாரம், திரிகடுகம், நான்மணிக் கடிகை, சிறு பஞ்ச மூலம், பழமொழி முதலியன பாடமாக விருந்தன. மெட்ரிகுலேஷன் வகுப்பில் பெருந்தேவனார் பாரதம், கம்பராமாயணம் முதலிய அரிய நூல்களும் நன்னூலும் போதிக்கப்பட்டன. எப். ஏ, பரீட்சைக்கு நாலடியார் வில்லி பாரதம் முதலிய அரிய நூல்கள் பாட புத்தகங்களாக ஏற்பட்டிருந்தன. பீ. ஏ, வகுப்பு மாணாக்கர்கள் புறநானூறு, பத்துப் பாட்டு, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய செந்தமிழ் நூல்களைப் பயின்று வந்தார்கள். எம். ஏ. பரீட்சைக்குச் செல்வோர் தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்களை ஆராய்ச்சிசெய்துவந்தனர். அதுகாலை மாணாக்கர்களிற் பலர் தமிழ் மயமாக விருந்தனர்.

இதுகாலை பாலர்களுக்கு ஆத்திசூடி கொன்றை வேந்தன் முதலிய நூல்களின் பெயரே தெரியாது. "கைவீசம்மா கைவீசு" என்னும் போலிப்பாக்கள் அவர்கட்குப் போதிக்கப்படுகின்றன. கட்டாய பாடமாக இருந்த தமிழ், இஷ்ட பாடமாக மாற்றப்பட்டது. இஷ்ட பாடமாக மாற்றப்பட்ட நாள் தொட்டுத் தமிழ் மணங்குன்றத் தலைப்பட்டது. ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் இன்டர்மிடியேட் வகுப்பு மாணவருள் தமிழ்

பயில்வோர் எத்தனைபேர் என்று எண்ணிப் பார்த்தால் உண்மை விளங்கிவிடும். சில கல்லூரித் தலைவர்கள் தமிழ் வகுப்பையே ஒழித்திருக்கிறார்கள். இதனால் மாணாக்கர் பலர் தமிழ்நூல் உள்ளுறையை அறியாதவராகின்றார். அவருக்குப் பாஷாபிமானம் தேசாபிமானம் சமயாபிமானம் எங்ஙனம் உண்டாகும்? கட்டுரை மாத்திரம் கட்டாய பாடமாக இருக்கிறது. இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சியின்றிக் கட்டுரை வரைய இயலுமோ? கட்டுரை வகுப்புப் பாடங்கள், பிள்ளைகளுக்கு இயற்கையாக உள்ள தமிழ் அறிவையுங் கெடுத்துவிடும். போலிப்புலவர்கள் எழுதும் நூல்களே பெரும்பாலும் பாட புத்தகங்களாக ஏற்படுத்தப் படுகின்றன. உதாரணமாக இரண்டொன்று ஈண்டுக் குறிப்பிடுவோம். இவ்வாண்டு ஸ்கூல் பைனல் வகுப்பிற்கு "ஜெயசீலன்" என்னும் ஒரு புத்தகம் கட்டாய பாடமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் விஷய ஞானமும் உண்டாகாது; பாஷா ஞானமும் உண்டாகாது. இன்டர் மீடியேட் வகுப்பிற்கு (ஜான்ஸனால் இயற்றப்பட்ட) ராஸலஸ் மொழி பெயர்ப்பு, கட்டுரைப் பாடமாக இருக்கிறது. அந்நூற்கண் போந்துள்ள வாக்கியங்கள் பெரும்பாலன ஆங்கிலப் போக்கை யொட்டியன. இச்சிறுமை நூல்களைப் பாட புத்தகங்களாக ஏற்படுத்துவோர் யார்? அவரே தமிழ்த் தாயின் சிறுமைக்குக் காரணர் என்று கூறுவோம்; பாட புத்தகங்களைத் தெரிந்தெடுக்குங் கூட்டத்தாருள் ஒருவர் இருவரே தமிழ்ஞானமுடையார். ஏனையோர் தமிழ்ப் புலமையில்லாதார் என்பதைச் செவ்வனே அறிவோம். தமிழ் ஞானமுடைய ஒரு சிலரும் முதியர். அவருக்குப் பின்

தமிழ்க்கொலைஞரே அக்கூட்டத்திற் சேர்வரெனக்கருது கிறேம். தமிழ்நாட்டிற் றேன்றியவர்களே தமிழைக் கொலைசெய்து வருவது அரசாங்கத்தாருக்குத் தெரியாது. அரசாங்கத்தில் உயர்பதவி பெற்றவர்கள் தயவைப்பெற்றுத் தம் போலி நூல்களையே பாட புத்தகங்களாக ஏற்படுத்த முயல்கின்றூர் பலர். இச் செயலை டைரெக்டருக்கும் கவர்னருக்கும் அறிவிப்போர் யாவர்? புலிகள் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் முன்னே வயிறு காய்ந்துள்ள பண்டிதர்கள் என்செய்வார்கள்? பாவம்! தொல்காப்பியம் படித்தவர் தமிழ்ப் பண்டிதர்; அவரைச் சோதிக்க வருகின்ற இன்ஸ்பெக்டர் வல்லினம் இடையினந் தெரியாதவர், என்ன வேடிக்கை! ஆங்கிலந் தெரியாத தமிழ்ப் பண்டிதர் அவரை ஏற இறங்கப் பார்த்து விழிக்கின்றூர். இன்னுமுள்ள குறைகளை விரிக்கிற் பெருகும்.

இக்குறைகளை யொழிப்பதற்கு வழிதேடவேண்டுவது நம்பெருங்கடமை. இதன்பொருட்டு முயற்சி செய்யவும் உத்தேசித் திருக்கின்றேம். எத்துணை ஜனத் தலைவர்கள் உதவிசெய்ய முன்வருவார்கள் என்பது அப்பொழுது வெளியாகும். காங்கரஸ் மேடையில் பேசிவிட்டுச் சென்னைசேர்ந்து வாளா காலங்கழித்து வரும் ஜனத்தலைவர்களை அம்பலத்திலிழுத்து ஆட்ட வேண்டுவது ஊரார்கடமை. நமது வேண்டுகோளுக் கிணங்கித் தாய்மொழி வளர்ச்சிக்கு உழைக்க முன்வாராதொழிவாராயின், அவர்தஞ் செயலை இந்தியாவிலுள்ள பலருக்கும் அறிவித்தல்வேண்டும். தமிழ் மக்களே! சிறிதும் அஞ்சாது வேலைசெய்யுங்கள். உங்கள் குறைகள் பல அரசாங்கத்தாருக்குத் தெரியா. அவைகளை

யெடுத்துக்காட்ட முயற்சிசெய்யுங்கள். வங்காள முதலிய பாஷைகள் வளர்ந்து வருகின்றன. பழையமொழியாகிய தமிழ் அருகுவதைப் பார்த்துவருவது தருமமோ? உண்மை, அஞ்சாமை என்னுமிரண்டையும் இருகரங்களில் தாங்கி வெளிவாருங்கள். இறைவன் நமக்குத் துணைசெய்வான். (26—1—1918)

திராவிட மொழிகள்.

திராவிட மொழிகள் நான்கு. அவை தமிழ் தெலுங்கு மலையாளம் கன்னடம் என்பன. பின் மூன்றும் முதலதாகிய தமிழினின்றும் பிறந்தவை. தெலுங்கு மலையாளம் கன்னடம் ஆகிய இம்மொழிகளைப் பேசுவோர் எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் முதலிய அளவைகளுக்குத் தமிழ் மொழியையே வழங்கி வருகின்றனர். அம்மூன்று மொழிகளிலுமுள்ள பண்டை நூல்கள் பெரிதும் தமிழினின்றும் மருவிய சொற்களால் ஆக்கப் பட் டிருக்கின்றன. பின்னர் அம்மொழிகளில் ஏராளமான வடமொழிச் சொற்கள் கலந்துவிட்டன.

பல நூற்றாண்டுகள் கழிந்த பின்னர்த் தெலுங்கர் தம்மொழி வடமொழியினின்றும் பிறந்தது என்னுங் கொள்கை யுடையாராயினர். இன்னும் பண்டைத் தெலுங்கில் பேரபிமான முடையார் அங்ஙனங் கூறத் துணிகின்றாரில்லை. இது காலை தெலுங்கு பயில்வோர் எளிதில் வடமொழியைப் பயிலுதல் கூடும். காரணம் தெலுங்கில் வடமொழிச் சொற்களும், வடமொழி ஓசையும் பெரிதும் விரவி யிருத்தலே யாகும்.

மலையாளத்தா ருள்ளுங் கன்னடத்தா ருள்ளுஞ் சிலர் தம்மொழியின் வரலாற்றை யுணராது, வடமொழிப் பற்றுடையராய் வாழ்ந்து வருகின்றனர். மலையாளத்திலும் கன்னடத்திலும் இன்னும் தமிழ்ச்சொற்கள் வழங்கப்பட்டு வருதலை மறைக்க எவராலும் இயலாது.

தெலுங்கு மலையாளம் கன்னடம் இம்மூன்று மொழிகளும் தமிழ் மொழியினின்றுஞ் சிதைந்தனவேயாம். இஃது எவரும் ஒப்பமுடிந்த உண்மை.

தமிழ் மொழியானது பிறமொழியினின்றும் பிறவாதது; தனித்தியங்கும் ஆற்றலுடையது. மக்கள் தங் கருத்தைக் கைக்குறி, கண்குறி முதலியவாற்றான் வெளியிட் டிருந்தார்கள்; பிற்றை நாகரிக முதிர்ச்சியால் வாய் திறந்து பேச முயன்றார்கள். அவர்கள் பேச முயன்றபோது முதல் முதல் அவர்கள் வாக்கினின்றும் பிறந்த ஒலித்திரள்களே பின்னர் மொழியாக உருக் கொண்டன. சிறு குழந்தைகள் பேசப் பழகும்போது, அவர்கள் வல்லோசை முதற்கணுள்ள எழுத்தால் ஆக்கப்பெற்ற சொற்களை உச்சரிக்க வியலாது இருத்தல் கண் கூடே. முதன்முதல் வாய் திறந்து பேசிய மக்களும் உச்சரிப்பில் குழந்தைகள் போன்றவர்களாகவே யிருந்திருத்தல் வேண்டும். அம்மக்கள் வாக்கினின்றும் பிறந்தமொழி, பெரிதும் முதற் கண் வல்லோசை உடைய எழுத்தால் அமைவுறாத சொற்களைக் கொண்டு நடைபெறுவதாக இருத்தல்வேண்டும். அத்தகைய மொழி தமிழ் மொழி ஒன்றே. பிற, வல்லோசையுடையனவாம்.

மக்கள் முதல்முதல் பேசிய மொழியாகிய தமிழைத் தனி மொழியெனக் கூறாது வேறென் கூறுவது? வடமொழியொன்றே பயின்று, அம்மொழியின் மாட்டுப் பெரும் பற்றுடையராய் வாழும் ஒரு சிலர் "தமிழ் தனிமொழியன்று; அது வடமொழியினின்றும் பிறந்தது" என்று கூறத் துணிந்தனர். அது கண்ட தமிழ் மக்களுள் வடமொழி யாராய்ச்சி இல்லாதார் "வடமொழி தமிழினின்றும் பிறந்தது" என்னுங் கொள்கையை நிறுத்த முயன்றனர். இவ்விரு கூட்டத்தினர் கூற்றையும் இருமொழியிலும் ஆராய்ச்சியுடைய ஒருவர் ஏற்றுக்கொள்ளார். "வடமொழியுந் தனிமொழியே" "தமிழ் மொழியுந் தனிமொழியே" என்பது எமது கொள்கை.

ஐங்குறு நூறு, கலித்தொகை, பதிற்றுப்பத்து முதலிய தொன்னூல்களை ஆய்ந்த அறிஞர்கள் தமிழ் பிற மொழியின் உதவியால் இயங்குவது என்று கூறத் துணிவார்களோ? திருவள்ளுவரில் வடசொல் ஒன்றுமிலாக் குறள் வெண்பாக்கள் நூற்றுக்கணக்காக இருக்கின்றன. பலரும் போற்றும் ஆத்திசூடியை வாசிப்பின், உண்மை விளங்கும். அதில் வடமொழிக் கலப்பின்றிச் சிறுசிறு கட்டுரைகள் முத்துப்போல் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றும் வடமொழிக் கலப்பின்றி எழுதுவோரும் பேசுவோரும் இருக்கின்றனர். அன்னார், அந்நடை ஒரு சிலர்க்கே பயன்படுமாகலின்; அதை விடுத்துத் தமிழ் மொழியிற் கலந்து ஆட்சிபெற்ற வட சொற்களை இடையிடையே பெய்து இப்பொழுது எழுதியும் பேசியும் வருகின்றனர். தமிழ் தனிமொழி என்பதை முற்கால ஆசிரியன் மார்களும், பிற்கால ஆசிரியன்மார்

களும் நன்கு விளக்கிக் காட்டி யுள்ளார்கள். தமிழ்ப் புலமை நிரம்பப்பெற்று நூல் பல எழுதிவரும் மகா மகோபாத்தியாயர் சாமிநாத ஐயரவர்களும், இராகவ ஐயங்கார் முதலியோரும் தமிழ் தனிமொழி யென்னுங் கூற்றை மறுப்பரோ? ஒருநாளும் மறுக்கத் துணியார். தமிழின் மூலை கண்டறியா ஒரு சிலரே அதைக் குறை கூறத் துணிவர். காலஞ்சென்ற சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் எழுதிய "தமிழ்மொழி வரலாறு" என்னுஞ் சீரிய நூலைத் தமிழின் எழுத்திலக்கணமுந் தெரியாது "தமிழ் தனிமொழியன்று" என்று கூறும் அறிஞர்கள் வாசித்து உண்மை உணர்வார்களாக.

தனித்தியங்கும் ஆற்றலுடைய தமிழ்மொழியை நமது சென்னைச் சர்வகலாசாலையார் எங்ஙனம் வளர்த்து வருகின்றனர் என்பதைச் சிறிது ஆராய்ச்சி செய்வோம். சுமார் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர்த் தமிழ் பி. ஏ. வகுப்புவரை கட்டாய பாடமாக இருந்தது. தமிழொன்றேயெடுத்து எம். ஏ. பரீட்சையில் தேறினவரும் பலர் இருக்கின்றனர். அங்ஙனம் தமிழை வளர்த்து வந்த சர்வகலாசாலையார் சில போலிக் காரணங்களை முன்னிட்டுத் தமிழை இஷ்ட பாடமாக மாற்றி விட்டனர். சர்வகலாசாலை அங்கத்தவர்களிற் பலர் தமிழ் இன்னதென்றே தெரியாதவர். ஒரு சிலரே தமிழாராய்ச்சி யுடையவர். தமிழ் மொழியைப்பற்றி அடிக்கடி சர்வகலாசாலையில் விவாதம் நிகழ்கிறது. அவ்வக்காலங்களில் தமிழ்ச்சொல் காதிலுங் கேட்டறியாத சிலர் தமிழைப் பற்றி அபிப்பிராயங் கூறத் தொடங்குகின்றனர். தமிழாராய்ச்சி யுடையார் வாக்குச் சர்வகலாசாலை அரங்கமேறுவதில்லை. சில

காலத்தில் தமிழங்கத்தினர் மௌனவிரதம் பூண்கின்றனர். சர்வகலாசாலை இன்னுந் தமிழ்மொழியைத் தனிமொழிஎன உணர்ந்ததோ இல்லையோ என்பது சந்தேகம்.

சென்னைச் சர்வகலாசாலையில் வித்துவான்பரீட்சையென்று ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட் டிருக்கிறது? அப்பரீட்சைக்குச் செல்வோர் வடமொழி பயிலல் வேண்டுமாம். தமிழ் மக்களுள் பலர் வடமொழிப் பயிற்சி செய்வதில்லை; சிலர் வடமொழியை யுச்சரிக்கவே வருந்துவர். எத்தனையோ தமிழ் மக்கள் வித்துவான் பரீட்சைக்குச் செல்ல விரும்பு கின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் தமிழல்லாப் பிற மொழிகளைப் பயிலல் வேண்டும் என்னும் நியதிக்கு அஞ்சித் தங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற முயற்சி செய்யாமலிருக்கின்றார்கள். இதைக் குறித்துச் சென்ற வாரம் சர்வ கலாசாலையில் பெரும் விவாதம் நடந்தது: * * * * * * * * அது காலை நீதிபதி சேஷகிரி ஐயரவர்க்ளும், ஸ்ரீமான் சி. பி. இராமசாமி ஐயரவர்களும் தமிழ் உண்மை கண்டு பேசியதற்குப் பெரிதும் நன்றி யறிதலுடையோம்.

தெலுங்கு முதலிய திராவிட பாஷைகளைப் பயில்வோர்க்கு வடமொழி ஞானம் அவசியம் வேண்டுமென்பதை மறுப்பாரில்லை. தமிழ் பரீட்சைக்குச் செல்வோர்க்கு வடமொழிப்பாடம் பெருந்தடையாக நிற்கிறது என்பதையே மீண்டு நாம் சர்வகலாசாலையாருக்கு அறிவுறுத்துகிறோம்.

தமிழ் மக்கள் இனி உறங்குதலாகாது; வேறுவித வேற்றுமைகளைப் பாஷா விஷயத்தில் பாராட்டலாகாது;

ஒற்றுமை உழைப்பிற்குப் பயன் உண்டு. தமிழ் தனி மொழி யென்பதைச் சர்வகலாசாலையாருக்கு நியாய வரம் புக்கு உட்பட்ட கிளர்ச்சி வாயிலாக அறிவுறுத்த வேண்டுவது நமது முதற் பெருங்கடமை. இக்காரியத்தில் பிராமணரும் பிராமணரல்லாதாரும் ஒன்றுகூடி உழைப்பாரென நம்புகிறோம். (12—3—1918)

தமிழ்ப் புலவர்கள்.

பண்டைக் காலத்தில் தமிழ்ப்புலவர்கள் பலர் இருந்தனர். அவர்பெரிதும் மன்னர்களால் பாதுகாக்கப்பெற்று வந்தனர். தமிழ்ப்புலவர்கள் மன்னரை உடலாக அரண்செய்து வந்தார்கள் என்பது உயர்வு நவிற்சியாகாது. சில புலவர் அரசன் ஊரில் இல்லாக் காலத்து ஊரைப்பாதுகாத்து வந்தனர். சிலர் வேந்தன் இறந்ததும் இளவரசாக உள்ள அவன் மைந்தனுக்காகத் தாமே அரசாண்டு வந்தனர். சில புலவர் மன்னனோடு தோழமை பூண்டிருந்தனர். சிலர் இறைவனோடு சேர்ந்து போர்க்களஞ் சென்று மாற்றாரோடு எதிர்த்துப் போர் புரிந்திருக்கின்றனர். அக்காலத்துப் புலவர்கள் ஒழுக்கத்திற் சிறந்த உத்தமர்கள். அவர்கள் அரசர்களுக்கு ஒப்பாகவும் உயர்வாகவும் இருந்தார்கள் என்பது மிகையாகாது.

சிலப்பதிகாரத்தை அருளிச்செய்த இளங்கோ அடிகள் தாமுந் தந்தமையனாகிய சேரன் செங்குட்டுவனும் தந்தையார் திருவடிக்கீழ்இருந்தபோது,ஒருநாள் ஒருகணி ஆண்டுப் போந்து "இவ்விரு குமாருள் இளை

யோனே மன்னருந் திருவுடையன்'' என்று கூறியதைக்கேட்டு "நம்முன்னோன் இருப்ப நாம் செங்கோல் தாங்கி ஆட்சி புரிவது அறமன்று'' என்று எண்ணி உடனே துறவொழுக்கம் பூண்டனர். மயிலுக்குப் போர்வை யீந்த வேள்பேகன் தன்மனை விடுத்து வேறு மனைபுகுந்து துயின்று வந்தபோது தமிழ்ப்புலவர்கள் சிறிதும் அஞ்சாது அவன் தீயொழுக்கத்தைக் கண்டித்து, அவனுக்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தினர்கள். பறம்பு மலையில் வாழ்ந்து வந்த வேள்பாரியின் செல்வத்தைக்கண்டு அழுக்காறுற்ற மூவரசர்களும் அவன் மலையைச் சூழ்ந்து முற்றுகை யிட்டார்கள். அம்மலை அரண்வலி யுடையதாகலின், அதன் உள்புக இயலாது புறத்தே நின்றார்கள். பாரியின் உயிர்த்தோழராகிய கபிலர் "பறம்புமலை ஒருகாலத்தில்முற்றுகைசெய்யப்படுமாயின், அதனுள் வாழ்வோர் உணவிற்கு வருந்துவர். அங்ஙனம் எவரும் வருந்தாதவாறு நாம் ஒரு காரியஞ் செய்யல் வேண்டும்'' என்றெண்ணிக் கிளிகள், ஆகாயவழியாகப் பறந்துசென்று, நெடுந் தூரத்தேயுள்ள வயல்களை அடைந்து, தானியக் கதிர்களைக்கொய்து கொண்டு வந்து, பறம்பு மலையில் போர் போராகக் குவிக்குமாறு அவைகளைப் பயிற்சி செய்தனர். பறம்புமலை வாசிகள் முற்றுகை செய்யப்பட்டபோது அவர்கள் கிளிகள் உதவியால் உணவு கொண்டின் புற்றார்கள். வேள்பாரி இறக்குந்தறுவாயில் தன்னிரு குமரிகளையுந் தன் நண்பராகிய கபிலரிடத்தே ஒப்புவித்தனன். அவருந் தந்தைபோல் அப்பெண்மணிகளைப் பாதுகாத்து வந்தனர்.

புலவர்கள் ஒன்றுகூடி மூன்று சங்கம் ஏற்படுத்தித் தமிழை வளர்த்திருக்கிறார்கள். பண்டைக் காலத்தமிழ்ப்

புலவர்கள் செய்யுள்கள் யாவும் இயற்கை வடிவமாயிருப்பவை. அவைகளைவாசிக்குங்காலத்து இயற்கைப்பொருள்கள் எதிரில் புலனாகி உலவுவதுபோல்தோன்றும். பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை பதினெண் கீழ்க்கணக்கு முதலிய நூல்கள் அப்புலவர்களால் செய்யப்பட்டவைகளே. இவர்களுக்குப்பின் வந்தவர்கள் அத்தகைய நூல்கள் இயற்றினார்களில்லை. வரவரத் தமிழ்ப்புலவர்கள் மாண்பிழந்து இயற்கை நுண்ணறிவும் மங்கப்பெற்று, வறுமைக்கும் சிறுமைக்கும் ஆளாகி வருகின்றார்கள். பல தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்குப் பண்டைத்தமிழ் நூல்கள் வேறுமொழி நூல்களாகத் தோன்றுகின்றன. அவர்கட்கு இயற்கையின்பந் தெரியாமல் போய்விட்டது. இதுகாலை ஒரு சிலரே சங்க இலக்கியங்களை ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்றனர். அவரையும் வறுமை சிறுமைப் படுத்தி வருகிறது. என்செய்வர்? பாவம்!

இங்ஙனம் தமிழ்ப்புலவர் சிறுமை யுற்றதற்குக் காரணமென்னை? பலவேறு சாதியார் நந்நாட்டிற் குடிபுகுந்தமையேயாகும். இற்றைக்குச் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ் மணம் அருகிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. சில நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழ் மாது வேறுமாதாக மாறி வருகின்றாள். தமிழ்ப் புலவர்கட்குச் சரித ஆராய்ச்சி செய்யப் போதிய அவகாசமின்மையா[illegible], அவர்கள் தற்கால நாகரிக உலக உணர்ச்சியின்றி வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அவர்கள் பேசுவனவற்றையும் எழுதுவனவற்றையும் போற்றுவாரில்லை. ஆங்கிலங் கற்றவர்கள் அவர்களை இழிவாகக் கருதுகிறார்கள். தமிழ்ப் புலவர்களும் ஆங்கிலங் கற்றவர்களை உயர்ந்த தேவர்களாக எண்ணி வழிபடுகின்றார்கள்.

இப்பொழுது ஆங்கிலத்தில் உயர்தரப் பட்டம் பெற்றவர்களிற் சிலர் தம்மைத் தமிழ்ப் புலவர்களென்று கருதிப் புத்தகங்கள் எழுதுகின்றனர். அவையாவும் தமிழ் எழுத்துக்களால் எழுதப்படினும், அவைகளின் கருத்துக்களும் வாக்கியப் போக்குகளும் சொற்றொடர்களும் ஆங்கிலமயமாகவே யிருக்கின்றன. அவர் தம் உள்ளத்தில் கருத்துக்கள் ஆங்கிலத்தில் பரிணமித்துப் பின்னர்த் தமிழொலியாகவும் எழுத்துக்களாகவும் வெளியாகின்றன. ஆங்கிலத்தில் உயர்தரப்பட்டம் பெற்றுத்தமிழ்ப்புலவர்களெனத் தலைகாட்டு வோருள் ஒருசிலரே தமிழ் நடையாக எழுதும் ஆற்றலுடையவர். இதுகாலை, தமிழ் நாட்டில் ஆங்கிலத்தமிழ் உலவிவருவதைக் காண எமது மனம் புண்படுகிறது. பெரும்பாலும் கல்லூரிகளிலும் ஆங்கில உணர்ச்சியுடைய தமிழ்ப்புலவர்களைத் தமிழ்ப் போதகாசிரியர்களாக நியமித்து வருகின்றார்கள். தமிழ் ஒன்றேபயின்றோர் பிழைப்பின்றி வருந்துவது பரிதபிக்கத்தக்கது. அன்னோருட் சிலர் வறுமையின் கொடுமையால் இழிதொழிலையுஞ் செய்து வருகின்றனர். "தமிழ் பயின்றால் வறுமையால் வருந்தவேண்டும்" என்று பெற்றோர்களே பிள்ளைகளுக்கு உபதேசிக்குங் காலத்தைத் தமிழ்த்தாய் கண்ணுற்று வருகின்றாள். இங்ஙனம் ஊரார் தமிழைக் கை விடுவாராயினர்.

அரசாங்கத்தார் ஆதரவு தமிழிற்கு இருக்குமாயின், தமிழ்ப்புலவர் சிறுமையுறார் என்பது நிச்சயம். தமிழ்ப்புலவர்களும் தங்களுக்குள்ள குறைகளை அரசாங்கத்தாருக்கு முறையிடுவதில்லை. முறையிடும் முறைகளும் அவர்களுக்குத் தெரியா. சட்டசபையிலுள்ள பலருக்குத் தமிழ்ப்புலவர்களைப் பற்றிய எண்ணமே

தோன்றுவதில்லை. ஆங்கிலப் புலவர்கள் சம்பளத்தையும் தமிழ்ப்புலவர்கள் சம்பளத்தையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் தமிழ் எவ்வாறு அரசாங்கத்தாரால் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது நன்கு விளங்கும். கருணையும் நீதியுங்கலந்தோங்கும் அரசாங்கத்தார் கவனத்தைத் தமிழின் மீது செலுத்துமாறு கிளர்ச்சி செய்யவேண்டுவது தமிழ்மக்கள் கடமை. சகோதரர்கள் எல்லா முயற்சிகளுக்கும் மகாநாடுகள் கூடித் தீர்மானங்கள் செய்கின்றார்கள். தமிழ் வளர்ச்சிக்காக இதுகாறும் எத்துணை மகாநாடுகள் கூடியிருக்கின்றன ? எத்துணைத் தீர்மானங்கள் அரசாங்கத்தாருக்கு அனுப்பப்பட்டன ? தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் சம்பளத்தைக் குறித்து எத்தனைச் சட்டசபை அங்கத்தவர்கள் முயற்சி செய்தார்கள் ? சில சங்கங்கள் மூச்சு விட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சிலர் அறிவர். சட்டசபையிலும் ஒரு முறை தமிழ்க் காற்று வீசியதாகக் கேள்விப்படுகின்றோம். இச்சிறு முயற்சிகள் அரசாங்கத்தாரைக் கவனிக்கச்செய்யா. பல மகாநாடுகள் கூடிப்பேரியக்கமும் முழக்கமுஞ்செய்யல் வேண்டும். இம்முயற்சிகளுக்கு இடையூறு நம்மவர்களே செய்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர்களை யொரு பொருட்படுத்தாது குறைகளை அரசாங்கத்தாருக்கு முறையிட ஊக்கமும் உறுதியும் நமக்குவேண்டும். இக்காரியத்தில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுங் கலந்து உழைக்கலாம்.

தமிழ்ப்புலவர்களே ! ஆங்கிலப்புலவர்கள் பெருமையை உற்றுநோக்குங்கள், "பொறாமை" என்பதைக் களைந்து கடலிலே எறியுங்கள்; ஆருபெயர் அன்மொழித் தொகை சண்டையை யொழியுங்கள்; ஓய்ந்த காலத்தில்

ஆங்கிலம் பயின்றோரை அடைந்து பூதபௌதிக தத்துவ சாஸ்திரங்களைக் கேட்டுத் தற்காலத்துக் கேற்ற உணர்ச்சிபெற முயலுங்கள். ஜனத் தலைவர்கள் தங்களுக்குள் வேறு வழிகளிலுள்ள வேற்றுமைகளைப் பாராட்டாது உங்கள் முன்னேற்றத்துக்காக உழைப் பார்கள். மடாதிபதிகளே! தமிழ் வளர்ச்சிக்காயினும் நீங்கள் முயற்சி செய்யலாகாதா? (21—1—1918.)

தமிழுஞ் சுய ஆட்சியும்.

உலகத்திலேயுள்ள மொழிகள் பலவற்றுள்ளுந் தமிழ் மிகத் தொன்மையது. தமிழ், பிறமொழிகளின் உதவியின்றி இயங்கும் ஆற்றலுடையது. உலக முழு வதும் அநாகரிகத்தில் அமிழ்ந்து கிடந்தபோது, தமி ழுலகம் நாகரிகத்தில் செழுமை பெற்றிருந்தது. இற் றைக்குச் சுமார் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்ப் புலவர்களால் யாக்கப்பட்ட தொல்காப்பியம், புறநானூறு முதலிய நூல்கள் தமிழ் மக்களின் நாகரிகத்தையும் பெருமையையும் எடுத்து விளக்குங் கருவிகளாக இருக் கின்றன. பண்டைக்காலத் தமிழ் மன்னர்களுக்கு ஐம் பெருங்குழு, எண்பேராயம் என்னும் இரு கூட்டம் துணைசெய்து வந்தன. ஜனங்களால் தெரிந்தெடுக்கப் பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு மாறாக அரசர்கள் நடந்த தில்லை. குடிமக்கள் உள்ளமும் அரசன் உள்ளமும் அன்பால் ஒன்றுபட்டிருந்தன. அரசன் உயிராகவும் குடிகள் உடலாகவுமிருந்தார்கள்.

இந்நூற்றாண்டிலே மேல் நாட்டில் நடைபெற்று வரும் பெரும்போரில் ஜர்மானியர்கள் செய்யும் அநாகரிகச்செயல்களுக்கு அளவேயில்லை. தொல்காப்பியத்திலே புறத்திணை இயலில் போந்துள்ள யுத்தமுறைகளை உற்றுநோக்கி வாசிப்போருக்குத் தமிழர் நாகரிகம் நன்கு புலனாகும். ஓரரசன் மற்றோரரசன் மேல் படையெடுத்துச் செல்லுங்காலத்து, அவ்வரசன் ஊரிலுள்ள பசுக்களையும், பெண்களையும், குழந்தைகளையும், சந்நியாசிகளையும், நோயாளிகளையும், பிள்ளை பெறாதவர்களையும் பாதுகாக்கவேண்டிய யுத்த தருமம் அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்தது. இதுகாலை மாற்றரசனது ஊரில் பசுக்கள் அகப்படின், அவையாவும் போர்வீரர்கள் வயிற்றிலே பாதுகாக்கப்படும்.

தமிழ் மக்கள் அகவொழுக்கத்தை அறியுமாற்றலுடையவராயிருந்தார்கள். இப்பொழுது அகவொழுக்கநெறி அறவே ஒழிந்தது. அதைப்பற்றி விபரீத உணர்ச்சி ஆங்கிலங்கற்ற தமிழ் மக்களிடையில் விளைந்திருக்கிறது.

தமிழ்மக்கள் கடற்சண்டை செய்ததாகப் பதிற்றுப்பத்து, சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. தமிழர்கள் ரோம் கிரீஸ் முதலிய தேசங்களோடு வியாபாரஞ் செய்ததாகத் தெரிய வருகிறது. அவர்கள் எலிமயிரினால் ஒருவகை கம்பளஞ் செய்திருந்தார்கள். அக்காலத்தில் சாரைப்பாம்பின் தோல் போன்ற மிகமெல்லிய வஸ்திரம் நெய்யப்பட்டு வந்தது.

தமிழர்கள் ஒழுக்கத்தை விரித்துக்கூறப் பல நூல்கள் வேண்டுமோ? திருக்குறள் ஒன்றேசாலும். பதினாயிரம் ஆங்கில நூல்கள் ஒரு திருக்குறளுக்கு

இணையாகுமோ? இருமொழியிலும் வல்லார் இவ்வுண்மை யுணர்ந்திருக்கின்றனர்.

பண்டைக்காலத்தில் தமிழ் மக்களிடையில் சாதி வேற்றுமை பரவினதில்லை. "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா - செய்தொழில் வேற்றுமை யான்" என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழியை உற்று நோக்க.

எம்முன்னோர்கள் கடவுளை அன்பு மயமாகவும், நீதிகள் திரண்ட ஒன்றாகவும் போற்றிவந்தார்கள்; அக்கடவுளைக் கொல்லாமை, பொய்யாமை, அருள், அன்பு, தவம், அறிவு முதலிய பூக்களினால் வழிபட்டு வந்தார்கள். தமிழ்ப் புலவர்கள் தங்கள் அகமும், புறத்தேயுள்ள இயற்கையும் இரண்டறக் கலக்கப்பெற்று, அதனால் உண்டாகும் இன்பத்தை நுகர்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

பெண்பாலர் இல்லொளியாய் விளங்கினர்; வீரத்தில் சிறந்தனர்; நாயகனைத்தெய்வமாகப் போற்றினர்; அன்பு சுதந்தரத்தைப் பெற்றிருந்தனர்; கல்விக்கரசிகளாயிருந்தனர்; செங்கோல் தாங்கி நாட்டையும் ஆண்டனர்; கற்பால் கடவுளாயினர். ஒவ்வொரு வீடும் அவர் தங்குணநலத்தால் மோட்சலோகம் போல் பொலிந்திலங்கினது.

இத்துணைச் சீருஞ் சிறப்பும் வாய்ந்த தமிழ் நாடு இப்பொழுது எந்நிலை யுற்றிருக்கிறது? எல்லா நாடுகளுக்குங் கல்விப்பொருளையுஞ் செல்வப் பொருளையும் வழங்கிவிட்டுத் தான் பட்டினிகிடந்து வருந்துகிறது. தமிழ் நாட்டார் தமிழை மறந்தார்கள்; சுதந்தரத்தை யிழந்தார்கள்; ஆங்கில மயமாக விளங்குகிறார்கள்.

தமிழ் மக்கள் முன்னேற்றத்துக்கென வெளிக்கிளம்பிய டாக்டர் நாயர் மேல் நாட்டு நாகரிகங்கள் இந்தியாவிற் பரவிய பின்னரே ஜனப்பொறுப்பாட்சி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று எழுதுகிறார்; பேசுகிறார். அவருக்குத் துணையாக மிஸ்டர் ஓ. கந்தசாமி செட்டியும் புறப்பட்டிருக்கின்றார். இவர்கள் தமிழ்மக்கள் வழக்க வொழுக்கங்களை மாற்ற முயலுகின்றார்கள். ஒரு பெருமாறுதல் உண்டானாலும் உண்டாகும். இவர்கள் மேல்நாட்டு நூல்களைப் பயின்று, அதனால் தோன்றிய அறிவினால் தமிழ் நாட்டைத் திருத்த வெளிவந்திருக்கின்றார்கள்.

தமிழ் நாட்டைத் திருத்தத் தமிழ் நூல்களே சாலும். இப்பொழுது திருவள்ளுவரைப் படிப்பவர் யார்? தொல்காப்பியத்தைத் தொடுபவர் யார்? புறநானூற்றைப் போற்றுவோர் யார்? சிலப் பதிகாரத்தைச் சிந்திப்பவர் யார்? மணிமேகலையை மதிப்போர் யார்? பத்துப் பாட்டைப் படிப்போர் யார்? பலரில்லையே. இந்நூல்களின் பெயர்களைக் கேட்டுள்ளவர் ஆயிரத்தில் ஒருவரோ? இருவரோ? அறிகிலேம். அரும் பெரும் நூற் கருத்துக்கள் அழிகின்றனவே. தமிழர் வழக்க ஒழுக்கங்கள் அருகுகின்றனவே. இப்பொழுது தமிழர்கள் செய்யவேண்டிய கடமை யென்னை? தமிழ்த் தாயைக் கொல்ல முன்வந்துள்ள பெரியோர்களோடு கலந்து உ[illegible]ழப்பதோ? சகோதரர்களே! நடுநிலை வழாதுயோசியுங்கள். சிற்சில சகோதரர்கள் ஆங்காங்கே தமிழ்க் கழகங்கள் ஏற்படுத்தி முயற்சி செய்தும் பயன் பெற்றார்களில்லை. மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் எழுச்சிகுன்றாது முயன்றாலும் தமிழ் கட்டாய பாடமாக ஆக்கப்படுமோ? சர்வ கலாசாலை நம்பக்கந்துணை செய்யுமோ? இப்பொழு

துள்ள ஆட்சி முறை ஜன விருப்பப்படி நடைபெறுவதோ? இவ்வாட்சி முறையில் நம்விருப்பம் நிறைவேறுதென்பது திண்ணம். உத்தியோகசாலைகளிலும், சட்ட நிருவாக சபைகளிலும் தமிழே வழங்கப்பட வேண்டுமென்பது நமது கோரிக்கை. நம் கோரிக்கை ஜன விருப்பப்படி நடைபெறக்கூடிய சுய ஆட்சியால் நிறைவேறும் என்பதில் ஐயமில்லை. தமிழ்மக்கள் சுய ஆட்சி பெற முயல்வது தமிழ்த்தாய்க்கு உயிர் கொடுப்பதாகும். சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தல் என்னும் உண்மையை உணர்ந்த தமிழ் மக்களுக்குப் பொருளை விரித்துரைக்க வேண்டுவது அநாவசியம். தமிழ்ச் சகோதரர்களே! விரைவில் சுய ஆட்சி பெற முயற்சி செய்வீர்களாக. (4—1—1918.)

தமிழ்ப்பண்டிதர் மகாநாடு.

இப்பொழுது இந்தியா தேசத்தில் பலவகை மகாநாடுகள் (கான்பரன்சுகள்) கூடுகின்றன. தேச காரிய மகாநாடுகள் பல குழுமுகின்றன. ஆசார சீர்திருத்த மகாநாடுகள் பல சேர்கின்றன. வயித்தியாபிவிருத்திக்காகவுஞ் சில மகாநாடுகள் கூடுகின்றன. சாதி மகாநாடுகளும் சமய மகாநாடுகளும் கூடிக் கலைகின்றன. ஆனால் தமிழ்ப் புலவர்கள் மகாநாடு மாத்திரம் இதுகாறுங் கூடவேயில்லை. காரணம் ஜனத்தலைவர்கள் கவலையின்மையும், தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் ஒற்றுமையின்மையும் பிறவுமாம்.

தமிழ்நாட்டு ஜனத்தலைவர்கள் தங்கள் நாட்டை மறந்தே யிருந்தார்கள்; தமிழ் மொழியை வீட்டில்

மனைவிமார்களிடம் பேசவேண்டிய மொழியாகக் கொண்டார்கள்; தமிழ்ப் புலவர்களை அஃறிணைப் பொருளாகப் பாவித்து வந்தார்கள். இப்பொழுது பொதுவாக நமது நாட்டில் தோன்றியுள்ள கிளர்ச்சியின் பயனாகப் பல பெரியோர்கள் கவனத்தைத் தமிழ்த்தாய் ஈர்த்திருக்கின்றாள். தமிழ் மொழியை வளர்க்கவேண்டும் என்னும் எண்ணம் அவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கிறது. அவர்கள் பல சங்கங்களையும் வளர்த்து வருகிறார்கள்; தமிழ்ப்பண்டிதர்களையும் நேசிக்கின்றார்கள். ஜனத் தலைவர்கள் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் ஊக்கங் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அவர்கட்குத் தற்கால நாகரிக உணர்ச்சி உடைய பண்டிதர் கூட்டுறவு அவசியம் வேண்டியதா யிருக்கிறது.

தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் பொருளீட்டல் ஒன்றிலேயே தங்கள் உள்ளத்தைப் பதியவைத்துப் பெருந்தன்மையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளாது நடந்து தங்களைச் சிறுமைப்படுத்திக் கொண்டார்கள். தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் சிறுமைக்குக் காரணம் அவர்கள் சிறுமைச் செயலேயாகும்; ஆங்கிலங் கற்றாரைத் தேவர்களென நினைத்து அவர்கள் ஊழியர்கள்போல நடித்து வந்தார்கள்; தீயொழுக்கத்துக்கு நிலைக்களமாகிய சில மடத்தலைவர்கள் காலில் விழுந்து கவிபாடி மானமிழந்தார் பலர். நாளேற நாளேறத் தமிழ்ப் புலவர்கள் இயற்கை இன்ப உணர்ச்சியை இழந்ததோடு, ஒற்றுமையின் பயன், பரோபகாரம், சபைகளால் விளையு நலன், காரியங்களைக் கலந்து யோசிக்கு முறை முதலிய துறைகளை அறவே மறந்தார்கள். "தாம் உண்டு; தம்மனைவி உண்டு" என்ற அளவோடு நின்று விட்டார்கள். பொதுநலம் ஜனஊழியம்

என்பன இன்னவென்றே பண்டிதர்கட்குத் தெரியா. ஒருவரை ஒருவர் பகைப்பதே அவர்கள் குணமாய் விட்டது. பொறாமை, அவர்களை விட்டுப் பிரியா அணிகலனாய் நிலைத்து விட்டது. சிறுசிறு காரியங்களுக்குப் பெருஞ் சண்டை பிடிப்பார்கள்; கண்டன நூல்கள் எழுதுவார்கள். சுருங்கக் கூறின் நாகரிக உலகம் வெறுக்கக் கூடியவாறு பண்டிதர்கள் நடந்து வந்தார்கள் என்னலாம். இப்பொழுது தமிழ்ப் பண்டிதர்களிற் பலர் தற்கால உணர்ச்சி பெற்றுப் பொதுக் காரியங்களில் தலையிட்டு உழைத்து வருகிறார்கள்; ஒற்றுமை அமைப்பின் இன்பத்தை உணர்ந்து வருகிறார்கள்.

ஜனத்தலைவர்களும் பண்டிதர்களும் ஒன்றுகூடிப் பல காரியங்கள் செய்யக்கூடிய காலத்தை ஈசன் கருணை செய்திருக்கின்றான். அக்காலத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுவது நம் பெருங்கடமை.

தமிழ்நாட்டில் தமிழ் வளர்ச்சியின் பொருட்டுப் பல சங்கங்கள் காணப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளிற் சில தற்காலவழி நின்று வேலைசெய்து வருகின்றன. சில பழம்பாடங்களைப் படித்துக்கொண் டிருக்கின்றன; சில யோகநிஷ்டை கூடியிருக்கின்றன. இச்சங்கங்கள் தனித்தனியாக வேலை செய்வதோடு வருடத்திற் கொருமுறை ஓரிடத்தில் மகாநாடாகக் கூடிப் பல தீர்மானங்கள் செய்து தமிழ்நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு உழைப்பது நலம்.

இம்முயற்சி அரசியல் கிளர்ச்சியின் பாற்பட்டதன்று. ஆதலால் இதில் தேசாபிமானிகள், பாஷாபிமானிகள், சமயாபிமானிகள் எல்லாருஞ் சேர்ந்து உழைக்கலாம்.

தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் தங்களுக்குள்ள பல வேற்றுமைகளைக் கருதாது "தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் மகாநாடு" ஒன்று விரைவில் கூட்ட முயற்சி செய்வார்களென நம்புகிறோம். அம்மகாநாட்டால் பெரும்பயன் விளையும் என்பது திண்ணம். தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் குறைகளெல்லாம் ஒழியும். அவர்கள் ஆங்கிலப் புலவர்களைப் போலப் பாவிக்கப்படுவார்கள்.

"பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தான்தர வருமே."

(6—5—1918.)

தென்னிந்தியாவும் தற்கால எழுச்சியும்.

உலகத்திலே யுள்ள எல்லாத் தேசங்களிலும் இந்தியா தேசம் இயற்கை வளத்திலும், ஞான உணர்ச்சியிலும் சிறந்ததென்பது அறிவுடையோர் கொள்கை. அவ்விந்தியாவின் தென்பாகத்தைப் பற்றியே இப்பொழுது சுருங்கச் சொல்லப்போகின்றோம். தென்னிந்தியாவில் வாழ்வோருள் பெரும்பாலோர் தமிழரேயாவர். கோதாவரி கிருஷ்ணா முதலிய தெலுங்கு நாடுகளிலும், மைசூரிலும், மலையாள முதலிய விடங்களிலும் உள்ளவர்களிற் பெரும்பான்மையோர் தமிழரே. அவர்கள் பேசும்பாஷைகள் தமிழினின்றும் திரிவுற்ற பாஷைகளாகும். குமரி நாடு கடலால் விழுங்கப்பெற்றபோது, பல தமிழ்மக்கள் வட இந்தியாவிற் குடிபுகுந்தார்கள் என்று சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். தென்னிந்

தியாவைப் பற்றிய சரித்திரம் கருக்கொண்டிருக்கிறது. விரைவில்உருப்பெற்று வெளிவருமென நம்புகிறோம். தென்னிந்தியாவின் நாகரிகச் செயல்களைப் பற்றித் "தமிழுஞ் சுய ஆட்சியும்" என்ற தலைப்பில் (4-1-18)ல் எழுதியிருக்கின்றோம்.

தென்னிந்தியாவை ஆண்டு வந்த அரசர் மூவர். அவர் சேர சோழபாண்டியர் என்பவர். இம்மூவரசரின் கல்வி அறிவும், ஆட்சித்திறமும், அவர்குடிகளிடத்துக் கொண்டிருந்த அன்பும், ஜனவிருப்பப்படி ஆண்ட முறையுஞ் சங்கநூல்களால் இனிதுவிளங்கும். இராமாயண காலத்திலும், பாரதகாலத்திலும் மூவரசும் சிறப்புற்றிருந்தன. பஞ்சபாண்டவர் துரியோதனனாதியரோடு போர்செய்த காலத்து ஒரு சேரன் அவர்தஞ் சேனைகட்கு அன்னமிட்டுக் காத்ததாகப் பண்டைத் தமிழ்நூல்கள் கூறுகின்றன. களவு மணமுங் கற்பு மணமும் நாட்டை நலஞ்செய்தன. உயிரினும் ஒழுக்கம் பாதுகாக்கப்பட்டது. அங்கவை, சங்கவை, எயினிமார்கள் முதலிய பெண் புலவர்களுமிருந்தார்கள். திருஞான சம்பந்தர் முதலிய நால்வரும் நம்மாழ்வார் முதலிய பன்னிருவரும் தென்னிந்தியாவின் புத்திரர்களே. சங்கரர், இராமாநுஜர் முதலிய பாஷிய கர்த்தர்களும் தென்னிந்தியாவின் புதல்வர்களே. வடஇந்தியாவிற்கும் பிற நாடுகளுக்கும் நாகரிகத்தை வழங்கியது தென்னாடென்பது பலர் கருத்து. அத்தகைய தென்னாடு இப்பொழுது எந்நிலையிலிருக்கிறது?

தென்னிந்தியாவில் பல சாதியார் குடிபுகுந்தமையால் நாட்டின் வழக்க ஒழுக்கங்கள் மாறிவிட்டன. சாதிச் சண்டையும் சமயச்சண்டையும் பெருகலாயின.

சிலகாலஞ் சாதிச்சண்டை நடந்தது. சிலகாலஞ் சமயச் சண்டை நடந்தது. இச்சண்டைகளே தமிழ்நாட்டின் ஒற்றுமையைக் குலைத்தன. இச்சண்டைகள் குறைந்து ஒற்றுமை தலைப்பட்டு வரும்போது வேறொரு சண்டை கிளம்பி விட்டது. அது பிராமணர் பிராமணரல்லாதார் சண்டை. சண்டை யென்னுஞ் சொல்லை வயிற்றெரிச்சலால் உபயோகிக்கின்றோம். நேயர்கள் மன்னிப்பார்களாக. இச்சண்டை தேச முன்னேற்றத்துக்கு முட்டாக இருக்கிறது. வட இந்தியா எல்லா வழியிலும் ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கிறது. ஞானிகள் வாழ்ந்த தென்னிந்தியா சகோதரத் தன்மையை யிழந்து வருவது விசனிக்கத்தக்கது. திருவள்ளுவர் பிறந்த நாட்டிலோ அன்பொழுக்கங் குன்றுவது? உடையவர் உதித்த நாட்டிலோ சாதிச்சண்டை விளைவது? இத்தேச நூல்களை நன்காராயாது ஆங்கிலோ இந்தியர் கூட்டுறவால் வாழ்க்கையை நடாத்திவரும் இரண்டொருவர் முயற்சியால் நாட்டின் நன்மை கெடுவதோ?

பிராமணர் என்போர் இந்நாட்டைத் தாய் நாடாகக் கொண்டோர். அவர் இன்றைக் கிங்கிருந்து நாளைக்கு மேல் நாட்டுக் கோடும் ஆங்கிலோ இந்தியரல்லர். நாட்டின் நன்மை தீமை ஆங்கிலோ இந்தியரைப் பொறுத்தனவோ? பிராமணரைப் பொறுத்தனவோ? பண்டைக் காலத்தில் சில பிராமணர்கள் செய்த தீமைகளை இப்பொழுது பத்திரிகைகளில் எழுதுவதால் விளையும் பயன் யாது? பண்டைக் காலத்தில் நன்மைசெய்த பிராமணர்களில்லையோ? பிராமணர்களை உயர்த்தினவர் யாவர்? பிராமணர்களிடத்துச் சிலருக்குத்துவேஷமிருக்கலாம். அதைத் தேச காரியத்தில் பாராட்டலாகாது.

பிராமணரிலும் நல்லவர் உளர்; தீயவருளர். பிராமண ரல்லாதவரிலும் நல்லவரிருக்கின்றனர்; தீயவரிருக்கின் றனர். எல்லா நாட்டிலும், எல்லாச் சாதியிலும் நன்மை தீமை யுண்டு. பிராமணர், பிராமணரல்லாத மற்றவரைச் சிறுமைப் படுத்துகின்றனர் என்று சில சகோதரர்கள் கூறுகின்றார்கள். பிராமணரல்லாதாருள் ளும் பல பிரிவுகளிருக்கின்றன. வேளாளர் பஞ்சம ரைக் குறைவாகக் கருதுவதில்லையோ? பிராமணரல்லா தார் கிளர்ச்சியில் ஊக்கமாக உழைத்து வரும் ஒருவர் "பிராமணரிடத்து மாத்திரம் துவேஷம் பாராட்டல் வேண்டும். ஆனால் பஞ்சமரை நம்முடன் சேர்த்த லாகாது" என்னுங் கொள்கையோடு பஞ்சமருக்காகப் பாடுபடுவார்போல நடித்து வருகின்றனர். வேளாளருள் ஒரு சிலர் எப்படிப் பிராமணரைத் துவேஷிக்கின்றனரோ அப்படியே பஞ்சமரும் வேளாளரைத் துவேஷிக்கின் றனர். இப்பகைமையால் நாட்டுக்கு நன்மையுண்டா கவே யுண்டாகாது.

பிராமண ரல்லாதாருள்ளும் இரு பிரிவு ஏற் பட்டிருப்பதை நேயர்கள் அறிவார்கள். இனிச்சாதி சாதிப்பிரிவுகள் ஏற்படினும் ஏற்படும். நமது முன் னேற்றத்தைக் கெடுப்பதையே பொது தருமமாகக் கொண்டுள்ள சில ஆங்கிலோ இந்தியர்கள் தவம் பலித்துவிடும். சிலர் பட்டத்துக்காகவும், சிலர் உயர்ந்த உத்தியோகத்துக்காவும் ஆங்கிலோ இந்தியர் தயவை நாடி அவர் கட்டளைவழி நிற்கின்றனர். ஒவ்வொரு தேசத்திலுந் தேசத்துரோகிகள் உண்டு. கிறிஸ்துவ நாதரோடு பழகிய யூதாஸ்காரியத் அவருக்குத்துரோகஞ் செய்ய வில்லையோ? குலத்தைக் கெடுக்குங்கோடரிக்

காம்பு என்னும் பழமொழி பொய்யாகுமோ? சில சகோதரர்கள் பிராமண துவேஷத்தை இடையீடின்றி எண்ணுகின்றமையால், அவர் உள்ளங் கொதித்து இரத்தங்கருகி, மூளையில் உஷ்ணந்தாங்கலால் வாயில் வந்தவாறு பேசுகின்றனர்; எழுதுகின்றனர். அப்பெரியோர்களொழிய மற்றச் சகோதரர்கள் ஒற்றுமையாகத் தேச முன்னேற்றத்துக்கு உழைப்பார்களாக. தென்னிந்தியாவின் ஒற்றுமையின்மையே சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சிக்குப் பெருந்தடையாக இருக்கிறது. மந்திரிமார்கள் நமக்கு ஆசை காட்டியிருக்கிறார்கள். நமக்குள் ஒற்றுமையின்மையைக் காரணமாகக்கொண்டு அவர்கள் காலந்தாழ்த்த முயல்வார்கள். தென்னிந்திய சகோதரர்களே! ஒற்றுமை உழைப்பே சுய ஆட்சி யென்பதை உணருங்கள். (10-1-1918)

கல்வியும் மாணுக்கரும்.

கல்வியின் அவசியத்தை அறியாதாரில்லை. கல்வியைப் பற்றிக் கூறாத நூலில்லை. "கல்லாத மூடரைக் காணவுமாகாது" என்று பெரியோர் கூறியிருக்கின்றனர். அத்தகைய கல்வியைப் பயிலவேண்டிய பருவம் இளமைப் பருவமாகும். அதுபற்றியே ஔவையாரும் "இளமையிற் கல்" என்றருளிச் செய்தனர். மனிதருக்குரிய பலவகைப் பருவங்களில் இளமைப் பருவமே இன்பந்தரக் கூடியது. அவ்விளமைப் பருவத்தில் துக்கந் தோன்றலாகாது; வறுமை முதலிய கொடுமைகள் தோன்றுதலாகாது. இன்பமே மாணுக்கர்கள் உள்ளத்

தில் நிலைத்திருத்தல் வேண்டும். பண்டைக்காலத்தில் மாணாக்கர்கள் ஆசிரியன்மார்களை விடுத்துப் பிரியாமல் அவர்கள் பாலுள்ள கல்வி யறிவையும் குண நலத்தையும் பெற்று வாழ்ந்திருந்தார்கள். இக்காலத்து மாணாக்கர்கள் நிலை முற்றிலும் மாறாக இருக்கிறது. நாலாம் வகுப்பு வரை மாணாக்கர்கள் மலர்ந்த முகத்தினராய்க் கல்வி பயின்று வருகின்றார்கள்; ஐந்தாம் வகுப்புப்போந்ததும். அவர்கள் உள்ளத்தில் அச்சம், நடுக்கம், கவலை முதலிய துன்பங்கள் தோன்றிவிடுகின்றன. உயர்தர வகுப்புக் களில் அவர்களுக்குண்டாகுங் கஷ்டத்திற்களவேயில்லை. போதகாசிரியர்களாலும் பாடசாலைத் தலைவர்களாலும் அவர்கட்கு உண்டாகுந் துன்பத்திற்கு எல்லையில்லை. சில கலாசாலைகளில் குணமென்னுங் குன்றேறி நிற்கும் ஆசிரியன்மார்களு மிருக்கின்றார்கள். பலவிடங்களில் மாணாக்கர்களைப் பகைவர்களைப் போல நடத்தும் ஆசி ரியன் மார்களுமிருக்கின்றார்கள். மாணாக்கர்களில் தீயவர்கள் நல்லவர்கள் என்ற பாகு பாடு செய்த லாகாது. மாணாக்கர்களிடத்தில் தீமையுமில்லை நன் மையுமில்லை. அவர்கள் நன்மையையுந் தீமையை யும் பகுத்தறிதற் குரிய கல்வி பயிலவே பாடசாலைக ளுக்குப் போகின்றார்கள். ஆசிரியன் கொடியனாயிருந் தால் மாணாக்கர்களும் கொடியராவார்கள். ஆசிரியன் நற் குணமுடையனாயின் மாணாக்கர்களும் நற்குண முடைய வர்களாவார்கள். குண நலமுடைய ஆசிரியனை மாணாக்கர் கள் காண்டலினாலும், அவனிடம் அவர்கள் சம்பாஷித்த லினாலும், அவர்கட்குக் குணநலமுண்டாகும். ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாவது. மாணாக்கர்களுடையகுண நலத்துக்குக் காரணமாயிருக்க வேண்டியவர்கள் ஆசிரி

யன்மார்களே யாவார்கள். இப்பொழுது பல கல்லூரிகளில் அடிக்கடி ஆசிரியன்மார்களுக்கும் மாணுக்கர்களுக்கும் ஒற்றுமையின்மை யேற்பட்டு விடுகிறது. இங்ஙனம் நிகழ்ந்துவருமாயின் மாணுக்கர்கள் எங்ஙனம் கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்தவர்களாவார்கள்? ஆதலால் இப்பொழுது மாணுக்கர்கள் பயின்று வருங் கல்வி உத்தியோகத்துக்குரியதே யன்றிப் பெற்றோர்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல் முதலிய நற்குணங்கள் அமைவதற்குரியதன்று என்பது அறிவுடையோர் கொள்கை. பரீட்சைக்குப் பணங் கட்டினதும் மாணுக்கர்கள் உள்ளத்தை நடுக்கம் என்னும் பேய் கோயில் கொள்கிறது. பரீட்சையில் தேறுவோமோ? தேறமாட்டோமோ? பரீட்சை செய்பவர் எக்குண முடையரோ? என்னுங் கவலையே மாணுக்கர்களுக்குப் பெருகிவிடுகிறது. ஓய்வு நாளில் அவர்கள் உள்ளம் ஆடலிலும் பாடலிலும் செல்வதில்லை. பரீட்சை யேக்கத்தினுல் அவர்களுக்கு இரத்தத்தின் இயற்கை யோட்டம் முட்டுப்படுகிறது. அது முட்டுப்படுதலினுல் மூளையின் உரங் குன்றிப் போகிறது. அதனுல் அவர்கள் அகமலர்ச்சி யொழியப் பெறுகின்றுர்கள். மாணுக்கர்கட்கு இளமையிலேயே கிழத்தோற்ற முண்டாதல் உற்று நோக்குவோர்க்கு இனிது புலனுகும். இக்காரணத்தினுல் சில மாணுக்கர்கள் நோயால் மெலிகின்றுர்கள்; சில மாணுக்கர்கள் அகால மரணத்தை யடைகின்றுர்கள். ஆதலால் மாணுக்கர் தந் துன்ப நோயை யொழிப்பதற்கு மருந்து யாது? சுய ஆட்சியே அந்நோயை யொழிக்கு மருந்தென்று நாம் கூறுவோம். (18—12—1917.)

சர்வ கலாசாலை.

கல்வி அறிவை வளர்க்கவேண்டி ஒவ்வொரு நாகரிக நாட்டிலும் சர்வகலாசாலை அமைப்பது தொன்று தொட்ட வழக்கம். பண்டைக்காலத்தில் நமது நாட்டில் சர்வகலாசாலைகள் பல இருந்தன. பண்டை இந்தியக் கல்விப் பெருமையைப் பற்றிக் காலஞ் சென்ற வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர் அவர்கள் சென்னைச் சர்வ கலாசாலையில் ஓர் அரிய உபந்நியாசஞ் செய்தார்கள். அவ்வுபந்நியாசத்தில் சர்வகலாசாலை அமைப்பு நமது நாட்டிற்குப் புதிய தொன்றன்று என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். டாக்டர் ராய், சர் ஜெ. ஸி. போஸ் இவர்கள் ஆங்காங்கே செய்து வரும் உபந்நியாசங்களாலும் இந்தியக் கலைஞானப் பெருமை நன்கு விளங்கும். பண்டை இந்தியாவின் கல்வி யறிவை ஆராய்ச்சி செய்யப் போதிய அவகாசம் பெறாத சிலர் வாயில் வந்தவாறு உளறுவர். காருண்ய பிரிட்டிஷார் இந்தியாவின் கல்வி யறிவைவளர்க்க ஆங்காங்கே சர்வகலாசாலைகள் அமைத்திருக்கின்றார்கள். அவைகளின் மூலமாகச் சில நன்மைகள் விளைந்திருப்பதற்கு நன்றி கூறுகின்றோம். இன்னும் பற்பல சீர்திருத்தங்கள் சர்வகலாசாலைகளில் செய்யப்பட வேண்டுமென்பது எமது வேண்டுகோள்.

உதாரணமாகச் சென்னை மாகாணச் சர்வகலாசாலையை யெடுத்துக்கொள்வோம். இப்பெரிய மாகாணத்தில் குறைந்தது நான்கு சர்வகலாசாலைகள் இருத்தல் வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள ஒரு சர்வகலாசாலை ஆயிரக்

கணக்கான மாணாக்கர்களைப் பரீட்சை செய்கிறது. இதனால் மாணாக்கர்கட்குப் பல வழியிலுந் தீமையுண்டு. ஒரு பரீட்சகர் ஆயிரக்கணக்கான விடைப்பத்திரங்களைத் திருத்தல் கூடாதென்பது எமது கொள்கை. பெரும்பாலும் பரீட்சை செய்வோர் பிள்ளைகட்குப் பாடசாலைகளில் போதிக்கப்படும் முறைகளை யொட்டிக் கேள்வி கேட்பதில்லை. கேள்விகளைக் கண்டவுடன் மாணாக்கர்கள் இடிமுழக்கங்கேட்ட நாகங்கள் போலாகின்றார்கள். கலாசாலைப் போதகாசிரியர்களே பரீட்சிகர்களாக இருத்தல் வேண்டும். சிலநண்பர்கள், போதகாசிரியர்கள் சோதனைக் கர்த்தர்களாக இருத்தல் கூடாதென்று பேசினார்கள். ஒரு மூலையில் ஒரு போதகாசிரியர் அயோக்கியராகக் காணப்படுவதால், மாணாக்கர்கள் சுபாவத்தைச் சிறிது முணராத சிலரைக்கொண்டு சிறுவர்கள் முயற்சியைக் கொலைசெய்வது தருமம்போலும்! அசத்திய போதகாசிரியர்களைக் கல்லூரியினின்றும் விலக்கி விடுவது பொருத்தம். அவர்கள் நிமித்தமாக மாணாக்கர்கள் அறிவு வளர்ச்சியையும் முயற்சியையுங் கெடுப்பது முறையன்று.

சர்வகலாசாலை அரசாங்கத் தொடர்பைப் பெரிதுங் கொண்டிருத்தலாகாது. சர்வகலாசாலை நிருவாக அங்கத்தவர்கள் பெரும்பாலும் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களாகவும், ஆங்கிலோ இந்தியர்களாகவு மிருக்கின்றார்கள். ஜனப்பொறுப்பாட்சி முறையில் அரசாங்கம் நடைபெறுங் காலத்துச் சர்வகலாசாலை அரசாங்கத் தொடர்புடைய தாகலாம். இப்பொழுதுள்ள ஆட்சி முறையில் சர்வகலாசாலை பெரிதும் ஜனப் பொறுப்புடையதாக விருத்தல் வேண்டும்.

தற்காலச் சர்வகலாசாலை முறையால் மாணுக்கர்களுக்குக் கல்வி யறிவு வளர்வதில்லை. மாணுக்கர்கள் சில பாட புத்தகங்களை நெட்டுருப் பண்ணிப் பரீட்சையில் தேறி உத்தியோகத்திலமர்ந்து விடுகிறார்கள்; சின்னாள் கழிந்ததும் படித்தவற்றை மறந்துவிடுகிறார்கள். உத்தியோகஞ் செய்து வயிறு வளர்க்கத் தற்காலச் சர்வகலாசாலை துணை செய்வதாகக் கொள்ளலாம். மாணுக்கர்கள் சர்வகலாசாலையை மனமார நேசிக்கின்றார்களில்லை. அதை அவர்கள் வெறுக்கின்றார்கள். அவர்கள் உள்ளத்தில் அச்சமும் நடுக்கமும் படர்ந்து நிற்கின்றன. ஸ்விட்ஜர் லண்ட் அமெரிக்கா முதலிய தேசங்களிலுள்ள சர்வகலாசாலைகளின் முறையை இந்திய சர்வகலாசாலைகளும் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

இப்பொழுதுள்ள சர்வ கலாசாலையால் மாணுக்கர்கட்குத் தேசாபிமானம், பாஷாபிமானம், சமயாபிமானம் உண்டாவதில்லை. இத்தகைய சர்வ கலாசாலையால் சிறிதும் பயனில்லை யென்றே கூறலாம். கல்வியால் மாணுக்கர்கட்குத் தேசாபிமானம் ததும்பவேண்டும்; பாஷாபிமானம் பெருக வேண்டும்; சமயாபிமானம் துளும்ப வேண்டும்.

தற்காலச் சர்வ கலாசாலையால் நாட்டிற்கு நன்மையின்மையால், நாட்டிற்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய சுதேசக் கல்வி முறைச் சர்வ கலாசாலையை ஏற்படுத்த நமது தலைவர்கள் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். ரபீந்திர நாத் தாகூர் முதலிய பெரியோர்கள் இம்முயற்சியில் பெரிதும் ஊக்கங்கொண்டு உழைக்கின்றார்கள். தேச வளர்ச்சிக்குக் கருவி சுதேசக் கல்வி யென்பது பல அறிஞர் கொள்கையாகும். ஆனல் நமது ஸர். பி.

எஸ். சிவசாமி ஐயர் அவர்கட்கு மாத்திரம் சுதேசக் கல்வி விரோதமாகத் தோன்றுகிறதாம். ஐயர் அவர்கள் சென்னைச் சர்வகலாசாலையின் வைஸ்சான்ஸலர் என்பதை நேயர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். தற்காலம் நிருவாக சபையில் இந்திய அங்கத்தவராயுள்ள திவான் பஹதூர் இராஜ கோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் தமிழ் இஷ்டபாடமாக மாறினமையால், அதுவளர்ச்சி பெறுகிறது என்று கூறுகின்றார்கள். அவர்கள் எக்காரணம் பற்றி இங்ஙனம் கூறுகிறார்களோ தெரியவில்லை. தேசபாஷை இஷ்டபாடமாக இருப்பதற்கு மகிழ்வுறும் ஒருவர் இந்திய அங்கத்தவராக நிருவாக சபையில் வீற்றிருக்கின்றார்! நமக்கென்ன குறைவு?

தற்காலச் சர்வ காலாசாலைக்குப் பிள்ளைகளை இரையாக்குவதைப் பார்க்கிலும், சுதேச முறை பற்றி நடைபெறுஞ் சர்வகலாசாலையை வளர்த்து மாணாக்கர் கட்கு நலஞ்செய்வது பெரும் புண்ணியம். தானத்திற் சிறந்தது வித்தியாதானம். நம்விருப்பப்படி சர்வகலாசாலை யெங்கணும் அமைக்கத்தலைவர்கள் செய்து வரும் முயற்சிக்குத்துணை புரிய வேண்டுவது ஒவ்வோர் இந்தியர் கடமை. (20—2—19).

நாடகம்.

பண்டைக்காலத்தில் கல்வி முத்திறமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அவை இயல் இசை நாடகம் என்பன. இவை மக்கள் அறிவைப் பண்படுத்த ஏற்பட்டவை. சிலருக்கு இயற்புலமையாலும், வேறு சிலருக்கு இசை

யாலும், மற்றுஞ் சிலருக்கு நாடகத்தாலும் அறிவு விளக்கமுறும். இம்முறை மூன்றனுள் இறுதியதாகிய நாடகத்தைப்பற்றிச் சில கூறுவோம்.

நாடகம் என்பது காட்சி வாயிலாக இன்பமூட்டுவது. நூலாராய்ச்சி செய்யப்போதிய ஒய்வுபெறாதவரும், கல்வி யறிவு இல்லாதவரும் பண்டைக்காலத்தில் நாடகத்தைக் கண்டுகளிப்பர். நூற்புலமையுடையார் பெரிதும் நாடகத்தைப்பொருட் படுத்துவதில்லை. அரிச்சந்திரன் வரலாற்றை வாசித்து உணரப் போதிய கல்வி யறிவு இல்லாதார்க்கு, அவ்வரலாற்றை யுணர்ந்த அறிவுடையோர் அரிச்சந்திர நாடகத்தை நடித்துக் காட்டுவர். அதைக் கண்ட அன்னார் அரிச்சந்திரன் வரலாற்றைக் கட்புலன் வாயிலாக நன்கு மனதில் பதியப் பெறுவர். முற்காலத்தில் பலர் தொழிலாளராக இருந்தமையால், அவர் பொருட்டு, உண்மை யுணர்ந்த அறிஞர் நாடகத்தை நடாத்தி வந்தனர். இப்பொழுது பாடசாலைகளில் குழந்தைகளுக்கு இரண்டும் இரண்டும் நான்கு என்று போதிப்பதற்குப் பதிலாக, இரண்டு குன்றி மணியை ஒரு புறமும், மற்றிரண்டு குன்றி மணியை வேறொரு புறமும் வைத்துக் காட்டி, அவைகளை எண்ணச் செய்வித்துப் பின்னர் அவைகளை ஒன்று சேர்த்து, மீண்டும் மணிகளை எண்ணச் செய்வித்து உண்மை விளங்கவைப்பது போல, பண்டை நாளில் உண்மை, ஒழுக்கம் முதலிய நறுங் குணங்களைச் சாதாரண மக்களுக்கு அறிவுறுத்த அக்குணங்களை உருவகப்படுத்தி நாடகமாக நடித்துக் காட்டுவது வழக்கம். அந்நாடகத்தைக் கண்ணுறுவோர் நல்லொழுக்கத்தில் தலைப்படுவர். இத்தகைய நாடகம் போற்றத்தக்கதே.

இடைக் காலத்தில் நாடகத்தால் சிற்றின்பக் கிளர்ச்சி உண்டாயிற்று. நாடகம் தன் சொரூபத்தை யிழந்தது. அது கண்ட அறிஞர் நாடகத்தை வெறுத்து, அதை யொழிக்கத் தொடங்கினர். இடைக்காலத்தில் நாடகம் மறைந்ததற்குக் காரண மிதுவே.

மேல் நாட்டு நாகரிகம் இந்தியாவில் பரவிய பின்னர் அந்நாகரிக முறை பற்றிச் சில புலவர்கள் மீண்டும் நாடகத்தை உயிர்ப்பிக்க முயல்கிறார்கள்; பண்டை நாடக முறையை விடுத்து மேல் நாட்டு வழியாக அதைத் திருப்பி இடர்ப்படுத்துகிறார்கள். மேல் நாட்டு நாடக முறையின் நோக்கம் வேறு; நம்நாட்டின் நாடக முறையின் நோக்கம் வேறு. இரண்டையும் ஒன்று படுத்த முயல்வது இரும்பையும் பொன்னையும் ஒன்று படுத்த முயல்வதை யொக்கும். இக்காலத்து நாடகப் புலவர்கள் சிற்றின்பத்துறை வழிபற்றி நாடகம் நடித்து ஊரைப் பாழாக்குகின்றார்கள். இப்பொழுது இந்தியாவில் எல்லாத்துறைகளுஞ் சீர்திருத்தம் பெறுவது போல, நாடகத்துறையுஞ் சீர்த்திருத்தம் பெறல் வேண்டும்.

மூலாதாரப் பாடசாலைகளிலும் நாடகங்கள் போதிக்கப்படுகின்றன. கிண்டர்கார்டன் முறையின் உண்மையை உணராத உபாத்தியாயர்கள் பாடசாலையை நாடகசாலையாக மாற்றிவிடுகிறார்கள். சோதிக்கவரும் இன்ஸ்பெக்டர்களிற் பெரும்பாலோர் கூத்தைக்கண்டு களித்து நன்மொழி கூறுகின்றனர். சில பாடசாலைகளிற் பிள்ளைகளுக்குப் பாடங்களே போதிக்கப்படுவதில்லை. நாடகம் நடித்துப்பேர்பெற அரியகாலமும் பொருளுஞ் செலவழிக்கப் படுகின்றன. பெற்றோர்க

ளும் அதைக்கவனிப்பதில்லை. எழுத்துவாசனை தெரியாது, நாடகம் பயின்றுள்ள உபாத்தியாயர்களுக்கு இப்பொழுது நல்ல பிழைப்பு. இளமையிலேயே பிள்ளைகளுக்கு நாடகப்பாட்டிலும், நாடக உடையிலும் நாடகப்போக்கிலும் விருப்பமெழச் செய்வது கற்றவர்க்கழகன்று. பிள்ளைகள் தீயொழுக்கத்துக்குப் பாடசாலை காரணமாயிருப்பது விசனிக்கத்தக்கது. நாடகத்தின் மீது நாட்டத்தைச் செலுத்தி வரும் சிறுவர்களும் சிறுமியர்களும் வயதில் நாடகத்தார் கூட்டுறவை விரும்புவார்கள் என்பது திண்ணம். எத்தனையோ குலப்பெண்கள் கல்வியறிவு ஒழுக்கமில்லாக் கயவர்களுடன் கூடி நாடக அரங்க மேறி நாணஞ் சிறிதுமின்றி நடிக்கின்றார்கள். அவர்கள் நடிப்பைக் கண்டு களிக்க ஏழைமக்களும் பட்டினிகிடந்து பொருள் சேர்த்து நாடகக் கொட்டகைக்குச் செல்கின்றார்கள். சுருங்கச் சொல்லில் தற்கால நாடக முறை பெரிதும் நல்லொழுக்கத்தைக் கெடுத்து ஆண்களையும் பெண்களையும் தீயொழுக்கத்தில் தூரப்பிப்பது. நாடகத்தால் நல்லொழுக்கம் வளரவேண்டுமென்பது நம் முன்னோர் கொள்கை. இக்கால நாடக முறையால் விளையுந் தீமைகளை விரித்தோதினால் பல நேயர்களது மனம் புண்படுமென்று அஞ்சுகிறோம். நாடகத்தால் விளைந்த தீமை போதும்.

இனித்தோன்றும், நாடகங்கள் தேசபக்தியூட்டக் கூடிய நாடகங்களாயிருத்தல் வேண்டும். பாரத மாதா முன்னாளிருந்த பெருமையையும், அவள் இந்நாள் உற்றுள்ள சிறுமையையும் நாடகவாயிலாக நன்கு விளங்கச்செய்யலாகாதோ? திலகர், காந்தி முதலியோர் சரிதங்

களை நாடகமாக நடிக்கக்கூடாதோ? அன்பால் என் புருகக்கூடிய கதைகள் எத்தனையோ இருக்கின்றனவே. அவைகளை நாடகப் புலவர்கள் கவனிக்கின்றார்களோ? நாடக மூலமாகச் சாதாரண ஜனங்களுக்குப் பல வகை நன்மைகளை விளைவிக்கலாம். நாடகத்துறையில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ள சகோதரர்கள் தேச நலத்தைக்கோரி உழைப்பார்களாக. (21—3—1918.)

தாழ்ந்த வகுப்பார்.

ஒவ்வொரு நாட்டிலுந் தாழ்ந்த வகுப்பாரிருக்கின்றனர்: இறைவன் சிருஷ்டியில் உயர்வு தாழ்வில்லை. கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களால் உயர்வு தாழ்வு ஏற்படுகின்றன. கீழோர் குலத்தில் தோன்றி அறிவு குணஞ் செயலால் மேலோராதலு முண்டு. மேலோரினத்திலுதித்துத் தீயொழுக்கத்தால் கீழோராதலுமுண்டு. பெருமை சிறுமைக்கும், மேன்மை கீழ்மைக்கும் காரணம் ஒழுக்கமே. "ஒழுக்கம் உயர் குலத்தினன்று" என்றார் பெரியோர். உலகத்தில் தோன்றிய பின்னர்த் தஞ்செயலால் கீழ்மைப்படுவர் தாழ்ந்தோர் எனப்படுவோர். இங்கிலாந்து இடலி அமெரிக்கா ஜப்பான் முதலிய தேசங்களிலுந் தாழ்ந்த வகுப்பாரிருக்கின்றனர். ஒரு காலத்தில் மேல் நாட்டில் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் மேல்வகுப்பாரே அரச இன்பங்களை நுகர்ந்துகொண்டு தாழ்ந்த வகுப்பாரைத் துன்புறுத்தி வந்தனர். இங்கிலாந்திலும் அத்தகைய நிகழ்ச்சி நேர்ந்ததுண்டு. காமன்ஸ் சபை வலுத்த

பின்னரே உயர்வகுப்பார், எல்லாரையும் நேசிக்கத் தொடங்கினர். ஜப்பானில் சாமுரே என்ற ஒரு வகுப்பாரிருக்கின்றனர். அவர் உயர்வகுப்பாரென மற்ற வரால் போற்றப்படுபவர். அவர் தஞ்செல்வாக்கு ஜப்பானில் இன்னுங் குறைந்திருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. ஆட்சிப்பொறுப்பு ஒரு கூட்டத்தவரிடமில்லாது அது ஜனப்பொறுப்பாட்சியாகு மட்டும் உயர்வகுப்பார் பெருமையும், மற்றவர் சிறுமையும் உற்றுக்கொண்டிருப்பர் என்பது பலதேசஞான முதிர்ச்சியுடையோர் கருத்து. இப்பொழுது இந்தியாவில் நடைபெற்றுவரும் ஆட்சிமுறையில் ஒருவகுப்பாரே பெரும்பாலும் முன்னேற்றமடைந்து வருவது பலர் அறிந்ததொன்று. இவ்வாட்சிமுறைதாழ்ந்த வகுப்பாரை முன்னேற்ற முறச்செய்யாதென்பது திண்ணம். நூற்றைம்பது வருட அனுபவத்தை உற்றுநோக்கின் உண்மை விளங்கும். அதுபற்றியே ஜனப்பொறுப்பாட்சி பெறப் பல அறிவுடையோர் முயன்று வருகின்றனர்.

நமது நாட்டில் தாழ்ந்த வகுப்பார் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகச் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றனர். உயர்வகுப்பார் அவர்களை விலங்குகளைப்போல நடத்தி வருகின்றனர். தாழ்ந்த வகுப்பாருள்ளத்திலும் ஆண்டவன் எழுந்தருளியிருக்கின்றான் என்ற உணர்ச்சி மேல் வகுப்பாருள் பலருக்கு விளங்குவதில்லைபோலும். நாகரிகம் பரவியுள்ள பட்டணங்களில் தாழ்ந்த வகுப்பார் சிறுமையுறுவதாகத் தெரியவில்லை. நாட்டுப் புறங்களில் அவர் படும் கஷ்டத்திற் களவில்லை. அவர்கள் தங்களை அடிமைகள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். கீழ்ச் சாதியாரை யின்னும் மரத்திற்கட்டி அடிக்கும்

வழக்கம் நாட்டுப் புறங்களில் அனுஷ்டிக்கப் படுவதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். தாழ்ந்த வகுப்பார் பலருக்கு ஆங்கில ஆட்சியின் மேன்மை தெரியாது. சட்டத்திற்கு விரோதமாக உயர் குலத்தார் தங்களைத் தண்டிக்கின்றன ரென்பதும் அவர்கட்குத் தெரியாது. "மேலோரிடத்து அடி உதைப்பட்டு ஊழியஞ் செய்யவே நாம் சிருஷ்டிக்கப்பட் டிருக்கிறோம்" என்று எத்தனையோ பேர் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இத்தகையினரைத் தண்டிக்க மேல் வகுப்பாருக்கு எங்ஙனம் மனம் எழுகின்றதோ? அறிகிலேம். தாழ்ந்த வகுப்பார் துக்கத்தை யொழிக்கப் புத்தர், திருவள்ளுவர், சேக்கிழார், இராமாநுஜர் முதலியோர் பன்முறை முயன்றனர். முயன்றும் அவர் தம் வாக்குஞ் செயலும் சின்னாள் உரம்பெற்று நிலவி அருகின. நமது நாட்டில் தாழ்ந்த வகுப்பாருக்குத் துக்கம் நிரம்பியிருக்கிறதென்பதை மறுப்பாரில்லை.

உலகத்திலே வாழும் எல்லா வுயிர்களின் அறியாமையை நீக்கவே ஆண்டவன் என்றுங் கருணைபொழிந்து கொண்டிருக்கிறான். ஆண்டவன் உயர்ந்தவன், ஆன்மாக்கள் தாழ்ந்தவர்கள். உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோருக்கு உதவிசெய்யவேண்டுவது இறைவன் செயலால் நன்கு விளங்குகிறது. அத்தகைய ஆண்டவன் அருளைப் பெறுவதற்கு வழியாது? அவனைப்போலத் தாழ்ந்தவர்கள அறியாமையை நீக்கக் கூடியஅளவு முயற்சி செய்வதேயாகும். கைம்மாறு கருதாது தாழ்ந்தவர்கள் முன்னேற்றத்துக்கு உழைப்பது இறைவனுக் குகந்த திருத்தொண்டாகும். இத்திருத்தொண்டு செய்யவே நாம் சிருஷ்டிக்கப் பட்டோம் என்று நினைப்பது அறி

வுடைமை. இதனைச்சமய விரோதம் சாத்திர விரோதம் என்று கருதுவோர் அன்பின் உண்மை நிலையை அறியாதவராவர். மக்கள் கடன் மற்றவர்களுக்கு உழைப்பதே. "என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" "நான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" "தனக்கெனவாழாப் பிறர்க்குரியாளன்" "கிழமைப்படவாழ்" எனவரூஉம் ஆன்றோர் உரைகளைக் கவனிக்க. இவ்வுரைகளுக்கு இலக்கியமாக இக்காலத்து விளங்குபவர் மஹாத்மா காந்தியாவர்.

இதுகாலை தாழ்ந்த வகுப்பாருக்கு உழைப்பவரெனப் பலர் வெளிவருகின்றனர். அவருள் பலர் நோக்கம் வேறு வழியாக இருக்கிறது. அவர் பட்டம் பெறுமட்டும் தாழ்ந்தவர்க்கு உழைத்தல் முதலிய பொதுஜன ஊழியத்தில் தலையிட்டு வருகின்றனர்; பட்டம் பெற்றதும் ஏழைகளுக்கு உதவி செய்தலை நிறுத்திவிடுகின்றனர். சிலர் தம்உள்ளத்தில் நிறைவாகக்கொண்டுள்ள ஓர் உயர் பதவி பெறுமட்டும் ஏழைகளுக்காக வேலை செய்கின்றவர்போல நடிக்கின்றனர். தம் எண்ணம் நிறைவேறியதும் ஏழைகள் வீடேறிவரின் அவர்கள் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளும்படி வாயில் காப்போருக்குக் கட்டளை பிறப்பித்திருக்கின்றனர். இங்ஙனம் காமிய ஊழியஞ் செய்வோர் நற்கதி அடையமாட்டார், நிஷ்காமிய ஊழியஞ் செய்வோர் பேரின்ப வாழ்வில் திளைத்திருப்பர்.

நமது மாகாணத்தில் தாழ்ந்தவர்களை உயர்த்த வேண்டிக் காணப்பட்ட சபைகள் பல. அவைகளிற் சில உண்மையாக உலகத்திற்கு நலஞ்செய்து வருகின்றன. இச்சபைகள் பல பாடசாலைகளை அமைத்திருக்கின்றன.

அவைகளில் சில தாழ்ந்த வகுப்புப் பிள்ளைகளும் படித்து வருகிறார்கள். செல்வர்கள் உதவியை யெதிர் பார்த்து நடத்தப்படும் அப்பாடசாலைகள் நீண்டகாலம் பயன் செய்யா. அரசாங்கத்தார் கருணை தாழ்ந்த வகுப்பார் மேல் திரும்ப வேண்டும். இதுகாறும் அரசாங்கத்தார் தாழ்ந்த வகுப்பாருக்குப் போதிய உதவி செய்ததாகத் தெரியவில்லை. தாழ்ந்த வகுப்பார் கட்டாய இலவசப் படிப்பைப் பெறவேண்டிய ஏற்பாடுகள் அரசாங்கத்தாரால் செய்யப்பட வேண்டும். அப்பொழுதே தாழ்ந்தோர் உயர்வதற்கு வழிபிறக்கும். (29—1—18.)

தாழ்ந்த வகுப்பாருந் திலகரும்.

உலகத்திலே வாழும் மனிதருள் சிலர் உயர்ந்தவ ரென்றும், சிலர் தாழ்ந்தவரென்றுஞ் சொல்லப்படுகின் றனர். உயர்வு தாழ்வு பிறப்பை ஓட்டினவோ அல்லது முயற்சிச் சிறப்பைப் பொறுத்தனவோ என்பது பலர் ஐயம். உயர்வு தாழ்வு என்பன எல்லா நாட்டிற்கும் பொது. அவை நாட்டிற்கேற்றவாறு வேறுபட்டிருக் கின்றன. இந்தியாவில் உயர்வு தாழ்வு பிறப்பை ஒட்டி நிற்கின்றன. இந்தியாவில் பலவகுப்பாருள் மிகத்தொன் மையோர் தமிழரும் ஆரியருமாவர். தமிழரின் பண்டை நூல்களிலும் ஆரியரின் பண்டை நூல்களிலுஞ் சாதி வேற்றுமை கூறப்படவில்லை.

இடைக் காலத்தில் இந்தியாவில் சாதிவேற் றுமை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அக்காலத் தெழுந்த நூல்களும் சாதி வேற்றுமையைக் குறிப்பிடுகின்

றன. இடை இடையே ஞானிகள் பலர் தோன்றிச் சாதி வேற்றுமையை மறுத்தனர். இராமாநுஜர் முதலியோர் சாதி வேற்றுமையைத் தொலைக்கப் பெருமுயற்சி செய்தனர். பின் வந்தார் அவர் தம் முயற்சிக்குக் கேடு சூழ்ந்தனர்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்தியாவில் நிலவிய பின்னர்ப் பட்டணங்களில் வாழ்வோருட் சிலர் சாதி வேற்றுமையை மறுத்துப் பேசலாயினர். கிராமங்களில் இன்னும் சாதிவேற்றுமை இன்றியமையாதது என்னுங் கொள்கையுடையோர் பலர் இருக்கின்றனர். ஆங்கே பறையன் தன்னைத் தாழ்ந்தவனாகவே நினைக்கின்றான். வேளாளன் தன்னைப் பறையனிலும் உயர்ந்தவனாகவும், பார்ப்பானிலுந் தாழ்ந்தவனாகவும் நினைக்கின்றான். பிராமணன் தன்னை உயர்ந்தவனாகவே கருதுகிறான். இச்சாதி வேற்றுமை ஒழுக்கம் நாட்டுப்புறங்களில் இன்னும் பண்டை முறைப்படியே நிலவிவருகிறது. எத்தகைய ஆசார சீர்திருத்தக்காரனும் சாதிவேற்றுமையை மறுக்கக் கிராமங்களில் வாய்திறத்தலாகாது. பட்டணங்களி லுள்ளோர் சிலர் சாதி வேற்றுமையை மறுத்து நீண்ட நேரம் மேடைகளின் மீது நின்று பேசுகின்றனர். அவர் வீடு சேர்ந்ததும் மனைவிக்குப்பயந்தோ, தாய்க்கு அஞ்சியோ, பிற எவருக்கு நடுங்கியோ சாதிவேற்றுமை பாராட்டுகின்றனர். இதனால் பட்டணங்களிலும் சாதிவேற்றுமை தொலைந்ததாகத் தெரியவில்லை.

சென்னை ஆசார சீர்த்திருத்தச் சங்கத்தில் சேர்ந்துள்ள ஒருவரைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவோம். அவர் வேளாளர், அவர் சாதிவேற்றுமையை மறுத்துரைக்கு

மாறு எவரும் மறுத்துரைக்கமாட்டார். ஆசாரசீர்திருத்த உலகத்தில் அவருக்குள்ள பேரும் புகழும் எவருக்குமில்லையென்றேகூறலாம். அன்னார் அண்ணன்பிள்ளைக்கு ஒரு சிறுகிராமத்தில் விவாகம்நடந்தது. அப்பொழுது அங்கே சாதிச்சண்டைதோன்றி விட்டது. நமது ஆசார சீர்திருத்த நண்பரே அச்சண்டைக்குத்தலைமைவகித்தார். "அந்தோ! என் அண்ணன் என்னை மோசஞ் செய்து விட்டான். தாழ்ந்தசாதியில் பெண்ணைக்கொண்டு என் குலத்தைக் கெடுத்தனனே பாவி; பணப் பித்து அவன் புத்தியைக் கெடுத்தது" என்று கூறித் தம் உறவினரையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு ஒரு பிராமணன் வீட்டில் அன்னமுண்டு வீடுசேர்ந்தார். குலம் வேளாள குலம். அதில் உயர்வு தாழ்வு காண்போர் ஆசார சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றார்; எழுதுகின்றார். ஆசாரசீர்திருத்தக் காரருள்ளும் உண்மையாகச் சாதி வேற்றுமை பாராட்டாமல் வாழ்கினறவர் மிக அரியர் என்பது எமது கொள்கை.

பிராமணர், முதலியார் என்போர் தங்கடவுளை வழிபடும் பறையரைத் தாழ்வாக நினைக்கின்றனர். அவர், கிறிஸ்துவர்களையும், மகம்மதியர்களையும், ஐரோப்பியர்களையும் அங்ஙனம் பாவிக்கின்றாரில்லை. பண்ணையில் வேலை செய்யும் பொன்னன் மகன் கிறிஸ்துவனாகி, பி. ஏ. பரீட்சையில் தேறி, டெபுடி கலெக்டராகிக் குதிரைமேலேறிக்கொண்டு கிராமத்துக்கு வருவானாயின், பிராமணரும் முதலியாரும் அவனைக் கண்டவுடன் தண்டனிட்டு நிற்கின்றனர். பறையனாக உள்ள ஒருவனை நம்மவர் தாழ்வாக நினைக்கின்றனர். அவனே கிறிஸ்தவனாய்விடின், அவனை முன்போல் பாவிப்பதில்லை.

இதுகண்ட பஞ்சம சகோதரர்களில் எண்ணிறந்தோர் கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவுகின்றனர். அவர் பறையர் என்று தம்மைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கூசுகின்றனர். இதுபோன்ற கஷ்டங்கள் பலவற்றையும் அனுபவித்துக் கொண்டு இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான பஞ்சம சகோதரர்கள் ஹிந்து மதத்தைத் தழுவி வாழ்கின்றார்கள் பாவம்! அவர்களைக் கவனிக்கவேண்டிய கடமை உயர் வகுப்பாரைப் பொறுத்து நிற்கிறது.

சில வைதிகர்கள் "சாதிவேற்றுமை நூல்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளுக்கு மாறாக நடத்தலாகாது" என்று கூறுகின்றார்கள். நூல்கள் ஒவ்வொரு காலத்துப் பெரியோர்களால் அவ்வக் காலத்துக்குத் தக்கவாறு எழுதப்பட்டவை. அக்காலத்துப் பெரியோர்கள் கூறியவாறு நடந்து வருவதுபோல, இக்காலத்துப் பெரியோர்கள் கூறும் வழி நின்றொழுகுவது நம் பெருங்கடமை. இக்காலத்துப் பெரியோர் யார்? இக்காலத்துப் பெரியோர் மஹரிஷி திலகர், மஹாத்மா காந்தி முதலியோர்.

சமீபத்தில் பம்பாயில் பரோடோ மஹாராஜா அக்கிராசனத்தின்கீழ் நடைபெற்ற தாழ்ந்த வகுப்பார் மகாநாட்டில் திலக மஹரிஷி "சாதி வேற்றுமை ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரங்களில் கூறப்படவில்லை. தீண்டாதவர் என்று எவரையும் பாராட்டலாகாது" என்னும் பொருள்படப் பேசியிருக்கின்றனர். கரவீரபீடம் ஸ்ரீமத்-சங்கராசாரிய சுவாமிகளும் தாழ்ந்த வகுப்பார் மீது கருணை பொழிந்திருக்கின்றனர். இவ்விரு குரு மூர்த்திகளை விடப் பெரியோர் வேறு யாவர்? இவர் வழி நில்லாதவர்கள் தேசத் துரோகிகளே.

உயர்வகுப்புச் சகோதரர்களே! தாழ்ந்த வகுப்பாரை மிருகங்கள்போல் பாவிக்க வேண்டாம். அவர்களும் மனிதர்களே. அவர்களை ஒழுக்கத்தில் உயர்த்த வேண்டுவது உங்கள் கடமை. 27—3—1918.

பிராமணரும் பஞ்சமரும்.

பிராமணர் என்னுஞ் சொற்குப் பிரமஞான முடையோர் என்பது பொருள். இது காலை பிராமணர் என்னுஞ்சொல் ஒரு வகுப்பாருக்கே வழங்கி வருகிறது. அச்சொற்பொருள் உண்மை அழிந்து ஒழிந்துவிட்டது. பிராமணரை ஆரியர் என்று சிலர் கூறுப. இராமச்சந்தர தத்தர் "தென்னிந்தியாவிலுள்ள பிராமணர் திராவிடரே" என்று எழுதியிருக்கின்றார். ஸ்ரீமத் இராமாநுஜர் காலத்தில் பல திராவிடர் பிராமணராயினர் என்று சில பெரியோர் சொல்கின்றனர். ஆரியர் சுமார் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்திய நாடு புக்கதாகச் சரித்திரந் தெரிவிக்கிறது. ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு நாட்டில் குடி புகுந்த ஒரு சாதியார் அந்நாட்டிலுள்ள மற்றச் சாதியாரோடுகூட்டுறவு செய்யாமல் வாழ்தல் அரிது. இப்பொழுது இந்தியாவில் இன்னார் ஆரியர் இன்னார் திராவிடர் என்று பகுத்தறிதல் அருமையினும் அருமை யென்பது எமது அபிப்பிராயம். இவன் பிராமணன் இவன் பஞ்சமன் என்னும் வழக்காறற்று, எல்லாரும் இந்தியரென்னும் பெயரால் அழைக்கப் படல் வேண்டும் என்பது பல தேசாபிமானிகளின் கோரிக்கை. கோபால கிருஷ்ண கோகலே இவ்வுண்

மையைச் செய்கையிற் காட்டிச் சென்றனர். அவரை யாராவது "நீர் எச்சாதியார்" என்று கேட்பின், அதற்கு அவர் "நான் இந்தியச் சாதியான்" என்று பதில் கூறுவாராம். இந்தியாவிற் பிறந்த எல்லாரும் ஓரினத்தவராய் வாழவேண்டிய இக்காலத்தில் சாதிவேற்றுமை பாராட்டுவது அறியாமை.

பஞ்சமரென்போர் இந்தியாவின் பூர்வகுடிகளில் ஒரு வகுப்பார். இக்கூட்டத்தார் பிராமணராலும் மற்றவராலும் நீண்ட காலமாகச் சிறுமைப் படுத்தப் பட்டவர். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இவர்களது அடிமைத் தன்மை நீங்கி வருகிறது. பிராமணர் என்னும் உயர்ந்த வகுப்பாருள் பலர் பஞ்சமருக்காக உழைக்கத் தலைப்பட்டிருக்கின்றனர். "பஞ்சமனைக் காண்டலுமாகாது; அவனைத் தீண்டலுமாகாது" என்னுங் கொள்கை பறந்து விட்டது. எல்லா ஆன்மாக்களும் கடவுள் சொரூபம் என்ற நம் முன்னோர் கொள்கை எங்கணும் பரவிவருகிறது. ஆங்கிலங்கற்றுத் தற்கால நாகரிக உணர்ச்சி பெற்றுள்ள பிராமணரிற் பெரும்பாலோர் பஞ்சமர் முன்னேற்றத்துக்கு உழைத்துவருகின்றனர். பஞ்சமர்களிலும் சிலர் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்தவராய்ப் பிராமணரோடு கலந்து உழைக்கின்றனர். இந்தியாவில் இடைக்காலத்துத் தோன்றிய சாதி வேற்றுமை முதலியன சாகுங்கால மிக்காலமேயாம். சில பிராமணர்கள் பல பஞ்சமப் பாடசாலைகளுக்குப் போஷகர்களாகவு மிருந்து வருகின்றார்கள். இங்ஙனம் இருவகுப்பாரும் ஒற்றுமைப் பட்டும் ஒற்றுமைப்படவும் வாழ்ந்து வருங்காலத்துச் சிற் சில தேசத்துரோகிகள் அவ்வொற்றுமையைக்

கெடுத்து விட்டார்கள். சில பஞ்சம சகோதரர்கள் பிராமண சகோதரர்கள் செய்யும் உதவியைப்பெற லாகாதென்றும், அவர்களைப் பெரும் பகைவர்களாகப் பாவிக்க வேண்டுமென்றும் தீர்மானஞ் செய்த தாகக் கேள்விப்படுகிறோம். வேறு சில பஞ்சம சகோதரர்கள் அத்தீர்மானத்துக்கு உடன்படாமல் எல்லாரிடத்திலுஞ் சகோதரத்தன்மை பூண்டொழுகல் வேண்டும் என்ற எண்ணமுடையராக இருப்பதைக் கேட்டு மகிழ்வெய்துகிறோம்.

ஒரு பஞ்சம சகோதரர் "* * * * * இப்பொழுது எங்களிற் சிலர் பிராமண துவேஷங்கொண்டு எங்களுக்கும் பிராமணர்களுக்குமிருக்கும் ஒற்றுமை நேசத்தைக் கெடுத்து வருகின்றார்கள். ஆனால் எங்களில் எல்லாரும் அக்கட்சியில் சேர்ந்தவர்களல்ல. இந்திய மாதாவின் வயிற்றில்பிறந்த எல்லாரும் சகோதரர்களே. வேற்றுமை பாராட்டுவது தருமமல்ல. ஆனபடியால் பிராமணரையும் மற்றவர்களையும் இந்தியர்களாக எண்ணி என் குறையை முறையிடுகிறேன். * * * * * *" என்று எமக்கெழுதியிருக்கின்றார். * * * * பஞ்சம சகோதரர்கள் பிராமணர்களும் மற்றவர்களும் புரியும் உதவியால் தங்கட்கு இழுக்குண்டாகு மெனக்கருதுவது நியாயமன்று. பண்டைக்காலத்தில் பஞ்சம சகோதரர்கள் பிராமணர்களுக்காகவும் மற்றவர்களுக்காகவும் உழைத்திருக்கின்றார்கள். அக்காலத்தில் அவ்வுழைப்புக்குத்தக்க ஊதியம் அவர்கள் பெற்றதாகத் தோன்றவில்லை. அப்பொருள்கள் யாவும் பிராமணர்களிடத்திலும், மற்றவர்களிடத்திலும் அடங்கியிருக்கின்றன. அவைகளை அவர்கள் இப்பொழுது பஞ்சமர்களுக்குச் செலுத்திவருகின்றார்கள். பிரா

மணர்களிற் சிலர் தங் கடனைச் செலுத்திக்கொண்டு வருகின்ருரென்பது எமது கொள்கை. பிராமணர்களும் பஞ்சமர்களும் தங்களுக்கிருந்த பழம் பகையைப் பாராட்டாது ஒற்றுமையாகத் தேச முன்னேற்றத்தைக் கருதி உழைப்பார்களாக.

(25—12—1917.)

யாருக்காக வாழவேண்டும்?

மனித வாழ்வு இருவகைப்படும். ஒன்று தன்னலங்கருதும் வாழ்வு; மற்ருென்று பிறர்நலங்கருதும் வாழ்வு. தன்னலங் கருதிவாழ்வோன் இன்னும் மனிதனுகச் சிருஷ்டிக்கப்படாதவன்: பிறர்நலங்கருதி வாழ்வோனை மனிதன் என்னலாம். நமது நாட்டிற்ருேன்றிய ஞானிகள் பலரும் "பிறருக்காக உலகத்திலே வாழவேண்டும்" என்னுங்கொள்கையை வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கின்ருர். அங்ஙனம் பேசியும் பலர் அன்னர் உரைவழி நிற்கின்ருரில்லை. பிறருக்கு உழைக்க அஞ்சித்துறவொழுக்கம் பூண்டு நடிப்பவர்கள் கள்ள ஞானிகளேயாவார்கள். இக்காலத்தில் இத்தகைய ஞானிகளைஎங்குங் காணலாம். இல்லறத்திலிருந்து கொண்டு, தன்னலஞ் சிறிதுங்கருதாது "மற்றவர்க்கு வேலை செய்யவே நான் சிருஷ்டிக்கப்பட்டேன்" என்னுங் கொள்கை யுடையவனே ஞானி. ஈண்டு அருச்சுனன் செயலை உதாரணமாகக் கொள்வோம்.

அருச்சுனன் பாண்டவருள் ஒருவன்; வில்வித்தையில் பேர்பெற்றவன்; தவசிரேஷ்டன்; அன்பிற் சிறந்

தவன். இவன் குருக்ஷேத்திரத்தில் எதிரிகளைக் கண்ட வுடன் சிறிது யோசனை யுடையவனாய் "இவர்களை யேன் யான் கொல்லல்வேண்டும்; இம்மண்ணுலகத்தை யாளவோ என்னருமைப் பாட்டனையும், குருவையும், சகோதரர்களையுங் கொல்வது" என்று சிந்தித்து மனச் சோர்வடைந்தான். அவன் உள்ளஞ் சோர்வடையவே அவனது வில்லுஞ் சோர்வடைந்தது. தேர்ச்சாரதி யாகிய கண்ணபிரான் அருச்சுனன் உள்ள நிலையை யுணர்ந்து "அருச்சுனா! என்ன சோர்வு" என்று வின வினர். அருச்சுனன் கிருஷ்ண மூர்த்தியை நோக்கி "சுவாமி இம்மண்ணுலகையாள இத்துணை உயிர்களை யான் கொல்லவேண்டுமோ? இவர்கள் அந்நியர்களல்ல; பாட்டனாகவும் குருவாகவும் சகோதரர்களாகவு மிருக்கின் றார்கள். இவர்களைக் கொல்ல மனமெழவில்லை" என் றான். அவ்வுரை கேட்ட எம்பெருமான் "அருச்சுனா! இவர்களைக்கொன்று இவ்வுலகை நான் ஆளவேண்டும்" என்ற எண்ணங் கொண்டோவந்தனை! நன்று! நன்று!! நான் என்னும் முனைப்போடு செய்யுங் காரியங்களும், தன்னலங் கருதிச் செய்யும் செயல்களும் வீடுபேற்றை யளிக்கமாட்டா. நீ கொண்டுள்ள எண்ணத்தை மாற் றல் வேண்டும். சேனைபல முடைமையால் செருக்கித் திரிந்து பலருக்கு இடையூறு புரிந்துவரும் துரியோத னாதியரைக் கொன்றால் உலகத்துக்கு நலமுண்டாகும் என்ற எண்ணத்தைக் கொள்வாயாக. 'இவர்களைக் கொன்று நான் உலகத்தை ஆளல்வேண்டும்' என்னுஞ் சீவபோதத்தை யொழிப்பாயாக" என்று ஞானோப தேசஞ் செய்தனர். அவ்வருளுரையை அருச்சுனன் செவிமடுத்ததும், அவனுள்ளத்தில் ஒருவகை மாறுதல்

உண்டாயிற்று "யுத்தகளத்துள்ள சத்துருக்களை என் பொருட்டாகக் கொல்லல் பாவம். உலக நன்மைக் காகக் கொல்லல் பாவமன்று. யான் மற்றவர் பொருட்டே தேகந் தாங்கியுள்ளேன்" என்று எண்ணலாயினன். உடனே அவன் வில்லும் நிமிர்ந்தது. அருச்சுனன் பரோபகார வடிவினனாயினன். முதலில் "இவர்களைக் கொன்றுயான் உலகையாளல் வேண்டும்" என்ற எண் ணத்தோடு வந்த அருச்சனன் அஞ்ஞான அருச்சுனன். கண்ணபிரானின் உபதேசங் கேட்ட பின்னர் "தற்பயன் கருதாது உலக நன்மையை நாடி இவர்களைக் கொல்லல் வேண்டும்" என்ற உணர்ச்சிபெற்ற அருச்சுனன் ஞான அருச்சுனன். அருச்சுனன் வடிவத்தில் மாறவில்லை; தொழிலில் மாறவில்லை. வேடத்தில் மாறவில்லை. ஆனால் அவன் உள்ளம் மாறிற்று. "நான் என்னும் முனைப்பு" அவனை விட்டகன்றது, இதுவே ஞானம் என்பது.

உலகத்திலே மக்கள் தொழின் மாற்றத்தாலும் வேடமாற்றத்தாலும் ஞானிகளாகமாட்டார்கள். அவர் மனம் மாறல் வேண்டும். எவரெவர் எவ்வெத் தொழிலைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றனரோ, அவரவர் அவ்வத் தொழிலைச் செய்துகொண்டிருக்கலாம். எவரெவர் எவ் வெவ்வேடந் தரித்துக்கொண்டிருக்கின்றனரோ அவரவர் அவ்வவ்வேடந் தரித்துக்கொண்டிருக்கலாம். தோட்டியா கவுமிருக்கலாம்; தொண்டைமானாகவு மிருக்கலாம். காட் டிலும் வாழலாம்; வீட்டிலும் வாழலாம். தன்னலங் கரு திவாழ்கிறவன் நரகமடைவான்; பிறர்நலங் கருதி வாழ் கிறவன் மோட்சமடைவான். தன் சுகத்துக்காக மனைவி மக்கள் வாய்க்கப்பெற்றூர்கள் என்று நினைக்கின்றவன் கயவன்; அவர்கள் சுகத்துக்காக "நான் சிருஷ்டிக்கப்பட்

டேன்" என்று நினைக்கின்றவன் அறிஞன். "தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன்" என்றார் சாத்தனாரும்.

இதுகாலை பகவத்கீதையின் கொள்கை பற்றி நிஷ்காமிய கருமஞ்செய்ய வெளிவந்திருக்கின்றவர் திலகமகரிஷி, மகாத்மா காந்தி; அன்னை பெஸண்ட் முதலியோர். திலகர் பெருமான் மற்றவர் பொருட்டுத் தாங்கஷ்டத்தை மேற்கொள்ளலையே பேரின்பமாகக் கொள்கின்றனர். அவர் இப்பொழுது கிழவயதில் பயங்கரமான யுத்த காலத்தில் கடல் யாத்திரை செய்யத் துணிவுகொண்டனர். இத்துணிவு தன்னலங் கருதுவோனுக்கு உண்டாகுமோ? ஒருநாளும் உண்டாகாது. எல்லாம் வல்ல இறைவன், தான் ஆலம் உண்டு மற்றவர்க்கு அமுதளித்தது ஈண்டுக் கவனிக்கற்பாலது.

நாம் யாருக்காக வாழவேண்டும்? நம்பொருட்டாகவோ? பிறர்பொருட் டாகவோ? சிந்தியுங்கள். உண்மை உணருங்கள். பிறருக்காக உழைக்க வெளிவாருங்கள். ஆண்டவன் நம்மைக் காப்பாற்றுவான்.

(16—3—1918).

நமது வேலை.

மனிதன் வேலை செய்யவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறான். அவ்வேலை இருவகைப்படும். ஒன்று நமக்காகச் செய்யும் வேலை. வேறொன்று மற்றவர்க்காகச் செய்யும் வேலை. இவை யிரண்டனுள் பின்னது இன்பந் தரக்கூடியது. வேலை, காலதேச வர்த்தமானங்கட்குத் தக்கவாறு மாறுதல் அடையும். சில வேலைகளில்

சமயத்திற்காகப் பாடுபடவும், சில காலங்களில் ஆசார சீர்திருத்தத்திற்காக உழைக்கவும், சில சமயங்களில் தேசகாரியங்களில் தலையிடவும் நேருதல் இயல்பு. சமயத்திற்கும் ஆசார சீர்திருத்தத்திற்கும் அடிப்படையாயிருப்பது தேசகாரியம். ஒருதேசம் நன்னிலையையிழந்து நிற்குங்காலத்து அத்தேசத்தின் வழக்க ஒழுக்கங்களும், சமய உணர்ச்சியுங் குன்றிப்போகும். சுவரின்றிச் சித்திர மெழுதுவோ ரில்லை. இப்பொழுது இந்தியர்களாகிய நாம் எவ்வூழியஞ் செய்தல் வேண்டும்? இமயம் முதல் கன்னியாகுமரி வரை எதைப்பற்றி ஜனங்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள்? ஜன நோக்கத்தையுணர்ந்தே தலைவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யத் தொடங்குவது வழக்கம். இந்தியா முழுவதும் சுய ஆட்சிச் சந்தடி யன்றோ பரவியிருக்கிறது? காங்கரஸைப்பற்றியன்றோ எல்லாரும் பேசிக்கொள்கின்றனர்? நாட்டுப் புறங்களிலுந் தேசபக்தி நன்கு பரவியிருக்கிறது. ஆதலால் நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய ஊழியம் தேச ஊழியமேயாகும். சமய வளர்ச்சிக்காகப்பாடுபடுவோரும், ஆசார சீர்திருத்தத்துக்காக வேலை செய்வோரும் தேச ஊழியத்திற் கருத்தைச் செலுத்தல்வேண்டும். சமயச்சபைகளும், ஜன ஊழியச் சங்கங்களும், கல்விக்கழகங்களுந் தேச ஊழியச் சபைகளாக மாறுதல் வேண்டும். உலாவும் போதும், உண்ணும்போதும், உறங்கும் போதும் தேச முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய காரியங்களையே நினைத்தல்வேண்டும். பஞ்சாட்சர அஷ்டாட்சர மந்திரங்களைப்போல வந்தேமாதர மந்திரத்தைப் போற்றி உச்சரித்தல் வேண்டும். தேசபக்தியைவளர்க்கும் மகா மந்திரம் வந்தேமாதர மந்திரமே. வந்தே

மாதர மகா மந்திரத்தைச் சொல்லக் கூசுவோரும், நாணுவோரும், அஞ்சுவோரும் அன்னையைக்கொன்ற பாவத்திற்கு ஆளாவர். ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு மந்திரம் ஈசன் திருவாக்கினின்றும் பிறந்தது போல வந்தேமாதரம் என்னும் மகா மந்திரமும் ஈசன் திருவாக்கினின்றும் பிறந்ததேயாகும். பெரியோர்கள் வாக்கினின்றும் பிறப்பனயாவும் இறைவன் திருவாக்கினின்றும் பிறப்பனவேயாம். பெரியோர்கள் உள்ளத்திற் கடவுள் நீங்காதுறைதலால், அவர்களைக் கடவுளாக வழிபடலாகும். அவர்கள் வாக்கும் கடவுள் வாக்கேயாகும்.

நமது அரசர் பெருமான் ஒருமுறைக்கு இருமுறை நம் நாட்டுக் கெழுந்தருளி "நம்பிக்கையோடு எதிர் பாருங்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந்திருக்கின்றனர். ஐரோப்பாவில் பெரும்போர் தொடங்கி யிருக்கிறது. முதன் மந்திரியாகிய மிஸ்டர் லாயிட் ஜார்ஜ் நமக்கு நன்மைசெய்யவேண்டும் என்று பேசியிருக்கின்றார். மெசொபொட்டேமியாவில் நம்மவர் வெற்றிபெற்றுக்கொண்டே செல்கின்றனர். இந்தியா மந்திரியாகிய மிஸ்டர் மாண்டேகு நம்தேசத்தில் விஜயஞ்செய்திருக்கின்றார். இங்கிலாந்திலுள்ள தொழிற் கட்சிக்காரரும் நம் சார்பாக நிற்கின்றனர். இச்செயல் யாவர்செயல்? ஈசன்செயல் அன்றோ? அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது என்னும் ஆப்த மொழிபொய்யாகுமோ? இப்பொழுது நாம் செய்யவேண்டிய வேலை பரோபகாரியாகிய அன்னை பெசண்ட் அம்மையார் தெய்வச்சபையாகிய காங்கிரஸ் அக்கிராசனத்திருந்து நமக்கு அனுப்பியுள்ள செய்தியை உற்றுநோக்குங்கள். அம்

மையார் அக்கிராசன உபந்நியாசத்தில், அரசாங்கத்தார் 1918-ம்வருடத்தில் ஒரு மசோதா கொண்டுவரவேண்டு மென்றும், அதில் இந்தியாவிற்குப் பூரண சுய ஆட்சி 1923-ம் வருடத்துக்குள் அல்லது 1928-ம் வருடத் துக்குள் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றும் இடைப்பட்ட காலத்தில் முதன்முறையாகக் காங்கிரஸ்—லீக் கோரிக் கைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், பிற பின்னி ரண்டு முறையாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டு மென்று குறிப்பிடல் வேண்டுமென்றுங் கேட்டிருக்கின்ளுர். நாமுஞ் சுய ஆட்சி கேட்கின்றோம். அரசாங்கத்தாரும் சுய ஆட்சி வழங்க ஒருப்படுகின்றனர். ஆனால் "எப் பொழுது" என்பது ஏற்படவில்லை. முப்பத்தைந்து கோடி ஜனங்களுக்குப் பிரதிநிதியாக அக்கிராசனம் வகித்துள்ள அம்மையார் காலங் குறித்துவிட்டார். அர சாங்கத்தார் அக்காலத்துக்குள்ளாகத் தம் கொடியின் நிழலில் இந்தியா சுய ஆட்சி பெற்றின்புறச் செய்வா ரென நம்புகிறோம். அரசாங்கத்தார் கருணையை விரை வில் பெறநாம் முயற்சி செய்யவேண்டும். அம்முயற்சி அரசாங்க சட்டதிட்டங்கட்கு உட்பட்டகிளர்ச்சியாகும். இதுவே இப்பொழுது நாம் செய்யவேண்டிய வேலை. நியாய வரம்பு கடந்து கிளர்ச்சி செய்தல் இராஜத் துரோகமாகும். அதனைக் கனவிலும் மறந்துஞ் செய் யோம். நியாய வரம்புக்குட்பட்ட கிளர்ச்சியால் அர சாங்கத்தாருக்கும் குடிமக்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள கூட் டுறவு உறுதிப்படும். ஜனத்தலைவர்கள் ஆணைவழி நின்று மாகாண ஜனத்தலைவர்களும், ஜில்லா ஜனத்தலைவர்களும் தாலுக்கா ஜனத்தலைவர்களும் கிராம ஜனத்தலைவர்களும் தேச காரியத்தில் ஒற்றுமையாக உழைத்துக் காங்கரஸ்

கொள்கையை நிறைவேற்றுவார்களாக. நம்முடைய ஒற்றுமையையும், ஊக்கத்தையுங் காருண்ய அரசாங்கத்தார் கவனித்து நன்மை செய்வார் என்னும் நம்பிக்கையோடு வேலைசெய்தல் வேண்டும்.

சென்னை மாகாணத்தில் பிராமணரல்லாதாருள் சிலர் வழிதுறை யில்லாமல் காங்கரஸ் கொள்கைக்கு மாறாக நடந்துவருகின்றார். அவர்தங் கிளர்ச்சியை யடக்கச் சென்னை மாகாணச்சங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது காங்கரஸ் லீக் கொள்கையைத் தழுவுவது என்பதை நேயர்கள் அறிவார்கள். பிராமணரல்லாதார் அச்சங்கத்தில் சேர்ந்து உழைப்பாராக.

(28—12—1917.)

செல்வத்தைச் செலவழிக்கும் வழியும் காங்கரஸ் வேலையும்.

மனித வாழ்விற்குச் செல்வம் இன்றி யமையாதது. அஃது இருவகைப்படும். ஒன்று அருட் செல்வம்; மற்றொன்று பொருட் செல்வம். முன்னையது அவ்வுலகிற்கு வேண்டுவது; பின்னையது இவ்வுலகிற்கு வேண்டுவது. பொருளின்றி இவ்வுலகில்வாழ்தல் அரிது. அதுபற்றி ஈண்டுப் பொருட் செல்வத்தை நாம் எடுத்துக்கொள்வோம்.

பொருளை அறவழியால் சேர்த்தல்வேண்டும்; அதனைத்தக்கவர்க்குப் பயன்படுத்தல்வேண்டும். மறவழியால் பொருளீட்டலும், அதனைத் தீயவழியில் செலவழித்தலும் பெரும்பாவம்.

செல்வப் பொருளுடையாருள் பெரும்பாலோர் தம்பொருளைத் தமக்கும், தம்மைப் போன்றார்க்கும் பயன் படுத்துகின்றனர். அழகிய முடி, சுட்டி, மதாணி, காதணி, கையணி முதலிய ஆபரணங்களையும், விலையு யர்ந்த பட்டாடைகளையும் அணிய விரும்பி, அவைகட் காகப் பொருளைச் செலவழித்தலும் பிறவும் தம்பொருட் டுப்பொருளைப் பயன் படுத்துவதாகும். மனைவி முதலி யோரை அலங்கரிப்பதும் தம்பயன் கருதியே என்பது ஈண்டுக் கவனிக்கத்தக்கது. தம் போன்ற செல்வர்களை வரவழைத்து, அவர்களை விருந்தினாலும், உல்லாசக் கச் சேரியினாலும் மகிழச் செய்தலும் பிறவும் தம்மைப் போன்றார் பொருட்டுப் பொருளைப் பயன் படுத்துவ தாகும்.

செல்வனொருவன் மற்றொரு செல்வன் கலியாணத் திற்குச் சென்று ஆயிரக் கணக்கான பொருளைச் செல வழிக்கின்றான். பின்னர் இவன் அவன் கலியாணத்திற் குச் சென்று தான் அவன்பால் பெற்ற பொருளை மீண் டும் திருப்பிக் கொடுக்கின்றான். இஃதொருவித பண்ட மாற்று வியாபாரமாகும். இஃது அறவழியாகாது.

பொருளில்லா வறியவர்க்கே பொருளை யுதவல் வேண்டும். அவர் மீண்டும் அப்பொருளைத் திருப்பிக் கொடுக்க வியலாதவர். செல்வர்கள் ஏழைகட்காகவே சிருஷ்டிக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். செல்வர்கள் ஏழை களுக்குக் கடன் பட்டிருகிறார்கள். "செல்வர்கள் கடன் காரர்கள்" என்று விவலிய வேதங் கூறுகிறது.

எத்தனையோ ஏழைகட்குச் செலுத்த வேண்டிய பொருளை மனைவியின் காதணி (கம்மல்) ஒன்றிற்குச் செலவழிக்கும் ஒருவன் நாளை கடவுளுக்கு உத்தரவு

சொல்ல வேண்டியவன். கலியாண முதலிய நற்காரியங்களிலும், அந்தியேஷ்டி முதலிய தீக்காரியங்களிலும் அளவிலாப் பொருளைச் செலவழிக்கின்றவன் மூடன். சிறியர் தீக்களிநிமித்தம் தாசிக்கச்சேரிக்குப் பொருளைச் செலவழிக்கின்றவன் அறிஞனே? தனக்குந் தன்னைச் சார்ந்தார்க்கும் வேண்டப்படும் பொருளிற்கு மேலாகத் தன்னிடத்துப் பொருளிருக்குமாயின், அதனைச்சேமித்துவைக்க வேண்டிய இடம் ஒன்றுண்டு. அது யாது? மதராஸ் பாங்கோ? மயிலைச் சேமநிதியோ? பிறநிதிகளோ? அன்று; அன்று. அஃது ஏழைகளின் வயிறே ஆகும். எவன் பொருளை வைத்திய சாலைக்கும், பாடசாலைக்கும், அன்னமடத்துக்கும் பயன்படுத்துகின்றானே, அவனே தன் பொருளை நன்னிதியில் சேமித்தவனாவான். கூடிய அளவு பிறர் சுகத்தைத் தன் சுகமாகக் கருதுகின்றவனை "பக்தன்" என்னலாம். வெளிவேஷத்தினால் எவனும் பக்தனாகமாட்டான்.

மஹாத்மா காந்தி மாணிக்கங்களிழைத்த ஆபரணங்களைத் தரிக்கின்ற அரசர்களையும், ஜமீன்தாரர்களையும் வெறுக்கின்றார். விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களினால் மனைவியை அலங்கரித்து மகிழ்வுறும் ஒருவனை அவர் விரும்புகின்றாரில்லை. அப்பெரியார் விருந்துகச்சேரிக்கு அளவிலாப் பொருளைச் செலவழித்துப்பட்டம் பெறுவோரைச் சிறிதும் மதியார். காந்தியடிகள் உடல் பொருளாவி மூன்றையும் தேச நலத்திற்கே அர்ப்பணஞ் செய்து பிறர் பொருட்டுத் தேகந்தாங்கி உலவி வருவதை அறியாதாருளரோ?

இப்பொழுது செல்வர்கள் பொருளைப் பயன்படுத்தவேண்டிய ஒரு பெரும் வழியை இறைவன் உன்

டாக்கி யிருக்கின்றான். அஃதோர் அறவழி. அவ்வழியை என்றும் அழியாச் சேம நிதியென்றுங் கூறலாம். அதில் எல்லாச் செல்வர்களும் பங்குபெற முயலல் வேண்டும். அது காங்கரஸ் வேலை செய்வோருக்கு உதவுவது. காங்கரஸ் வேலை செய்வோர்க்கு உதவுவது பாரதமாதாவிற்கு உதவுவதாம்.

இப்பொழுது காங்கரஸ் வேலை பட்டணங்களில் செய்யப்பட வேண்டுவது அநாவசியம்; கிராமங்களில் செய்யப்பட வேண்டுமென்பதை அறிஞர் உணர்ந்திருக்கின்றனர். அதற்கு நூற்றுக் கணக்கான உபந்யாசகர்கள் வேண்டும். பலர் அவ்வூழியஞ் செய்யச் சித்தமா யிருக்கின்றனர். அவருக்கு உதவி புரிய எத்தனை பேர் சித்தமா யிருக்கின்றனர்? ஒருவருமில்லையே. சின்னாட்களுக்கு முன்னர்ச் சுய ஆட்சிக்கு வேலை செய்ய ஆட்கள் தேவை என்று "பக்த" னில் எழுதி வெளியிட்டோம். அதைக்கண்டு பலர் பல கடிதங்கள் எமக்கு விடுத்தனர். அதில் ஓரம்மையார் விடுத்த கடிதத்திலுள்ள சிலவற்றை யீண்டுக் குறிப்பிடுகின்றோம்.

"* * * * * * எனது கணவர் தேச ஊழியத்தையே செய்து வந்தனர். * * * * * இருந்தபோது அவருடைய மனைவியாகிய யானும், என்னுடைய இரண்டு பிள்ளைகளும் எத்தனையோ நாள் பட்டினியாயிருந்தோம்.* * * * * * முதலியோருக்குக் கடிதமெழுதினேன். அவர்கள் பதில்கூட எழுதவில்லை."

இவ்வுரைகள் நந்தலைவர்கட்கு நல்லறிவு புகட்டுமென நம்புகிறோம். காங்கரஸ் மேடையில் பேசிவிட்டுக் கிராமங்களில் காங்கரஸ் வேலை செய்ய முயலாம

லிருப்பது தருமமோ? காங்கரஸ் வேலைக்கென ஒரு நிதி யேற்படல் வேண்டும். அது காங்கரஸ் வேலை செய்ய வெளிவருவோர் குடும்பப் பாதுகாப்பிற்குப் பயன்பட வேண்டும். தலைவர்கள் சிறு முயற்சி செய்வார்களாயின், இதற்கு இலட்சக் கணக்கான பொருள் சேரும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

செல்வர்களே! காங்கரஸ் வேலை கடவுள் வேலை. உங்கள் பொருளை அவ்வேலைக்குப் பயன்படச் செய்யுங்கள். அதுவே உங்கள் செல்வத்தைச் செலவழிக்கும் வழி. அதுவே உங்கட்குத் தோட்கோப்பாகும்.

(4—3—1918.)

பூலோக நரகம்.

பூலோக நரகம் என்பதைப் பலர் பலவாறு கொள்வர். பூலோகத்திலும் நரகம் உண்டோ? என்று சிலர் கருதுவர். சிலர் "சொர்க்கமத்திய பாதாள மென்னும் மூன்று லோகங்களைப் பற்றிக் கேட்டிருக்கின்றோம். புராணங்களில் வாசித்து மிருக்கின்றோம். ஆனால் பூலோக நரகத்தைப்பற்றிக் கேட்டது மில்லை; வாசித்தது மில்லை" என்று வியப்படைவர். செல்வர்களும், வக்கீல்களில் பலரும், ஜமீன்தார்களும், பட்டதாரிகளும் பூலோக நரகத்தைக் கண்டிருக்க மாட்டார்கள். அவருட்சிலர் அதைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பர். பூலோக நரகத்தைக்கண்டு துன்பத்திலழுந்துபவர்கள் ஏழைகளே. ஏழைகளிற் பெரும்பாலோர் நாடோறும் அந்நரகக்குழியில் அழுந்தித் துன்புறுகின்றனர். அந்நரகம்

ஆங்கிலங் கற்றவர்க்கு அவ்வளவு துன்பம் பயப்பதில்லை; ஆங்கிலப் பயிற்சி யில்லாத நாட்டுப் புறத்தாருக்குப் பெருந்துன்பம் விளைக்கிறது; பெண்பாலாரை எல்லை யின்றி வருத்துகிறது; குழந்தைகளை வதைக்கிறது. அந்நரகம் யாதென்பதை அறிந்துகொள்ள நேயர்கள் அவாவுவார்கள். அதனை அறிந்துகொள்ள அவாவுவதிற் பயனில்லை. அதனைப் பூலோகத்தில் நிலைத்து நிற்க ஒண்ணாதபடி யொழித்து, ஏழைகள் துக்கத்தைப் போக்க அவாவுதல் வேண்டும்.

மஹாத்மாகாந்தி அந்நரகத் துன்பத்தை அநுபவத்திலுணர்ந்து, அதனை யொழிக்க முயற்சி செய்கின்றனர். அந்நரகம் இறைவனால் உண்டாக்கப்பட்டதன்று; மக்களால் உண்டாக்கப்படுவது. முயற்சியால் அதனை விலக்கலாகும். ஒற்றுமையால் அதனை ஒழித்தலாகும். அந்நரகம் யாது? அஃது இருப்புப்பாதை (ரெயில்வே) மூன்றாம் வகுப்பு வண்டித் தொடர். மூன்றாம் வகுப்பு வண்டிகளில் சிறப்பாகத் தென்னிந்திய ரெயில்வே மூன்றாம் வகுப்பு வண்டிகளில் ஏழைச்சகோதரர்கள் படுந் துன்பத்துக்கு அளவு உண்டோ? மூன்றாம்வகுப்புப் பயணச்சீட்டுப் (டிக்கட்)பெறுவது பெருங் கஷ்டம். கிராம வாசிகளிற் சிலர் டிக்கட் விற்கு மிடந் தெரியாது விழித்து வருந்துவதை நேரிற் கண்டவர் உணர்ந்திருப்பர்; மூன்றாம் வகுப்பு டிக்கட் பெறுவோருக்குத் தனியாகத் தங்குமிடமில்லை. அவர்கள் ஓர் அறையில் ஆடுமாடுகள்போல் அடைக்கப் படுகிறார்கள். வண்டி வந்ததும் வாசற்கதவு திறக்கப்படுகிறது. ஒருவர் மேல் ஒருவர் விழுந்து ஓடுவதையும் ஓடும் வலிமை யில்லாதவர் "வண்டி போய்விட்டால் என் செய்வது"

என்று நடுங்கி நிற்பதையும், அருமைச் சகோதரிகளுக்கு ஒவ்வொருகால் அங்கே நேரும் அவமானத்தையும்விரித்துரைத்தால் நேயர்களுக்குத் துக்கமிகும். இவ்வளவு வருத்தத்தோடு வாயற்படி கடந்து வண்டியை நோக்கிச் சகோதர சகோதரிகள் ஓடும்போது, சில உத்தியோகஸ்தர்களின் கூச்சலினாலும், அச்ச நோக்கத்தினாலும், கரத்தேயுள்ள கம்பினாலும், பெருமித நடையினாலும், அடி உதையினாலும் அவர்களுக் குண்டாகும் இடுக்கண் அளவிடற் பாலதன்று. கஷ்டப் பட்டுக் கூலி வேலை செய்து பெற்ற பணத்தைக்கொண்டு டிக்கட் வாங்கியுஞ் சகோதரர்கள் வருந்த நேரிடுவது விசனிக்கத் தக்கது.

வண்டி யேறின உடனாதல் சகோதரர்களுக்குச் சுகமுண்டோ? ஒவ்வொரு வண்டியிலும் அளவிற்கு மேலாக ஜனங்கள் ஏறிவிடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு வேளையில் திரும்பவும் அசையவும் மூச்சு விடவும் முடியாமல் சிறுவர்களும் பெண்களும் பெருந்துக்கத்துக்கு ஆளாகின்றார்கள். திரும்பவும் அசையவும் இடமில்லையென்றால், உறங்க இடம் எங்கிருந்து கிடைக்கும்? இந்தச் சந்தடியில் சில சகோதரர்கள் சுருட்டுப் பிடித்துப் புகை விடுகின்றார்கள். அப்புகை சிலர் மனதைப் புண்படுத்துகிறது; சில வேளைகளில் சண்டையையும் மூட்டுகிறது. ஒவ்வோரிடத்திலும் பிரயாணிகள் வண்டியில் ஏறிக்கொண்டே யிருக்கின்றார்கள். கூட்டம் பெருகப் பெருகக் கூச்சல் பெருகுகிறது. இரவு முழுவதும் கண் விழித்தலினாலும், ஜன நெருக்கத்தினாலும், ஒருவர் மூச்சு ஒருவர் மேல் படர்தலினாலும், பிற துன்பங்களினாலும் சகோதரர்கள் மூன்

றும் வகுப்பு வண்டிகளில் அடையும் வேதனையை நரக வேதனைக்கு ஒப்பிடாது வேறு எதற்கு ஒப்பிடுவது?

இக்காரணம் பற்றி மூன்றும் வகுப்பு வண்டியைப் பூலோக நரகம் என்று யாம் சொல்வது வழக்கம். மூன்றும் வகுப்பு வண்டியில் ஓர் இரவு பிரயாணஞ் செய்பவர் வீடு சேர்ந்து சுகமடைய இரண்டுநாள் செல்லும். தேகத்தில் வலிமையில்லாதவர்கள் பித்த சுரத்தால் பலநாள் பீடிக்கப்படுகின்றார்கள். இங்ஙனம் பன்முறை யாத்திரை செய்வோர் விரைவில் மரணமடைவர். இப்பொழுது இந்தியாவில் ஜனங்கள் அகால மரணமடைவதற்குப் பல காரணங்களுண்டு. அவைகளுள் ஒன்று மூன்றும் வகுப்பு வண்டியாத்திரையாகும்.

இவ்வாறு ஏழைகள் நாடோறும் அனுபவித்து வருந் துன்பத்தை யுணர்ந்தவர் யாவர்? முதலாம்வகுப்பு இரண்டாம்வகுப்பு வண்டிகளில் பிரயாணஞ் செய்யும் ஜமீன்தார்கள் அறிந்திருக்கிறார்களா? பல ஜமீன்தார்களுக்கு ஏழைகள் துன்பம் தெரியாது. அவர்கள் சபாநாயகத்தின்கீழ் நடைபெறும் மகாநாடுகளில் செய்யப்படும் தீர்மானங்கள் ஜன அபிப்பிராயத்தைத் தழுவினவாமோ? மூன்றும்வகுப்பு வண்டி யாத்திரையால் நேரும் துன்பத்தை மகாத்மா காந்தி நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்; எப்படி அத்துன்பத்தை யுணர்ந்தார்? அப்பெரியார் தாமும் மூன்றும்வகுப்பு வண்டியில் பிரயாணஞ் செய்து சகோதரர்கள் துன்பத்தை நன்குணர்ந்தார்; அதை யொழிக்கவும் முயற்சி செய்துவருகின்றார். பல பெரியோர்கள் மூன்றும்வகுப்பு வண்டிப் பிரயாணத் துன்பத்தைப்பற்றிப் பத்திரிகைகளில் எழுதினார்கள்; சபைகளில் கேள்வி கேட்டார்கள்; மேடைகளில் உபந்நியாசஞ் செய்

தார்கள். என்ன செய்தும் மூன்றும்வகுப்பு வண்டிப் பிரயாணத்துன்பம் ஒழிந்ததோ? இல்லையே. இதுபோன்ற நோய்கள் இந்தியாவில் பல உள. அவை எல்லாவற்றையும் ஒழிக்க ஒரு மருந்துண்டு. அது யாது? அது ஜனப்பொறுப்பாட்சி என்னுஞ் சுய ஆட்சி யாகும்.

(2—1—1918)

இந்தியாவில் சுகாதாரம்.

மனித வாழ்க்கைக்குச் சுகாதாரம் இன்றியமையாதது. சுகாதார நலத்தால் மனிதர்கள் நோயற்ற வாழ்வைப் பெறுவார்கள். "நோயற்ற வாழ்வே வாழ்வு." நோயால் பீடிக்கப்பட்டவன் விரைவில் மரணமடைவான். அவன் உலகத்தில் உள்ள மட்டும் மற்றவர்க்குப் பெரும்பாரமாக இருப்பான். நோயுற்ற வாழ்க்கை வாழ்க்கையன்று. நோய்க்குக் காரணஞ் சுகாதாரக் குறைவேயாம். சுகாதாரம் இருவகைப்படும். ஒன்று இயற்கைச் சுகாதாரம்; மற்றொன்று செயற்கைச் சுகாதாரம். இயற்கைச் சுகாதாரம் இறைவன் ஆணை வடிவமாயிருப்பது. செயற்கைச் சுகாதாரம் மனிதர்கள் அறிவுக் கேற்றவாறு இயற்கைப் பொருள்களை மாற்றிச் செய்யும் வசதி. இந்தியாவின் இயற்கைச் சுகாதார நிலை செம்மையாக இருக்கிறது. அஃதென்றும் ஒரு தன்மையாக இருப்பது. முற்காலத்தில் நம் பெரியோர்கள் நீண்டகாலம் உலகத்தில் சுகமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் தொண்ணூறு வயது நூறு வயது அளவும் சுகவாழ்வைப் பெற்றிருந்தனர். ஆயிரம் வருடம் இரண்

டாயிரம் வருடம் ஜீவித்திருந்தவர்களையும் நம் பாரத மாதாஈன்றிருக்கின்றாள். மரணமடையாமலே உலகத்தில் வாழும் நெறிகளும் உண்டு. இவைகளை நம்மவர்கள் கட்டுக்கதைகள் என்று சொல்லி நகையாடுகின்றார்கள். அது பற்றியாமும் பழைய உண்மைகளை விரித்து உரையாடாது செல்கின்றோம். பழைய உண்மைகள் உறுதிப்படுங் காலம் நெருங்கியிருக்கிற தென்பதை நேயர்களுக்கு அறிவித்துக்கொள்கிறோம். இப்பொழுது மேல் நாட்டு நாகரிகம் பரவாத இடங்களிலுள்ள ஜனங்கள் நீண்ட நாள் உலகத்தில் ஜீவிக்கின்றார்கள்.

இப்பொழுது இந்தியர்களின் சராசரி வயது இருபத்திரண்டு. ஒருகாலத்தில் இந்தியர்களின்சராசரி வயது நாற்பதாக இருந்தது. இப்பொழுது இந்தியர் வயது குறைவடைந்ததற்குக் காரணம் யாது? இன்னும் அது குறைந்துசெல்லினுஞ்செல்லும். இந்தியரினமே நசித்து வருமாயின், அவர் மற்றநாட்டவரைப்போல முன்னேற்றமடைவது எக்காலம்? வரவர இந்தியரில் பெரும்பாலோர் இளமைவயதிலேயே முதுமையுற்று மரணமடைவதற்குக்காரணம் என்னை? இயற்கையில் மாறுதல் நிகழ்ந்ததோ? ஒன்று மில்லையே. காரணம் பலர் பலவாறு கூறுப. எமக்குத்தோன்றிய சிலவற்றை யீண்டுக் குறிப்பிடுகின்றோம். பிற நாட்டார் வழக்க ஒழுக்கங்களை இந்தியர் மேற்கொள்ளல், இந்தியர்களிற் சிலர் மேல் நாட்டு மது மாமிசங்களை உண்ணல், பெண்ணோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வைத்திய சாலைகளில் சிகிச்சை செய்தல், ஏழைகள் குடிசைகளை அழித்து, அவர்களை வரிசைவரிசையாகக்கட்டப்பட்ட சிறுவீடுகளில் அடைத்தல்,மேல் நாட்டு மருந்துகளை உண்ணல், இத்தேச வொழு

கத்தை விடுத்தல், பட்டணங்களில் ஜன நெருக்கம், காடுகளை அழித்தல், மின்சார விளக்கு விசிறி முதலியவற்றை உபயோகித்தல், ஆங்கிலேயர் முறைப்படி உணவு கொள்ளக் காலங்குறிப்பிட்டுப் பெருந்தீனி கொள்ளல், தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர் நீண்டநேரம் வேலை செய்தல் முதலியன. இவைகளிற் சில மகாத்மா காந்தியால் குறிப்பிடப்பட்டவை. இன்னோரன்ன காரணங்களால் இந்தியாவின் சுகாதார நிலைகுன்றிவிட்டது. பண்டைக்காலத்துமனிதர் காலையிலெழுந்து உறைவிடத்துக்குச் சிறிது தூரத்திலுள்ள தோட்டஞ்சென்று, உலாவி, ஊற்றுநீரில் மூழ்கிப் பூக்கொய்து அனுஷ்டானஞ் செய்வர். தோட்டத்தில் உலாவுவதாலும், ஊற்று நீரில் மூழ்குவதாலும், மலர் வாசனையை முகர்வதாலும் மனிதருக்குத் தேக சுகமில்லை என்று கூறுவோர் உளரோ? நித்தியானுஷ்டான முறைகள் யாவும் தேகாப்பியாசத்திற்காக ஏற்படுத்தப் பட்டவை என்பது அறிவுடையோர் கருத்து. இடை இடையே இறைவன் திருநாமத்தை உச்சரித்தலால் ஆத்ம சுகமும் உண்டு என்பதை நேயர்கள் கவனிப்பார்களாக. நம்மவர்கள் தேகசுகம் ஆத்மசுகம் என்னும் இரண்டிற்கும் உழைப்பவர்கள்.

முற்காலத்தில் ஏறக்குறைய எல்லோரும் பிராணுயாமம் செய்து வந்தனர். பிராணுயாமத்தால் தேக சுகம் பாதுகாக்கப்படும்.

"புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை,
நெறிப்பட வுள்ளே நின்மல மாக்கில்,
உறுப்புச் சிவக்கும் உரோமங் கறுக்கும்,
புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடை யோனே"—திருமூலர்.

இப்பொழுது பிராணுயாமம் என்ற சொல் இந் நாட்டினதா என்று கேட்போர் பலர் இருக்கின்றனர்.

முற்காலத்தில் பெண்பாலார் எல்லாருக்குஞ் சுகா தாரம் போதிக்கப்பட்டுவந்தது. புத்தகத்தை யெடுத்துப் படிப்பதுதான் படிப்பு என்று சொல்வது அறியாமை. பல விடயங்களைத் தாய்மார்கள் தங்கள் அநுபவத் தைத் தங்கள் புதல்விகளுக்கு நாடோறுஞ் சொல்லிக் கொண்டு வருவார்கள். இப்பொழுது பட்டணங்களி லுள்ள பெண்கள் குழந்தைப் பருவத்திலேயே பள்ளிக் கனுப்பப்படுகிறார்கள். அங்கே அவர்கள், சுகவழியென் னும் நூலைப்படிக்கின்றார்கள்; அதன்பொருளை உணர் கின்றார்களில்லை. அவர்கள் வயதடைந்ததும் கல்யாணஞ் செய்துகொள்கிறார்கள்; தம் சுகத்தையும் நாயகன்மார் சுகத்தையும் பாதுகாக்க இயலாமல் விழிக்கின்றார்கள்; சுகாதாரத்துக்கு விரோதமான காரியங்கள் பல அறி யாமையாற் செய்து துக்கத்துக்காளாகின்றார்கள். பெண் பாலருள் ஒருவர் இருவர் எம். ஏ. பரீட்சையில் தேறு வதால் இந்தியா சுகாதார நிலையை யுணராது. சுகாதாரக் குறைவால் எண்ணிறந்தவர்கள் கொள்ளை நோயாலும், வாந்திபேதியாலும், வேறு பல கொடிய நோய்களாலும் பீடிக்கப்பட்டு மரண மடைகிறார்கள். கொள்ளை நோய் (பிளேக்) எத்தனை ஆண்டுகளாக இந்தியாவில் தாண் டவமாடிக் கொண்டிருக்கிறது? இது போன்றகொடிய நோய்களே இந்தியரின் வாழ்நாளைக் குறைத்துவிடுகின் றன. அந்நோய்களைத் தடுக்கவும், சுகாதார வசதிகளைச் சீர்படுத்தவும் அரசாங்கத்தார் கவலைசெலுத்தி வருகின்ற னர். நாமும் அவரோடு கலந்து உழைத்தல்வேண்டும். சுகாதாரத்துக்காக அரசாங்கத்தார் இப்பொழுது செல

வழித்து வரும் பொருள் போதாது; இன்னும் ஏராளமான பொருள் செலவழிக்கவேண்டும். ஜன விருப்பப்படி பொருளைச் செலவழிக்கத் தற்கால ஆட்சி முறை இடந்தருமோ? சுய ஆட்சி வேண்டாம் வேண்டாம் என்று சொல்லிஊரைக்கெடுத்து வருஞ்சகோதரர்களே! இந்தியரின் வாழ்நாள் குறைவுற்று வருவதை எங்ஙனந் தடுக்கப்போகின்றீர்கள்? வாந்தி பேதியையும் கொள்ளை நோயையுந் தொலைக்க எத்தனை டாக்டர்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றீர்கள்? ஒரு டாக்டர் போதுமோ? ஏழை ஜனங்கள் சுகாதாரக் குறைவால் வாடி வருந்திச் சாகின்றார்களே! இராஜாக்களும் ஜமீன்தார்களும் உயர்ந்த மாடி வீடுகளில் வாழ்கின்றார்கள். அவர்களைக் கூப்பிட்டால் அசையாமல் மோட்டார் வண்டியில் ஏறி வந்து மகாநாடுகளில் அக்கிராசனம் வகிப்பார்கள், ஆங்கிலோ இந்தியர்கள் சொல்லிக் கொடுக்கிறபடி சுயஆட்சி வேண்டாம் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு, வீடு சேர்ந்து மகா நாட்டை மறந்து விடுவார்கள். இவர்கள் ஏழைகளின் துன்பத்தை யெங்ஙனம் அறிவார்கள்? சுகாதாரக் குறைவையும் பிற குறைகளையும் ஒழிக்கவல்லது சுய ஆட்சியொன்றே என்பதை யுணருங்கள்.

(11—1—1918)

ஆசார சீர்திருத்தம்.

ஆசார சீர்திருத்த மென்பது மனிதனுடைய ஒழுக்க நிலையை ஒழுங்கு படுத்திக் கொள்ளு முறை. ஒழுக்கமே மனிதனுக்கு உயிர் போன்றது. அவ் வொழுக்க முறை நாட்டிற் கேற்றவாறு பலதிறப் பட்டு நிற்கிறது. அதை இருவகையாகப் பிரிக்கலாம்: ஒன்று இயற்கை முறை; மற்றொன்று செயற்கைமுறை. இயற்கை ஒழுக்கமுறை அவ்வந்நாட்டிற்கு இயற்கை யாக அமைந்து கிடப்பது. செயற்கை ஒழுக்க முறை பிறநாட்டார் கூட்டுறவால் அவர் தம் வழக்க ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டு நடப்பது.

நமது இந்திய நாட்டின் இயற்கை ஒழுக்க முறை அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிலவுவது. அன் பொழுக்கங் கைவரப்பெற்ற ஒருவனுக்குச் சாதிவேற் றுமை முதலியன தோன்றா. அவனுக்கு ஆத்மவிளக் கம் புலனாகுமன்றி மாயா தேக வேற்றுமை புலனாவ தில்லை.

அன்பொழுக்கம் உதயமாவதற்கு உரிய வழிகளும் தேசத்திற்கேற்றவாறு பல திறப்பட்டு விளங்குகின்றன. நந்தேசத்தார் கடவுள் சிருஷ்டிக்கு உட்பட்ட உயிர்கள் யாவும் ஒன்றே என்னும் உண்மை கைவரப் பெறுவ தற்கு ஈசுர உபாசனை செய்து வந்தனர். நாமனைவருஞ் சகோதரர்கள் என்ற உணர்ச்சியை மறந்திருப்பது சாதி முதலிய வேற்றுமைக்குக் காரணமாகும். அன்பு வடி வாக வுள்ள ஆண்டவனைப் பூசிப்பதால் அன்பொழுக் கம் வளரும் என்பது நம் ஆன்றோர் கொள்கை.

பிராமண குலத்துத் தோன்றிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் பாணராகிய திருநீலகண்டரோடு உறவுகொண்டதையும், பிராமணராகிய அப்பூதி யடிகள் வேளாளராகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைக் குருவாகக் கொண்டு அவரைப் பூசித்து அவருடனிருந்து அன்னம் உண்டதையும், பிராமணராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் உருத்திர கணிகையராகிய பரவையாரையும், வேளாள ராகிய சங்கிலியாரையும் மணம் புரிந்து கொண்டதையும் நேயர்கள் ஆராய்ச்சிசெய்து உண்மை தேறல் வேண்டும். இப்பெரியோர்களை ஒருவரோடொருவர் கலப்பித்து உறவாடச் செய்வித்தது யாது? ஈசுர உபாசனையன்றோ? அன்பாகிய இறைவனை நாடோறும் பூசிக்கின்ற ஒருவன் அன்பனுகாது வேறு எந்நெறியன் ஆவன்? அவ்வன்பு வழி நின்றொழுகிய பெரியோர்கள் "சாத்திரம் பல பேசுஞ் சழக்கர்காள், கோத்திரமுங் குலமுங் கொண்டு என் செய்வீர்" என்றும், "அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழு நோயராய் ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனுங் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகில் அவர் கண்டீர் நாம் வணங்குங் கடவுளாரே" என்றும், "மல மில்லை மாசில்லை மானாபிமானக் குலமில்லை கொள்ளுங் குணங்களுமில்லை" என்றும் திருவாய் மலர்ந்துள்ள அரிய வாக்குகளை ஆங்கிலம் பயின்று ஆசார சீர் திருத்தம் பேசும் அன்பர்கள் கவனிப்பார்களாக. இங்ஙனம் இறைவன் வழி பாட்டால் தம் ஆசாரத் தைச் சீர்திருத்தஞ் செய்து வந்தனர் நம் பெரியோர். அத்தகை இந்தியர் நாடு பிறநாட்டுக் கூட்டுறவால் தன்னெறி விடுத்து வேறு நெறி பற்றத் தொடங் கினமையால், நம்மவருட் சிலர் பலவகை ஆசாரத்தை

மேற்கொண்டு அல்லற்பட்டு வருகின்றனர். இந்திய ரது தற்கால ஆசார சீர்திருத்த முறையைத் திரிசங்கு சுவர்க்கத்துக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுவது மிகையாகாது.

இப்பொழுது நமது இந்தியாவில் பல ஆசார சீர் திருத்த சபைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை அநாசார சபைகள் என்றே நாம் கூறுவோம். அச்சபைகளில் சேர்ந்த பலர் தம் இயற்கை ஆசாரத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டனர், சிலர் அச்சபையால் சாதிபேதம் முதலி யவற்றைக் கண்டித்துக் கேட்போர் இன்புறுமாறு உபந் நியாசஞ்செய்து வீடுசேர்ந்ததும் சாதிபேதத்திற்பெருங் கவலை செலுத்துகின்றனர். ஆசாரசீர்திருத்த சபைக ளில் சேர்வதனால் நம்மவர்கள் பல நன்மைகளைப்பெற்று வருகின்றார்கள். என்ன நன்மைகள்? புலால் உண் ணாதவர்கள் புலால் உண்கிறார்கள்; மதுபானஞ் செய்யா தவர்கள் மதுபானஞ் செய்கிறார்கள். சிலர் விபசாரஞ் செய்யவும் பழகிவருகின்றனர்.

நம்மூரில் ஓர் ஆசாரசீர்திருத்தச் சங்கமிருக்கின் றது. அதில் மேற்கூறிய மூன்றையும் பழகவே பல மாணாக்கர்கள் சேர்ந்து வருகின்றார்கள். அவ்வங்கத்த வர்கள் திருவிளையாடல்களை நேரே கண்டவர் சொல்லப் பன்முறை யாம் கேட்டிருக்கின்றோம். அன்னார் தீயொ ழுக்கங்களைப் "பக்த"னில் வரைய மனங் கூசுகின்றது.

சில ஆசார சீர்திருத்தக்காரர்கள் விதவா விவாகம் முதலியவற்றைப் பேசுகிறார்கள்; எழுதுகிறார்கள். விதவா விவாகத்தைப்பற்றி ஆண்மக்கள் பேசுவது அறியாமை. பெண்மக்கள் சீர்திருத்தங்களைப் பெண் மக்களே பேசி முடிவு செய்யல்வேண்டும். அவர் தம் முடிந்த கொள்கைக்கு ஆண்மக்கள் கூடுமானால் துணைபுரியலாம்.

நமது நாட்டில் ஆசார முறையைச் சீர்திருத்தஞ் செய்ய வேண்டுமானால், சமயச் சார்பாக நின்றே செய்ய வேண்டுமென்பது எமது கொள்கை. இப்பொழுது சில இடங்களில் பரவி வருவது மேல் நாட்டு ஆசார சீர்திருத்த முறையாகும். அதனால் நம் நாடு ஒற்றுமைப்படாது. காந்தியடிகள் ஆசார சீர்திருத்த முறை நந்தேசத்துக்கு உரியதாகும். அவர் உரை வழி நிற்க வேண்டுவது உண்மை இந்தியர் கடமை. இதைப் பற்றிச் சமயம் நேர்ந்துழிப் பின்னும் எழுதுவோம்.

(13—5—1918.)

மிஸ்டர் பேடலும் விவாகமும்.

இப்பொழுது கூடியுள்ள இந்திய சட்டசபையின் இரண்டா நாள் நிகழ்ச்சி முறையை நேற்று வெளியிட்டோம். அந் நிகழ்ச்சி முறையில் ஹிந்துக்கள் மிக முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டிய ஒரு விடய மிருக்கின்றது. அது பேடல் கொண்டுவந்த ஒரு மசோதாவாகும். அம்மசோதா வருமாறு:—"ஹிந்துக்கள் ஒரு வகுப்பினின்றும் மற்றொரு வகுப்பில் விவாகஞ் செய்து கொள்ளலைச் சட்டமாகச் செய்யல்வேண்டும். அச் சட்டம் 1918-ம் வருஷத்திய ஹிந்து விவாக அங்கீகாரச் சட்டமென்று சொல்லப்படவேண்டும். பிரிட்டிஷ் இந்தியா முழுவதும் அச்சட்டத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும். ஹிந்துக்கள் தங்களுக்குரிய ஒரு வகுப்பை விட்டு வேறு வகுப்பில் கலியாணஞ் செய்து கொள்வது நியாய விரோதமாகாது."

இம்மசோதா முன்னர் ஒரு முறை ஸ்ரீமான் பூபேந்திரநாத் பாஸுவால் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதா போன்றது. பாஸு அவர்கள் கொண்டுவந்த மசோதா, எங்ஙனம் பொது ஜனங்களால் மறுக்கப்பட்டதோ, அங்ஙனமே மிஸ்டர் பேடலின் மசோதாவும் மறுக்கப்படும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. இம் மசோதா அரசியலைப் பற்றியதன்று; சாதியைப் பற்றியதொன்று. சாதி விடயத்தில் இது காலை அரசாங்கத்தார் தலையிடுவது அநாவசியம் என்றே தோன்றுகிறது. காலநிலைக்கேற்ற மசோதாக்களைச் சட்டசபையில் கொண்டு வருவது நியாயமாகும். இப்பொழுது இந்தியாவில் எத்தனையோ குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்றைப்பற்றி மிஸ்டர் பேடல் பேசலாகும். தொழிலாளரைப் பற்றி இதுகாறும் எந்தக் கௌரவ அங்கத்தவரும் சட்டசபையில் பேசியதாகத் தெரியவில்லை. இந்தியா பஞ்சத்தால் விழுங்கப்படும் இக்காலத்தில் விவாக மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டுவது அநாவசியம்.

மிஸ்டர் பேடல் கொண்டுவந்த மசோதாவைச் சிலர் ஆமோதித்தனர்; சிலர் மறுத்தனர். * * * * * * *

இந்தியாவில் இப்பொழுதுள்ள குடிமக்களுள் மிகப் பழையவர் இருவர். அவர் ஆரியர் தமிழர் என்பவர். இவ்விருவரும் நாளடைவில் வழக்க வொழுக்கங்களிலும், தெய்வ பூசையிலும் ஒன்று பட்டு விட்டனர். இப்பொழுது இன்னார் ஆரியர் இன்னார் தமிழர் என்று பிரித்துக்கணக்கிடல் மிக அருமை. பண்டை ஆரியமக்களுள்ளும் சாதி வேற்றுமை யிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. பண்டைத் தமிழ்மக்களுஞ் சாதிவேற்

றுமைபாராட்டியதாகத் தெரியவில்லை. இவ்விரு கூட்டத்தவரும் ஒன்று பட்டுக் கலப்புற்ற காலத்திலேயே சாதி வேற்றுமை தோன்றிற்று என்பது சிலர் கொள்கை. பழைய காலத்தில் சாதி வேற்றுமை தொழிலைப்பற்றி ஏற்பட்டது. பிறப்பைப்பற்றி அஃது ஏற்படவில்லை. "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்" என்று திருவள்ளுவருங் கூறியிருக்கின்றனர். நாளேற நாளேறச் சாதி வேற்றுமை பிறப்பை ஒட்டி நின்றுவிட்டது. நால்வகை சாதி நான்கு கோடி சாதிகளாகப் பிரிந்துவிட்டன. ஒவ்வொரு வீட்டினரையும் ஒவ்வொரு சாதியினராகக் கொள்ளலாம். ஒரு சாதியாரெனக் கூறிக்கொள்வோருள்ளும் எத்தனையோ பேதங்களைக் காண்கிறோம்.

இந்தியா பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு உட்பட்டபின்னர்ச் சில அறிஞர்கள் சாதி வேற்றுமையைத் தொலைக்கப் பல்வகை முயற்சிசெய்து வருகின்றார்கள். இற்றைக்குச் சுமார் இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர்ச் சாதி வேற்றுமையைத் தொலைக்கப் புத்தர் பெருமான் முயற்சி செய்தனர். பின்னாளில் அதை ஒழிக்க முயன்றவர் இராமாநுஜர் முதலியோர். எவர் முயன்றும் இந்தியாவில் சாதிபேதம் ஒழியவில்லை.

சாதிகள் பலவாறாகப் பிரிந்தமையால் வழக்க ஒழுக்கங்களும் பலவாறாகப் பிரிந்து நிற்கின்றன. நாட்டிற்கு நாடு வழக்க ஒழுக்கங்களில் மாறுபட்டுக் கிடக்கின்றது. வங்காள தேசத்தார் வழக்க ஒழுக்கத்திற்கும் சென்னை வாசிகள் வழக்க ஒழுக்கத்திற்கும் வேற்றுமை உண்டு. பம்பாய் வாசிகள் வழக்க ஒழுங்கங்களிற் பிற நாட்டார் வழக்க ஒழுக்கங்களினின்றும் மாறுபடுகின்

ஞர்கள். நாட்டிற்கேற்ற வாறும், பிறப்புக் கேற்றவாறும் பலவகை வேற்றுமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவ் வேற்றுமைகள் உள்ளமட்டும் விவாகமுறையும் வேற் றுமைப்பட்டே நிற்கவேண்டும்.

விவாக மென்பது ஒரு சாதாரண காரியமன்று. மேல்நாட்டார் அதை உலகவின்பமாகக் கருதுவர்: கீழ் நாட்டாராகிய நாம் விவாகத்தைப் பேரின்பத்துக்கு வழி யாகக் கொள்கிறோம். இல்லறமென்பது மனிதனைத் தூய்மைப் படுத்துவது. பண்டைத்தமிழ் நூல்கள் இல்லற இன்பத்தின் பெருமையையே பெரிதும் பேசு வது கவனிக்கத்தக்கது. மனிதன்வாழ்க்கைக்கு உயிராக நிற்பது இல்லறம். அத்தகைய இல்லறத்தை நடாத்தும் நாயகனும் நாயகியும் வழக்க ஒழுக்கங்களில் மாறுபட்டு விடுவாராயின், அவர் பெறவேண்டிய இன்பம் துன்ப மாகவன்றோ மாறும்?

பண்டைக் காலத்தில் சாதி வேற்றுமை பாராட் டாது பல கல்யாணங்கள் நடந்தேறின என்பதை மறுப்பாரில்லை. இப்பொழுது யாம் பெரும்பான்மை நோக்கிப் பேசுகின்றோம். பிராமணனுக்கு வாழ்க் கைப்பட்ட சூத்திரப் பெண்ணின் கதையையும், சூத்தி ரனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட பிராமணப் பெண்ணின் கதையையும் யாம் அறிவோம். ஒரு கலாசாலையில் "தேகப்பயிற்சி" போதிக்கும் ஆசிரியர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பிராமணர். அவருக்கு எப்படியோ ஒரு சூத்திரப்பெண் வாழ்க்கைப்பட்டாள். அவருக்கும் அவளுக்குந் தொடக்கத்தில் ஏற்பட்ட அன்பிற்கு அளவேயில்லை. கலாசாலை மாணவரும் அவர் அன்பைக் கண்டு வியப்பதுவழக்கம். பிற்பகல் மூன்றரைமணிக்கே

ஓரழகிய வண்டி பள்ளிக்கூடத்தருகே வந்து நின்று கொண்டிருக்கும். நான்கு மணிக்கு அவ்விருவரும் மாணாக்கர் காண, உபாத்தியாயர்கள் காண வண்டியில் அணித்தாக அமர்ந்து கடலோரஞ் செல்வர். இத்த கைய ஒன்றிய அன்பு அவர்கள் உடலளவாக நின்ற தன்றி உள்ளத்தில் ஊடுருவிப் பாயாமலே கிடந் தது. இறுதியில் அவ்விருவர் அன்பிற்கும் இடை யூறு நேர்ந்துவிட்டது. இதற்குக் காரணம் யாது? வழக்க ஒழுக்கமும் உணவுமேயாகும். பிராமணர் தம் மனைவி வருந்த வேறு சாதிப்பெண்ணின் மாட்டு இன் பந் துய்த்துவரினும், தம் வழக்க வொழுக்கங்களை விடாமலிருந்தனர்; சூத்திரப் பெண் சைவப்பெண் ணல்லள். அவள் புலால் உண்பவள். அவள் நாடோறும் தம் அருமை நாயகராகிய பிராமணரைப் புலா லுண்ணு மாறு வருத்துவதுண்டு. அதற்கு அவர் இணங்காமை கண்டு அவரை அவள் வெறுத்துவிட்டனள். வழக்க ஒழுக்கங்களால் அன்பிற்கும் இடையூறு நேரிடுவது இயல்புபோலும்! மேல்நாட்டில் வழக்க ஒழுக்கங்கள் பெரிதும் ஒன்றுபட்டே யிருக்கின்றன. மேல்நாட்டில் கோயிலுக்குப் போகும் வழியிலும், ரயில் யாத்திரை யிலும், கப்பல் யாத்திரையிலும் முன்பின் அறியா ஒரு வனும் ஒருத்தியும் சிறிதுநேரத்தில் இன்பத்திற்கெளிய ராவர். எத்தனை ஆசார சீர்திருத்தக்காரர்கள் தோன்றி முயற்சி செய்தாலும், மேல் நாட்டு முறை இந்தியாவில் அனுஷ்டானத்தில் நடைபெறுதென்பது சத்தியம்.

முதலாவது இந்தியாவிற்கு வேண்டுவது கல்வி. அக்கல்வி எங்கும் நன்குபரவி விடுமாயின், காலத்துக் கேற்றவாறு சீர்திருத்தங்கள் நிகழ்ந்துவிடும். இதைக்

கவனியாது மிஸ்டர் பேடல் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர் மறுக்கத்தக்க ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பெரிதும் வருந்துகிறோம். இத்தகைய மசோதாக்களை நிறைவேற்றுவதில் பொது ஜனங்களுக்கு மாறாக அரசாங்கத்தார் நடக்கமாட்டார் என்பது நிச்சயம்.

இந்தியா பல வழியிலும் தன் பெருமையை யிழந்தே வருகிறது. சமய நூல் ஆராய்ச்சி ஒரு சிறிதுமின்றிச் சில மேல் நாட்டு நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்து, மிருக உணர்ச்சி பெற்று, இந்தியாவின் வழக்க ஒழுக்கங்களைக் கெடுக்கச் சிலர் வெளிவந்திருக்கின்றனர். அவரை ஆசார சீர்திருத்தக்காரர் என்று அழைக்கவே மாட்டோம். ஆசார சீர்திருத்தஞ் செய்ய வெளிவருவோர் ஹிந்து சமய நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்து அன்பின் தன்மை யின்னதென் றுணர்ந்தவரா யிருத்தல் வேண்டும் (7—9—1918.)

இந்தியாவில் பெண்மக்கள் நிலை.

உலகத்திலே பலவகை உயிர்கள் இருக்கின்றன. அவை ஓர் அறிவு முதல் ஆறு அறிவு ஈறாக உள்ளவை என்று நம்முன்னோர் வகுத்து இருக்கின்றனர். ஆறு அறிவு உடையோர் மக்கள் எனப்படுவோர். மக்கள் என்னுஞ் சொல் ஆண்பாலாருக்கும், பெண்பாலாருக்கும் பொதுவாக வழங்குவது. பண்டை நூல்கள் மக்

களைப்பற்றிக் கூறுவன யாவும் ஆண் பெண் என்னும் இருபாலார்க்கும் உரியனவேயாம். ஆண் மக்களுக்கிருந்த உரிமைகள் யாவும் பெண்மக்களுக்குமிருந்தன. ஆண்பாலாரும் கல்வி பயின்று புலவராயினர். பெண்பாலாரும் கல்வி பயின்று புலவராயினர். ஆடவரும் அவையேறிப் பரிசு பெற்றனர். மகளிரும் அங்ஙனே பெற்றனர். ஆண்களைப்போலப் பெண்களும் நாடாண்டார்கள். பண்டைக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டுப்பெண்மக்கள் பெரிதும் உரிமையுடையராய் வாழ்ந்து வந்ததாகத் தெரிய வருகிறது.

ஆனால் நமது இந்தியா தேசத்தில் சாதிவேற்றுமை பரவிய பின்னர் ஆண் பெண் வழக்க ஒழுக்கங்கள் மாறிவிட்டன. சில சாதிப்பெண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியில் வாராமல் இருக்கின்றார்கள். சில வகுப்பு மாதர்கள் சில காலம் வீட்டிற்குள் அடைபட்டிருந்து நாயகனை மணம்புரிந்த பின்னர் வெளியில் உலவும் உரிமை பெறுகின்றார்கள். சில கூட்டத்தார் தம்பெண்கள் வயதடைவதற்கு முன்னரே அவர்களுக்கு விவாகஞ் செய்விக்கின்றனர். சில இனத்தார் வயதடைந்த பின்னரே அவர்களை மணம் புரிவிக்கின்றனர். விதவா விவாகம் சில சாதியாருக்கு உண்டு; சில சாதியாருக்கு இல்லை. இவைபோன்ற வேற்றுமைகள் பலபடக்கிடக்கின்றன. இவ்வேற்றுமைகள் இடையில் நம்பெண்மக்கள் வாழ்க்கை நடை பெற்றுவருகிறது.

ஆங்கில அரசாட்சிக் கீழ் இந்தியா உட்பட்ட நாள் தொட்டு நம் பெண்மக்கள் நிலைமாறி வருகிறது. பெண்பாலர் பலர் கல்வியில் தேர்ச்சி பெறுகின்றார். பி. ஏ. எம். ஏ. பட்டப் பெற்றவருஞ் சிலர் உளர். தற்காலம்

பெண்பாலாருள் பெரும்பான்மையோர் மேல்நாட்டுக் கிறிஸ்துவப் பாதிரிமார்கள் பாடசாலைகளிலே பயின்று வருகின்றனர். கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவிய பெண்மக்களே பெரிதும் கற்றவராயிருக்கின்றார்கள். ஹிந்துக்களில் கற்றவர் ஒரு சிலரே. மகமதியர்களில் கற்றார் அரியர். அரசாங்கத்தாருஞ் சில பெண் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்திப் பெண் கல்வியைப் பரப்பிவருகின்றனர். தற்காலமுள்ள பெண்பாடசாலைகளில் பெரும்பாலும் மேல்நாட்டு முறை பற்றி மேல் நாட்டவர்களால் கல்வி கற்பிக்கப் படுகிறது. அன்னார்கூட்டுறவாலும் உபதேசத்தாலும் நம் பெண்மக்கள் தங்கள் ஆசிரியன்மார்கள் வழக்க ஒழுக்கங்களைமேற்கொள்கின்றார்கள். ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாக மாறுவது. பெண்பாலருள் கற்றவரென வெளிவருவோர் பெரிதும் மேல் நாட்டு வழியாகத் தம் வாழ்க்கையை மாற்றிக்கொள்ள முயல்கின்றனர். இவ்வழியே பெண்கள் விடப்படின் நம் நாட்டிலும் விவாகமாகாத பெண்கள் பலர் காணப்படுவர். புருஷ பந்தமின்றிப் பலர் உலவுவர்; அடிக்கடி பெண்ணரசிகள் புருஷ மாற்றஞ் செய்வார்கள். பெண்மக்களுக்குரிய அச்சம் நாணம் மடம் பயிர்ப்பு என்னுஞ் சீரிய குணங்கள் அவர்களை விட்டு அகன்றே போய்விடும். ஈசுரபக்தி யிருந்தவிடந் தெரியாமற் போகும். பல மாறுதலை இந்தியா அடையும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

நம் பெண்மக்கள் அனைவரும் மேல் நாட்டவர்களாக மாறிவிட்ட பின்னர்ப் பெருங் கூட்டங்கூடி அவர்கள் வழக்க ஒழுக்கங்களைக் கண்டிக்க நேரினும் நேரும். ஆண்மக்கள் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தை இன்போடு பருகினார்கள். இப்பொழுது அதைத் துன்போடு

வெறுக்கின்றார்கள். இதற்குக் காரணம் அறியாமை யன்றோ?

இப்பொழுது பெண் மக்கள் மேல் நாட்டவர்களைப் போலச் சட்டசபை அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை முதலியவற்றைப் பெற விரும்புகின்றார்கள். கடந்த புதன்கிழமை சென்னை மயிலாப்பூரில் சகோதரிகள் சிலர் ஒன்று கூடிப் பிரதிநிதிகளைத் தெரிந்தெடுக்கும் உரிமை தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமெனத் தீர்மானித்து, அத்தீர்மானத்தைப் பம்பாயில் இப்பொழுது கூடியுள்ள எல்லா இந்திய காங்கிரஸ் கூட்டத்துக்கு அனுப்பியுள்ளார்.

ஆண்மக்களைப் போலப் பெண்மக்களும் முன்னேற்றமடைந்தாலன்றி நமது நாடு நலமடையாதென்பது திண்ணம். ஆண்மக்கள் எவ்வழி செல்கின்றார்களோ அவ்வழியே பெண்மக்களுஞ் செல்லல்வேண்டும். ஆண்மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பெண்மக்கள் துணையாக நிற்றல் வேண்டும். இதுபற்றியே அன்னார் வாழ்க்கைத் துணை என்றழைக்கப்பட்டார். நம் முன்னோர் பெண்மணிகளை அடிமைகளைப்போல் பாவிக்கவில்லை. நம் நாட்டிற்குரிய சுதந்தரத்தைப் பெண்மக்கள் பெற்றே இருந்தார்கள்; இருக்கின்றார்கள். தலைவன் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றும் தலைவிக்கு உரியவை என்பது நமது கொள்கை. இதனால் பெண்மக்களுக்குச் சுதந்தர முண்டோ இல்லையோ என்பதை நேயர்கள் யோசிக்க.

இப்பொழுது இந்தியாவில் பெண்கள் நிலை மாறுந் தோற்றம் புலனாய் விட்டது. அறிவிற்சிறந்த ஆடவர்களும் மகளிர்களும் ஒன்றுகூடி நம் முன்னோர் நூற்

கருத்துக்களை நன்குணர்ந்து, நந்தேசத்துக்குரிய சுதந்தரம் இன்னது என்பதைச் சீர்தூக்கி, வேண்டிய சீர்திருத்தங்களைச் செய்து கொள்வார்களாக.

மேல்நாட்டுச் சுதந்தரத்தை நம் பெண்மக்களிடையில் பரப்புவோர் இந்தியாவைக் கொலை செய்யும் பாவத்துக்குள்ளாவர் என்பது சத்தியம். இந்தியப் பெண்மக்கள் வழக்க ஒழுக்கங்கள் யாவும் ஒருருக்கொண்டாற்போன்று விளங்கும் நமது காந்தியடிகள் அருமைமனைவியார் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி நடக்கவேண்டுவது இந்தியப் பெண்மக்களின் கடமை. காந்தி யெம்பெருமான் அருந்தொண்டிற்குத் துணைபுரிந்துவரும் பேற்றை அம்மையார் பெற்றிருக்கின்றனர். இதுவே இந்தியப் பெண்மக்களின் உரிமை.

"பெண்ணிற் பெருந்தக்கயாவுள கற்பென்னுந் - திண்மை உண்டாகப் பெறின்."

"தெய்வந்தொழா அள் கொழுநற்றொழு தெழுவாள் - பெய்யெனப் பெய்யுமழை' - திருவள்ளுவர்.

(4—5—1918,)

இந்தியாவும் பெண்பாலரும்.

உலகத்திற்கு நாகரிகத்தை வழங்கியது இந்திய நாடு என்பது ஆராய்ச்சிக்காரர் கொள்கை. ஒரு நாட்டின் நாகரிகம் பெண்மக்கள் செயலால் வெளியாகுமென்பர் அறிவுடையோர். இப்பொழுது இந்தியாவில் ஆண்மக்கள் சுதந்தரத்தை விரும்புவது போலப் பெண்மக்களுஞ் சுதந்தரத்தை விரும்புகின்றார்கள்.

கடந்த செவ்வாய்க் கிழமை இந்திய மாதரசிகள் இந்தியா மந்திரியைக் கண்டு தங்கள் அறிக்கையைச் செலுத்தினார்கள். அதில் அவர்கள் "தேசகாரியத்தில் நாங்களுந் தலையிட்டிருக்கிறோம். எங்கள் சகோதரர்கள் இந்தியா விரைவில் சுய ஆட்சி பெறவேண்டி எங்ஙனம் முயற்சி செய்கின்றார்களோ, அங்ஙனமே நாங்களும் அக்காரணத்தை முன்னிட்டு உழைத்து வருகின்றோம். மகாத்மா காந்தியின் ஆணைப்படி மகஜரில் எங்களிற் பலர் கையெழுத்திட்டிருக்கின்றனர். ஆகலால் கேட்கப்படுஞ் சீர்திருத்த முறைகளில் எங்களுக்கும் உரிமை யேற்படுமாறு செய்தல் வேண்டும்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்; காங்கரஸ் மகாசபை பெண்பாலரை அன்போடு ஏற்றுக் கொள்கிறதென்றும், ஆண் மக்களைப்போலப் பெண் மக்களும் அதிற்கலந்து உழைக்கும் உரிமைபெற்றிருக்கின்றார்கள் என்றும் எடுத்துக் காட்டி யிருக்கின்றார்கள். அவ்வறிக்கையைக் கேட்ட இராஜப்பிரதிநிதியும் மந்திரியாரும் இந்தியப்பெண் மணிகளின் அறிவாற்றலையும் மனவெழுச்சியையும் அளந்திருப்பார்களென்றே நம்புகின்றோம். பெண்பாலர்கள் சுதந்தரங் கேட்பதைக் குறித்துத் தமிழ்மக்கள் பலவகை அபிப்பிராயமுடையரராவார்கள். ஆங்கிலங்கற்றுத் தற்கால நாகரிக உணர்ச்சிபெற்ற சில ரொழிய மற்றவர் பெண்களுக்குச் சுதந்தரங்கொடுத்தலாகாதென்னுங் கொள்கையினர் என்பதைச் செவ்வனே யறிவோம்.

பெண்கள் வீட்டையாளலால் இல்லாள் எனவும், தலைவன் உயிர்வாழ்க்கைக்கும் உடல் வாழ்க்கைக்குந் துணைசெய்து நிற்றலால் வாழ்க்கைத் துணை யென

வும் அழைக்கப் படுகின்றார்கள். பெண்மக்கள் உதவியின்றி ஆண்மக்கள் உலககாரியத்தை நடத்தல் இயலாது. பெண்பாலார் கல்வியறிவின்றிச் சிறுமைக் குணமுடையராய் வாழ்ந்து வருவாராயின், அன்னார் தம் அருமைத் தலைவர் மேற்கொள்ளும் பொதுக் காரியங் களுக்குத் துணைசெய்ய இயலாதவராவர். சிலர் தலைவர் செயலுக்கு இடையூறுஞ் செய்வர். ஆகலால் ஆண்மக்கள் வாழ்க்கைக்குத் துணைசெய்ய இறைவனால் படைக்கப்பெற்ற பெண்மக்கள் கல்வியறிவு ஒழுக்கங் களிற் சிறந்து விளங்கல்வேண்டும். கல்வியறிவு ஒழுக் கத்திற் சிறந்த ஓருயிர் சுதந்தரத்தில் திளைத்து நிற்றலையே விரும்பும். தலைவனுக்குத் தலைவி அடங்கி அடிமைப் பட்டு வாழ வேண்டுமென்பது நம் முன்னோர் கருத் தெனச் சிலர் கூறுவர். அது பண்டைத் தமிழ்நூலா ராய்ச்சி யில்லாதார் கூற்றும். "ஓராவிற்கு இருகோடு பூத்தாலென்ன * * *" என்று நக்கீரனார் கூறியிருக் கின்றனர். (ஒரு பசுவிற்கு இரண்டு கொம்பு கிளம்பினாற் போல) தலைவனும் தலைவியும் உடலால் வேறுபட்டிருப் பினும் உயிரால் ஒன்றுபட்டவர். உயிரொன்றிய அன் பொழுக்கம் சுதந்தர மில்லாவிடத்து நிகழாதென்பதை அறிவுடையோர் அனுபவத்தி லறிவர். பண்டைக் காலத்துப் பெண்கள் அடிமைப்பட்டு வாழ்ந்து வந்தார் களெனக் கூறுவது அறியாமை.

இடைக்காலத்தில் வேறு சாதியார் இந்தியா வைக் கைப்பற்றிய காலந்தொட்டுக் காதல் மண மொழிந்து, வேறு மணம் பரவினமையால் நாம் நம்முடைய நாகரிக முதலியவற்றை யிழக்கலானோம். பெண்கள் கல்வி பயில்வதை விடுத்தார்கள். அன்

பொழுக்கம் அறவே ஒழிந்தது. அன்பொழுக்கம் ஒழியவே அடிமையொழுக்கந் தலைப்பட்டது. கற்புக் கடவுளாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும், ஞானச் செல்வியாகிய மணிமேகலையின் வரலாற்றையும் உற்று ஆராய்வோர்க்குப் பண்டைக் காலத்துப் பெண்மக்களின் நாகரிகம் நன்குவிளங்கும்.

இக்காலத்துப் பெண்மக்களிடையில் மேல்நாட்டு நாகரிகம் பரவிவருகின்றது. அந்நாகரிக வழி நின்று, அவ்வழியிற் பெறுஞ் சுதந்தரத்தால் தீமை விளையுமென்பதிற் சந்தேகமில்லை. அச்சுதந்தரம் ஆண் மக்களை அவமதிக்கச் செய்யும்; கல்யாணத்தை வெறுக்கத் தூண்டும்; கரவாகத் தீயொழுக்கத்தில் மனதைச் செலுத்தும்; பெண்மைக் குணங்களைக் குன்றச் செய்யும்; பிற தீமைகளையும் விளைக்கும். ஆண்மக்கள் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தைத்தழுவி உழன்றமையாலன்றோ இந்தியா தன்பழைய பெருமையை யிழக்க நேர்ந்தது? முன்பின் யோசியாது புதிய வழக்க ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டு பின்னர் இடர்ப்படுவது நம்மவர் வழக்கம்.

மஹாத்மா காந்தி ஒரு முறை "நம்மவர்கள் மேல் நாட்டார் வழக்க வொழுங்கங்களை மேற்கொள்கிறார்கள். * * * * இத்தனை ஆண்டுகளாக நம்மவர்கள் ஆங்கிலம் பயிலாது சுதேச பாஷையைப் பயின்றிருப்பார்களாயின் நம் நாடு இத்தகைய துக்கத்துக்கு ஆளாகாது" என்று பேசியிருக்கின்றார். அன்னிபெசண்ட் அம்மையார் இவ்வூரில் ஒரு பெண் பாடசாலையைத்திறந்த போது ஆங்கிருந்த சகோதரிகளைப் பார்த்து "குழந்தைகளே! நீங்களெல்லாரும் சீதை தமயந்தி முத

வியோர் பரம்பரையில் வந்தவர்கள்; உங்கள் நாடு முனி வர்களும் கற்புக்கரசிகளும் வாழ்ந்த நாடு; உங்கள் பெற்றோர்களிற் பலர் மேல் நாட்டு நாகரிகத்தைப் பின் பற்றத் தொடங்கியுள்ளார்; மேல் நாட்டார் உடைகளைத் தரிக்கின்றார், நீங்கள் உங்கள் முன்னோர் வழி நின்று வாழ வேண்டிய முறைகளை உங்களுக்குப் போதிக்கவே இப்பாடசாலை ஏற்படுத்தப்படுகிறது, * * * *''

என்று உபதேசஞ் செய்தனர். பண்டைக் காலத்து இந்தியப் பெண்மக்களின் பெருமையை விளக்கவந்த மணி விளக்காகிய மாதுஸ்ரீ சரோஜனி நாயுடு அவர்கள் இந்திய உடையை அணிந்து நாட்டுக்கு நன்மை செய்யும் அருந்தொண்டை மேற்கொண்டிருப்பதைச் சகோதரிகள் கவனிப்பார்களாக.

பெண் மக்களிடையில் மேல்நாட்டு நாகரிகம் பரவிவரும் இக்காலத்திலேயே அதை யொழிக்க முயற்சி செய்யல்வேண்டும். அருமைச் சகோதரிகள் மேனாட்டு நாகரிகத்தால் தோன்றுஞ் சுதந்தர உணர்ச்சி வழியுழலாது, நம் நாட்டில் ஒரு காலத்திருந்து இறந்த சுதந்தர உணர்ச்சியை மீண்டும் பெற உழைப்பார்களாக. பெண்மக்கள் தாங்கள் கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்து வாழவும், அதனல் தாய் நாடு இழந்த பெருமையை மீண்டும் பெறவும் உழைக்க முன்வந்து நிற்றலால், இந்தியா விரைவில் சுயஆட்சி பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை. (21—12—1917.)

தமிழ் நாட்டுப் பெண்மக்கள்.

உலகக் கடமைகளை நிறைவேற்றலில் ஆண்பாலருக்கு உள்ள உரிமை பெண்பாலாருக்கும் உண்டு. ஆண் பெண் வடிவமாகவே உலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்பாலார் செயல்களுக்குப் பெண்பாலார் உதவி இன்றியமையாதது. ஆண்பாலார் உடல் வாழ்க்கைக்கும், உயிர் வாழ்க்கைக்கும் பெண்பாலார் பெருந்துணை செய்து நிற்றலால், அன்னோர் வாழ்க்கைத் துணை நலம் என்று அழைக்கப் படுகின்றனர். ஆண்மக்கள் பெருமைக்குஞ் சிறுமைக்குங் காரணரா யிருப்போர் பெண்பாலரே. இப்பொழுது பெண்பாலருள் பெரும்பாலோர், விவாகஞ் செய்துகொள்ளல், நகைகளை அணிந்து அழகு செய்தல், மக்களைப் பெறல், வீட்டுவேலை செய்தல் முதலிய செயல்களையே தம் பெருங் கடமையாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்தியா முழுவதும் பரவியுள்ள சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சியைப் பற்றி எத்துணைச் சகோதரிகள் பேசுகின்றார்கள்? எத்துணைச் சகோதரிகள் அதன் உண்மை உணர்ந்திருக்கிறார்கள்? ஆயிரம் பேருள் ஒருவர் இருவர் இருப்பரோ என்பதுஞ் சந்தேகம். பண்டைக்காலத்தில் பெண்பாலார் கல்வியிலும், வீரத்திலும், ஞானத்திலும் அரசியலுணர்ச்சியிலும் தேர்ச்சி பெற்றவரா யிருந்தனர்.

ஔவையார் அதிகமான் இறந்தபோது அவனைப் பற்றிப் பாடிய புற நானூற்றுச் செய்யுள் ஒன்றே அவர் தங் கல்வியறிவையும், அரசியலுணர்ச்சியையும்

விளங்கச்செய்யும். அக்காலத்தில் வீரத்தாய்மார்கள் பலர் இருந்ததாகப் புறநானூறு முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. அவருள் ஒருவர் செயலை ஈண்டுச் சுருங்கச் சொல்கின்றோம்.

தோல்வற்றி, நரம்பு தளர்ந்த ஒரு கிழவியிருந்தனள். ஒரு நாள் அவள், தன் புதல்வன் மாற்றாரோடு போர் செய்து புறமுதுகிட்டு ஓடினன் என்று கேள்விப்பட்டதும், கரத்தில் அரிவாள் தாங்கி "என் பாலைக் குடித்த ஒருவனோ போரில் புறமுதுகிட்டு ஓடினான். அஃது உண்மையாயின், இவ்வாளால் அவனுக்குப் பாலைக் கொடுத்த என் மார்பை அறுத்து விடுவேன்" என்று வீராவேசங் கொண்டு போர்க்களத்தை அடைந்தாள். ஆங்கே தன் அருமைப் புதல்வன் மார்பிற் காயந் தாங்கி இறந்து கிடத்தலைக் கண்டு, அம்முதியாள் அவனைப் பெற்றபொழுதினும் அப்பொழுது பெருமகிழ்ச்சியெய்தினாள். இத்தகைய வீரத் தாய்மார்கள் இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் எத்தனை பேர் இருக்கின்றனர்?

கண்ணகி யென்னுங் கற்புக் கடவுளைப் பற்றிப் பலர் அறிந்திருப்பர். அத்தேவியார் நாயகன் பொருட்டுக் காவிரிப்பூம் பட்டினம் விடுத்து, மதுரையம்பதி சேர்ந்து, ஆய்ச்சியர் வீட்டில் தங்கியிருந்த போது, சிலம்பு விற்கச்சென்ற தந் நாயகன், அரசன் ஏவலால் கொல்லப்பட்டான் என்று கேள்வியுற்ற வுடன் என் செய்தனர்? அழுது நின்றனரோ? தெய்வத்தை நொந்தனரோ? அரசன் செய்கையென்று அஞ்சினரோ? இல்லையே. வீராவேசங்கொண்டு, அரசன் அவை சென்று, உண்மையுணர்த்தினர். பாண்டியன் தன்

அறியாமையை உணர்ந்ததும் "யானோ அரசன் யானே கள்வன்" என்று உரைத்துக் கொண்டே அரியாசனத்தினின்றுஞ் சாய்ந்து இறந்தான். நியாய முறைக்கு உட்பட்டு அரசன் சபை ஏறி உண்மை விளங்கச் செய்த கற்புக் கடவுளாகிய வீரத்தாயை ஈன்றது எந்நாடு? தமிழ் நாடன்றோ? கண்ணகியின் வீரச்செயலையும், கற்பின் திறத்தையும் கேள்வியுற்றசேரன் செங்குட்டுவன், கோயில்கட்டி, அதில் அவரை எழுந்தருளுவித்து வழிபட்டனன். மற்றத்தமிழ் மன்னரும் அவரைத் தெய்வமாகப் போற்றினர். தஞ்செயலால் அரசரையும் அடிமைகொண்ட பெண்தெய்வங்கள் வாழ்ந்த நாடு இந்நாடு.

வேறு சமயம்பற்றி நின்ற தங் கணவனைத் தம் முயற்சியால் தஞ்சமயத்தைத் தழுவுமாறு செய்வித்த மங்கையர்க்கரசி தமிழ் நாட்டின் புத்திரியே. கற்புக் கடவுளர்களும், அன்புக்கரசிகளும், வீரத் தாய்மார்களும் உதித்த தமிழ் நாட்டில் இதுகாலை தோன்றும் பெண்மணிகள் நிலை எவ்வாறு இருக்கின்றது? அதை நினைக்க நினைக்க நெஞ்சம் உருகுகிறதே. இப்பொழுதுள்ள அருமைச் சகோதரிகளைப்பேசும் பொம்மைகளென்றே கூறலாம். அவர்களை மீண்டும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுவது கற்றவர் கடமையாகும். அஃது அரிய காரியமும் அன்று.

ஐரோப்பிய மாதர்களால் நடத்தப்படும் பாடசாலைகளுக்கு நம்மருமைக் குழந்தைகளை அனுப்பலாகாது. அவர்களுக்கு முற்காலத்தில் பேர்பெற்ற தாய்மார்களின் வரலாற்றைப் பெரிதும் போதித்தல்வேண்டும்; ஆத்ம சக்தியை உணர்த்தக்கூடிய கல்வியைப் போதித்தல்

வேண்டும். மற்ற நாடுகளின் பெருமையையும், நம் நாடு இது காலை எல்லா வழிகளிலும் உற்றுள்ள சிறுமையையும் அவர்கட்கு உணர்த்தி, நம்நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்காக அவர்களை உழைக்குமாறு தூண்டல் வேண்டும். பெண்பாலர் தேசபக்தியில் தலை சிறந்தவர்களாதலே தேச முன்னேற்றத்துக்கு அறிகுறியாகும். தாய்மார்கள் உண்ணும்போதும், உறங்கும்போதும் தேசகாரியத்தை மறத்தல் ஆகாது. அவர்கள் வயிற்றில் உதிக்கும் பிள்ளைகள் தேசபக்தர்களாக விளங்குவார்கள் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆணபாலார்பத்திரிகைகளை வாசித்து, அவைகளிலுள்ள விடயங்களைப் பெண் பாலருக்குச் சொன்ன பிறகே உண்ணச்செல்லல் வேண்டும். இவ்வொரு திருத்தொண்டைச் சகோதரர்கள் இடையீடின்றிச் செய்து வருவார்களாக.

பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் வங்காளத்தில் நேர்ந்த கிளர்ச்சியில் சுவாமி விவேகாநந்தரின் அன்னையாரும், அரவிந்தகோஷின் சகோதரியாருங் காட்டிய வீரச்செயலன்றோ வங்காளத்தை ஒன்று படுத்தியது? வங்காளச் சகோதரிகள் தேசபக்தி நிரம்பப்பெற் றிருக்கின்றார்கள். அவர்களைப்போலத் தமிழ் நாட்டுச் சகோதரிகளும் உழைத்து முன்னேறல் வேண்டும். இறைவன் ஆணையால் நமது நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்காக மூன்று தேவிமார்கள் வெளி வந்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அன்னை பெசண்ட் அம்மையார், அன்னை அபாதிபானு பேகம் சாஹெபா (ஆலி சகோதரர்களின் தாயார்), சகோதரி சரோஜனி நாயுடு என்பவர்கள். இப்பெருமாட்டிகளின் உறுதியையும், ஊக்கத்தையும் அறியாதாரில்லை.

தமிழ் நாட்டுச் சகோதரிகளே! இம்மூவரையும் நாடோறும் பூசியுங்கள். நீங்கள் அவர்களாவீர்கள். தமிழ் நாட்டிற் சில பண்டிதைமார்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தேச காரியத்தில் தலையிடல் வேண்டும். கற்றதனாலாய பயன் தேசத்துக்குத் தொண்டு பூண்டொழுகுவது. அது கடவுள் தொண்டேயாகும். பண்டிதைமார்களே! உங்கள் நாடு தாழ்ந்த நிலையிலிருப்பதைக் கருத்தூன்றிக் கவனியுங்கள். அஃது உங்கள் உதவியை எதிர்நோக்கி நிற்கிறது. உங்கள் கடமையைச் செய்யுங்கள். நாம் பிரிட்டிஷார் குடிமக்கள், நமது அரசர் பெருமான் அன்பே வடிவமாயிருக்கின்றவர். நம்முடைய சுதந்தரத்தை நாம் கேட்பது நியாய விரோதமன்று. நம் ஊக்கத்தையும் உறுதியையும் உண்மையையும் உழைப்பையுங் கண்டே அன்பும் அருளும் நிறைந்த அரசாங்கத்தார் நமக்குச் சுய ஆட்சி வழங்குவர். ஆடவரோடு சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சியில் தலைப்பட்டு முழக்கஞ் செய்வீர்களாக.

(12—1—1918)

பெண்மக்கள் சுதந்தரம்.

இறைவன் படைப்பில் ஆண் பெண் என்ற இருவகை வேற்றுமையுண்டு. தாவரமுதல் தேவர்கள் ஈறாக உள்ள எல்லா உயிர்களும் ஆண் பெண் என்னும் வேற்றுமை தோன்றவே சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றன. அதுபற்றியே சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய கடவுளையும் சிலர் ஆண் பெண் வடிவமாகக்கொண்டு வழிபடுகின்றனர். படைப்பில் இருதிறம் ஏற்பட்டிருத்தலால் குணத்திலும்

இருதிறமுண்டு. உலகத்தில் ஆண்மைக் குணம், பெண்மைக்குணம் என்னுங் குணவேறுபாடுகள் இருபாலார்க்கும் இயற்கையாக விளங்குதல் காட்சியளவால் இனிது விளங்கும். ஆண்மைக்குணம் பெண்மைக் குணம் ஆகிய இவை தாவரங்களிலும் இருப்பது அறிஞர்க்கு இனிது புலனாகும். ஆண்மைக் குணமும் பெண்மைக்குணமும் வேறு பட்டிருந்தால் சுதந்தரம் முதலியனவும் வேறு பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வுண்மை உணர்ந்த நம் பெரியோர்கள் சுதந்தரத்தை இருபாலார்க்கு ஏற்றவாறு இரு கூறுகப்பிரித்து அனுஷ்டித்து வந்தார்கள். சுதந்தர மென்பது கட்டின்றி விளங்கும் ஒரு நிலை. அந்நிலையைக் காட்டிலிருந்தும் பெறலாம்; நாட்டிலிருந்தும் பெறலாம்; வீட்டிலிருந்தும் அடையலாம்; வெளியிலிருந்தும் அடையலாம். நம் பெண்மக்கள் வீட்டிலிருந்தே தங்களுக்குரிய சுதந்தரங்களை அனுபவித்து வருகின்றார்கள். ஆண்மக்களும் தங்களுக்குரிய சுதந்தரங்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள். இம்முறைபற்றியே இந்தியா இன்னும் நடைபெற்று வருகின்றது.

மேல் நாட்டார் கூட்டுறவை இந்தியர் பெற்ற பின்னர் சில இந்தியர் வழக்கவொழுக்கங்களில் மாறுபடலாயினர்; மேல் நாட்டாரைப்போல் உணவு கொள்கின்றனர்; உடைதரிக்கின்றனர். வேறு சிலர் நம் நாட்டுப் பெண்மக்களை மேல் நாட்டுப் பெண்மக்களாக்க முயல்கின்றனர். முயன்று சிலர் சித்தியும் பெற்றனர்.

ஆடவர்கள் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தைத் தழுவி, நம் நாட்டு வழக்க வொழுக்கங்களை அறவே ஒழித்ததனுல், நமது தேசம் எவ்வளவோ தாழ்ந்த நிலையை அடைந்து

விட்டது. முதல் முதல் மேல்நாட்டு நாகரிகம் மிக விரைவாகப் பரவிய இடம் வங்காளமாகும். அத்தேசத்தார் அளவின்றி மேல்நாட்டு நாகரிகத்தைத் தழுவினர். நாளடைவில் அவர்கள் தாங்கள் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தைத் தழுவினமையால் விளைந்த கேடுகளை நன்குணர்ந்து, சுதேசியத்தைக் கைப்பற்றி இப்பொழுது திருந்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள். வங்காளிகளில் பெரும்பாலோர் முன்னோர் வழக்க வொழுக்கங்களைக் கையாள வேண்டுமென்னுங் கொள்கையில் உறுதியாக நிலைத்து நிற்கின்றனர். சென்னை மாகாணத்துள்ளோர் இன்னும் பேச்சில் சுதேசியத்தை வளர்ப்பவராகவும், செய்கையில் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தை வளர்ப்பவராகவு மிருக்கின்றனர். இங்கே உண்மைச் சுதேசியத்தை வளர்த்து வருபவர் ஒரு சிலரேயாவர்.

இங்ஙனம் ஆடவர்கள் கெட்ட அளவோடு நில்லாமல், அவர்கள் தங்கள் வீட்டிலுள்ள பெண்மக்களையுங் கெடுத்துக்கொண்டே வருகின்றார்கள். நம் பெண்மக்கள் வாழ்க்கைத்துணை நலம், இல்லொளி, வீட்டரசி என்று நம் முன்னவர்களால் அழைக்கப்பட்டார்கள். (இதைப்பற்றியாம் "பக்த"னில் முன்னர் இருமுறை எழுதியிருக்கின்றோம்.) இப்பொழுது மேல்நாட்டு நாகரிகத்தை அனுஷ்டித்து வரும் பெண் மக்கள் வாழ்க்கைத்துணை நலமாக விளங்குகின்றார்களோ? இல்லொளியாக ஒளிர்கின்றார்களோ? வீட்டரசிகளாக விளங்குகின்றார்களோ? இல்லையே. மேல்நாட்டு நாகரிகத்தைத் தழுவும் பெண்மக்கள் வாழ்க்கைத் துணையையே வெறுக்கின்றார்கள்; இல்லத்தை இருளாக்குகின்றார்கள்; வீட்டரசிகளாவதை விடுத்து வெளி அரசிகளாக

விரும்புகின்றார்கள். வீட்டிலிருந்து புருஷனைத் தெய்வமாக வழிபடும்பெண்மக்கள் நாகரிகமில்லாதவர்களென இதுகாலை இகழப்படுகின்றார்கள். மேல்நாட்டு நாகரிக வழி நின்று கற்றவர்கள் கதைகளை யாம் அறிவோம். அவர்கள் இயற்கையில் நம் நாட்டவர்களாயிருப்பினும், செயற்கையில் மேல்நாட்டவர்களாக மாறி யிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது தலைவர்களாக நின்று நம் பெண்மக்களைத் திருத்த முயல்கின்றார்கள். அவர்களைப் பின்பற்றும் நம் பெண்மக்கள் கதி என்னாகுமோ தெரியவில்லை. இப்பொழுது அவர்கள் வழியே செல்லும் ஆடவர்களும் பின்னர் வருந்துவார்களென்பது நிச்சயம். இதைக் காங்கரஸ் கவனிக்க வேண்டும்.

நாம் இதுகாறுங் கூறியதைக்கொண்டு நாம் பெண்கள் சுதந்தரத்தை மறுக்கின்றோம் என்று நம்மீது பழி சுமத்தச் சிலர் முன்வரலாம். பெண்கள் சுதந்தரத்தை மறுக்க வேண்டுமென்பது எமது கொள்கையன்று. நம் தேச வழக்க வொழுக்கத்துக்கு மாறுபடாத பெண்களுக்கு உரிய சுதந்தரத்தை அவர்கள் பெற வேண்டுமென்றே யாம் கூறுகின்றோம். நம் நாட்டுப் பெண்மக்களில் பலர் செங்கோல் தாங்கி அரசுபுரிய வில்லையோ? கற்பின் வன்மையால் அரசனை அழிக்கவில்லையோ? ஊரை எரிக்கவில்லையோ? இத்தகைச் செயல்களை அவர்கள்செய்யினும், அவர்கள் தங்களைப் பெண்மக்களாகவே நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆண் மக்களுக்கும் தங்களுக்கும் வேற்றுமையில்லை யென்று கருதி விலங்குகளைப் போல அவர்கள் திரியவில்லை. நம் தேச வழக்க வொழுக்கத்துக்கு மாறுபடாத கல்வியை நம் பெண்மக்களுக்குக்கொடுப்பதை நாம் மறுக்கவில்லை. மேல்நாட்

டுப் பெண்கல்வி முறை நம் நாட்டுப் பெண்களிடையில் பரவாதவாறு காத்துக்கொள்ள வேண்டுவது நம் பெருங் கடமை யென்பதை யாம் வலியுறுத்துகின்றோம். நம் நாட்டுக் குரிய கல்வியை ஆடவர்களுக்கும் மகளிர்களுக் கும் போதிக்க நாட்டுக் கல்லூரிகள் சில ஏற்படுத் தப்பட்டன. தொடக்கத்தில் யாம் அவைகளின் மீது பேரன்பு செலுத்தி வந்தோம். நிகழ்ச்சி முறையில் அக் கல்லூரிகளும் நம் நாட்டுக்குரிய கல்வியை அளித்துவரவில்லை என்பதை இப்பொழுது உணர்ந்து கொண்டோம். கவர்ன்மெண்ட் பாடசாலைகளிலும், கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளிலும் போதிக்கப்படுந் தமிழ்ப் பாடங்களும் நாட்டுக் கல்லூரிகளில் போதிக்கப்பட வில்லை. தாய் மொழியை அநாதரவு செய்யும் சிலர் சேர்ந்து நடத்தும் கல்லூரிகள் நாட்டுக் கல்லூரிகளாகா. நம்மவர்களே நம்மவர்கள் பணத்தைக் கொண்டு நம்ம வர்கட்குக் கேடு விளைத்துவிடுகிறார்கள். என் செய்வது?

நேற்று ராய்ட்டர் தந்திச் செய்தியில் ஒன்று காணப் பெற்றோம். அது, இங்கிலாந்தில் பெண்மக்கள் பார்லிமெண்ட் அங்கத்தவர்களாக வேண்டுமென்ற மசோதா ஒன்று பார்லிமெண்டில் (காமன்ஸ் சபையில்) கொண்டுவர வேண்டுமென்னும் ஒரு தீர்மான நிறை வேற்றம். இத்தீர்மானத்துக்குச் சாதகமாக நின்றவர் 274 பேர்; பாதகமாக நின்றவர் 25 பேர். இதைப் பற்றி யாம் எவ்வகை அபிப்பிராயத்தையும் வெளியிடு வது அநாவசியம். அது மேல்நாட்டு விஷயம்.

இத்தீர்மானத்தைக் கண்ணுறும் நம் பெண்மக்க ளிற் சிலர் "ஆ! ஆ!! இங்கிலாந்தில் பெண்மக்கள் கிளர்ச்சி செய்து பார்லிமெண்ட் அங்கத்தவராகப்

போகின்றனர். நாம் எப்பொழுது சட்ட சபையில் அங்கத்தவராவது?" என்ற ஒரெண்ணங் கொள்வர். அது பேயாகி அவர்களைப் பிடித்தாட்டுமே என்றிரங்கி இன்று இவ்விஷயத்தை யாம் எழுதப் புகுந்தோம்.

* * * ஈசுரபக்தி எங்ஙனம் ஆண்களுக்கும்பெண்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கின்றதோ அங்ஙனே தேசபக்தியும் இருபாலார்க்கும் பொது என்பதை யாம் மறுக்கவில்லை. பெண்மக்களிடத்தில்தேசபக்தி என்று பரவுகிறதோ அன்றே நம் நோக்கங்களெல்லாம் நிறைவேறிவிடும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஈசுரபக்தியைப் புருஷனோடு கலந்து வளர்ப்பது போலத் தேசபக்தியையும் அவனோடு கலந்தே அவன் மனைவி வளர்க்கலாகும். இதற்கு இலக்கியமாக இந்நாளில் மகாத்மா காந்தியின் மனைவி விளங்கு கின்றனர்; நமது தமிழ் நாட்டில் காந்திதாசராகிய டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு அவர்களின் மனைவியார் பொலிகின்றனர்.

நம் பெண்மணிகளுக்கு ஞானம், வீரம், கற்பு முதலிய நற்குணங்கள் அமையுமாறு போதிக்கக்கூடிய பாடசாலைகள் பல தாபிக்கப்படவேண்டும். மேல்நாட்டு நாகரிக உணர்ச்சியே அவர்கள் உள்ளத்தில் பரிணமியாதவாறு காத்துக்கொள்ள வேண்டுவது ஆடவர் கடமை.

நம்நாட்டுப் பெண்மக்களுக்குரிய சுதந்தரத்தை நம் பெண்மக்கள் பெற்றுத் தேசபக்தியை வளர்க்க வேண்டுமென்பது எமது கொள்கை.

(20—10—1918.)

இந்தியாவும் பெண்மக்களும்.

நமது இந்தியா தேசமானது உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தேசங்களுக்கும் நாகரிகத்தையும் ஞானத்தையும் வழங்கியதென்பதை மறுப்பாரில்லை. கிரீஸ் தேசத்து மன்னனாகிய அலெக்ஸாண்டர் என்பவன் இந்தியாவின் மீது படையெடுத்துவந்து இந்தியாவில் சில காலந் தங்கியபோது, இந்தியாவின் ஞான பூஷணங்களைக் கொள்ளையடித்துச் சென்றான் என்று சில சரித்திரக்காரர்கள் சொல்கின்றார்கள். இந்தியாவின் கல்விச் செல்வமும் பொருட் செல்வமுமே மேல் நாட்டிற்கு ஞானத்தையும், செழுமையையும் நல்கின. மேல் நாடு நாகரிகநிலைபெற்றதற்கு எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்தியா நாகரிகத்தில் பண்பட்டிருந்தது. அத்தகைய நாகரிக நிலையைப் பெற்றிருந்த இந்தியா இப்பொழுது எந்நிலையைப் பெற்றிருக்கின்றது? எல்லாத் தேசங்களும் எள்ளி நகையாடும் நிலையை யன்றோ அடைந்திருக்கிறது? இதற்குக் காரணம் என்ன? நம்மவர்கள் மேல் நாட்டு நாகரிகத்தை அவலம்பித் தொழுகத்தலைப்பட்டதாகும். அதனால் இந்தியாவின் சிறப்பு பல வழியிலுங் குன்றத்தொடங்கியது.

நம்மவர்கள முதல் முதல் மேல் நாட்டார் நடை உடை பாவனைகளில் விருப்பஞ் செலுத்திப் பின்னர்த் தம் அறியாமையை உணர்ந்து சுதேசியக் கிளர்ச்சியை உண்டாக்கினார்கள். மேல் நாட்டுப் பாஷையில் நம்மவர்க்குள்ள விருப்பத்துக்கு அளவே யில்லை. வட இந்தியாவில் இப்பொழுது பெரும்பாலோர் அதை

வெறுத்து வருகின்றனர். சென்னை மாகாணத்தை மேல் நாட்டு மாயை இன்னும் விடவில்லை.

இப்பொழுது நம்மவர்கள், பெண்கள் சுதந்தரத்துக்காகப் பாடுபடுகிறார்கள். அதை மறுப்போர் யாவர்? பண்டைக் காலத்தில் நம் பெண் மக்கள் சுதந்தரம் பெற்றிருக்கவில்லையோ? நம் முன்னோர்கள், பெண்களை மிருகங்களைப் போல நடத்தி வந்தார்களோ? எல்லாவற்றினுஞ் சம உரிமை பெண் மக்களுக்கு உண்டு என்பதை ஹிந்துக்களின் தெய்வ வடிவங்களே காட்டும். நம் ஆடவர்கள் மேல் நாட்டுக் கூட்டுறவு பெற்ற பின்னரே அவர்கள் நம் பெண்மணிகளைக் குறைவாகக் கருதலானார்கள். ஆண்மக்கள், கல்லூரிகளில் மேல் நாட்டுக்கல்வி பயின்று அதன் வழியாக உழல்கின்றார்கள். பெண்மக்களோ அக்கல்வியின்றிப் பண்டை ஞான உணர்ச்சியோடு இல்லறம் நடத்துகின்றார்கள். இது செயற்கையில் மேல்நாட்டு ஞானிகளாகிய நம் ஆடவர்களுக்கு அறியாமையாகத் தோன்றுகிறது. அக்காரணம் பற்றி நம் இந்திய (மேல்நாட்டு) ஞானிகள் தங்கள் நிலைக்குப் பெண்மக்களையும் கொண்டு வர முயற்சிசெய்கிறார்கள். சிற்சில பெண்மக்களும் மேல்நாட்டுப் பெண்மக்களாகி வெளிக்கிளம்பி யுள்ளார்கள். இந்தியாவில் ஆண் உலகம் கெட்டு வருவதுபோலப் பெண்உலகமுங்கெட்டு வரத்தொடங்கி யிருக்கிறது. பெண்மக்களிடத்திலும் மேல் நாட்டு அநாசாரங்கள் நுழைகின்றன. தொடக்கத்திலேயே அவ்வநாசாரங்களைத் தொலைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். இல்லாவிடின் பின்னால் இந்தியா பெருந்துன்பத்துக்கு ஆளாகும் என்பது உண்மை.

பண்டை ஒழுக்கங்களை அநுஷ்டித்துவரும் பெண் மக்களைத்திருத்த ஆண்மக்கள் முயற்சி செய்கின்றார்கள் பாவம்! ஆடவர்களைப்போலப் பெண்மக்களும் குடித்து வெறித்துக் களியாடல்கள் செய்யவேண்டும் போலும்! மேல்நாட்டு ஒழுக்கத்தில் முதிர்ச்சி பெற்றபலர்சேர்ந்து செய்யும் வேலையை நம் நாட்டு ஒழுக்கத்தைப் பேணும் ஒருவர் செய்து விடுவர். மேல்நாடு உலகாயுத நாடு என்பதை நாம் கூறவும் வேண்டுமோ? அந்நாட்டுக் கல்வியால் நம்மவர் ஆத்ம சக்தி யிழந்து இடர்ப்படு வதைச் சீர்திருக்காரர் இன்னும்உணரவில்லையோ? பெண் மக்களுக்கு ஆத்ம சக்தியைக்கொடுப்பது கற்பேயாகும். அக்கற்பைக் காக்க வேண்டுவது பெண் மக்களின் கடமை. மேல் நாட்டு முறையாகச் சுதந்தரம் பெற விரும்பும் பெண்மக்கள் தங்கள் உயிரணியாகிய கற்பைக் காத்தல் அருமை! அருமை!! உதாரணமாகப் பிரான்சு தேசத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அது பெண்மக்க ளுக்கு வழி துறையில்லாச் சுதந்தரங்கள் கொடுத்து இப்பொழுது பெருந்துன்பத்துக் குட்பட்டு வருந்தி வருவதை உலகறியும். பிரான்சு தேசத்துப் பெண் மக்கள் ஒரு நாயகனை மணந்து இல்லறத்தை நடாத்த ஒருப்படாது தாங்கள் விரும்பிய வழியெல்லாம் உழன்று புத்திரப் பேறின்றிக் காலங்கழித்து வரலானார்கள். இத னால் பிரான்சு தேசத்துக் குடும்பங்கள் நசிக்கலாயின. பின்னர் அரசாங்கத்தார் தலையிட்டுக் கட்டாயக் கலி யாண மசோதாவை நிறைவேற்றினர். கட்டாயக் கலி யாணச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்த நாகரிகத்தை என் னென்று கூறுவது? நமது ஞான தேசத்தையும் ஒழுக் கத்தில் பிரான்சு தேசமாக்க வேண்டுமோ?

மகாத்மா காந்தியின் மனைவியார் எத்தேச வழக்க ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு நிற்கின்றார்? மேல் நாட்டிற்பிறந்த அன்னைபெசண்ட் அம்மையார் எத்தேச ஆசாரத்தை அனுஷ்டித்து வருகின்றனர்? காந்தியடிகளுக்கு உண்டாகியுள்ள ஆத்ம சக்திக்குக் காரணமாக இருப்பது எது? அவரது மனைவியாரின் கற்புத்திறமன்றோ? மேல்நாடு சென்று பட்டம் பெற்ற நம் பெண்மணிகளின் கதைகளை விரித்தோத வேண்டுமோ? கூடா வொழுக்கத்துக்குத் துணைபுரியும் கல்வியையும், நாகரிகத்தையும், சுதந்தரத்தையும் நாம் வெறுக்கின்றோம்.

எம் மருமைச் சகோதரிகளே! பாரத தெய்வங்களே! ஒரு சந்திரவதியின் செயல் முனிவர்களையும் கலங்கச் செய்ததை உற்று நோக்குங்கள்! ஒரு சீதையின் கற்பின்திறத்தால் இராவணன் செல்வம் அழிவுற்றதைச் சிந்தியுங்கள்! ஒரு கண்ணகியின் கற்பு மதுரைமாநகரை அழித்ததை உன்னுங்கள்! ஆனதுபற்றி நீங்களும் சந்திரவதியாக எண்ணுங்கள்; சீதையாக முயலுங்கள்; கண்ணகியாகக் கருதுங்கள்! ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டிய வழிகளைத் தேடுங்கள்! நந்தேசத்துக்குரிய சுதந்தரத்தைப் பெற முயற்சி செய்யுங்கள்! ஆத்மசக்தி உங்களுக்கு உண்டாகும். (30—11—18.)

பெண்மக்கள் நிலை.

நமது தேசத்துப் பெண்மக்கள் நிலையைக் கவனிக்க வேண்டுவது ஒவ்வொருவரையும் பொறுத்த கடனாக விருக்கிறது, பெண்மக்கள் எந்நிலையிலிருக்கிறார்களோ அந்நிலையிலேயே தேசமும் இருக்கும் என்பது அரசியல் ஞானிகளின் கொள்கை. பண்டைக் காலத்துப் பெண்மக்கள் நிலையைச் சரித்திர ஆராய்ச்சியால் நன்கு உணரலாகும். அவர்கள் அக்காலத்தில் எல்லா வழியிலும் மேல் நிலையை யடைந்திருந்தார்கள். அவர்களை மேல் நிலைக்குக் கொண்டு வந்தது அவர்களது கற்பொழுக்கமே யாகும். பண்டைக்காலத்துப் பெண்மக்கள் நிலையைப்பற்றி விரித்துக் கூற வேண்டுவது அநாவசியம்.

இக்காலத்துப் பெண்மக்கள் நிலையைச் சிறிது கவனிப்போம். மேல்நாட்டுக் கூட்டுறவை நம் நாடு என்று பெற்றதோ அன்று தொட்டே நமது நாட்டு ஒழுக்க முறைகள் குன்றலாயின. நம்மவர்கள் நம் நாட்டுக்கல்வியைப் பயிலாது மேல் நாட்டுக் கல்வியைப் பயின்று வருகின்றமையால் அவர்களுக்கு மேல் நாட்டு நாகரிகத்தில் தணியாக்காதல் தோன்றியிருக்கிறது. கீழ் நாட்டு நாகரிகத்துக்கும் மேல்நாட்டு நாகரிகத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமைகள் பல. மேல் நாடு நாகரிகத்தில் இன்னும் அரும்பவில்லை. மேல் நாட்டவர் அறிவு, பூத பௌதிகங்களை ஆராய்ச்சி செய்வதிலேயே செல்கிறது. அறிவாராய்ச்சி பூதபௌதிக

அளவில் நின்றுள்ள மட்டும் ஆத்மஞான உணர்ச்சி தோன்றுதல் அருமை. மேல்நாடு இன்னும் ஆன்மஞான உணர்ச்சியைப் பெறவில்லை என்ற உண்மையை இப்பொழுது நடந்தேறிய மகா யுத்தம் உறுதிப்படுத்தும். கீழ் நாடு நாகரிகத்தில் முற்றிய தென்பது அந் நாட்டு ஞான சாஸ்திரங்களால் வலி யுறுத்தப்படும். ஆன்மஞான முதிர்ச்சி பெறாத நாடு அநாகரிக நாடேயாகும். நாகரிக முற்றாத மேல் நாட்டவர் கூட்டுறவால் நம் ஆண்மக்கள் நிலையும் பெண்மக்கள் நிலையும் குலைந்துவிட்டன.

தற்காலப் பெண்மக்கள் கொள்கையை முத்திறமாகப் பிரிக்கலாகும். ஒன்று மேல்நாட்டுப் பெண்மக்களைப்போலத் தாங்களும் ஆகவேண்டுமென்பது. மற்றொன்று நம் நாட்டு வழக்க ஒழுக்கங்களுக்கு மாறுபடாத சில மேல்நாட்டு வழக்க ஒழுக்கங்களை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்பது. வேறொன்று நம்நாட்டு வழக்க ஒழுக்கங்களையே பற்றி நடக்கவேண்டுமென்பது.

முதல் கூட்டத்தவர் பெண்மக்களுக்குரிய அச்சம் நாணம் மடம் பயிர்ப்பு என்னும் நான்கு குணங்களையும் மறுப்பவர்; ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வேற்றுமை யில்லை என்று கூறுபவர்; பொதுக் காரியங்களில் ஆடவர்களோடு கலந்து உழைக்க வேண்டுமென்று சொல்பவர்; தற்கால ஆசார சீர்திருத்தக்காரர் கொள்கைகளைப் பொன்னேபோல் போற்றுபவர். இவர்கள் நோக்கம் ஆடவர்களைப் போலச் சட்ட சபைகளிலும் நிருவாக சபைகளிலும் அங்கத்தவராக வேண்டு மென்பது. இக் கூட்டம் நமதுதேசத்தில் பல பாகங்களிலும் பெருகி வருகிறது.

இரண்டாவது கூட்டத்தார் தம்வழக்க வொழுக்கங்களை விடாமலும், மேல் நாட்டவர் வழக்க ஒழுக்கங்களில் கொள்ளற் பாலன வற்றைக்கொண்டும், தள்ளற்பாலன வற்றைத்தள்ளியும், தம் வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டு மென்னுங் கொள்கையுடையவர். இக்கூட்டத்தார் ஆடவர்களோடு சட்டசபைக்குப் பறந்து செல்ல முயல்வதில்லை. அவர் தங்கல்வி அறிவு ஒழுக்கத்தைப் பண்படுத்திக் கொள்ளவே முயற்சி செய்கின்றனர். தமக்குத்தெரியாத காரியங்களில் தலைப்பட அவர் ஒருப்படுவதில்லை; தம் வீடுகளை ஹிந்து வீடுகளைப்போலப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்; தேசகாரியங்களில் தலையிட்டுள்ள தம் ஆடவர்களுக்கு ஊக்கத்தை வளர்ப்பதற்குப் பெருந்துணை செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். இக்கூட்டத்தவர் ஆடவர்கள் செயலுக்குப் பெருந்துணைபுரியுந் தேவிமார்களாயிருக்கின்றனர்.

மூன்றாவது கூட்டத்தார் கல்வியறிவின்றிக் கர்ண பரம்பரையாகப் பேசியதையே பேசியும் செய்வதையே செய்துங் காலங்கழித்து வருகின்றனர். அக்கூட்டத்தார்தம்மை ஆடவர்களின் வேலைக்காரிகள் என்று நினைத்துக்கொண் டிருக்கின்றனர். இவர்களைப்பற்றி விரித்துரைக்கவேண்டுவது அநாவசியம்.

இம்முத்திறக் கூட்டத்தவருள் எவரைக் கொள்வது எவரைத் தள்ளுவது என்பது கேள்வி. முதல் கூட்டத்தவரால் நமது தேசம் பாழ்படும் என்பது நிச்சயம். அப்பெண்மணிகள் தாங்கள் வாழும் நாடு இந்தியா என்பதை மறந்து வேலை செய்யத் தொடங்குகிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் கெடுவது மன்றிப் பிறரையுங்

கெடுக்க முயல்கின்றார்கள். அவர்கள் வழி நம் பெண்ணுலகஞ் செல்லுமாயின், நம் நாட்டுக் கற்பொழுக்கங் குன்றிப் புருஷ பக்தி சிதைந்துவிடும் என்பது சத்தியம். மேல் நாட்டு நாகரிக வழி நமது நாட்டைத் திருப்ப முயலும் பெண்மக்களை அநாதரவு செய்யவேண்டுவது நம் பெருங்கடமை.

இரண்டாவது கூட்டத்தாரை ஆதரவு செய்ய வேண்டுவது நமது இன்றியமையாக் கடமை. இப் பெண்மணிகள் நம் தேசவழக்க ஒழுக்கத்தைக் காக்குந் தெய்வங்கள். இவர்களாலேயே நம் நாடு செழுமையுற வேண்டும். இவர்களைக் கொண்டே நாம் பெண்ணுலகத்தைத் திருத்தவேண்டும்.

இவ்விரண்டாவது கூட்டத்தவர்வாயிலாக மூன்றாவது கூட்ட ஏழைகட்குப் போதிய உதவி செய்விக்க வேண்டும்.

நம் நாட்டில் கற்றவர்களென வெளிவரும் பெண் மக்கள், மேடைகளிலேறி வாயில் வந்ததைப் பிதற்றி விட்டு வீடுசென்று மேல்மாடிகளில் உலவுவதால் நம் மாதர்கள் முன்னேற்ற மடைந்துவிடுவார்களோ? நமது நாட்டில் ஏராளமான கைம்பெண்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்களில் பலர் சோம்பேறிகளாகவும், தூர்த்தர்களாகவும், வழக்கிடுபவர்களாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். புருஷனை இழந்த இவர்கள், பூமிக்குப் பாரமாக ஏன் வாழ்தல் வேண்டும்? இவர்கட்குத் தேசபக்தி யுதயமாகுமானால், எவ்வளவு நன்மை தேசத்துக்கு உண்டாகும்? விதவைகட்குத் தேசபக்தி யுண்டாக்க எத்துணைச் சீர்திருத்தக்காரர் முயற்சி செய்தனர்; செய்கின்றனர் பதியிழந்த பெண்மக்கள் தேசத்துக்காக உழைத்தும்

சிறைபுகுந்தும் தங் காலத்தைக் கழிக்கலாம். விதவைகளுக்குப் பலவகைக் கைத்தொழில்களைப் போதிக்கலாம். அதனால் அவர்கள் எவர் உதவியையும் எதிர்பாராது உலகத்தில் வாழ்ந்து வரலாகும். ஆயிரக்கணக்கான விதவைகள் வாளா காலங் கழித்து மாண்டு போகிறார்கள். பெண்மக்கள் முன்னேற்றத்தை நாடும் ஆடவர்கள், முதலாவது விதவைகளுக்குத்தேசாபிமானம் உண்டாக்க முயல்வார்களாக.

விதவைகளுக்கென ஒரு சங்கம் ஏற்பட வேண்டும். அச்சங்கம் பெரிதும் ஆடவர் கூட்டுறவின்றியே நடைபெறல்வேண்டும். அச்சங்க வாயிலாக நாம் பெண்மக்களுக்குப் பல வழியினும் நன்மை செய்யலாகும்.

இத்தகைக் காரியங்களைச் செய்யாது ஆங்கிலங் கற்ற ஒரு சில பெண்மக்கள், மேல் நாட்டு அநாகரிகத்தைக் கொண்டு வந்து கற்பொழுக்கம் நிரம்பிய நம் பெண்மக்களிடையில் நுழைக்க முயல்வது அறியாமையாகும். அவர்களுக்குத் துணை போகும் ஆண்மக்களையும் யாம் வெறுக்கின்றோம்.

கல்வி அறிவு ஒழுக்கமுடைய ஆடவர்கள் நம் பெண்மக்கள் நிலையை உணர்ந்து, அவர்கள் முன்னேற்றமடையவேண்டிய வழியை நாடுவார்களாக.

(6—12—1918.)

பெண்மக்களும் தேசபக்தியும்.

பிரபஞ்சம் என்பது ஆண்மக்களும் பெண்மக்க ளுஞ் சேர்ந்த தொன்றும். ஆண்மக்களின்றிப் பெண் மக்களும், பெண்மக்களின்றி ஆண்மக்களும் லௌகிக வைதிக காரியங்களை நடத்தல் இயலாது. ஆண்மக்கள் எவ்வெத்துறையில் தலையிடுகின்றார்களோ, அவ்வத்து றையில் பெண்மக்களுந் தலையிடல்வேண்டும். பண் டைக்காலத்தில் முனிவரர் மனைவிமார்கள் முனிவரர் தொழிலையும், அரசர்கள் மனைவிமார்கள் அரசர்கள் தொழிலையும் செய்துவந்தார்கள். வைத்தியன் இல்லா ளுக்கு வைத்தியம் தெரிந்திருந்தது. சோதிடன் துணைவி சோதிடத்தில் வல்லவளாயிருந்தாள். அக்காலத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் இந்தியா செழுமையுற்றிருந் தது. இதற்குக்காரணம் இருபாலரும் எல்லாத்துறை களிலும் ஒன்றிய ஞான முடையவராக இருந்ததே யாகும்.

இக்காலத்தில் ஆண்மக்கள் மேற்கு முகமாகவும், பெண்மக்கள் கிழக்கு முகமாகவும் ஓடுகின்றார்கள். அவர்களுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளோ வடக்கு முக மாக ஓடுகின்றன. தேசம் தெற்கு முகத்தை நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. என் செய்வது ?

மேல் நாட்டுக் கல்வி நம் நாட்டில் நுழைந்த காலந் தொட்டுச் சாதிச் சண்டைகளும் பிற சண்டை களும் வலுத்துவிட்டன. ஒற்றுமை என்பது இந்தி யாவில் அருகிவிட்டது. குருவைச் சீடன் மதிப்பதில்லை. பிள்ளை தந்தைக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை. அண்ணன்

சொல்லைத் தம்பி கேட்பதில்லை. நாயகனுக்கும் நாயகிக்கும் ஒன்றிய காதல் எழுவதில்லை. ஆன்ம விளக்கமுடையோரைக் காண்டல் அருமையாகிவிட்டது. இத்தகைய மாறுதல்களைக் காணுஞ்சில அறிஞர் கலிகாலத்தின் மீது பழி சுமத்துகின்றனர். கலியை நிந்திப்பது அறியாமை. இந்தியாவின் செழுமை வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் தற்கால நாகரிக எழுச்சியேயாகும். இந்தியாவில் வேரூன்றியுள்ள தற்கால நாகரிகத்தை அறவே அழிக்க இருபாலாரும் முயற்சி செய்யல் வேண்டும். ஒரு பாலார் முயற்சி செய்வதால் ஒரு பயனும் விளையாது. ஒற்றைக்கையனும், ஒற்றைக் காலனும், எவ்வேலைக்கும் உதவமாட்டார்கள். அவர்கள் பிச்சை எடுத்தே பிழைக்கவேண்டும். இப்பொழுது இந்தியாவில் பொதுக்காரியங்களில் பெரிதும் ஒருபாலாரே தலைப்படுகின்றனர். மற்றப் பாலார் ஜடப் பொருள் போல் உலகத்தில் உருண்டுகொண்டிருக்கின்றனர். ஒரு பாலார் ஊழியத்தைப் பாரதமாதா பெற்று வருமட்டும், அவள் பிச்சைக்காரியாக இருக்க வேண்டியவளே. பாரத மாதாவின் சிறுமையும் வறுமையும் ஒழியவேண்டுமாயின், இரு பாலாருஞ் சேர்ந்து அவள் அடித்தொண்டு செய்தல் வேண்டும். ஆண்மக்கள் போலப் பெண்மக்களுந் தேசபக்தி யுடையவராதல் வேண்டும்.

பழைய காலத்தில் ஈசுர பக்தியை இருவரும் சேர்ந்தே செய்து வந்தனர். இதற்கு நாயன்மார் சரிதங்களும் ஆழ்வார்கள் வரலாறுகளுமே சான்றுபகரும். இன்னும் ஹிந்து குடும்பங்களில் நாயகனும் நாயகியுஞ் சேர்ந்தே தெய்வ பூசை செய்கிறார்கள்; ஆலயத்துக்குச்செல்கிறார்கள். கலியாணம் முதலிய காரியங்களை

யும் ஆண்பாலாரும் பெண்பாலாரும் சேர்ந்தே செய்கி ருர்கள். பண்டைக் காலப்புராணங்களையும், இதிகாசங் களையும் ஆராய்ச்சி செய்தால் ஆண்பெண் ஒற்றுமை நன்கு புலனுகும்.

இப்பொழுது இந்தியாவில் எங்கணுஞ் சுய ஆட் சிக்கிளர்ச்சி மல்கியிருக்கிறது. ஆனுல் அக்கிளர்ச்சி யால் பெரும்பயன் விளையவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன ? பெண் மக்களை விடுத்து ஆண் மக்கள் மாத் திரம் கிளர்ச்சி செய்வதேயாகும். சுய ஆட்சிக் கிளர்ச் சிக்குச் சக்தி வேண்டுமேல், பெண்களாகிய சக்திகளின் உதவியை ஆண்மக்கள் பெறல் வேண்டும். நம் பெண் மக்களுக்குப் பண்டைக்காலந் தொட்டுச் சக்தி என்னும் பெயர் வழங்கப்பட்டு வருவதை நேயர்கள் கவனித்தல் வேண்டும். சக்தி பூசை பண்டைக்காலத்தில் எங்கணுஞ் செய்யப்பட்டுவந்தது. இக்காலத்தில் அப்பூசை குறைந் துவிட்டது. அஃதுனுல் இந்தியாவின் சக்தியும் மெலி வடைந்தது. சக்தி பூசையை மீண்டும் எழுப்புதற்கு வழியாது ? பெண்களை நேசிப்பதும், அவர்களுக்கு மரியாதை செய்வதும், அவர்களை வழிபடுவதுமே யாகும். பெண் மக்கள் உதவியின்றி இந்தியா சுய ஆட்சி பெறுமென்பது சத்தியம்.

ஈசுர பக்தி எங்ஙனம் ஆண்மக்களிடத்தும் பெண் மக்களிடத்தும் பதிந்து வேரூன்றியிருக்கிறதோ, அங்ங னமே தேசபக்தியும் இருபாலாரிடத்தும் பதிந்து வேரூ ன்றல்வேண்டும். நம்முன்னோர்கள் ஈசுரபக்தியை எல்லா ரிடத்தும் பரவச்செய்ய எவ்வெவ் முறைகளை அனுஷ் டித்தார்களோ, அவ்வம் முறைகளை இப்பொழுது நாமும் தேசபக்தியை வளர்க்க அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

பாரதமாதாவிற் கெனக் கோயில்கள் கட்டவேண்டும்; புராணங்கள் பாடவேண்டும்; நாடகங்கள் ஆடவேண்டும். நம்முன்னோர்கள் பெண்களிடத்துத் தெய்வபக்தி என்றும் இடையறாது நிலவ, அவர்கள் தாலிகளிலும் சமயக்குறிகளைப் புகுத்தி யிருக்கின்றார்கள். நம்பெரியோர்கள் எவ்வெவ்வழியாகத் தெய்வ பக்தியை வளர்த்திருக்கின்றார்கள். பாருங்கள்! நேயர்களே!!

உண்மைத் தேசபக்தி யின்னும் பக்தர்களிடத்துப் புலனாகவில்லை. "பாரதமாதா" என்ற நினைவு தோன்றிய உடனே - "பாரதமாதா" என்று சொன்ன உடனே- "பாரதமாதா" என்றுகேட்டவுடனே-"பாரதமாதா"வின் படத்தைக் கண்ட உடனே - உள்ளன்பு எழல்வேண்டும்; உடல் நடுக்குற வேண்டும்; மனங் கசிந்து கசிந்துருக வேண்டும். அத்தகைய தேசபக்தி இப்பொழுது வெளி வந்துள்ள பல தேசபக்தர்களிடத்தில் நிகழ்கின்றதோ? பெண்மக்கள் தேசபக்தியுடையவர்களானால் அவர்களுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளும் தேசபக்தி யுடையவர்களாகவே பிறப்பார்கள். இப்பொழுது பெண்களிடத்தில் தேசபக்தி யில்லை. அதனால் அவர்கள் பிள்ளைகளிடத்தும் தேசபக்தி யில்லை. தேசபக்திக்கு விதையிடவேண்டிய நிலம் பெண்மக்களே யாவர். அந்நிலத்தினின்றே தேசபக்தி என்னும் விருட்சம் ஓங்கி வளர வேண்டும். தேசபக்திக்குப் பிறப்பிடமாகிய சக்திமார்களை விடுத்து வேறு சக்திபெற முயற்சி செய்வது 'முயலைவிட்டுக் காக்கைப்பின் போனவன்' கதையாக முடியும்.

தேசபக்தர்கள் அரசியல் உபந்யாசஞ் செய்கின்ற காலத்தில் ஆயிரக் கணக்கான ஆடவர்கள் சேர்கின்றார்

கள். மகளிர்கள் பதின்மர் சேர்வதும் அருமையாக விருக்கிறது. கூட்டங் கூட்டுவோரும் பெண்மக்களுக்கெனத் தனிவிடுதிகள் ஏற்படுத்துவதில்லை. பெண் மக்கள் பாவிகளோ? அவர்களுக்கு ஆன்மாவில்லையோ? அவர்களுக்கு அறிவில்லையோ? ஆண்பிள்ளைகள் தங்கள் வீட்டுப் பெண்பிள்ளைகளை நாடகத்துக்கும், சர்க்கஸுக்கும், * * * * சினிமாவுக்கும் அனுப்புகிறார்கள்; தேசபக்தர்கள் கூட்டத்துக்கு அனுப்புகின்றார்களில்லை. நாடகஞ் சர்க்கஸ் சினிமா இவைகளுக்குச் செல்லுங் கூட்டங்களைவிடத் தேசபக்த கூட்டங்கள் கீழ்மைப்பட்டனவோ? குடியர், வெறியர், சிறியர், கீழ்மக்கள் இவர்கள் செல்லுங் கூட்டங்களுக்குஞ் சபைகளுக்கும் பெண் மக்களை அனுப்பிக் களிப்புறும் ஆண்மக்களே! உங்கள் பெண்மக்களைத் தெய்வசபைகளுக்கு அனுப்பலாகாதா? தேசபக்தர் சபைகளுக்கு அனுப்பலாகாதா? பாரத தேவியைத் தரிசிக்க அனுப்பலாகாதா? நாடோறும் நம் பெண்மணிகள் நாடகத்துக்கும் பிறவற்றிற்கும் ஆயிரக் கணக்கான பொருளைச் செலவழிக்கின்றார்களே! அவர்கள் தங்கள் அறிவையும் அன்பையும் பாரததேவி மீது செலுத்திவிடுவார்களானால், அப்பொருள் யாவும் தேச பக்தர்களுக்கன்றோ பயன்படும்? பெண்மக்கள் தேச பக்தியுடையவராவரேல் நாடகம், சர்க்ஸ், சினிமா முதலிய யாவும் தேசபக்த மயமாகவே மாறிவிடும். இனியாவது ஆண்மக்கள் பெண்மக்கள் மீது கருணை செலுத்தி அவர்களைத் தேசபக்தர்களாக்க முயல்வார்களாக.

நம் இல்ல அரசிகளாகிய சகோதரிகள் உள்ளம் தேசபக்திக்குக் கோயிலாகி விடுமாயின், அதை அடக்க

எவரால் இயலும்? ஒருவாராலும் இயலாது. "அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந் தாழ்" என்றார் ஆன்றோரும்.

பெண்மக்களிடத்துத் தேச பக்தியை வளர்க்க முற்படுங்காலத்து, மேல்நாட்டு அநாகரிகம் அவர்களிடையில் பரவி அவர்களைத்தீட்டுப் படுத்தாதவாறு காத்துக் கொள்ளவேண்டும். நமது நாட்டிற்குரிய பண்பட்ட நாகரிக வழிநின்று, நம்பெண்மக்களுக்குரிய சுதந்தர நெறிக்குப் பழுது நேராவண்ணம் பெண்மக்களுக்குத் தேசபக்தியை யூட்டிவரல் வேண்டும். சில போலி ஆசார சீர்திருத்தக்காரர்கள், பெண்மக்களை மேல்நாட்டு அநாகரிக மென்னும் பெருங்காட்டில் செலுத்தி, அவர்கள் நிலையைப் பாழ்படுத்துகின்றார்கள். அவர்கள் கூட்டத்தில் சேர்ந்த பெண்மக்கள் தேசத்தை அறவே மறந்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் அறிவும் மனமும் கடலோரத்தையும், மூக்குக் கண்ணாடியையும், மோட்டார் வண்டியையும் கட்டிக்கொண்டு கிடக்கின்றன. ஏ! போலிஆசார சீர்திருத்தக்காரர்களே! பாரத தெய்வங்களைக்கெடுக்க வேண்டாம். உங்கள் ஆசாரமென்னும் அநாசாரத்தை அவர்களுக்கு ஊட்ட வேண்டாம். உங்களைக் கண்டால் பாரததேவி அஞ்சுகிறாள்; அலமருகின்றாள். அவள் சாபம் உங்களை விட்டகலாது. சகோதரிகளை நல்ல வழியில் நடத்துங்கள்!

வங்காள தேசம் முன்னுக்கு வந்ததற்குக் காரணம் யாது? பெண்மக்கள் தேச பக்தியே யாகும். நமது தேசபக்தர்-இளமையிலேயே பாரத தேவியின்பொருட்டு உலகைத் துறந்த முனிவரர்-மகான் அரவிந்த கோஷின் சகோதரி சரோஜனி தேவியின் (கவியரசி சரோஜனி

நாயுடு வல்ல) தேசபக்தியை அளவிட யாரால் இயலும்? அத்தகைய தேசபக்தியுடைய தேவிமார்கள் ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் இலங்க வேண்டும்.

ஆண்மக்களே! பெண்மக்களைத் தாழ்வாக நினையாதே யுங்கள்; அவர்கள், சக்தியின் கூறு என்பதை மறவா தேயுங்கள்; ஆக்கலும் அழித்தலும் அவர்களிடத் தில் உண்டு. அவர்களை வேலைக்காரிகள் போலவும், அடிமைகள் போலவும் நடத்தாதேயுங்கள். உங் கள் வாழ்க்கைக்குத் துணையாக இருப்பவர்கள் பெண் மக்களே. அவர்களைச் சிறுமைப் படுத்தி விட்டுச் சுய ஆட்சிக் கூச்சலிடுவதால் சிறு பயனும் விளையாது. அவர்களைப் பெருமைப் படுத்துங்கள். நீங்கள் பெருமைப் படுவீர்கள். அவர்களுக்குச் சுதந் தரங்கொடுங்கள். நீங்கள் சுதந்தரம் பெறுவீர்கள். பெண்மக்கள் சாபம் உங்களைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கி றது. அவர்களைப் போற்றுங்கள். அவர்கள் உள்ளத்தைக் குளிரச் செய்யுங்கள. நீங்கள் வாழ்வீர்கள்.

தாய்மார்களே! சகோதரிகளே!! உங்கள் முன்னோர் நிலையை உற்று நோக்குங்கள்; உங்கள் நிலையை உற்றுநோக்குங்கள். உண்மையைச் சிந்தியுங்கள்; தேறுங் கள்; உங்கள் முன்னோர்கள் உலகத்தை ஆக்கினார்கள்; அழித்தார்கள். நீங்கள் அந்தப்பரம்பரையில் வந்தவர் களல்லவா? இப்பொழுது உங்களுக்கு அந்தச்சக்தி யுண்டா? நீங்கள் அடிமைகளல்ல; வேலைக்காரிகளல்ல; நீங்கள் தெய்வங்கள். உங்களால் எல்லாம் முடியும். எழுங்கள்! எழுங்கள்!! "இந்தியாவிற்குச் சுயஆட்சி யைப் பெறுவிக்கும் சக்தி எங்களிடத்தில் உண்டு" என்ற எண்ணத்தோடு எழுங்கள். பாரததேவி உங்களை நோக்கிச்

கொண்டிருக்கிறார்கள். தேசபக்தி கொள்ளுங்கள்! அதையே ஆபரணமாக அணியுங்கள்! "தேசபக்தன்" என்னுங்குழந்தையை ஆதரியுங்கள்! அவன் உங்கள் தொண்டன். வந்தேமாதரம்!

தொழிலாளர் சங்கத்தின் அவசியம்.

தொழிலாளர் உதவியின்றி உலகம் நடைபெறாது. தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பினாலேயே உணவும் உடையும் உலகம் பெறல்வேண்டும். தொழிலாளர் செம்மை நலம் நாட்டின் செம்மை நலமாகும். அவர் வறியராயின் அவர் வாழும் நாடும் வறிய நாடாகும்.

இந்தியாவில் பண்டைக்காலத்தில் தொழிலாளர் செல்வம் நூல்களில் சிறப்பிக்கப்பட்டிருத்தல்கவனிக்கத் தக்கது. அவர்தந் தலைவர்கள் அரசனுக்கு முடிசூட்டும் பேறு பெற்றிருந்தார்கள். இப்பொழுது இந்தியாவில் தொழிலாளர் தம் பெருமை தாம் உணராமலும், தம்மைக் கீழோரெனக் கருதியும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களிடத்தில் பிணியும் வறுமையும் நிலைத்து நிற்கின்றன. ஜனத்தலைவர்கள் அவர்கள் துக்கத்தைப் போக்க என்ன செய்யப்போகின்றார்களோ? அறிகிலேம். இந்தியாவில் தொழிலாளர்களுக்கும் ஜனத் தலைவர்களுக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை. தொழிலாளர் ஜனத் தலைவர்களைக் கவனிப்பதில்லை. ஜனத்தலைவர்கள் தொழிலாளரை நேசிப்பதில்லை. இனி ஜனத்தலைவர்கள்

தொழிலாளரோடு நெருங்கிப் பழக வேண்டுவது அவசியம்.

இங்கிலாந்தில் தொழிலாளர் பெருமையுற் றிருப்பதை அறியாதாருளரோ? பார்லிமெண்டில் அவர் தங் கட்சியே வலுத்து நிற்கிறது. அமெரிக்கா ஜப்பான் முதலிய தேசங்களில் தொழிலாளர்கள் ஆக்கம் பெற்றிருக்கின்றார்கள். ஆங்கே தொழிலாளருக் கெனப் பல சங்கங்க ளிருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் அரசியலை நன்கு உணர்ந்திருக்கின்றார்கள். தொழிலாளர்கள் பெருமை பெற்றிருத்தலால் அந்நாடுகளும் பெருமை பெற்றிருக்கின்றன.

இந்தியாவில் ஒருசிலர் நாலாயிரம் ஐயாயிரம் சம்பளம் பெறுவதால் இந்தியா செல்வத் தேசமாமோ? ஒரு சிலர் நீண்ட காலம் ஜீவிப்பதால் எல்லாரும் அவ்வளவு காலம் ஜீவிக்கின்றார் என்று நினைக்கலாமோ? இந்தியாவில் ஒரு மனிதனது வருஷவருவாய் ரூ 30. இங்கிலாந்தில் ஒருமனிதன் வருஷ வரும்படி ரூ. 800. இந்தியாவில் மனிதன் சராசரி வயது 23; இந்தியா இந்நனம் செல்வத்திலும் வயதிலும் சிறுமையுற்றிருப்பதற்குக் காரணம் என்னை? தொழிலாளர் சிறுமையேயாகும். இந்தியா தொழிலாளரையே ஏராளமாகக்கொண்டிருக்கிறது: அவர் செல்வமே இந்தியாவின் செல்வம். அவர் வறுமையே இந்தியாவின் வறுமை. அவர்கள் இப்பொழுது வறுமையின் கொடுமையால் பீடிக்கப்படுகின்றமையான், அவர்கள் வயிறார உணவுகொள்ள இயலாதவர்களாய், வாந்தி பேதிக்கும் சீதபேதிக்கும், பிறநோய்களுக்கும் இரையாகின்றார்கள். அவர்கள் நோயால் விரைவில் இறந்து படுதலால் இந்தி

யாவின் சராசரிவயதும் குறைந்து வருகிறது. இந்தியா செல்வத்திலும் வயதிலும் நன்னிலை யுறவேண்டின் இந்தியத்தொழிலாளர் எல்லா வழியிலும் செம்மை பெறல்வேண்டும். நாட்டின் நன்மை நாடுவோர் யாருக்காக உழைக்க வேண்டும்? சட்ட சபை அங்கத்தவர்க்காகவோ அல்லது தொழிலாளருக் காகவோ என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஜனத்தலைவர்களில் பலர்தொழிலாளரைக் கனவிலுங் கருதுகின்றாரில்லை. சென்னைச் சூளையில் சென்ற சனிக்கிழமை ஒரு பெருந் தொழிலாளர் கூட்டங் கூடிற்று. ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர் கூடினர். ஒரு ஜனத்தலைவரும் அங்கே தலைகாட்டவில்லை. ஒரு பத்திரிகைப் பிரதிநிதியும் ஆங்கே வரவில்லை. சென்னையில் கூடிய கூட்டங்கள் பலவற்றுள்ளும் அக்கூட்டஞ் சிறந்தது என்று கூறலாம். அவர்களை ஒன்று சேர்க்கச் சூளை "வேங்கடேச குணாமிர்த வருஷணி சபை" யார் எடுத்த முயற்சிக்கு யாம் என்ன கைம்மாறு செய்யவல்லேம்? அச்சபையார் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்தை நாடி உழைத்து வருதற்குப் பெருநன்றி கூறுகின்றோம். அச்சபையை மற்றச் சபைகளும் பின் பற்றுமென நம்புகிறோம். சமயச் சபைகள் இதுகாலை இத்தகைய வேலைகளையே செய்ய வேண்டும். தாளந் தட்டிப்பாட்டுப் பாடிப் பலகார வகைகளோடு வயிறாரச் சோறுதின்று திரிவதை இறைவன் ஏற்றுக்கொள்ளான். ஏழைத் தொழிலாளருக்கு உழைப்பதே பெருந்திருத்தொண்டு. அதுவே ஈசுரபூசை.

சிலர் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்க முயற்சி செய்யினுஞ் செய்வர்; நம்மைப் பயமுறுத்தி

னும் உறுத்துவர். பொது நலத்துக்காக உழைக்க முன் வருங்காலத்து நமக்கு என்ன என்ன கஷ்டம் நேர்ந்தாலும் அதையொரு பொருட்படுத்தலாகாது. மஹாத்மா காந்தி பேஹார் மாகாணத்துத் தொழிலாளருக்காக எவ்வளவு உழைத்தார் என்பதை அறியாதாரில்லை. அப்பெரியாரை நாடோறும் வழிபட்டுவரின் அவரது ஆத்ம சக்தி நமக்கும் உண்டாகும்.

இப்பொழுதும் சென்னையிலும் பிற முக்கிய பட்டணங்களிலும் தொழிலாளர் சங்கங்கள் காணல் வேண்டும். தொழிலாளர் நன்மைக்காக அரசாங்கத்தார் உதவியால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் முதலியன ஏற்படுத்தல் வேண்டும். ஆங்காங்கே இராப்பள்ளிக்கூடங்கள் அமைத்துத் தொழிலாளருக்குக் கல்வி கற்பித்து, அவருக்கு அரசியல் ஞானத்தைப் போதிக்க வேண்டும். முதன்முறை சூளையில் கூடிய தொழிலாளர் கூட்டத்தைத் தலைவர்கள் கவனியாமற் போயினும், இனியாவது தொழிலாளர் சங்கத்தின் அவசியத்தை உற்றுநோக்கித் தலைவர்கள் துணை செய்வார்களென நம்புகிறோம்.

சென்னையும் தொழிலாளரும்.

தொழிலாளரைப்பற்றிப் பன்முறை யாம் 'பக்த'னில் எழுதி யிருக்கின்றோம். சென்னைத் தலைவர்கள் தொழிலாளிகளைக் கருத்தூன்றிக் கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஜனப் பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லிக்கொள்வோரும் தொழிலாளர் நலத்தை நாடுகின்றாரில்லை. ஜனத்தலைவர்கள் கோகலே மண்டபத்தில் பெருங் கூட்

டங் கூடுவதும், பலர் கைகொட்டி நகைக்கப் பேசுவதுமே தங்கள் கடமை யென்று நினைத்துக் கொள்கிறார்கள் போலும். கோகலே மண்டபத்தில் உபந்நியாசங் கேட்க வருகின்றவர்களிற் பலர் உபந்நியாசஞ் செய்வோரினும் பன்மடங்கு கல்வியறிவிலும், அரசியல் ஆராய்ச்சியிலும் தேர்ச்சி பெற்றவரா யிருக்கின்றனர். தலைவர்கள் திருப்பித் திருப்பிக் கூறும் விடயங்கள் அவர்கள் காதுகளைச் செவிடுபடுத்தியிருக்கும். கற்றவர் முன்னிலையில் உபந்நியாசமாரி பொழிவதால் சிறிதும் பயன்விளையாது. இனி ஜனத்தலைவர்கள் உழைக்க வேண்டிய இடம் தொழிலாளர் கூட்டத்திடையே யாகும். தொழிலாளருக்கு அரசியல் ஞானத்தை விளங்கவைப்பதால் பெரும் பயன் விளையும் என்பதை விரித்தோதவேண்டுமோ ? இங்கிலாந்தில் தொழிற்கட்சி யென ஒரு கட்சியிருக்கிறது. அக்கட்சிப் பிரதிநிதிகள் பார்லிமெண்டு சபை அங்கத்தவர்களாகவிருக்கிறார்கள். அவர்கள் செல்வாக்கே இப்பொழுது இங்கிலாந்தில் நிலைத்துச் செழித்து நிற்கிறது. இங்கிலாந்தின் வளனெல்லாம் அவர்களிடத்தில் அடங்கி யிருக்கின்றன. அங்குள்ள லார்ட்களும் தொழிலாளர் உதவியை நாட வேண்டியவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவில் சிறப்பாய்ச் சென்னையில் தொழிலாளருக்கு அரசியல் ஞானம் இன்னதென்று தெரியாது. சட்டசபை நிருவாக சபை என்றால் அவர்களுக்கு ஒன்றும் விளங்காது. அவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு "நம்மை இங்கிலீஷ்காரர் ஆளுகின்றனர்" என்பது மாத்திரம் தெரியும். இதுகாறும் ஜனங்களால் தெரிந்தெடுக்கப்படும் சட்டசபை அங்கத்தவர்

களில் எத்தனை பேர் தொழிலாளருக்காக உழைத்தனர்? உழைக்க வெளி வந்தனர்? ஒருவரும் இல்லை. ஜனப் பொறுப்பாட்சி கேட்கப்படும் இக்காலத்தில் ஜனத்தலைவர்கள் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்காக உழைக்க வேண்டும். இந்தியாவில் செய்யப்பட வேண்டிய வேலைகள் பலவற்றுள் இஃதும் ஒன்று.

சென்னை மாகாணத்தில் தொழிற்சாலைகள் பல இருக்கின்றன. ஆங்காங்கே ஜனத்தலைவர்கள் சென்று தொழிலாளரோடு பழகி, அவர்களுக்கு அரசியல் முறையை உணர்த்தி, அவர்களைக் கொண்டே பல சங்கங்கள் காணல் வேண்டும்; இராப்பள்ளிக்கூடங்கள் அமைத்தல் வேண்டும்; அவர்களுக்கு அரசியல் முறையில் ஆர்வமுண்டாக்கல் வேண்டும். இவை போன்ற கடமைகள் பலஉள.

சந்நியாசிகளும், செல்வரும் தொழிலாளருக்காக உழைக்க முன்வரலாம். ஆனால் இக்காலத்துச் சந்நியாசிகள் சுயநலப்பிரியர்களாகவே யிருக்கின்றார்கள். செல்வர்கள் செருக்கால் கண்மூடிக்கிடக்கின்றார்கள். இவர்கள் இப்படி யிருந்தால் தொழிலாளர்கதி யென்னாகும்? அவர்கள் எங்ஙனம் முன்னேற்றமடைவார்கள்? அவர்கள் முன்னேற்றமே இந்தியாவின் முன்னேற்றம். அவர்கள் வறியகர்ளாக வாழுமட்டும் இந்தியா வறிய நாடாகவே யிருக்கும்.

பாலகங்காதர திலகர் நம் நாட்டிலுள்ள ஏழை ஜனங்களை எத்தனையோ முறை ஒன்று கூட்டி, அவர்கள் முன்னிலையில் அரசியல் முறையை எடுத்து விளக்கமாகப் பேசியிருக்கின்றார். மஹாத்மா காந்தி தொழிலாளருக்காக உழைத்து வருதலை யாவரும் அறிவர்.

சென்னையில் அத்தகைய பரோபகாரத்தலைவர்கள் இல்லையே. அன்னை பெஸன்ட் அம்மையார் இருக்கின்றனர். இவருக்குத் தேசபாஷையில் உபந்யாசஞ்செய்ய இயலாது. இயலுமாயின் அம்மையார் இதுகாறும் எத்தனையோ தொழிலாளர் சங்கங்களைஸ்தாபித்திருப்பர். சில ஜனத்தலைவர்கள் "தொழிலாளருக்காக உழைக்கவேண்டும் என்னும் பேராவல் எங்களுக்குண்டு. ஆனால் எங்களுக்குத் தமிழ் பேசவாராது. அது பெரியமுட்டாக விருக்கிறது. என் செய்வோம்" என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் இக்கருத்தைத் தமிழிலேயே வெளியிடுகின்றார்கள் பாவம்! நாட்டுப் புறத்திலிருந்துவரும் வழக்காளிகளிடம் தமிழிலேயே சம்பாஷிக்கின்றார்கள். வீடுகளில் அவர்கள் பேசுவதுந் தமிழே; பி. ஏ., வகுப்புவரை ஆங்கிலத்தோடு பயின்று வந்ததுந் தமிழே. தொழிலாளருக்கு உழைக்க மனமெழாத இவர்களா தேசஊழியஞ் செய்கிறவர்கள்?

சில வாரங்களுக்கு முன்னர்ச் சென்னைச்சூளையில் தொழிலாளருக்காக ஒரு கூட்டங் கூடிற்று. அவ்வொரு கூட்டத்தில் தொழிலாளர் காட்டிய ஊக்கத்துக்கு அளவேயில்லை. மேலும் மேலும் அத்தகைக் கூட்டங்கள் பல கூட்டி, உபந்யாசங்கள் செய்யின், தொழிலாளர் நலம்பெறுவர். தொழிலாளருக்கு நல்லுபதேசஞ்செய்து, அவர் கல்வியறிவை வளர்க்க அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும் முன்னுக்குவந்து உழைக்கலாம். சென்னையில் எத்தனையோ ஆசாரச் சீர்திருத்த சபைகள் இருக்கின்றன. அறிக்கைப்பத்திரம் ஆண்டுதோறும் வெளியாகிறது. அச்சங்கங்கள் என்ன வேலை செய்கின்றனவோ? தெரியவில்லை.

சென்னை ஜனத்தலைவர்களே! உங்கள் உபந்யாசத்தைக்கேட்கத் தொழிலாளர்கள் அவாவுகிறார்கள். அவர்களுக்காக உழைக்க வெளிவாருங்கள். கால நிலைமாறி வருவதை உற்று நோக்குங்கள். இதைக்குறித்து யாம் பன் முறையும் எழுதியிருக்கின்றோம். தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்கு அரசாங்கத்தாரும் உதவி செய்வாரென நம்புகிறோம்.

தொழிலாளர் கூட்ட அமைப்பு.

நமது நாட்டிலுள்ள தொழிலாளரது முன்னேற்றத்தை ஜனத்தலைவர்கள் நாடுவதில்லை. தொழிலாளருக்காக உழைத்த ஜனத்தலைவரும் அரியர். மேல் நாட்டில் தொழிலாளருக்காக உழைத்துப்பேறு பெற்றவர் பலர். ஜனத்தலைவர்கள் இந்தியாவில் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்தை நாடாமலிருந்தமையால், தொழிலாளர் தம் பெருமை தாமுணராது வாளா காலங்கழித்து வந்தனர். தொழிலாளர் உணர்ச்சி பெற்றுத் தம் முன்னேற்றத்தைக் கருதி உழைக்க ஒன்று படுவாராயின், அவர்களை ஜனத்தலைவர்களும், மற்றவர்களும் போற்றுதல் செய்வார்கள்.

இந்தியாவில் முதல் முதல் தொழிலாளர் மீது கவலை செலுத்தினவர் மகாத்மா காந்தியாவர். பேகாரிலும், ஆமதாபாத்திலும் அப்பெரியார் தொழிலாளருக்காக உழைத்ததை நேயர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். சென்னையிலும் ஒரு தொழிலாளர் சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நாகப்பட்டினத்திலும் தொழிலாளர்

கூட்டம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகக் கேள்விப்படுகி றோம். இன்னும் பல இடங்களில் தொழிலாளர் சங்கங் களை ஏற்படுத்த ஆங்காங்கே உள்ள ஜனத்தலைவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும். தொழிலாளருக்காக உழைக்க முன்வருவோரே உண்மைத் தேசபக்தராவர். சென்னைக் கணுள்ள சில தேசபக்தர்கட்குத் தொழிலாளர் சங்க அமைப்பில் விருப்பமில்லையாம். அவர்கள் காங்கிரசி லும், கான்பரன்சுகளிலும் தங்கள் நாவன்மையைக் காட்ட ஜீவகாருண்ய புருஷர்களைப்போல நடிப்பார்கள். இப்பொழுது இந்தியாவிற்குப் பிரதிநிதிகளாக நிற்பவ ருள் பெரும்பாலோர் ஆங்கிலங் கற்றவரே. இவர்கள் ஊர் பேருந் தொழிலாளருக்குத் தெரியா. இன்னவர் ஜனப் பிரதிநிதி யாவரோ? பி. ஏ., பி. எல்., பட்டம் பெற்றவ ரெல்லோரும் ஜனத்தலைவரோ? பத்திரிகாசிரியர் எல் லோரும் ஜனத் தலைவராவரோ? எவராயினும் ஆக. தொழிலாளருக்காக உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணஞ் செய்து உழைக்க முன்வருவோர் எவரோ அவரே ஜனத்தலைவராவர். சென்னையில் பல போலிப் பத்திரிகாசிரியர்கள் ஜனத்தலைவர்களாகத் தங்களைக்கருதி ஊரை ஏமாற்றி வருகிறார்கள். தொழிலாளர் கூட்டம் வலுக்க வலுக்க அன்னார் கூட்டம் பொன்றிப் போய் விடும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

தொழிலாளர் கூட்டங்கள் ஆங்காங்கே ஏற்பட்டு வருவது, நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு நற்குறியே யாகும். தொழிலாளர் பல திறத்தினர்களாதலால், தொழிலாளர் சங்கங்களும் பல திறமாக வகுக்கப்படல் வேண்டும். துணி நெய்வோருக்கென ஒரு சங்கமும், ரெயில்வே தொழிற்சாலையாருக்கென ஒரு சங்கமும்,

சுரங்க வேலை செய்வோருக்கென ஒரு சங்கமும், அச்சு வேலைக்காரருக்கென ஒரு சங்கமும், பயிர்த் தொழிலாளருக்கென ஒரு சங்கமும், மற்றத் தொழிலாளருக்காக அவ்வத்தொழிற் பெயரால் ஒவ்வொரு சங்கமும் ஏற்படல் வேண்டும். இச் சங்கங்கட்கெல்லாம் பொதுவாக ஒரு தலைச்சங்கம் அமைக்கப்படல் வேண்டும். தொழிற் சங்கங்கட்கெனத் தனியாகப் பாடசாலைகள், வாசகசாலைகள், வைத்திய சாலைகள் முதலிய அறச்சாலைகள் ஏற்படுத்தல் வேண்டும். தொழிலாளருக்கென வக்கீல்மார்களும் இருத்தல் வேண்டும். தொழிற்சங்கத்தின் மூலமாக அவர் ஊதியம் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இவைபோன்ற அமைப்புகள் இன்னும் பல உண்டு. அவைகளைச் சிறிது சிறிதாக வெளியிடுவோம்.

"மெயில்" பத்திரிகை போன்ற போலிப் பத்திரிகைகள் தொழிலாளர் கூட்டங்களைப் பற்றி அரசாங்கத்தாருக்குத் துர் அபிப்பிராயம் உண்டாகு மாறு முயற்சி செய்து வருகின்றன. அப்பத்திரிகைகளின் பொய்யுரைகளை அரசாங்கத்தார் கவனிப்பினுங் கவனிப்பர். சென்னையிலும் நாகையிலும் கூடியுள்ள தொழிற் சங்கங்கள் அரசியற்றொடர்பு இல்லாதன (Non-political) என்பதை அரசாங்கத்தார் உணர்தல்வேண்டும். அவர் 'மெயில்' பத்திரிகையின் பொய்புரையை நம்பித் தொழிற்சங்கங்களின் அமைப்புக்கு இடையூறு செய்யக் கருதமாட்டாரென நம்புகிறோம். அரசாங்கத்தாரும் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்கு ஜனத்தலைவர்களோடு கலந்து உழைக்கலாகும். எமது விருப்பமும் அதுவே.

(30—10—1918.)

தொழிலாளரும் ஜனத்தலைவரும்.

தொழிலாளர் உதவியின்றி உலகம் நடைபெருது. தோட்டி முதல் தொண்டைமான் வரையிலுள்ள எல்லாரையுந்தொழிலாளர் என்றே கூறலாம். எல்லாம் வல்ல இறைவனும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் மறைத்தல், அருளல் என்னும்ஐந்தொழிலை நாடோறும் ஓயாது செய்துகொண்டே யிருக்கின்ருன். உலகத்திலுள்ள எல்லாரையுந் தொழிலாளர் எனக்கூறுவது குற்றமாகாது.

தொழிலாளரை இருகூருகப் பிரிக்கலாம். தேக உழைப்பால் தொழில் புரிவோர் ஒருசாரார்; அறிவால் தொழில் புரிவோர் மற்ருெரு சாரார்; பின்னவர் முன்னவர் உதவியின்றி வாழ்தல் அரிது. கணிதர்கள், போதகாசிரியர்கள், வக்கீல்கள், நியாயாதிபதிகள் முதலியோர் உண்ண உணவையும், உடுக்க உடுப்பையும், ஆரோகணித்துச் செல்ல வண்டியையும், உட்கார நாற்காலியையும், எழுதக் கருவிகளையுஞ் * சமைத்துக் கொடுப்போர் யாவர்? தேக உழைப்பால் தொழில் புரிவோரன்ரே? இதனுல் தேக உழைப்பால் தொழில் புரிவோர் சிறந்தவரென்பது தெற்றெனை விளங்கும். ஓர் உத்தியோகஸ்தனுக்கு ஒன்பத்தெட்டு உழைப்பாளிகள் வேண்டும். எனவே நாட்டில் தேக உழைப்பால் தொழில் புரிவோரே பலரா யிருக்கின்றனர்.

நாடு என்பது தேக உழைப்பால் தொழில் புரிவோரைக் குறிப்பதாகும். ஆகவே நாட்டின் நலத்தைக்

கருதி உழைக்க முன்வருவோர் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்காக வேலை செய்யல் வேண்டும். யாம் தொழிலாளர் என்று எழுதுவது தேக உழைப்பால் தொழில்புரிவோரைக் குறிப்பதாகும். ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்காக வேலைசெய்யாது காங்கரஸிலும், கான்பரன்சுகளிலும் கற்றோர் சிலர் தம்மை நாவலர் எனப் பிறர் புகழப் பேசி ஜனத்தலைவராகின்றனர். ஜனத்தலைவர் என்போர் ஏழைத் தொழிலாளருக்காக வேலை செய்பவராகவுமிருத்தல் வேண்டும்.

நமது நாட்டில் ஏழைத் தொழிலாளர்களே பெரிதும் நிரம்பியிருக்கிறார்கள். இவர்தம் முன்னேற்றத்துக்காக இதுகாறும் காங்கரஸ்காரராதல், பிறராதல் உழைக்க முன் வந்தாரில்லை. ஏழைத் தொழிலாளரைக் கவனியாது சுயராஜ்ஜியக் கூச்சலிடுவதால் சிறிதும் பயன் விளையாது. காங்கரஸில் இது காறும் செய்யப்பட்ட தீர்மானங்கள் யாவுங் கற்றவர்கள் முன்னேற்றத்தைப் பற்றியனவே யாகும். இத் தீர்மானங்களால் தேச முன்னேற்ற மடையாதென்பது திண்ணம். கற்றவர்கள் ஒன்று கூடித்தங்கள் முன்னேற்றத்துக்காகப் பாடுபட்டு வருவதையும், அவர்கள் ஏழைத் தொழிலாளர்களைக் கவனியாது வாளா காலங்கழித்து வருவதையும் அரசாங்கத்தார் நன்கு உணர்ந்து சிறு சிறு சீர்திருத்தங்களையே வழங்கிக்கொண்டு வருகின்றனர். ஏழைத் தொழிலாளர் அரசியல் ஞானமுடையவராகிச் சுய ஆட்சி என்று கேட்கின்றனரோ அன்றே பிரிட்டிஷார் இந்தியாவிற்குப் பூரண சுயஆட்சி வழங்குவர் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஏழைத் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்குப் பாடு படாமல் கற்றவர் சிலர் சேர்ந்துகொண்டு சுய ஆட்சிக் கூச்ச

விட்டு அதைப் பெற முயல்வது முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்படுவதை யொக்கும். உண்மையாகச் சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சி செய்வோர் ஏழைத் தொழிலாளரது முன்னேற்றத்துக்காகப் பாடுபடுவர்: ஏழைத் தொழிலாளர்க்காகப் பாடுபட முன்வாராது சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சி செய்வோரை என்னென்று கூறுவது? அவர், சட்டசபையிலாவது, நிருவாக சபையிலாவது அங்கத்தவராக வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு ஆரவாரஞ் செய்பவரே யாவர். இத்தகையினரை ஜனத் தலைவராகக் கொள்ளலாமோ?

சில ஆண்டுகளாக அன்னிபெசண்ட் அம்மையார் முயற்சியால் தோன்றிய கிளர்ச்சி இந்தியாவிலுள்ள எல்லாரையும் விழிக்கச் செய்தது. இந்தியாவின் பல பாகங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களும் விழித்துக்கொண்டார்கள். பல விடங்களில் தொழிலாளர் சங்கங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நமது சென்னை மாகாணத்திலும் தொழிலாளர் சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை, நாகை, மதுரை முதலிய இடங்களில் தொழிலாளர் சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பது நேயர்கட்குத் தெரியும்.

சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர் சங்கத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கத்தவர்களாகச் சேர்ந்திருக்கின்றார்கள். அச்சங்கத்தைத் தொடக்கத்தில் அரசாங்கத்தார் சந்தேகித்தனர். சமீபத்தில் சென்னையில் நடந்தேறிய கொள்ளை யடியில், தொழிலாளர் சங்கம் சென்னைப் போலீஸ் கமிஷனரோடு கலந்துவேலை செய்ததை அரசாங்கத்தார் நன்கு கவனித்திருப்பர். தொழிலாளர் சங்கத்திற் சேர்ந்துள்ள மில்

வேலைக்காரர்களுள் ஒருவராவது கொள்ளை யிடுவோருள் கலவாதிருந்ததைச் சென்னைப் போலீஸ் அதிகாரிகள் வாயிலாக அரசாங்கத்தார் நன்கு அறிந்திருப்பரென்றே நம்புகிறோம். இப்பொழுது அரசாங்கத்தார் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தைப்பற்றி என்ன அபிப்பிராயங் கொண்டிருக்கின்றனரோ தெரிய வில்லை. இன்னும் நாளேற நாளேற அரசாங்கத்தார் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் இராஜபக்தி, அடக்கம், பொறுமை முதலிய நற்குணங்களைக் கண்டு, அதன் மீது நல்லெண்ணமே கொள்வர் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

இனி நாம் சென்னை ஜனத் தலைவர்கள் தொழிலாளர் சங்கத்தின்மீது எவ்வகை அபிப்பிராய முடையவர்களாக விருக்கின்றனர் என்பதை ஆராய்வோம். சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சியில் தலையிட்டுள்ள பல ஜனத் தலைவர்களுள் ஸ்ரீமான் வாடியா அவர்கள் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைமை வகித்து நிற்கின்றார். பாரிஸ்டர் ஸ்ரீமான் இலட்சுமண ஐயர் அவர்கள், ஸ்ரீமான் தண்டபாணிபிள்ளை அவர்கள், ("தேசபக்தன்" பத்திரிகாசிரியர்) முதலிய ஒரு சிலரே அவருக்குத் துணை புரிந்து வருகின்றனர். சில ஜனத் தலைவர் தொழிலாளர் சங்கம் எற்றுக்கு என்று கூறுகின்றனர். சில ஜனத் தலைவர் தொழிலாளர் சங்கத்தை அழித்துவிட முயற்சி செய்கின்றனர். சிலர் "தொழிலாளர் சங்கம் அரசாங்கத்தாருக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆனபடியால் நாம் அதில் சேர்தலாகாது" என்று கூறுகின்றனர். இன்னும் பலவாறு பிதற்றுவோரும் உளர். இவர்கள் அனைவரும் சுய ஆட்சிக்காரரே. தொழிலாளருக்கு உழைக்கநாணுவோரும் அஞ்சுவோரும் மஹரிஷி திலகரைப்பற்றியும், மஹாத்மா

காந்தியைப்பற்றியும் ஏன் பேசுகின்றனரோ தெரிய வில்லை. கள்ள ஜனத் தலைவர்கள், திலகர், காந்தி இவர் களோடு கரவாக நட்புக் கொண்டு தங்கள் பெயரைப் பரப்பி அரசாங்கத்தில் உயர் பதவியைப் பெற முயல்கின்றார்கள். சென்னைக்கணுள்ள சுய ஆட்சிப் பத்திரிகைகளுள் சில தொழிலாளர் சங்கத்தைப்பற்றி ஒன்றும் எழுதுவதில்லை.

தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றத்தை நாடாதவர்களை நாம் தலைவர்களாகக் கொள்ளமாட்டோம். அவர்கள் செய்துவரும் வஞ்சகச் செயல்களை வெளியிடவும் யாம் துணிவு கொண்டுள்ளோம். ஏழைத் தொழிலாளர் பட்டினி கிடந்து வருந்த, ஜனத்தலைவர் என்னும் பட் டத்தைச் சூட்டிக்கொண்டு மோட்டார் வண்டியிலேறிச் சுகமாக உலாவி வருவோரை ஜீவகாருண்யமில்லா மிருகங் களெனக் கூறாது வேறென்கூறுவது ?

இப்போலி ஜனத்தலைவர்கள் ஒன்று கூறி ஊரை ஏமாற்றுகிறார்கள். அதாவது "சுய ஆட்சி பெற்று விட்டால் நாம் எளிதாகத் தொழிலாளர்கள் குறை களை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளலாம்" என்பது. தொழிலாளர் அரசியல் ஞானம் பெற்று முன்னேற்ற மடைந்தாலன்றிப் பிரிட்டிஷார் நமக்குப் பூரண சுய ஆட்சி வழங்கமாட்டார். மிஸ்டர் மாண்டேகுவும், லார்ட் செம்ஸ்பர்ட்டும் வெளியிட்டுள்ள இந்திய சீர் திருத்தக் கோரிக்கையில் "கிளர்ச்சி கற்றவர்களிடத்தி னின்றும் எழும்புகிறது. அதிற் பயனில்லை. நாட்டுப் புறத்திலுள்ள குடி மக்களிடத்தினின்றும் அஃது எழும்பல் வேண்டும்" என்னுங் கருத்துப்படக் குறிப் பிட்டிருக்கின்றனர். இதைப் போலி ஜனத்தலைவர்கள்

கவனிக்க வில்லை போலும்! சுய ஆட்சிக்கிளர்ச்சியும் முயற்சியும் ஒருபால் செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும். தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்கும் ஒரு பால் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விருவகை முயற்சியும் ஒன்றற்கொன்று இன்றி யமையாதனவாகும். சுய ஆட்சி பெற முயல்வோர் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்கும் முயற்சி செய்யவேண்டும். தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்குப் பாடுபடுவோர் சுய ஆட்சி முயற்சிக்குத் துணைபுரிவோர் என்பதை விளக்க வேண்டுவதில்லை.

போலி ஜனத்தலைவர்கள் தொழிற் சங்கமொன்றிருந்தால் தங்களை அடிக்கடி அதற்கு உதவிசெய்யுமாறும், அதில் உபந்நியாசஞ் செய்யுமாறும் பலர் தொந்தரவு செய்வர் என்றெண்ணி அச்சங்கத்தை ஒழித்துவிடவும் முயற்சி செய்வதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இக்கள்ளர்கள் சுய நலங்கருதித் தொழிலாளர் சங்கத்துக்கு உதவிபுரியா தொழியினும் ஒழிக. அதற்குக் கேடு சூழாமலிருப் பார்களாயின் அவர்களுக்கு நாம் என்றும் நன்றி பாராட்டு வோம்.

தொழிலாளர்கள் நாளடைவில் சிறுமுயற்சிசெய்து காங்கிரஸைத் தங்கள் வசப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு வழியாது? தொழிலாளர்களுக் குள்ளாக ஒருவகை ஒற்றுமை உண்டாதல் வேண்டும். ஆங்காங்கே உள்ள பரோபகாரிகள் தொழிலாளர்களை ஒன்று கூட்டி அவர்கள் முன்னேற்றத்தைப்பற்றிப் பல பிரசங்கங்கள் செய்ய வேண்டும். பிரசங்கஞ் செய்வதோடு தொழிலாளர்கட் கெனச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி விடவேண்டும். அச்சங்கங்களெல்லாம் தலைநகரிலுள்ள ஒரு பெருஞ் சங்கத்துக்குக்

கட்டுப்பட்டு நடப்பனவா யிருக்கவேண்டும். வருடத் திற் கொருமுறை தொழிலாளர் கான்பரென்ஸ் என் ெறாரு கான்பரென்ஸ் கூடவேண்டும். இது நிறைவேற ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் சில ஜனத்தலைவர்கள் முயலல் வேண்டும். அவர்கள் தொழிலாளர்க் கென உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணஞ் செய்பவராக இருத்தல் வேண்டும். தலைநகரங்களில் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்கென ஒவ்வொரு கூட்டம் ஏற்பட வேண்டும். அதில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் தொழி லாளர்க்கு உழைக்குந் தலைவர்களே அங்கத்தவராதல் வேண்டும். அக்கூட்டத்தார் வழியாக அம் மாகாணத் துள்ள தொழிலாளர் சங்கங்கள் நடைபெறல் வேண் டும்.

இந்தியாவின் முன்னேற்றத்துக்காக இப்பொழுது உழைக்க முன் வந்து நிற்கும் அன்னை பெசண்ட் அம்மையார் இங்கிலாந்தில் தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபட்டு அனுபவம் பெற்றவர். அவ்வம்மையார் முதல் முதல் சென்னையில் தொழிலாளர் தலைவர்கட் கென ஒரு கூட்டங் கூட்டித் தொழிலாளர் முன்னேற் றத்துக்கு வேண்டிய முறைப் பாடுகளை ஒழுங்கு படுத்தி அக்கூட்டத்தவர்களை நடத்த முன்வருமாறு அம்மை யாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். தொழிலாளர் கூட்டத் தைத் திறம்பட நடத்தும் ஆற்றலும் அனுபவமும் அம்மையாருக்கு உண்டு என்பது உலகறிந்ததொன்றே. அம்மையார் எமது விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அருள் புரிவாரென நம்புகிறோம். (15—10—1918.)

தொழிலாளர் இயக்கம்.

இப்பொழுது உலகமெங்குந் தொழிலாளர் இயக்கந் தலையெடுத்து நிற்கிறது. உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தேசங்களின் ஆட்சிமுறை தொழிலாளர்வழியாக நடைபெறுநாள் எந்நாளோ அந்நாளே சுதந்தரா தேவியின் சுக நாள் என்று கூறலாம். உலக காரியங்கள் யாவும் தொழிலாளர்களால் நடை பெறுகின்றன என்பதை யாம் அடிக்கடி வற்புறுத்தி எழுதியிருக்கிறோம். தொழிலாளர் கூட்டம் ஆக்கம் பெற்றுள்ள இங்கிலாந்திலும், இம்முறை பார்லிமெண்ட் அங்க அமைப்பில் அவர்கள் கட்சி சிறிது சாய்ந்து விட்டது. இதனால் இங்கிலாந்திலும் இன்னுந் தொழிலாளர் செல்வாக்கு முற்றவில்லை என்று கூறலாம். இங்கிலாந்தில் இலட்சக் கணக்கான தொழிலாளர் அடிக்கடி வேலை நிறுத்தஞ் செய்கிறார்கள். இங்கிலாந்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் நாடோறும் எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் எட்டுமணி நேரத்தை ஆறுமணியாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று வேலை நிறுத்தமுங் கிளர்ச்சியுஞ் செய்கின்றார்கள். இங்கிலாந்து தேசம் குளிர் தேசமாதலால் தொழிலாளர்கள் நீண்ட நேரம் வேலை செய்யலாகும். குளிர் தேசத்தி லுள்ள தொழிலாளர்கள் நாள் ஒன்றிற்கு ஆறுமணிநேரம் வேலை செய்ய விருப்பங் கொள்கிறார்கள். இங்கிலாந்து தொழிலாளர்கள் தங்கள் முயற்சியில் வெற்றி பெறுவார்கள் என்பது நிச்சயம். அங்கே தொழிலாளர்களுடைய தலைவர்களை

அடக்கக் கொடுஞ் சட்டங்களில்லை. இங்கிலாந்து தொழிலாளர்கள் எல்லா வழிகளிலும் அதிர்ஷ்ட சாலிகளே.

இந்தியத் தொழிலாளர்கள் நிலையோ மிகப்பரிதாபமாயிருக்கிறது. இந்தியத் தொழிலாளர்கள் நாளொன்றுக்குப் பன்னிரண்டு மணி நேரம் வேலை செய்யச் சட்டமேற்பட் டிருக்கிறது. இங்கிலாந்து தேசத்தில் தொழிலாளர்கள் எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். சில மில்களில் பதினொன்றரை மணி நேரம் இந்தியத் தொழிலாளர் வேலை செய்கின்றனர். குளிர் தேசத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் 8 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். உஷ்ண தேசத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் $11\frac{1}{2}$ மணிநேரம் வேலை செய்கிறார்கள். இதைச் சீதோஷ்ண நிலையையும் மனித தேகதத்துவ சாஸ்திரத்தையும் உணர்ந்தவர்கள் யோசிக்கவேண்டும். உஷ்ண தேசத்திலுள்ளவர்கள் உழைப்பு மிகுதியால் விரைவில் களைத்து விடுவார்கள்; அங்ஙனஞ் சீதள தேசத்திலுள்ளவர்கள் விரைவில் களைப்படையமாட்டார்கள். இன்னும் இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்குப் பலவகைக் குறைகளுண்டு.

இந்தியாவில் தொழிலாளருக்காக வேலை செய்ய முன் வருவோர் அரியர். வருவோரையும் அதிகாரவர்க்கத்தவர் பயமுறுத்துகின்றனர். தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்காகப் பாடுபட வருவோரை இராஜத் துரோகிகளென்று நினைப்பது பெரும்பாவம் என்று எவருக்குச் சொல்ல வேண்டுமோ' அவருக்குச் சொல்லுகிறோம்.

பம்பாயில் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தஞ்செய்து வருந்தினார்கள். வங்காளத்தில் சில இடங்களில் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தஞ் செய்திருப்பதாக நேற்றுக் கிடைத்த தந்திச் செய்தி அறிவிக்கிறது. தொழிலா

ளர்கள் அடிக்கடி வேலைநிறுத்தஞ் செய்வதற்குக் காரண மென்ன ? அவர்கள் வறுமையுஞ் சிறுமையுமே யாகும். உணவுப்பொருள் விலைகளோ ஏறி இருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் கூலியோ முன்னிருந்த நிலையிலேயே யிருக்கிறது. இதனால் செலவிற்கேற்ற வரவின்றியே தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தஞ் செய்கிறார்கள். இந்தியாமுழுவதுந் தொழிலாளர் துக்கம் நிரம்பியிருக்கிறது. அவர் துக்கத்தை நிவர்த்திசெய்ய அரசாங்கத்தார் இதுகாறும் என்ன முயற்சி செய்திருக்கின்றனர் ? ஜனத்தலைவர்களில் பலர் என்ன வேலை செய்திருக்கின்றனர் ? * *

(29—1—1919.)

முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும்.

முதலாளிகளின்றித் தொழிலாளிகளில்லை. தொழிலாளிகளின்றி முதலாளிகளில்லை. இவ்விருவரும் ஒன்றுபட்டுத் தொழில்களை நடாத்தல் வேண்டும். முதலாளிகள் தொழிலாளிகளிடத்தில் அன்புடையவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளிடத்தில் மரியாதையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். முதலாளிகள் தொழிலாளிகளைத் தங்கள் ஊழியர்கள் என்று நினைப்பதும், தொழிலாளிகள் முதலாளிகளிடத்தில் மரியாதை யீனமாக நடப்பதும் அறியாமையே யாகும். முதலாளிகள் இலாபம் ஒன்றனையே குறிக்கொண்டு

தொழிலாளர்களை வருத்துவது பெரும்பாவம். தொழிலாளிகள் வேண்டுமென்றே முதலாளிகளை நஷ்டத்துக் குட்படுத்த முயல்வதும் பெரும்பாவம். முதலாளிகள் தாங்கள் உயர்ந்தவர்கள் எனக் கருதி, இறுமாந்து, ஆன்ம உணர்ச்சியின்றி, நடைப் பிணங்களாகித் தொழிலாளர்களைத் தாழ்ந்தவர்கள் என்று நினைப்பது மடமையாகும். தொழிலாளர்களும் தங்களைக் கூலி ஆளாக நினைத்து ஆன்ம விளக்கத்தை இழத்தலாகாது. இரு கூட்டத்தவரும் தத்தங் கடமையை இறை பணியாகக் கருதல் வேண்டும். முதலாளிகளிடத்தும் தொழிலாளர்களிடத்தும் சகோதரத் தன்மை பொலிந்து விளங்கவேண்டும். சகோதரத்தன்மை சிறப்பாக முதலாளிகளிடத்தே இருத்தல் வேண்டும். சகோதரத் தன்மை யின்னதென்றறியா முதலாளிகள் எவ்வகைத் தொழிற் சாலைகளையும் ஏற்படுத்தலாகாது. அவர்களிடத்தில் வேலை செய்யுந்தொழிலாளர்கள் நரகத்துன்பத்தை நாடோறும் அநுபவித்துக் கொண்டேயிருப்பார்கள். முதலாளிகள், தங்கள் வாழ்விற்கும், பெருமைக்கும், புகழிற்கும் கருவியாக இருப்பவர்கள் தொழிலாளர்கள் என்பதை உணரல்வேண்டும். இது முதலாளிகளின் சிறந்த இலக்கணம்.

செல்வச் செருக்கால் தன்னை உயர்வாக நினைக்கின்றவனும், வறுமைச் சிறுமையால் தன்னைத் தாழ்வாக நினைக்கின்றவனும் அறிஞன் ஆகான். மனிதன் உலகத்தில் பெறவேண்டிய செல்வம் ஒன்றுளது. அஃது இறைவனுக்கு அன்பனாவது. அதுவே மேலான செல்வம். "செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வம் செல்வமே" என்று தமிழ்வேதம் முழங்குகிறது. இறைவன் கழ

லேத்துஞ் செல்வமாவது எவ்வுயிரையுந் தன்னுயிர்போல் நேசிப்பது. பிற உயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்து வதும் இறைவனுக்குரிய பூசையாகும். "ஈசனுக்கன் பில்லார் அடியவர்க் கன்பில்லார் எவ்வுயிர்க்கு மன் பில்லார் தமக்கு மன்பில்லார்" என்று மெய்கண்ட சாத் திரங் கூறுகின்றது.

புண்ணிய வயத்தால் பொருட்செல்வம் பெற்ற முதலாளிகள் தங்களிடத்துள்ள முதற்பொருளைக் கொண்டு, தொழிற்சாலைகள் அமைத்து, அவைகளில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களை அமர்த்தி அவர் களைச் சகோதரர் களைப்போல நடாத்துவது, பல கோயில்கள் கட்டிக்கடவுள் பூசைசெய்வதை யொக்கும். முதலாளிகள், தொழிலாளர்களை, மிருகங்களைப் போல நடாத்தி வருத்திப் பொருளீட்டத் தொழிற் சாலைகள் அமைப்பது நரக லோகத்துக்கு வழி தேடுவதாகும். அத்தகைய எண்ணமுடைய முதலாளிகளிடத்தில் வேலை செய்யத் தொழிலாளர்கள் செல்லலாகாது. செல்லின் பெருங் கஷ்டத்துக்குள்ளாவார்கள் என்பது திண்ணம்.

பண்டைக் காலத்தில் இந்தியாவில் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களைத் தங்கள் பிள்ளைகள்போல் நேசித்து வந்தார்கள். தற்கால இந்தியா தன் சொரூப மிழந்து கிடத்தலால் அதைப்பற்றிக் கூறவேண்டுவது அநாவசி யம். பண்டைக் காலமுறை இன்னும் நாட்டுப்புறங்க ளில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்திய முதலா ளிகளின் போக்கிற்கும் மேல் நாட்டு முதலாளிகளின் போக்கிற்கும் பலவித வேற்றுமைகள் உண்டு. இந் தியர் தந் தொழில் முறையைக் கடவுள் வழிபாடாக நினைப்பர். மேல் நாட்டார் அதைப் பொருளீட்டு முறை

யாகக் கொள்வர். இந்தியர் தொழிலாளர்களுக்கென வீடு, வாசல், காணி, பூமி, மாடு, கன்று முதலியன உதவுவர். மேல்நாட்டார் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி ஒன்றே கொடுப்பர். இந்தியாவில் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் ஒருவகை உறவு உண்டு. அவ்வுறவு மேல்நாட்டவரிடத்தில் கிடையாது. இந்திய முதலாளிகள் வீட்டில் நடைபெறுஞ் சுபாசுபகாரியங்களில் தொழிலாளர்கள் கலந்து சுகதுக்கங்கொண்டாடுவார்கள். இச்செயலை மேல்நாட்டார் அனுஷ்டிப்பதில்லை. எவ்வழியிலும் மேல்நாட்டில் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் நெருங்கிய நட்புரிமை ஏற்படுவதில்லை. மேல்நாட்டு முதலாளிகள் செல்வச்செருக்கால் தொழிலாளர்களை வருத்தி வருவதைப் பெருந் தருமமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

மேல்நாட்டு முதலாளிகள் தொழிலாளர்களைமிருகங்களைப்போல் நடாத்தி வந்தமையால், தொழிலாளர்கள் அடிக்கடி கலாம் விளைவித்து வேலை நிறுத்தஞ் செய்து வந்தார்கள். இறுதியில் தொழிலாளர்கள் பெருங்குழப்பம் விளைத்து முதலாளிகளின் கொட்டத்தைக் குறைத்து விட்டார்கள். இப்பொழுது பொதுவாக மேல்நாட்டில் சிறப்பாக இங்கிலாந்தில் தொழிலாளர் ஆட்சி வலுத்து நிற்பதை உலகறியும். பண்டை இந்தியாவில் முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் பகைமை நேர்ந்து கலாம் விளைந்தது என்று எந்நூலுங் கூறவில்லை; எச்சரித்திரக்காரர்களும் எடுத்துரைக்கவில்லை. முற்காலத்தில இந்திய முதலாளிகள் தங்கள் கடமையினின்றும் வழுவுவது கிடையாது. தொழிலாளர்களுந் தங்கள் கடமையை அன்பு வழி நின்று

செய்வார்கள். எவ்வகைக் குழப்பமும் நேரிட முதலாளிகளாதல் தொழிலாளர்களாதல் இடந்தருவதில்லை. பண்டை இந்தியாவில் பொதுக் காரியங்கள் தொழிலாளர்கள் உத்தேசமின்றி நடைபெறுவதில்லை. முதலாளி தொழிலாளர்களின் உத்தேசப்படியே தன் சொந்தக் காரியங்களையும் நடாத்தி வந்ததாகத் தெரியவருகிறது.

அத்தகை இந்தியாவில் மேல்நாட்டு முதலாளிகள் நுழைந்து பல தொழிற்சாலைகள் அமைத்துத் தொழிலாளர்களைப் பல வழியிலும் வருத்தி வருகின்றார்கள். மேல் நாட்டு முதலாளிகள் தங்கள் சொந்த சாதித் தொழிலாளர்களையே நேசிப்பதில்லை என்றால், கறுப்புச் சாதித் தொழிலாளர்களை நேசிப்பார்களோ? நேசிக்கவே மாட்டார்கள். அவர்கள் நோக்கம் பொருளீட்டுவதொன்றே என்பது அவர்கள் செயலால் நன்கு புலனாகிறது. நம் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் அறிவின்றி மேல் நாட்டு முதலாளிகள் மாயவலையிற் பட்டு, நெட்டால், பிஜி முதலிய வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று அனுபவித்து வருங் கஷ்டத்துக்கு அளவுமில்லை எல்லையுமில்லை. பேகாரில் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை வருத்திவருத்தி அவர்கள் இரத்தத்தைப் பிழிந்து பொழிந்ததை நினைக்க நினைக்கமனம் உருகுகிறது. இத் தொழிலாளர்கள் கஷ்டத்தை யுணர்ந்தவர் மகாத்மாகாந்தியாவர். இந்தியத் தொழிலாளர் துன்பத்தைப் போக்க இறைவனால் அனுப்பப்பட்ட ஓர் அவதார மூர்த்தி என்று மகாத்மா காந்தியைக் கூறுவது மிகையாகாது. இந்தியத் தொழிலாளர்கள் மேல் நாட்டு முதலாளிகள் வயப்பட்டு விழிக்கின்றார்கள் பாவம்!

சென்னையில் இரண்டு மில்கள் மூடப்பட்டிருப்பதை நேயர்கள் அறிவார்கள். அவைகள் மூடப்பட்டதன் காரணமும் நண்பர்கட்குத் தெரியும். அது சிறு காரணமே யாகும். நமது நாட்டில் ஒரு புது உணர்ச்சியும், எழுச்சியும் தோன்றி யிருக்கின்றன. அவை இறைவனருளால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவை என்பது எமது கொள்கை. அவை தேச முன்னேற்றத்தைக் காட்டும் அறிகுறிகளேயாகும். அவ் வுணர்ச்சியும் எழுச்சியும் தொழிலாளர்களிடத்தில் தோன்றி யிருப்பது வியக்கத்தக்கது. முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் நியாயப்போர் தொடங்கியிருக்கிறது. இதில்தொழிலாளர்கள் விழுவார்களோ? முதலாளிகள் விழுவார்களோ ? தெரியவில்லை.

சென்னையில் தோன்றியுள்ள தொழிலாளர் இயக்கம் சென்னையை மாத்திரம் பொறுத்ததன்று; நமது தாய் நாடு முழுவதையும் பொறுத்தே நிற்கிறது. ஈண்டு யாம் பொது தருமம் பற்றி எல்லா முதலாளிகளையும் தொழிலாளர்களையுமே குறிப்பிடுகிறோம். சிறப்பாக எவரையுங் குறிப்பிட முன்வரவில்லை.

முதலாளிகள் வாதம், தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது உண்டாகியுள்ள உணர்ச்சியையும் எழுச்சியையும அடக்கவேண்டும் என்பது. முதலாளிகளிடத்தில் அதிகார மிருக்கிறது; செல்வமிருக்கிறது; பிற துணைகளும் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்களுக்கோ அவைகளில் ஒன்றேனுமில்லை. அவர்களுக்கு துணை செய்யவேண்டுவது உண்மை ஒன்றே. உண்மை நெறி கடைப்பிடித்தொழுகுவோர்க்கு எவ்விதபயமும், ஆபத்தும் உண்டாகா வென்பது திண்ணம். தொழிலாளர்

கள் ஊக்கங்குன்றாமல், உணர்ச்சி சலியாமல், ஒற்றுமை குலையாமல், உறுதி நெகிழாமல், உண்மை பிறழாமல் நியாயப்போர் முனையில் நின்று முதலாளிகளை எதிர்ப் பார்களாயின் வெற்றி தொழிலாளர்களுடையதே. இல்லை யேல்வெற்றி முதலாளிகளதாகும்.

தேசத்தின் உயர்வுந் தாழ்வும் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்து நிற்கின்றன. தேசத்தின் பலபாகங் களிலு முள்ள தொழிலாளர்களெல்லாஞ் சென்னைத் தொழி லாளர்களுக்கு வேண்டிய உதவிபுரிய வேண்டும். அவர் கள் வேண்டுமென்றே வேலை நிறுத்தஞ் செய்யவில்லை. அவர்கள் செயலால் தேசத்திலுள்ள எல்லாத் தொழி லாளருக்கும் நன்மை விளையும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆண்டவனருளும், ஜனத்தலைவர்கள் கூட்டுறவும், மற்றத் தொழிலாளர்கள் உதவியும், சென்னைத் தொழிலாளர்கள் உறுதி நிலையை உரம்பெறச் செய்யும்.

தேசத்திலுள்ள அனைவரும் தம்மாலியன்ற உதவி சென்னைத் தொழிலாளர்களுக்குப்புரிய முந்தவேண்டும். எல்லாத் தேசங்களிலும் தொழிலாளர் கட்சி வலுத்து நிற்பது போல அவர்தங் கட்சி இந்தியாவிலும் வலுத்து நிற்கச் செய்விக்க வேண்டுவது நம் பெருங்கடமை. அக்கடமையை நிறைவேற்றுங் காலம் நெருங்கி யிருக் கிறது.

முதலாளிகள் செருக்கும், தொழிலாளர்கள் சிறு மையும் விரைவில் ஒழிக! ஆண்டவன் அருள் தொழி லாளர்கள் பால் நிலைக்க. (5—12—1918.)

தொழிற்சாலைகள் அமைப்பு.

ஜனத்தலைவர்கள் பலரும் சுய ஆட்சி பெற முயற்சி செய்கின்றனர். அரசாங்கத்தாரும் இந்தியாவிற்குச் சுய ஆட்சி வழங்க நிச்சயித்திருக்கின்றனர். முதலில் சுய ஆட்சிக்கு அடிப்படையாக உள்ள சில சீர்திருத்தங்கள் வழங்கப்படும். நமது முயற்சியும் அரசாங்கத்தார் உதவியும் ஒன்று படுமேல், நாம் பூரண சுய ஆட்சியையும் பெற்று விடலாம். சுய ஆட்சியைப் பற்றிப் பேசுவோர், பலர், வக்கீல்களாகவே யிருக்கின்றனர். அவர் பல அரசியல் நூல்களை வாசித்து அவைகளிலுள்ள பொருள்களை விளக்கமாகப் பிறர்க்கெடுத்துக்கூறுபவர். செய்கை அவரிடத்தில் நிகழ்வது அருமை.

நாம் சுய ஆட்சி பெறுவதற்குள் நமது தேசத்து விளை பொருள்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்ல ஒண்ணாதவாறு காத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வழி யாது? பல விடங்களில் தொழிற் சாலைகள் அமைப்பதேயாகும். பொதுவாக, இந்தியாவில் சிறப்பாகச் சென்னை மாகாணத்தில் உள்ள தொழிற் சாலைகளுள் பெரும்பாலன ஆங்கிலோ இந்தியர்களுடையன. அந்நிய தேசங்களினின்று வரும் வியாபாரிகள் நம் தேசத்து விளை பொருள்களைக் கொள்ளை கொண்டு போகிறார்கள். நம் தேசத்து விளை பொருள்களால் பிறர் பயன்பெற்று வருகின்றனர். நம்மவர்கள் வாய்ப் பேச்சில் காலங் கழிக்கின்றார்கள். நம் வியாபாரிகள் அந்நிய தேசத்துப் பொருள்களை வாங்கி விற்று வரு

கின்றார்கள். நமக்குரிய வியாபாரமுங் கைத்தொழிலும் செத்து ஒழிந்தன. அவை யாவும் அந்நியர் வாய்ப் பட்டன. அவைகளை நம் வழியாகத் திருப்பவேண்டுவது நம் பெருங் கடமை.

நம்மவர்கள் பல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவார்களானால், நம்தேசத்து ஏழைமக்கள் அனைவரும் அவைகளிற் போந்து வேலை செய்வார்கள். அவர்கள் அந்நியர் தொழிற்சாலைகளுக்குச் செல்ல மாட்டார்கள்; வெளிநாடுகளுக்கும் கூலியாட்களாகப் போகமாட்டார்கள். நம் ஏழை மக்கள் அந்நியர்கள் தொழிற்சாலைகளில் அகப்பட்டு விழிப்பதையும், வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வருந்து வதையும் வருணிக்கவும் வேண்டுமோ? அந்நிய நாட்டு முதலாளிகள் இந்தியத் தொழிலாளர்களை நடத்தும் முறையை நினைக்க நினைக்க மனம் வருந்துகிறது. அவர்கள் பாம்பின் வாய்ப்பட்ட தவளைபோல் தவிக்கின்றார்கள்.

நம்தேசத்தில் இயற்கைப் பொருளில்லையோ? முதலாளிகளில்லையோ? இயற்கைப்பொருளும் இருக்கின்றன. முதலாளிகளு மிருக்கின்றார்கள். இருந்தும் பயன் என்னை? தொழிலாளர் வறுமை நீங்கியிருக்கின்றதோ? இல்லையே. நம் தேசப்பொருளைக் கொண்டும், நம்தேசத்தொழிலாளர்களைக் கொண்டும் அந்நியர்கள் செல்வவாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள். "இனம் இனத்தைக்காக்கும்" என்பது பழமொழி. அந்நியர்கள் நம் தேசத் தொழிலாளர்கள் மீது இரக்கங் காட்டுவது அருமை! அருமை! இந்திய முதலாளிகள் தங்கள் செல்வப்பொருளை ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பயன் படுத்த வேண்டிய காலமிதுவே.

ஜனத் தலைவர்கள் சுய ஆட்சி முயற்சி செய்து கொண் டிருக்கு மிந்நாளில், இந்திய முதலாளிகள் கைத் தொழிலையும் வியாபாரத்தையும் பெருக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். கைத்தொழிலும் வியாபாரமும் பெருகுமானால் சுய ஆட்சி தானாக வந்து சேரும்.

நமது இந்திய நாட்டில் பெரும் பாலோர் அந்நிய நாட்டுத் துணிகளை வாங்குகின்றனர். சுதேசியக் கிளர்ச்சி தோன்றிய பின்னர் ஒரு சிலர் நம் நாட்டுத் துணிகளை வாங்க முயல்கின்றனர். பம்பாயில் நம்மவர் கள் சில பஞ்சுச்சாலைகளை வைத்து நடத்துகிறார்கள். அங்கே நெய்யப்படும் வஸ்திரங்களை பெரிதும் இந் தியா முழுவதும் விற்கப்படுகின்றன. ஒரு மாகாணத் தில் நம்மவர்கள் பஞ்சுச்சாலைகள் அமைத்து நடத்துவ தால் தேசத்துக்குப் பெரு நன்மை விளையாது. ஒவ் வொரு மாகாணத்திலும் பஞ்சுச்சாலைகளும் பிறசாலை களும் ஏற்பட வேண்டும். பல தொழிற் சாலைகள் ஏற் படுவதால் நம் தேசத்தில் விளையும் பருத்தி முதலிய பொருள்கள் வெளி நாடுகளுக்குச் செல்லாமல் நின்று விடும். ஆனதுபற்றித் தொழிற்சாலைகள் பல ஆங் காங்கே ஏற்படுத்த முயற்சி செய்யல் வேண்டும்.

மேல்நாட்டார் பெரிதும் ஒரு காரியத்தைத் தனிய ராய்த் தொடங்குவதில்லை; பலர் கூடியே தொடங்குவர்: அதனால் அவர்கள் காரியத்தில் சித்தி பெறுகின்றார்கள். இலாபமும் நஷ்டமும் பலரைப் பொறுத்துச் செல்கின் றன. அங்ஙனே நாமுஞ் செய்யவேண்டும்.

இந்திய கைத்தொழில் விசாரணைக் கூட்டத்தார் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையின் இறுதியில் பண்டித மதன் மோஹன் மாளவியா அவர்கள் தனியாக ஒரு

பெருங்குறிப்பு எழுதி யிருக்கின்றார்கள். அதை ஒவ்வொரு இந்தியனும் வாசிக்கவேண்டும். பண்டிதரவர்கள், மேல் நாட்டுச் சரித்திரக்காரர்கள் உரைகளைக் கொண்டே நம் நாட்டுக் கைத்தொழில்கள் பண்டைக் காலத்தில் உற்றிருந்த பெருமையையும், இது போழ்து அவைகள் உற்றுள்ள சிறுமையையும் நன்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள்.

சுமார் இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே நம்மவர்கள் மிகமெல்லிய வஸ்திரங்களை நெய்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் மேல்நாட்டவர்கள் வஸ்திரங் கட்டுவதும் அருமையாக இருந்தது. மேல்நாட்டவர்கள் தழைகளையும் தோல்களையுங் கட்டிக்கொண்டு வனவாசிகள் வாழ்க்கையை நடத்திவந்த காலத்தில், நம்மவர்கள் பட்டாடைகளையும் பிற அழகிய ஆடைகளையும் அணிந்திருக்கின்றார்கள். அத்தகைய நாகரிகம் பெற்றிருந்த நம் தேசத்தின் தற்கால நிலைமையை நோக்க வயிறெரிகிறது. மேல் நாட்டவர்கள் எவ்வெவ்விடங்களில் செல்கின்றார்களோ அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள கைத்தொழில்களையும் வியாபாரங்களையும் முதலில் தங்கள் வசப்படுத்திக் கொள்வார்கள். ஒரு தேசத்தின் செல்வநிலை அத்தேசத்தின் கைத்தொழிலையும், வியாபாரத்தையுமே பொறுத்து நிற்கிறது. இவ்வுண்மையை மேல் நாட்டவர்கள் நன்குணர்ந்து முன்னேற்றமடைந்து வருகின்றார்கள்.

நம் தேசத்துக் கைத்தொழிலையும் வியாபாரத்தையும் உயிர்ப்பிக்க வேண்டுவது நம் பெருங் கடமையன்றோ? இந்திய முதலாளிகள் நம்பிக்கை, கூட்டுறவு என்னு மிரண்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு

தொழிற்சாலை அமைப்பு என்னும் கட்டிடத்தைத் தொடங்குவார்களாக.

சென்னை மாகாணத்தில் இப்பொழுது ஒரு பெரிய பஞ்சுச் சாலையை ஏற்படுத்துவது நலம். அதற்கெனக் குறைந்தது பத்து லட்சம் ரூபாய் மூலதனஞ் சேர்க்க முயற்சி செய்யவேண்டும். ஒரு பங்கு நூறு ரூபாவாக இருக்கலாம். பத்து லட்சம் சேர்ப்பது அரிய காரிய மன்று. தேசத்தொண்டு செய்யப் பலர் வெளிக்கிளம்பி யிருப்பதுபோலச் சுதேசக் கைத்தொழிற் சாலை அமைப்புக்காகப் பங்கு சேர்க்கப் பலர் வெளிக்கிளம்பி உழைக்கவேண்டும். தேசத்தொண்டு செய்ய அஞ்சுகிறவர்கள் இத்தொண்டாயினுஞ் செய்யலாகாதா?

(10—12—1918.)

அச்சுவேலை.

பண்டைக்காலத்தில் அரிய கருத்துக்கள் அடங்கிய நூல்கள் தோலிலும், பட்டைகளிலும், தாழைகளிலும், பனை ஓலைகளிலும், செப்புத்தகடுகளிலும் எழுதப்பட்டு வந்தன. அக்காலத்தில் ஒரு சிலரே நூலாராய்ச்சி செய்துவந்தனர். பெரும்பாலும் அரிய நூல்கள் மடங்களிலிருக்கும். அவைகளைக் கண்ணுற் காணவும் அருந்தவங் கிடத்தல் வேண்டும். குருமார்கள் சீடர்களைத் துன்புறுத்தியதற்கு அளவேயில்லை. ஆசிரியர்கள் மாணாக்கர்களை இழிதொழில் செய்ய ஏவுவார்கள். பல புத்தகங்களின்மையால் மாணாக்கர்கள் நெட்டுருப்

பண்ணுவார்கள். நூல்கள் பெரும்பாலும் பாச்செய்யு ளால் யாக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் இதுவே.

அச்சு வித்தை கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பின்னர்ப் புத்தகப்பஞ்சம் ஒழிந்தது. புத்தகங்கள் நண்பர்களைப் போலத்துணை புரிந்து வருகின்றன. அச்சு வித்தை அறிவுப் பிணியாகிய அறியாமை யென்னும் இருளை ஒழிக்குஞ் சூரியன் போன்றது. அத்தகைய அச்சு வித்தையை முதல் முதல் கண்டு பிடித்தவர் சீன தேசத் தார். அதை மேல் நாட்டார் தாங்கண்டதாகக் கூறு கின்றனர். பெரும்பாலும் உலகத்தில் நிலவும் வித்தை கள் பிறந்தவிடம் கீழ் நாடேயாகும். மேல் நாடு ஆக்கம் பெற்ற பின்னர் ஈண்டிருந்த வித்தைகள் யாவும் ஆண்டுச் சென்றன. வித்தை யியல்களை வளர்த்தவர் மேல் நாட்டவர் என்பதை மறுப்பாரில்லை. கீழ் நாட்டை ஈன்ற தாயாகவும், மேல் நாட்டைச் செவிலித் தாயாகவும் கொள்வது பொருத்தம்.

அச்சுவித்தையால் உலகம் நடைபெறுகின்றது. அச்சுவித்தை இல்லையேல், உலகம் இல்லை யென்றே கூற லாம். இவ்வச்சுவித்தை யாலன்றோ தமிழிலுள்ள பல அரிய நூல்களோடு யாம் நாடோறும் பேசியின்புறுகின் றோம். இப்பேரின்பத்தை நமக்கீந்த வள்ளல் களாகிய ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள், ராவ் பஹதூர் தாமோதரம் பிள்ளை யவர்கள், மகாமகோ பாத்தியாயர் வே. சாமி நாத ஐயர் அவர்கள் முதலிய தமிழ் மக்களுக்கு என்ன கைம்மாறு செய்ய வல்லேலாம்? அது மண்ணகத்து மில்லை; வானகத்துமில்லை. அந்நூல்களை வாசிக்குங் காலத்து எமதுள்ளத்தெழும் இயற்கை இன்பமே அவர்க்கு யாம் செலுத்தக் கூடிய கைம்மாறாகும்.

உயிர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகவுள்ள நூல்களை அச்சிடுவோரைப்பற்றி விரித்துரைக்கவேண்டுவது அநாவசியம். அன்னார் பெரிதுங் கல்வி யறிவு உடையவரா யிருத்தல் வேண்டும். மேல் நாடுகளில் நூல்கள் பிழையின்றி அச்சிடப்படுவதைப் பலர் அறிவர். இந்தியாவி லிருந்துகொண்டே ஒருவனால் எழுதப்படும் நூல்கள், இங்கிலாந்தில் அவன் உதவியைச் சிறிதும் எதிர்பாராது பிழையின்றி அச்சிடப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் யாது? ஆண்டுள்ள அச்சுவேலைக்காரர் அனைவரும் கல்வியறிவுடையவரா யிருத்தலே யாம். இந்தியாவில் பெரும்பாலும் நூல்கள் பிழையின்றி அச்சிறுக்கப் பெறல் அருமையினும் அருமை. பிழைதிருத்த மில்லாத புத்தகங்களைக்காண்டலும் அரிது. ஆசிரியர் ஒரு கருத்துக்கொண்டு எழுதுவர். அதை அச்சுக்கோப்போர் ஒரு விதமாகக்கொள்வர். நூலாசிரியர் அருகிருந்து பிழை திருத்தும் நூல்களிலும் பிழைகள் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. இந்தியாவில் நான்காம் ஐந்தாம் வகுப்புவரை வாசித்தவர்களே பெரிதும் அச்சுக் கோக்கும் வேலைக்கு வருகின்றார்கள். சிலர் தெருப் பள்ளிக்கூடங்களில் அட்சராப்பியாசஞ் செய்து அச்சுக் கூடங்களுக்குப் போகின்றனர். வல்லினத்துக்கு இடையினமும், இடையினத்துக்கு வல்லினமும்மாறி மாறி அச்சுக் கோக்கின்றனர். நாடோறும் இக்கஷ்டங்களைக் கண்கூடாக நாம் அநுபவித்து வருகின்றோம். வேலைக்காரர்கள்மீது குற்றஞ் சுமத்துவது அறியாமை. பெரும்பாலும் வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டவர்களே அச்சு வேலைக்குச் செல்கின்றார்கள். அவர்கள் எங்ஙனம் கல்வி அறிவு நிரம்பப் பெறு

வார்கள்? பாடசாலைச் சம்பளங்கள் பணக்காரர்களையே நடுங்கச் செய்கின்றன. ஏழைகள் என் செய்வார்கள்? பாவம்!

அச்சுக் கூடத் தலைவர்களுள் பெரும்பாலோர் இரக்கமின்றி வேலைக்காரர்களைக் கொல்லாமற் கொல்கிறார்கள்; பால் மணமாறாச் சிறுவர்கள் தலையிற் கொட்டுகின்றார்கள்; கன்னத்தில் அறைகின்றார்கள்; அவ்விளங் குழந்தைகளை அடிக்கின்றார்கள்; உதைக்கின்றார்கள். ஒவ்வொருகால் அச்சுக்கூட அதிகாரிகள் தங்களிடத்து வேலை செய்யுஞ் சிறுவர்கள் குடுமியைப் பற்றிக் கறுத்தமுகமுஞ் சிவந்த கண்ணுங்கொண்டு பயமுறுத்து கின்றார்கள். அதுகாலை அச்சிறுவர்கள் உள்ள நிலையை அறிய வல்லவன் ஈசனே.

பெரும்பாலும் அச்சுக் கூடங்களில் காலை முதல் மாலை வரை நின்று கொண்டே வேலை செய்கிறார்கள். எழுத்துக்களை உற்று நோக்கலால் கட்புலனும், நிற்றலால் காலுறுப்பும் பலஈனமடைகின்றன. இதனால் மூளைவரண்டு இரத்த ஓட்டமுங் குன்றும். உலகத்திலேயுள்ள ஆபாசநோய்கள் பல அச்சுவேலைக் காரர்களை உறைவிடமாகக் கொள்கின்றன. சில இடங்களில் கருவிகள் தேய்ந்த இயந்திரங்களும், முகந்தேய்ந்த எழுத்துக்களுமிருக்கின்றன. இவைகளைக் கொண்டு வேலைக்காரர்கள் என் செய்வார்கள்? சொந்தக்காரர்கள் வேண்டுவது பண மொன்றே. தேய்ந்த சாமான்களாலும் வேலைக் காரர்களுக்குப் பல வகை கஷ்டங்களுண்டு. வயதடைந் தவர்கள் அச்சு வேலைக்குத் தங்களை இளமையில் அனுப்பிய் பெற்றோர்களை நொந்து நொந்து வைகின் றார்கள். இன்னும் அச்சு வேலைக்காரர் துயரம் விரிக்

கில் பெருகும். இவர் தந்துயரத்தை உணர்ந்தவர் எத்தனைபேர்? அதை ஒழிக்க முயன்றவர் எத்தனைபேர்? எத்தனைக் கௌரவ அங்கத்தவர் அச்சுவேலைக்காரரைப் பற்றிக் கவனஞ் செலுத்தினர்? ஒருவரும் இல்லை என்றே கூறலாம்.

அச்சுத் தொழிலாளருக்காக ஒரு தரும பாடசாலை அமைத்தல் வேண்டும். அதில் தேறும் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு பத்திரம் கொடுத்தல் வேண்டும். அப்பத்திரம் இல்லாதார் அச்சு வேலைக்குப் போதல் கூடாது என்ற ஒரு நியதி ஏற்படல் வேண்டும். இவர்கள் உட்கார்ந்து வேலை செய்யவும், பிற துன்பங்களினின்றும் அவர்கள் விடுதலையாகவும் ஜனத்தலைவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதன் பொருட்டு ஒரு சங்கம் உடனே ஏற்படுத்தல் வேண்டும். இதைக் குறித்துக் கௌரவ அங்கத்தவர்கள் சிறிது கவனஞ் செலுத்துவார்களென நம்புகிறோம்.

(16—2—1918.)



அரசியற்பாக்கள்.

பாரத நாடு.

வந்தே மாதரம்.

மலைகளிலே உயர்மலையை மகிழ்ந்தணியு நாடு
மாநதியுள் வானதியே மல்குதிரு நாடு
உலகில்விளை பொருளெல்லாம் உதிக்கின்ற நாடு
ஒண்டொழிலும் வாணிபமும் ஓங்கியசீர் நாடு
கலைகளொடு மறைமுடியைக் கண்டதவ நாடு
கடவுளருட் கோயில்களே காட்சியளி நாடு
பலசமய உண்மையெலாம் பரந்தொளிரு நாடு
பழைமைமிகு புகழ்பெருகு பாரதநன் னாடே. (க)

உண்மையரிச் சந்திரனை உவந்தளித்த நாடு
உயர்ஜனகன் ராமபிரான் உலவியபொன் னாடு
கண்ணன்விளை யாடலெல்லாங் கண்டுகளி நாடு
கன்னனொடு பஞ்சவர்கள் காத்ததனி நாடு
தண்மைநிறை புத்தரவர் தருமம்வளர் நாடு
தகைமையுறு வள்ளுவர்தந் தமிழ்பிறந்த நாடு
பண்ணமருங் கரிகாலன் பரித்தபுகழ் நாடு
பகைவர்களுந் தொழுதேத்தும் பாரதநன் னாடே (உ)

வான்மீகி வியாசமுனி வளர்ந்திருந்த நாடு
வாகடதன் வந்திரியும் வசிட்டமுனி நாடு
" நான் " மறந்த சுகர்முதலோர் ஞானமொளிர் நாடு
நாயன்மார் ஆழ்வார்கள் நண்ணியதண் ணாடு
மேன்மையுறு பட்டினத்தார் மேவுமணி நாடு
வேதாந்த ராமகிருஷ்ணர் விளங்கியசெந் நாடு
பான்மைபெறு கம்பர்முதல் பாவலர்கள் நாடு
பத்தரொடு ஞானிகள்வாழ் பாரதநன் னாடே. (ங)

சந்த்ரவதி சாவித்ரி ஜானகியின் நாடு
தமயந்தி திரௌபதியுஞ் சார்ந்திருந்த நாடு
இந்திரர்சொல் கண்ணகியின் எழில்நிறைகொள் நாடு
எங்களவ்வை யின்மொழியே எங்குமொளிர் நாடு
அந்தமிகு காரைக்கால் அம்மைசிவ நாடு
ஆண்டாளும் மங்கையர்தம் அரசிவந்த நாடு
பந்தமிலா விக்டோரியா பரிந்தாண்ட நாடு
பாவையர்தம் வடிவான பாரதநன் னாடே. (ச)

தந்தையெனுந் தாதாபாய் தவழ்ந்துறைந்த நாடு
தத்தரொடு கோகுலர்தஞ் சரிதநிகழ் நாடு
நந்தலில்சு ரேந்திரநாத் நாவலர்வாழ் நாடு
நாயகனுந் திலகமுனி நலஞ்சிறக்கு நாடு
இந்துவெனக் காந்தியொளி எழுகின்ற நாடு
இனியஅர விந்தமலர் இன்பமிகு நாடு
பந்துவையும் நீத்தலஜ பதிபிறந்த நாடு
பற்றறுத்தோர் பதந்தாங்கும் பாரதநன் னாடே. (ரு)

ஞானமொடு கல்விநலம் நல்குதிரு நாடு
நாதாந்த மோனநிலை நாட்டமிகு நாடு
தானமதை உடலாகத் தாங்குகின்ற நாடு
தான்வருந்திப் பிறர்க்குதவுந் தயைபிறந்த நாடு
வானவருந் தொழுதேத்தும் வளம்பெருகு நாடு
வாழ்விழந்தே இதுகாலை வாடுகின்ற நாடு
ஊனமிலா உரிமைபெற ஊக்கமிகு நாடு
உத்தமரை அளிக்கின்ற ஒருபாத நாடே. (சு)

வந்தே மாதரம்.

திலகர்.

வந்தே மாதரம்.

பனிவரையே முடியாகப் பலநதியே அணியாகக்
கனைகடலே உடையாகக் கருணையதே வடிவாகக் (க)
கொண்டுலகை வளர்த்துவருங் குணமுடைமை எவரெவருங்
கண்டவுடன் தொழுதேத்துங் கருதரிய பாதமெனும் (உ)
அன்னையவள் சிறப்பிழக்க அதையளிக்க இந்நாளில்
அன்னவள்தன் திருவயிற்றில் அவதரித்த ஒருமுனியே! (ங)
திலகமென உலகினுக்குத் திகழொளிசெய் பெருமையதைத்
திலகரெனு மியற்பெயரால் திறமுறவே நிறுத்தினையே (ச)
செந்தண்மை உயிர்களுக்குச் செயநாளும் பாதமதில்
அந்தணனு யவதரிக்க அருளினதும் ஆண்டவனே (ரு)
ஆரியர்தம் வரலாற்றை அறிவிக்கும் ஒருநூலின்
சீரியலைப் புகழாத சிறப்புடையோர் செகத்துளரோ? (சு)
கண்ணபிரான் திருவார்த்தை கலியுகத்தில் மணம்பெறவே
வண்ணவுரை வகுத்திங்கு வழங்கியதெம் புண்ணியமே (எ)
இளமைதொட்டே அடிமைதனை எவரெவரும் வெறுத்தொழிக்க
அளவில்லா உரையதனை அகிலமெலாம் பரப்பினையே (அ)
உடல்வாழ்க்கை பிறர்க்கென்னும் உறுதிமொழிச் செழும்பெரு
[ளைக்
கடைப்பிடித்துச் செயல்வழியே கண்டதுவுஞ் சிறையன்றே (கூ)
“பிறப்புரிமை சுயஆட்சி; பெறவேண்டும்” எனுமரிய
அறமொழியை உரைசெய்த அருள்முனிவ ரெவரேயோ? (க0)
உலகமெலாங் கலக்குறினும் உறுதிநிலை கலங்காத
திலகமுனி யென்றுன்னைத் தேவர்களுஞ் செப்புவரே (கக)
சிந்தியா உளம் உளதோ செப்பாத நாவுளதோ
இந்தியா முழுவதுமே இயங்குவதும் வடிவன்றே (கஉ)

தம்பொருட்டு வாழாத தகைமையுள ஒருநாடே
எம்பொருட்டுக் கிழவயதில் எழுகின்றாய் பெருமானே (கரு)
சுயஆட்சிக் கொடிதாங்கிச் சுகமளிக்கத் திரும்பிவரச்
சுயமாக விளங்குமொளி சுகப்பொருளை வழுத்துவமே. (கச)

வந்தே மாதரம்.

இங்கிலாந்தும் திலகரும்.

வந்தே மாதரம்.

எங்கள் மன்னர் இணையடி யேந்தியே
பொங்கு பேற்றைப் புனைந்தெமை யாண்டிடுந்
தங்கு சீர்த்தி தழைத்தொளி வீசுநல்
இங்கி லாந்தெனும் இன்ப அணங்குகேள் (க)

தண்மை செம்மை தகைமையுங் கொண்டவோர்
வண்ண மாமுனி வந்தனர் நின்னிடை
வெண்மை நீலம் விரிந்து பரந்தநின்
கண்க ளாலவர் காட்சியைக் காணுமே (உ)

கல்வி ஞானங் கருணை நிரம்பிய
செல்வ மாமுனி சேர்ந்தனர் நின்னிடை
பல்வ ளங்களும் பான்மையுங் கொண்டநீ
ஒல்லை அன்னார் ஒளிமுகங் காணுமே. (ங)

மற்ற வர்க்கே மனதை நிறுத்தியே
உற்ற நேரத் துதவும் அறமுனி
பற்றி வந்தனர் பண்புடை நின்னிடை
செற்ற மில்லவர் சிந்தையை நோக்குமே. (ச)

பரத மென்னும் பழையவோர் நாடளி
விரத மாமுனி வேந்தர் கிழக்குதி
பரிதி யென்னப் பரிந்து படர்ந்தனர்
கருதி யன்னார் காத்தினை நோக்குமே (ரு)

எங்கள் தலைக்கணி எம்பெரு மானடி
பங்க யப்பனி மாமலர் பூத்தது
துங்க மிக்க சுகமுடை மின்னிடை
அங்க ணுலதை அன்பொடு காணுமே (சு)

உரிமை வேண்டி உவந்துனை நாடினர்
பெரிய மாமுனி பேச அருள்புரி
அரிய வாசகம் அன்பி லுதிப்பது
தெரிய ஓதுவர் எங்கள் சிறுமையே (எ)

அன்னவர் பெயர்ஆரும் புகழ்பெயர்
பின்னை யென்றும் பெயர்வது மின்றியே
இந்நி லத்தி லிருப்பது கூறுவல்
சென்னி கொள்ளுந் திலகரெனும் பெயர் (அ)

இப்பெயர்ப் பொருள் இந்தியா என்பது
செப்பு மித்தகைச் செம்பொருள் சேர்ந்தது
அப்பு மிக்க அருணதி பாய்ந்திடும்
ஒப்பில் இந்தியா உற்றதை ஒக்குமே (கூ)

சிந்தை நல்ல திலகர் சொலும்மொழி
இந்தியாவின் இனி மொழி யாகுமால்
அந்தணர்சொலை யார்ந்து செவிகொடு
சொந்த மாகச் சுதந்தர நல்குமே. (கo)

வந்தே மாதரம்.

காந்தியடிகள்.

சாந்தமய மெனவிலங்குந் தனிப்பொருளை உளத்தென்றும்
ஏந்தியுயிர் தமக்கெல்லாம் இனிமைசெய உலகிடையே
போந்தகுண மலையாகும் புனிதநிறை கடலாகும்
காந்தியடி இணைமலரைக் கருத்திருத்தி வழுத்துவமே.

7811

Cmdg
15869

Cmdg
181290